Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carolus Virulus (Druck) - Cod. Allerheiligen 4

Karl <I., Heiliges Römisches Reich, Kaiser>

[S.l.], 1485

Epistolae Karoli

urn:nbn:de:bsz:31-138737

Visual Library

~~R 1506~~

Licet leges abrogatas nō teneātq̄ tamen earū
noticia est necessaria dis vij fuerunt

Ovidius
Exitus acta probat careat successibus opto
Quisquis ab eventu facta notanda putat

Tupl

Manecken, Mennicken, Karl (J. a. Virdung)

Epiſtole karoli.

Ysidorus ethimo. 8. ubi loquitur de diis gentium fortunam
a fortuitis nomen habere dicunt quasi deam quandam
res humanas variis casibus et fortuitis illudentem Unde
et eam cecam appellant eo quod in quoslibet passim incurrens
sine ullo examine meritorum et ad bonos et ad malos venit
Sed hec dea q̄ nichil est aut est specialis tantum rerum adeo gravisa
Gloriam elatum deserendo minorificaverit
Infimum apertoque recessit ad astra ferens

H. *10669.
J. a. Ka. 1777
1879
Allerheiligen 4

BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK

gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Incipit tabula epiſtolaruꝫ

Intimat amico impletio ſue petitionis quo ad collectōez eplaꝝ i
Additio ad epiſtolam precedentem per nouam epiſtolam. ij
Rogat amicus amicum ꝙ frequentius ſcribat/ne per non eod
ſcriptionem amicitia minuatur. eod
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. iij
Ciuis rogat curialē vt q̄ in curia ſecreta agāt/ei ↄuelare digneẗ. eod
Reſponſio ad precedentem. eod
Reſponſio in aliam ſententiam
Excuſat ſe amicus de rara ſcriptione/intermiſcens pauca eod
de habitudine ſui ſtatus. eod
Cōſulit amic⁹ amico ne in p̄riā redeat/belli furore turbatā
Intimatio nouorom ciſalpini/ſuper diritate bellorū/ad ami iiij
cum/in italia commorantem. eod
Reſponſio amici in italia cōmorentis/ad ciſalpinum. eod
Ruꝛſ⁹ ciſalpin⁹ reſcribit ad amicū ytalū mala malis ↄparādo eod
Victoriā intimat ⁊ modū cū plurib⁹ malis/belloꝝ ↄdicōib⁹. eod
Scribit mgr̄ vt ↄpleto iā artiū curſu libros legū pr̄ ꝓ filio emat. eo
Epiſtola ſcolarem patri ↄmendans idē vt ſupra petens. eod
Idem cum prioribus petens eod
Reſponſio patris ad mgr̄z/cū quadam facetia ſubriſoria. eod
Reſponſio in idem tendens vi
Epiſtola reſponſiua idem ſonans
Epiſtola excuſatiua priorum reſponſionum/de non imputā eod
do magiſtro/ꝙ filius male didicerit eod
Intimat pr̄ mgr̄o ne filiū ſtudio legū/incūbere ꝑmittat eod
Rn̄ſio ad idē cū p̄orib⁹ eod Ad idē ſub alio mō tēdēs. eod
Scribit amicus amico in curia principis morāti/ne taxilloꝝ
ludis incumbat vij Rn̄ſio ad precedentem vij
Studens ſtudenti vt libros ei accomodet eod
Reſponſio ad precedentem viij
Deplangitur fratris matrimonium. eod
Reſponſio conſolatoria ad precedentem eod
Scolaris ſcribit ad pr̄ez vt ꝑ determinātijs ei pecunias mittat. eod
Reſponſio patris ſuper filij petitione. ix

Scribit ſcolaris ad ſuum priorem magiſtrum/vt patrem inducat/
ꝙ eum determinare permittat. ix
Reſponſio magiſtri ſuper epiſtola priori eod
Pater filium pariſius mittens ſcribit regenti eod
Reſpondet regens collegij patri. x
Scribit filio ſtudenti vt diligenter ſtudeat. eod
Reſponſio ſtudentis ad predicta. eod
Scribit ſtudens ad priorem magiſtrum/vt patrem informet/
ꝙ ei denarios pro ſtudorio mittat. eod
Reſponſio magiſtri ſuper ſtudentis petitione eod
Intimatur atqȝ deplangitur peſtis eod
Reſponſio conſolatoria ſupra predictis xi
Remittitur ad patrem in artibus graduatus eod
Intimat frater fratri p̄ris obitū/cū doloroſo planctu eod
Amicus librum repetit quem timet venditum eſſe. eod
Remittitur liber cum excuſatione honeſta. xij
Scribit ſenex ſe pericula climaterici anni tranſiuiſſe eod
Rogat pater ne filius ſuus cū quodā diſcolo ꝯuerſetur eod
Reſponſio regentis ſuper ꝯtentis in precedenti epiſtola eod
Mittitur filius ad amicum vt eum in collegio ponat/quem
pater qualificat/vt ei cautius proſpiciatur. eod
Amicꝰ meritoꝝ amici meminit/cū ſui ꝑpetim ſeruicij oblatiōe xiij
Petitur conſilium/ꝛ auxilium/ꝛ nuncij credentia. eod
Ad idem pro celeri iuuamine. eod
Reſponſio ad litteras binas precedentes. eod
Littere ꝯmendaticie quibus amicus ꝯmendatur amico eod
Reſponſio ad epiſtolam predictam xiiij
Deteſtatio tarde ꝛ rare ſcriptionis eod
Admonitio fidei ſeruande ſuper beneficij ꝑmutatione eod
Habent̄ gratie amico. ꝛ deſideratur eius aduentus eod
Littere deprecatorie ad primam miſſam eod
Ad amicum vt frater ex carcere liberetur. xv
Littere deprecatorie ad nuptias eod
Petitur prouiſio de fructibus quadrageſimalibus eod
Reſponſio ad literas precedentes. eod
Inquiritur conditio ꝛ qualificatio cuiuſdam domicelle eod

Tabula.

Reſponſio ad epiſtolam precedentm. xvi
Rogatur paternus pro leuatione prolis ex ſacro fonte eod
Rerſponſio ad precedentem. eod
Rogatur amicus vt certos mutuo det denarios. eod
Rn̄ſio ad p̄orē xvij Repetunt̄ denarij mutuo dati xvij
Litterre excitatiue ad ſcribendum prouocantes eodem
Reſponſio ad precedentem epiſtolam. eod
Intimatur aduentus amici ad amicum. eod
Excuſatio rare ſcriptionis ex qualitate nunciorum ⁊ rex xviij
Increpatio filij n̄ bn̄ viuētis eod Alie lr̄e ad idē cū p̄orib⁹. eod
Ala idem cum penarum comminationibus eodem
Reſpōſio filij excuſationem continens. eodem
Excuſatio alia filij ſuper ſtudij tepiditate xix
Rogatur amicus vt ſecrete inquirat: male fame ſuggeſtorē. eod
Rn̄ſio amici ad p̄cedētē eod Alia rn̄ſio ſub alio mō xx
Ep̄la diffidatoria eod Rn̄ſio ad precedentem eod
Rurſus alia diffidatoria eod Rn̄ſio ad p̄ce. cū duricia v̄bi xxi
Alia epiſtola diffidatoria ⁊ durior. eod
Frater ad fratrem vt a vindicta auocet eod
Alia epiſtola ad idem cum precedente. xxij
Adhuc alia epiſtola idem ſuadens alijs medijs eod
Reſponſio fratris in propoſito ſuo conſtantis eod
Reſponſio alia fratri s conſilijs fraternis obedientis eod
Alia reſponſio in optimam partem adiunctis rationib⁹ xxiij
Iterum alia reſponſio in aliam ſententiam eod
Auiſatur amicus ſuper emulorum machinatione eod
Reſponſio ad precedentem xxiiij
Alia reſponſio ad idem in aliam ſententiam eod
Rogatur amicus vt libros nouo caractiſandi ſtilo impreſſos
emat pro amico eod Rn̄ſio ad precedētē ep̄laz eod
Petuntur littere ab amico. eod
Alia epiſtola idem petens cum precedente xxv
Reſponſio ad predictas eod
Rogatur amicus / vt certo in loco cum amico cōueniat eod
Petitur ꝯſilium ⁊ iuuamen in permutatione beneficij. eod
Epiſtola credentie / cum petitione reſponſi eod

Reſponſio ad precedentes epiſtolas. xxvi
Arguitur amicus domi ſemper permanens. eodem
Opera amici preſentatur amico/ad vrbē romā migraturo eodē
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. eodem
Cōmendat cauſā matris/aduocato lr̄is recordaticijs. xxvij
Intimatio pecuniarū leuatarū/cū deſperatiōe recuꝑacōis. eodē
Petuntur frequētiores lr̄e amici ꝛ ſua preſentia eodem
Reſponſio ad precedentem. eodē
Rogatur amicus/vt fratrem inducat cautius mercari xxviij
Cōmendatur cauſa vicini amico eodeꝫ
Excuſatur ſcribendi ineptia/cum credentia latoris. eodem
Conqueſtio fit de ſocij immatura morte eodem
Reſponſio conſolatoria ſuꝑ epiſtolā precedentem. xxix
Reſponſio ad idem ſub alia forma eodem
Alia adhuc reſponſio/ad idem ſub alia forma. eodem
Dantur gratie/qui amico burſam munere dedit eodem
Excuſatio ſuꝑ non reſponſione ad litteras miſſas xxx
Cōſulit amic⁹ aīco ꝙ bononiā veniat/lectur⁹ poeticas artes eodē
Reſponſio ad epiſtolam precedentem eodē
Hec epl̄a replicat ꝯtra precedentis epiſtole reſponſionem. eodem
Scribit ſecretarius opidi Bergn̄ ad regentē in Louanio/
vt de rectore ſcolarium/opido prouideatur xxxi
Rn̄det regens in Louanio petitioni ſecretarij Bergē. eodeꝫ
Cōmendatur filius ſuo magiſtro per patrem filium ſuuꝫ pa
terno quodam errore laudantem eodeꝫ
Reſponſio magiſtri prudentius iudicantis. xxxij
Rogatur amicus/vt ſuum ſtatum pandat amico eodeꝫ
Reſponſio ad precedentem eodeꝫ
Ad pictorem/vt iuuenem pingere doceat eodem
Reſponſio ad dictam epiſtolam eodem
Dantur gratie ei qui deſideria amici impleuit xxxiij
Magiſter ad magiſtrum in rure morantem eodē
Reſponſio eodem
Frater fratri ſcribit Lauonij commoranti/de propoſito
ſenioris fratris ad religionem eodem
Alia epiſtola ad idem in eandem ſententiam xxxiiij

Tabula

Reſponſio xxxiiij
Alia rñſio ſup eandē,in qua mandat ſe frater ſecutur̄ eodem
Conſilium fraternum ſuper eodem. eodem
Rñſio fr̄is nō aſſentiētis ꝯſilio fratris/ſʒ ſuadet̄ dilatioj xxxv
Aſſentit ꝯſilio fr̄is ⁊ dilationi donec mūtuo colloquāt̄ eodē
Rogatur amicus/vt vinum emat pro amico. eodem
Reſpouſio: eodem
Repetitur liber commodato creditus. xxxvi
Conqueſtum eſt ꝙ plus diuicijs ꝙ̄ amicitie tribuatur:cum
credentia ⁊ petitione iuuaminis eodeʒ
Rogatur amicus/ vt ſaluūꝯductū imperret alio migrādi eodeʒ
Amicus in ius vocatus conſilium petit. xxxvij
Reſponſio eodē Itex amicus amico eodeʒ
Ad idem eodē Reſponſio eodē
Alia reſponſio eodem Ad idē ſub alia ſententa eodē
Rogat pedagogū magiſtrum pater/vt eius filium/ſub alio
magiſtro/in aliam cameram collocet xxxviij
Amic⁹ amico ꝓ famulo babendo eodē Rñſio eodeʒ
Alia epiſtola interrogans habitudinem alterius famuli eodem
Rñſio xxxix Ad idē eodē Rñſio xxxix
Inuitat̄ ſocius/vt ſequatur fociū Louanū pergentem eodē
Ad idem. xl
Petitur feſtinus aduentus amici/vt aſtet amico eodeʒ
Inuitatur aduentus amici amico eodē
Frater amico/vt reducat̄ nepos profugus. xli
Rñſio eodē Alia rñſio ad idē/ſed alia ſentētia eodē
Interrogatur conditio cuiuſdam notarij/an expediret eum
in ſecretarium epiſcopi aſſumi eodē
Reſponſio dicens notarium illum adulatorem eſſe eodeʒ
Rñſio alia in aliā ſententiam/dicens eumdem ebrioſum xlij
Commendatur amicus amico vt ei ſit adiutor eodē
Ad idem eodeʒ
Increpatur filius a patre frequenter pecuniā poſtulans xliij
Ad idem alijs verbis ⁊ ſententijs. eod̄
Ad idem rurſus ſʒ alio modo eod̄ Rñſio filij eod̄
Nepos ex ytalijs rediēs ſuo nepoti iūniori Louanū ſtudēti, xliiij

Reſponſio ad predictam xliiij
Iterũ nepos nepoti eod Rñſio ad precedentes xlv
Epiſtola commendatiua eod
Alia epiſtola ꝯmendatiua ad idem. eod
Alia piſtola ſingulariorẽ adhuc ꝯmẽdationẽ ꝯtinens eod
Reſponſio ad predicta xlvi
Quedam reſponſio ad litteras/hic tamen non inſertas. eod
Debitor ꝓfugus ſuis creditorib⁹ eod Rñſio eod
Cõgratulatio amici/ſup dignitate adepta eod Rñſio xlvij
Noua epiſtola reſponſioni reſpondens eod
Epiſtola increpatiua amici ꝙ ſecreta crediderit mulieri. eod
Intimat filius patri ſe veſtes perdidiſſe/veniam deprecãs eod
Reſponſio patris ſuper veſtium perditione. eod
Alia reſponſio ad idem/ſed durior xlviij
Iterũ ſup eodẽ/filius ad patrẽ dat lr̃as deſolatorias eod
Frater ſcribit ad fratrem ſuper eodem eod
Ad idem ſup eodem eod Frater fratri rñdet xlix
Epiſtola eiuſdem ad idem eod
Rñdet pater ſuper litteris miſſis/a filij ſui magiſtro. eod
Incitatio in amiciciã ad hominem nõ oculo ſed fama notũ
cum recitatione nouorũ. eod Rñſio ad p̃cedẽtem. l
Epiſtola cõmendatiua/amici ad amicum. eod
Rñſio deſcriptiua inconſtantie eius/ꝑ quo rogatum eſt. eod
Fr̃ fr̃i intimat ſeniorẽ fr̃em militẽ creatũ ⁊ incapitaneũ electũ. eod
Ad amicũ ꝯmẽdatio iocoſa/cuiuſdam glorioſi hominis li
Epiſtola conquerens de incendio armigerorum ad credito-
res/vt terminos ſolutionis extendant. eod
Reſponſio ad apiſtolam preſcriptam eod
Excuſatio nõ ſcriptionis propter qualitatem temporum. lij
Aliud exemplum excuſans nõ ſcriptionẽ/propter mendatia
populi/⁊ nũciorũ eod Cõmendat amic⁹ amico. eod
Rñſio. eod Reſponſio alio ſenſu. liij
Scribitur auunculo vt reuocet nepotem amore raptum/ne
ſe inconſulte/miſero matrimonio dedat eod
Reſponſio ad precedentem eod
Reſpõſio ad id qd in calce precedentis epiſtole petebatur. liiij

Tabula

Arguitur amicus ab amico ꝙ nō ſeruauit pollicita frequentis ſcri
ptionis/ꝛ noua petuntur. Reſponſio. eodem
Excuſatur ſilentiū/ꝛ petitur ſcriptio. lv.
Reſponſio cum petitione ꝙ valitudini intendat. eoꝺ
Mittuntur amico capones. eoꝺ.
Reſponſio ad epiſtolam predictam. eodeꝫ
Scribit vniuerſitas ad conſilium/ꝓ priuilegioꝝ tuitione. eodē
Epiſtola vniuerſitatis ad cancellariū brabantie ꝓ eodem. lvi.
Scribit ꝑticularis amicus ad cancellarium pro eodem. eodē
Reſpondet cancellarius priuate ꝑſone ſuꝑ p̄cedentibus. eodeꝫ
Nepos nepoti/excuſās ſe ſuꝑ poſtulato ex eo in q̄dā re ꝯſilio. eoꝺ
Scribit auunculus ad nepotem/arguens eum/ꝛ fratres/ꝙ inſa
tiabiles ſint/quibus ſubuentiones negat. lvij.
Cōmendatur magiſtro ſcolaris ad ſui ſeruicium. eodeꝫ.
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. eodem
Scribit ad priorē monaſterij/ne quēdā in donatū admittat. lviij
Alia ep̄la ad idem/alijs medijs. eodē
Conſulit amico/ne ad animū trahatur oblocutio detractoris. eoꝺ
Rn̄ſio ad p̄cedentē/cū deteſtatione detractoris/ꝛ ſuoꝝ moꝝ. lix.
Scribit filius ꝓ veſte. eoꝺ.
Reſponſio in prima parte ſerioſa, in calce deriſoria eodē.
Scribit amicus amico non poſſe votis ſuis ſatis eſſe/cum excuſa
tione ꝛ oblatione. eodem.
Inuitatio ꝑtim ſerioſa ꝑtim iocoſa/vt frequens ſit ſcriptio. lx.
Ep̄la rn̄ſiua ꝛ excuſatiua frequētis ſcriptiōis ex qualitate tꝑis. eoꝺ
Petit ꝯſultatio ſuꝑ cauſa pendēte corā officiali ꝛ aſſiſtētia. eoꝺ
Reſponſio continens iudicis laudem. lxi.
Reſponſio alia in aliam partem. eodē
Querela amici ad amicū qui ab hoſtibus captus eſt. eoꝺ
Conſolatio ſuper querela amici predicta. eoꝺ.
Rogatur amicus/vt medicum mittat amico egroto eodē.
Reſponſio ſignificans medici miſſionem. lxij.
Rogat prior mgr̄/vt p̄rē inducat ꝙ filius in collegio locet. eoꝺ
Rogat p̄r a filio/ꝙ eum in collegio faciat cōmenſalem. eoꝺ.
Magiſter ſcribit ſcolari cognatum eius collaudans. lxiij.
Pater ad filium qui filij aſſentit deſiderijs. eodem.

Pater ad filium ad militiam profectum, eod
Ad idem, eod Reſponſio eod
Epiſtola dubitatiua ſuper militiam filij, lxiiij,
Arguit pater filiū ſuū militem nō militanter viuentē, eod
Epiſtola cōmendaticia amici/ob multa merita cari, eod,
Alia cōmendaticia/ ſub alijs verbis ꝛ forma, eod
Epiſtola meram credentiam continens, lxv,
Ep'la cōmēdaticia aici ad amicū/cōmēdatū amicū qualificās, eod
Scribit pr̄ ad mgr̄m filij ꝙ determinās fiat ſi ſic mgr̄o videat̄, eod
Rogat ſcolaris mgr̄z ſuū p̄orē vt pr̄ez īducat ꝙ graduari poſſit, eod
Pater ſcribit magiſtro ſuper gradu filij partim mentē expri
 mens partim conſilium petens, lxvi,
Alie epiſtole in eadem materia/in aliam ſententiam, eod
Magiſter prior reſpondet ſcolari, eod
Scribit pater filio ſuā intentionem de gradu ſuſcipiendo, lxvij
Gratulatur vniuerſitas de electione ſummi pōtificis/obedi
 entiam profitetur/ oratores mittit/ ꝛ rotulum petit, eod
Iter ad ſummū pontificem ſup eiſdem in aliam formā, eod
Scribit vniuerſitas cōmendaticias literas pro quodā doctore
 ſuo ſuppoſito ad ſūmū pontificem lxviij,
Cōmendatur nepos alteri nepoti/vt ei adiumento ſit, eod
Reſponſio ad epiſtolam preſcriptam, eod
Deplangit amicus filium ſui fratris aufugiſſe/rogatur ami
 cus vt reductioni ſtudeat, lxix,
Reſponſio ad ep'lam precedentem, eod
Scribit auunculus filio ꝓfugo/inducens vt redeat, eod
Iterum auunculus filio ꝓfugo/in aliam formam, lxx,
Reſponſio ꝓfugi filij ad ſuum auunculum, eod
Vt filium ꝓmoueat ad aliquod beneficium, eod
Reſponſio ad predictā, Querela rare ſcriptionis, eod
Intimatur amico ne quem ꝓpoſuerat comitem capiat itineris
 ad ſanctam terram quia garrulus ꝛ mendax eſt, eod
Intimatur breuis viſitatio amici ꝛ leta confabulatio, eod
Ad petitionē amici/ſtatū ſuū fratriſqꝫ ſui notū facit amico, lxxij,
Rogatur amicus vt mittat̄ p eū ſcriptor peritus amico, eod

Tabula.

Epiſtola conſolatoria lxxij
Intimat amicus amico/ꝙ ſequenti die ſecuꝫ ſuo in reditu
praſſutus ſit. lxxiij.
Filius ad patrem pro ſubuentione vt libros emat. eod
Rñſio patris ꝙ filio nequit ſubuenire ex ↄditione tpis. eod
Conqueritur pater de dura correctione filij. eod
Reſponſio ad eplam pſcriptam. lxxiiij
Reſponſio ad certas literas hic nõ inſertas de glioſo poeta. eod
Inquiritur ſtatus amici/ꝛ deſcibitur ꝓprius. eod
Tutores ſcolari ſtudenti Louanij in artibus qui petit adire
aliam vniuerſitatem. lxxv.
Tutores ſtudenti Louanij in legibus qui petit adire aliam
vniuerſitatem. eod
Inuectio iocoſa in amicũ raro ſcribentem. lxxvi.
Rurſus iocoſa inuectio in eamdem ſententiam. eod
Excuſatio ſup porrectis pcibus ꝑ ↄtumace filio ad patrẽ. eod
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. lxxvij.
Increpatio fratris ſuper incauto modo mercandi. eod
Reſponſio fratris ad precedentem epiſtolam. eod
Suadetur amico canonico vt grauitate omiſſa ſe aliquando
ludis ingerat:ꝛ letius viuat. lxxviij
Reſponſio ad precedentem. eod
Conſulit amicus ne vniuerſitate relicta ad patriam redeat. eod
Reſponſio ad precedentem. eod
Congratulatio ad amicum qui duxit vxorem. lxxix.
Fit deteſtatio amico qui anhelat vxorem ducere. eod
Vacillatio an potius dolendum ꝙ̄ gratulandum amico/qui duxit
vxorem. eod
Auiſat in ſecreto amicus ꝙ epus eũ officialẽ creabit:ſi roget. lxxx
Reſponſio. eod
Reſponſio negatiua ad idem eod
Arguit amicus ꝙ nunꝙ̄ reſpondet literis:petiturqꝫ ꝙ priori
bus det reſponſum. lxxxi
Rogatur nepos/vt diligentiam faciat ꝙ roganti de bona ancilla
prouideatur. eod

Reſponſio ad predictam epiſtolam. eod
Rogatur amicus vt fideiubeat pro amico. lxxxij
Paret amicus deſiderijs. eodē
Frater ex burgis ſuo fratri Romanij ſtudenti. eodem.
Alia epiſtola ſub alia forma ad eandem ſententiam. lxxxiij
Rogatur amicus vt equos duos comodato mittat amico amba-
ſiatam acturo. eod
Reſponſio negatiua ad p̄dictam. eod.
Epiſtola iocoſa ſpecioſa ſuper omiſſione ſcriptionis. lxxxiiij.
Reſponſio cū deteſtatione ſuſpitionis cadentis in amicicia. eod
Scribitur vicario epi p iuuamine: vt eps curā ꝯferat. eod
Rn̄det vicarius cū oblatione diligentie ꝛ ſpe voti ꝯſequēdi. lxxxv.
Inuitatur ſocius a ſocio/ vt in ſequendo promiſſa ad vniuerſita-
tem veniet. eod.
Rn̄det ſocius ſocio/ ſe prius in grāmatica firmius velle fundari:
priuſq̄ adeat vniuerſitatem. eod.
Dantur gratie de honeſta tractatione nuncij. Qui etiam deſcribit
ſecretoꝝ eſſe vulgator. lxxxvi.
Dolet amicus q amici ſui tepuerit amicicia: quod ſuſpicatur ex cō
uerſione cum emulo euenisſe eod
Ad ſtudentē/ interrogando habitudinē ſui ꝯcurrentis. lxxxvij.
Reſponſio ad eplam precedentem. eod
Suadet ſtudēti vt legibus incūbat poetrie ſtudijs omiſſis. eod
Reſponſio ad epiſtolam precedentem. lxxxviij
Rn̄ſio alia ſuper eadem/ in aliam tn̄ ſententiam. eod.
Rogatur amicus vt adoleſcentē ꝯdicat: quo bene ſcribat: atq3 er-
roris arguitur: cū inſertione nouoꝝ. eod.
Congratulatur amicus/ q receptus ſit in ſeruicio regis. Et carita-
tiue admonet: ne ſe amplexibus immiſceat impudicis lxxxix
Queritur cauſa cur plures dictiones huius libelli/ vario modo: vt
iam vno: iam alio impreſſe ſint. eod
Reſponſio/ dans rationem cur multe diuerſe dictiones in hoc li-
bello vario modo impreſſe ſint. lxxxx.

Finis huius tabule.

Epiſtolaruꝫ formule in omni genere ſcribendi/iuxta maiorum noſtroꝝ doctrinam: et veram epiſtolandi artem. Per dominum karolum mēnigken/ſtudij Bononienſis magiſtrum: vtiqꝫ multarum ſcientiarum viꝝ doctiſſimum/ ex epiſtolis familiaribus Marci Tulij Ciceronis (Quem merito eloquentie patrem appellant) Et Enee ſiluij poete laureati extracte. Vnicuiqꝫ exemplorum gratia pernceceſſarie: Et ꝗ̄ maxime vtiles. feliciter incipiunt.

Intimatur amico implecō ſue petitionis quo ad collectionem epiſtolarum.

Salutes plurimas ꝗ̄ effundere poſſit hic calamꝰ: aut ferre papirus. Multis me litteris inceſſanter amice fidiſſime: multaqꝫ ſemper prece proſequeris, ꝗ in vnū libellum formulas aliquas epiſtolares/que ſcolaribus Bononie in collegio illij pro emendis pronunciari conſueuerunt/ ꝛ quidem correctas: tibiqꝫ mittendas/colligirēꝫ maximeqꝫ illas/ quas imitationi: communiqꝫ ſcriptioni/magis accomodas, ac ornatu: ꝛ ſenſu venuſtiores: iudicarim. Quo/vel epiſtolas ſtruēdi: vel imitandi plurima tibi ad manum ſtarent exemplaria. Et ſi vir optime rem mihi factu difficilem petis, prouocat tamen me amor in te meꝰ: vt tuis votis fauere velim, humanitas quoqꝫ tua/ꝗ audeam: meritaqꝫ in me tua: ꝗ debeam Formulas igitur illas abſqꝫ ordine/prout caſu aliquo: prius: poſteriuſve in manus ceciderūt: in vnum aceruum redactas, atqꝫ ad vnguem (vt aiunt) caſtigatas: tibi miſſas facio. Vſus eñ ſum: qua valui induſtria: vt prima haꝝ epiſtolarum proiecta prout ex manu compoſitoris ceciderant: aſſequerer exemplorum gratia, non ſatis fiſus ſcolarium codicibꝰ/qui omnia ſcribere conſueuerunt truncatim: atqꝫ corrupte/iam conexim/ iam ſeiūctim: vt non ſatis diſtinguas, etiāꝫ ſi tibi apollo ſuum ingenium infuderit: litteras: ꝛ ſyllabas/que: quibus cohereant, ex

quibus egrius ſenſum ꝙ ex limate ſanguinē extraxeris. Nihil eñ
illic ſine vicio eſt:ꝙ vbi calamus non migrauit. Sextus iam men
ſis agitur ab eo tempore quo pro te labor is impletus eſt.quē ma
giſtri pedagogij lilij optarunt atqꝫ rogarunt/ad ſcolarium etiam
commoditatem collatum iri.itaqꝫ multiplicatione plurima:impreſ
ſis iam litteris:collectio hec depicta eſt.quo facilius capiant:⁊ di
ſcant que correctiora videbunt. Tu felix vale/⁊ quidem valenti⁹
ꝙ qui valentiſſime.

Additio ad epiſtolaꝫ prece dentem per nouam epiſtolam.

Dum lator hatum (fidiſſime vir) ad iter ſe accinxerat tam nubilo
ſus:turpiduſqꝫ aer ſuboritur:vt vix alio ſub celo me poſitum cre
diderim.quo cogitur abſceſſum ſuuꝫ ad craſtinum protrahere.quo
latius ſcribendi plus mihi temporis erat ⁊ animi. Didici enim re
latu nuncij obinde has epiſtolares formulas te petere.quoniam fi
lios duos habes:grāmaticam doctos:quos cupis his epiſtolis e
rudiri.quo aliqua eloquentie preguſtamenta aſſequātur. vt licet
forte non certo ſapore:at odore tamen quodā ſuccenſi ad humani
tatis ſtudia tandem alacrius rapiantur. in quo non parum tuam
collaudo prudentiam. nihil enim cenſeo in inſtitutione iuuenum
vtilius eſſe ꝙ/ꝙ aptis terminis.pulcris clauſulis.dulcibuſqꝫ nu
meris/etate prima inſueſcant. maximeqꝫ illis:quarum apud pri
ſcos ſcriptores origo eſt:que ſono:ſenſuqꝫ ſint fecunde. quas mul
tas his epiſtolis inſeminatas inuenies:quas doctus facile noue
rit:ad ſuaqꝫ loca remiſerit.quodcunqꝫ enim totiens vngue (vt ai
unt) ſub tenero/animis ſuis adiungunt:nouiſſime affigāt: neceſſe
eſt:cum nihil ſit aſſuetudine maius. ⁊ ſi Quintiliano credimus/
frequens imitatio tranſit in mores. ⁊ niſi Senecam abnegemus/
longum eſt iter per precepta:ſed breue ⁊ efficax per exempla nō eñ
facile quis dixerit:quid virium habeant imitatio ⁊ applicatio: ad
quas aſſequendas nihil equi ꝑducit/ꝙ multa videre:multa quoqꝫ
viſcata:manu legere.habent eñ omnes clauſule/que dupliciter ſo
nant:naturam picis ⁊ viſci ſuis lectoribus adheſurā. Quia tñ nō
voto viuitur vno. Nec maior ſimilitudo animorum ꝙ frontiū eſt.

ſed varĳs varia placent. Hinc nō vn⁹ hic ſtilus obſeruabitur: cum
varĳs auribus oblectamenta querantur: more vinariorum/qui de
quolibet vaſe probam trahere conſueuerunt, non etiam aliter ꝙ qui
merces vendunt varias/oculis coram oſtentāt: quo tenatius merx
vnaqueqꝫ/ſuum emptorem allexerit. Sed finē do, lōgus fui, carueſ
freno calamus, tu letus vale ꝙ apis in thymo, ꝙ piſcis in vndis,

Rogat amicus amicū quod

frequentius ſcribat/ne per non ſcriptionē amicicia minuatur,
Immenſas perenni fauore ſalutes. Neſcio vnde tibi amice per-
care preter ſolitum inſcribendo deſidia creuit: niſi tuus ille decre-
uerit amor: qui multos iam dies/verſus me fulſit perlucidus/cui
ſi adhuc ſcintillula ſupereſt: non ceſſabo/donec epiſtolarum/cla-
morumqꝫ flatu/luminoſior fiat. Clamo igitur iterum: atqꝫ iteruꝫ
clamo, hortor, rogo, ſupplico, digneris dormientem calamum exci-
tare. Nec paciaris: vel dilui: vel remitti/noſtram amiciciam/tam
longa fide excultam/tam quoqꝫ pulcris inicĳs ortam, ⁊ facias me
tui loci: nouoruꝫ: tuiqꝫ ſtatus: tuis litteris certiorem. Vale: ⁊ cum
ſatyrico tibi opto ſit mens ſana/in corpore ſano.

Reſpō ad eplā precedētem.

Ut ſepe ad te ſcribā/nūc tuis me lr̄is/nūc alienis/nūc nūciorꝝ vo-
ce excitare nō deſiſtis Crebras ex te lr̄as habeo: omniūqꝫ vn⁹ cla-
mor: vnaqꝫ hec ſententia eſt. Sollicite petis tibi intimari: quid
apud nos noui deferatur, vagat̄ apd̄ nos/varia/ac multiplex fama
/neſcio quib⁹ auctorib⁹/diſſeminata, q̄ ſpero ſuo more/non nūtia
veri/ſꝫ ficti/vaniqꝫ vulgatrix erit. Parui habeo quid narret men-
dacū impauidus/paſſionūqꝫ ſequāx populus. Qui/qd̄ nocte ſom-
nio hauſit: vel euētuꝝ optat, hoc iā aſſerit eueniſſe, nō facile adduc
cor vt credā, Nā tantā/que dicuntur/ſepe ſpeciē habēt veriſimili-
tudinis: quātam cignus corui geſtat effigiem. Nihil hic loci ſcrip-
tu dignū noui extat, nihilqꝫ audio: ꝙ impudica mendacia: mā gnis
mōtibus groſſiora. In ꝓſperꝝ ducat omnia deus, letioraqꝫ faciat:
ꝙ narrant: qui tibi dignetur: quietam preſtare vitam: cum ſalute.
Raptim ex pariſius octobris, xxvi, acta iā cena cadēte lumie ſolis.

Ciuis rogat curialez vt que in curia ſecreta agantur/ ei reuelare dignetur.

Salueto. Certum habeo inter primates curie illuſtriſſimi noſtri principis/ vbi cõtinuo verſaris/ te plurimi fieri/ vt facile intelligas que nunc gerantur/ que quoqz iam geſta ſunt/ etiam/ atqz etiam/ quis rerum curſus ſit/ quiſve futurus exitus. Tu in portu omniuz nouorum nauigas. tam vete/ tam recenter/ ad te omnia deferunt/ vt ea geri prope videas. Te igit pro tua/ incredibili in me beniuolentia/ meaqz itẽ in te pari/ vehemẽtiſſime rogo/ facias me omniũ/ ꝙ diligentiſſime certiorẽ. Longior eſſem/ ſꝫ plurimũ harũ lator feſtinus erat/ ⁊ more impatiẽs/ vt vix mihi ſcribenti momentũ indulſit/ quo fuit neceſſe ſiſtere. Vale letus/ ſanus atqz longeuus.

Reſponſio ad precedentem

Salutem plurimã. Nõ ſum neſcius/ viroꝝ optime/ ꝙto laboꝝ freno/ vti deceat/ facta principum enarrantẽ/ ꝙtiqz ſit periculi/ in his linguam laxari indulgentius/ cui vix vnꝙ/ quiſquis fuerit/ exactã ſatis cuſtodiam adhibet/ pro tanti periculi quantitate. lucet enim iam mihi/ velut in ſpeculo videam/ effigies patris/ cui altiſſimus adeſſe dignetur/ illud ſatiricum/ ſemper dum viueret/ in ore regentis/ digito compeſce labellum. Noli queſo/ ſecretiores res ex me requirere/ quas prudentiores/ tectiſſimas tenent/ ⁊ quas attingere non auderem. Si quid inciderit/ quod tua interſit/ certo habeas me tibi non futurum alienum/ nec abeſſe te putes/ me preſente. ſed ſenties quid iuris habeat/ inter nos amicicia vetus/ ⁊ quamꝙ pauculo tempore/ ſtricti oris/ me videas/ latiſſimi tamen in te cordis/ ſemper/ ac ſemper/ permanebo. Vale in eo qui facit valere.

Reſpõ in aliam ſententiam

Inter multa/ que a me ſedulo petiuiſti/ hoc fuit precipuuz/ ꝙ ſepe ſcriberẽ/ quod multis iam datis ad te litteralis/ impleſſe videor. hac tua ex ſolicitudine/ plane perpendo/ quem apud te amicitie gradum teneam/ qui vreris. angeris. eſtuas. afflictaris. ⁊ dum maxime ſiles/ clamat humanitas tua/ vbi ſim/ quid agam/ quid moli

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

at: quod non niſi ex amiciciarum/ditiſſima vena: procedere põt.
De nouis autẽ quid ſcribã:nõ habeo: niſi ꝙ magna eſt apd̃ nos
belloꝝ vis/neqꝫ minor celeritas.quo ventum eſt:ꝙ corpora iam/
oẽs exercẽt:ingenia nulli. Nos vero pauidi ſtam⁹:futuriqꝫ neſcii
Quolibet momento/aures nr̃as inuolant mendacia mille/vanis
hominum ꝯflata fabellis/que mox pereunt: leuitate ſui. Digneť
rector ethereus/nos protegere:vt qui viribus noſtris ſtare nõ poſ
ſumus/illius miſericordia ꝯſeruemur. Valeto:longior fui/vt ſcri
bendi raritatem/prolixitate compenſarem. Rurſum vale.

Excuſat ſe amicus de rara ſcriptione/intermiſcẽs pauca/de habitudine ſui ſtatus.

Scripſiſſem frequentius cariſſime vir ad te/de ſingulis/niſi va
rie occupationes/animũ meum in alia diuerſa rapuiſſent. ⁊ ſi in
terdum quid ociĳ nactus fuerim:non erat aſtans nunci⁹. Sꝫ nũc/
iſto cum oportuno gerulo/te ſcire exopto:me varĳs inuolui miſe
rĳs/multiſqꝫ curis implicaui: vt quid acturus ſim/que conſilia ſe
cuturus/incerte me res/incertum faciunt. Si tibi animi mei/an
xias/curas/quas dira temporuꝫ calamitas/peperit:ſcribere cona
bor:non erit hec mea epiſtola/vel modum/vel exitum habitura.
Planius/ad ea que me pungunt puncta deſcẽderem: niſi quod
dam ſecretum obſtaret:quod nũc preſtiterit ſiluiſſe. Decreui hec
omnia/in tempus reliquum protrahenda: donec alterno perfrui
colloquio dabitur. Interea vale:ſuperiſqꝫ chariſſimus eſto

Conſulit amicus amico ne patriam redeat:belli furore turbatam.

Chariſſime frater: Neſcio quid mihi ad aurẽ cecidit: ꝙ ex vrbe
ad nos ꝙ̃ primuꝫ deſcẽdere paras. Frater/ſi mihi credas:⁊ te ad
iter nondũ accinxeris:tuũ redituꝫ ad hyemẽ vſqꝫ ꝓtrahes:donec
parump nacti fuerim⁹/tp̃is maiorẽ clementiã. Nã apud nos/vn
diqꝫ mĺta ſurgũt maloꝝ inicia:⁊ horrẽda ſemina belli/vt vix vſqꝫ
ſine lapſu/pedẽ figas. Et quãtum ego hãc rex ſeriẽ ꝑſpicio: atten
tiuſqꝫ mecũ ſingula voluo:habebitur meo iudicio felix/qui pote
rit inter tanta bellorũ incendia/abſqꝫ omni prorſus leſione/abire

Caue : coñſulo : qui honeſta abſentia tutiſſimus es : ne pro feſtino reditu/in pericula prolabaris. Uale : longa die/⁊ voto felici. Ex. Boñ. Julij. vij. tarde/dum leta traherent crepuſcula noctez

Intimatio nouorum ciſalpini/ſuper diritate bellorum/ad amicum/in italia cõmorantem

Plurimas (iocundo corde) ſalutes. Frater cariſſime. Noſtra patria/bellis ſe grauibus attenuat. Quaſſatur motibus inteſtinis/⁊ ardet iam proprijs flãmis/que diu trepidauit : tanq̃ dubia videretur : in quam partem eſſet caſura : iam ſupina iacet : nec video : quomodo ſe erigere poſſit. Que ⁊ ſi forſan aliquando/in cubitum erecta : ſpeciem ſurgentis preſeferre videatur : mox non/niſi ſuorũ manibus impulſa/relabitur. Nec video quid reſtat : niſi que magna gloria floruit : miſera ſeruitute ſeneſcat. Nuſq̃ viatoribus tutus eſt tranſitus. Tota regio obſeſſa eſt latruñculis. Fac igitur/conſulo : quod immunda animalia ſolent : ſordes timẽtia/que vbi cauernulis egreſſa : locum/ceno obſitum/vident : pedez retrahunt : ⁊ intra latibulum ſuum ſe rurſus receptant. Mane igitur vbi es : eo felicior/quo remotior/vbi gaudeas : vbi nullo turbante : quieſcas. Uale in eo/qui mare/qui terras/qui ſidera fecit.

Reſpõ. amici in italia commorantis/ad Ciſalpinum.

Salutes felicium votorum datrices. Si omnes calamitates/q̃s vndiqꝫ in italia vidi : ſcribere pergo : citiꝰ carebo verbis/q̃ rebꝰ/priuſqꝫ tempore/q̃ animo. Caſtra vndiqꝫ equites vomunt : ſtrepunt arma/concrepant tube. Et (vt Auguſtini verbum eſt) ferree tunice virorum fortiũ membra conſtringunt. Intenſus geritur arcus/nudus enſis/⁊ haſta leuata. ſacra ſpoliuntur : polluuntur : ⁊ prophanantur. Maleficiorum enim licentia/cadunt vniuerſa in predam. Nihil miſeris reliquitur agricolis/quo vitam trahere : terram colere : coniuges/aut liberos educare poſſint. Jam video : quid noceat bellorum tumultus/⁊ agitans diſcordia ciuium. Si ſortem patriatum/luctus ⁊ ſqualorem cerneres : vaſtitates ⁊ clades/quibus premitur pauper popellus/iam lucem odires : mortẽ

optares:clamaresq3 illud poeticum. Jam ſatis eſt ſuperi/veſtro
ꝙ numine vixi. Parcito queſo iuuat de temporis iactura conque
ri:⁊ cordis anguſtias denudare. Succurat ille/qui nouit planare
ſublimia/⁊ alti⁹ eleuare proſtrata.vale in eo qui dat eſcā oī carni.

Rurſus ciſalpinus reſcribit

ad amicum ytalum/mala malis comparando.

Amiciciā (ſup̄ ꝙ̄ ſcribi pōt)ꝓ ſalute. Ubi italie crudelia bella nar
raſti: q̄ mltis maloꝝ aculeis oppreſſa iacet/ vbi tuo trāſitu/flami
feras vndiq3 faces volitare vidiſti:vt mlta iā opida/in cinerem ⁊
fauillā redacta ſint. Minora tn̄ oīa ſūt:ſi ea ad patriā nrā3 acer
biſ cladib⁹/plenā ꝯpadis/q̄ iā ita dꝑꝗt:vt ne domūcla ſalua ꝑmā
ſit.cui⁹ſi incēſas villas cerneres:caſtra diruta/ſāguinē ꝑ riuos flu
ere:cadauera ceſoꝝ in cāpis ꝓſtrata:ſemiuiuos pleroſq3 fame ta
beſcere:crudeli ſuplicio animas exalare.audireſq3 (vt audio)cun
cta ꝙ̄relis/gemitu/vlulatuq3 ꝑſonare: clamares/cōcuſſo pectore/
tenſiſq3 ad ethera palmis:felix ⁊ nimiū ſua morte felix/qui ante
has erumnas eluce exceſſit:nec tantos videre dolores/longiori vi
ta coactus eſt. Uale:felicemq3 te faciat pia cura tonantis.

Victoriā3 intimat ⁊ modū

cum pluribus malis/bellorum cōditionibus.

Seruitiū prōptiſſime/ad queq3 placita pro ſalute. Forſan ab aliꝗſ
audiuiſti:ſpectabilis domine/quod ad te iam ſcribere pergo:for
ſanq3 hanc epiſtolam velox fama/ſua celeritate ad aures tuas ꝑ
uenit:nūcius has deferens: eo tibi relator certior erit: quo om
nia oculis vidit. O crudeles/qui bella gerunt:qui in amica patri
a/ſcamna/menſas/ſedilia/exurūt. vidit nūncius is domos innu
meras demoliri: trabes deꝗcere: tigella detrahere: tegmina con
uellere:tegulas confringere.⁊ quod omnium impꝗſſimum eſt/ma
tronatum lectos/gladꝗs decerpere:plumaſq3 in ventos ſpergere.
virginum oppreſſiones/adulteriaq3 committere:loca ſacra ſpolia
re: ⁊ grauiora/que pudicus calamus exhorret depingere. Eo tn̄
deuentum eſt:vt nunꝙ̄ fui: ꝙ̄ hodie de patria bn̄ ſperandi erecti
or:victoriā enim plenā habemus.qui potius alioru3 inbecillitate/

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

ꝙ noſtra virtute triumphamus. Multi in bello ceciderūt: ⁊ ex pe
riculo peſſimi omniū euaſerūt. Siue/ qꝛ ſuat mltos fortuna nocē
tes (vt inquit Lucanꝰ) Siue qꝛ dijs aliter viſū eſt (vt ait Virgi.)
Siue (vt intelligi det) illos inter mortis pericula tutiores/ quibꝰ
viliоꝛ vita ē (vt ait petrarcha) Vale ī eo/ q̄ cūcta pōt rege dn̄antū

Scribit magiſter vt cōple

to iam artium curſu/ libros legum pater pro filio emat.
Filius tuus generoſe indolis adoleſcens/ ornatiſſime vir/ curſum
in artibus adimpleuit. cui acre ingenium ⁊ multiplex eſt. inuentio
nis quoqꝫ magna vis ac nobilis impetus. memoriam certe rapacē
habet (⁊ quod optimum eſt) tenacem: quo eum ſacratiſſimatum le
gum aptiſſimum iudico auditorē. Tu igit̄ (niſi ꝯſilium ſpreueris
meum) ſibi de corpore legum indilate prouidebis: quatenꝫ ſtudijs
plurimū incūbere optat. Tuū iā eſt emptione librorū augere cona
tū ſpōte fluentē/ ad quē etiā excitare deberes tenuentē. Vale ex
N. octobris decima/ velocius euro: dum nox tulerat ſilētia terris.

Epiſtola ſcolarē patri com

mendans/ idemqꝫ vt ſupra petens.
Libros ariſtotelis/ pro gradu artium legi ſolitos/ tuus filius a
mice dilecte/ plene didicit. Quorum tenorem ita habet memori
ter/ vt ſingula recitet: quaſi ſub oculis liber eſſet. ſplendidum ſibi
ingenium eſt. conceptus velox. memoria ſeruans: atqꝫ (vt breui ac
ſuccinte dixero) plurima habet nature pulcerrima dona/ legibꝰ ap
ta. Quibus ſe in hoc nouo ordinario diſcipulum dabit: me conſu
lente: preſertim ſi ſibi de corpore legum dignaberis prouidere:
quod meo iudicio obmittere non poteris. tua prūdentia conſerua
ta. Vale: ⁊ veteres noſtros in longum trahe fauores.

Idē cum prioribus petēs

Filius tuus/ honorande preceptor/ ſolida ſibi litterarum funda
menta conſecit: vt pro uberiori ingenio ſpem ſui faciant ꝙ preſtā
tiam ſingularem/ in diſcendis legibus ꝯſecuturus videatur. ſi cor
pus legum ſibi donando: ingeniū cultum accendas. tempus eſt ꝙ

altiorem facultatem adeat,creuit in annos,fluunt dies,⁊ irrepara
bile tempus decurrit,veloxqz in terga reuoluitur ānus. Tanti in
genij eſt:vt que ſub mgr̄o ſcripſit nūq̄ relegit.edidicit illa/cū ſcrip
ſit. Diu em̄ ſub freno tenuiſti:veritꝰ ſi ei liberior pes ꝯcederet:ꝙ
petulantē etatis ſue vigorez/non facile a voluptatum ſeruaret in
curſu.Sz donec ille timor prorſus ceciderit:expectare non pote-
ris.Nunq̄ nauigabit per equora/qui ſemp̄ expectet:ne mare ſe cō-
citet in procellam. Vale optata:leta:fauſtaqz valitudine.

Reſponſio patris ad magi

ſtrum/cum quadam facetia ſubriſoria

Quanti fecerim ſemper conſilia tua/cariſſime vir plurimi norunt:
quibus etiam quantū tribuerim: paruerimqz:tuipſe profecto non
ignoras.Sz nūc vbi pro filio meo/quē tardū/quē deſidē noſco:
qui multū habet in capite plumbū/libros legū emi:ꝯſulis.tā mihi
fatue in aures cecidit(vt tua pace dixerim)tuuz ꝯſiliū/ac diceres:
emes talpe ſpeculum/boui alas/⁊ aſello citharaz. Pridie ad me
lr̄ās dedit:quibꝰ,nō erat ſillaba ſillabe/nec vox voci/ꝯgrue iūcta:
Mirꝫ qūo fuerit tunc illud candidū ingeniū/velamine tectū, vbi
tunc (vt tuis litteris vtar) ꝯceptus velox/ vbi memoria ſeruans.
Priusq̄ ab hac/dies aderit ſeptimus/preſens tibi fuero de eo a
liter diſpoſiturus: fauente opifice ſummo/qui te dignetur feliciſſi
mū ꝯſeruare.Ex .N. mane/dū iā ceſſarunt perfecto ſole tenebre.

Reſponſio in idez tendens

Beniuolum obſequium/loco ſalutis Scias me,(amice ad cor vſ
qz dilecte)epiſtola tua perlecta:riſuz cohibere nequiuiſſe,noui em̄
filij mei ingenium,ſuumqz cerebelluz bonis artibus prorſus inep
tum/cui nihil inculcari pōt. quem vbi diſertum magis ſudoribus
deſcripſiſti, Nil aliud mihi dicere videbaris,ac ſuem nitidam/te-
ſtudinem velocē/⁊ coruū candiduz appellaſſes. Heri ad me lr̄ās
dedit tā ineptas,vt eas nemo/vel ignotꝰ abſqz alto cachinno lege
re poſſet:quaꝝ inſpectio(vt veꝝ fatear)mihi dolorē peperit ⁊ furo
rem/nec mihi animꝰ minꝰ indoluit:ꝙ exarſit. Potuiſſet tutius/ſi
ſapuiſſet/ſilētio ſuam ignorantiam velauiſſe/quo ſibiipſi minus

vicū/ꝛ mihi doloris minꝰ ꝯflauiſſꝫ: qui eum docere ꝯtendit: nil
aliud agit/ꝙ ceco colores/ꝛ ſurdo ſonos ingerat. Vale propeqꝫ
diem me expecta: interea quoqꝫ me infra tuū coꝛ firmare digneris

Eplā reſpōſiua idez ſonās.

Salutes/ad aſtra vſqꝫ ferentes. Duz mihi oblatas litteras tuas
(amice colendiſſime) intercenandum perlegerem: multus mihi ſub
oꝛtus eſt riſus/quē vix manibus mappaqꝫ reprimerē. Nō ſecꝰ ꝯſi
lium tuū/aures meas ꝑſonuit: ꝙ diceres: emas molari plumas/vt
volitet. Quid q̄ſo legibꝰ incōberet: q̄ nōdū pueriles illas reglas ꝑ
mis vl labijs/ꝯguſtaſſe videat: q̄ vix nomē a v̄bo ſecerneret: credo
vix noſcat: quot digitos manibꝰ hēat. q̄bꝰ potiꝰ veli caudā aratri du
cat: ꝙ legū volumina voluat: q̄ voluēdo: ferēdoqꝫ prius oēs dele
uerit leges/ꝙ vnicā intellexerit. Vale valentius ꝙ qui feliciſſime.

Epiſtola excuſatiua pꝛioꝛū.

reſponſionum/de nō imputādo mḡro/ꝙ filius male didicerit.
Felicitatē/ſine caritutā/loco ſalutis. Ignoſce q̄ſo (venerāde ma
giſter) ſi bactenꝰ me ſcribēdi caloꝛ euexit. Scio in docēdo puero/
vt in ſerēdo agro/tria requiri. Vt terra ſit fertilis/apta ſemina/pe
ritꝰ agricola. Cōptū habeo ꝙ ex ingenij vicio nō mḡri/nō doctri
ne/indoctꝰ remāſit. Mō ꝛ ſi male me habeat: qꝛ tū nō ē a tergo cō
filiū/nihil ſupē: ꝙ ꝯludū meū (vt aiūt) ꝑ loco teneā: ꝑſpectꝰ/vt
remiſſio p̄teriti/intēſiōe futuri ꝯpēſet. Volo igit rediſcat: q̄ didicit
Pꝰ malā ſegetē etiā ſerēdū ē. Sepe qđ vniꝰ āni ſterilitas abſtulit:
alteriꝰ āni vbertas donauit. Magis vellē/ſi poſſez/filios meos ſci
ētie/ꝙ diuitiaꝝ/locupletes relinq̄re. ad qđ mecū enittere. Et bū va

Intimat pater magiſtro ne

filium ſtudio legum/incombere permittat.

Salutes equātes maris arenas. Nolo (ſincere p̄ceptoꝛ) ꝙ adhuc
legibus/filiꝰ meus incūbat: donec ex fōtibꝰ artiū/quibꝰ laboꝛez/
ingeniūqꝫ accomodat: qđ ſatis erit: hauſerit: in quibꝰ dū ſatis ꝑfe
cerit: tūc ceteris ſtudijs/opam dabit. Nō mihi deſūt: qui ꝯſulāt:
ꝙ artes ꝯtinuando/etiam ad latus q̄nqꝫ inſtituta videat: prout

quidam ſui ſodales faciunt. Cui ꝯſilio/nõ poſſumus ꝯdeſcẽdere/ ne filio eminat:qḋ euenire ſolet. Jn auguſto/multa ſerentibꝰ/vt impediant ſe ſata ꝯcurſu. Licz em̃/ſui equales pluribus ſcientijs/ vno tp̃e inſudent.nõ tñ illis in ferioꝛ erit:ſi vnam bene didicerit. Nõ vno agmine/oĩa diſcẽda ſunt. Laudaẽ pluuia/q̃ ſenſim deſcẽdit in terram. Uale ſanus/eantqz tibi felicibus omnia fatis.

Reſpõ. ad idẽ cũ prioꝛibus.

Salute premiſſa/quã tibi adeſſe largiter opto. Eas quas ad me litteras filius meus pridie miſit (amice cariſſime) ſui ſtudij/ ſuiqz ingenij/fideles teſtes/tibi tranſmitto: vbi non ſillabam videbis erroꝛe carentem. Hichic videbis eruditum iuuenem vix dum primis elementis imbutum. Uidebis quoqz illam precleri ingenij lucem/quam prope diuinam tuis litteris extuliſti. vbi tu varios nature ſplendoꝛes ſibi adeſſe arbitraris: quos propter/ſic laudibus eum leuare videris:quaſi rediret exuſcitatus ſocrates/ac pꝛodiret in aciez nouus achilles/omnibus prioꝛibus/omnem ſplendoꝛez/ nominis/ꝛ fame direpturus. Ego exaduerſo eum excuſo/qui vere famam ſuam. Uirgilio non eripiet. verum in eum hec nomina iuſtiſſime cadere ſcio: aſinus /ſtipes/ truncus/ molaris. Non tam ouis lupum/ꝙ ipſe librum/aut odit:aut metuit. Nũꝙ contempti libri/non vnꝙ̃ ſpꝛete littere/fructum ſpernentibus contulerunt. Quod autem leges ſtudere deſiderat: non vtiqz leges:ſed libertates ꝛ ocia querit. cui non pꝛofectus /ſed declinandi laboꝛis /precipua cura eſt. breui reuocabitur/ad opus mechanicum diſponendus. Non ſecus vale: ꝙ tibi amiciſſimus optat. Has litteras nemo poſt te/ꝙ̃ ignis videat:omninoqz careant lectoꝛe ſecundo.

Ad idẽ ſub alio mõ tẽdens.

Animum/ad placita paratum/pꝛo ſalute. Neſcio (vir optime) quonam rationis moꝛbo laboꝛas: qui tuis litteris vſqz adeo filij mei/euehis ingenium/quaſi magni cuiuſdam viri futuri ſpecimẽ minaretur. quod potius (meo iudicio) pꝛeſeferet durum/ꝛ rudem aſellum. Jn gramatice enim pꝛincipijs/atqz puerilibus radicibꝰ tenuiter nimium eſt inſtructus. volo illum in gramatica manere:ꝛ

cum etate ꝯcoquí/ac matureſcere/ne ante tempus exeat/pomoꝝ
more/que immatura/ramis decerpuntur/aſperior euaſerit,nō vo
lando/ſed aſcendendo diſcitur,mihi me mouet ꝙ ſui ſocíj iam le
gibus ſtudent/non volo filiū mei ſcillam/illorum flumini/nec eiꝰ
vmbram/illoꝝ lumini/ꝯparare/qui nō alioꝝ eſt ingenijs/ſed ſu
is viribꝰ eſtimandꝰ.Uale letus/ꝛ fauſtus/optatoqꝫ voto fruare.

Scribit amicus amico in

curia principis moranti/ne taxillorum ludis incumbat

Plurime ſalutis largū affluxū.Nō expreſſero facile (cariſſime fra
ter) q̄ta me ceperit admiratio/ꝙ tanto tēporis fluxu lrāꝝ ad me
dederis nihil.Sꝫ audio te(qđ triſti calamo ſcribo)taxilloꝝ quotti
die ludis implicari/ꝛ ꝙ hinc tua ſcribēdi venerit intermiſſio/quo
nō minꝰ miratꝰ ſum/ac dolui.Nā in aleaꝝ ludo(qui potiꝰ furor q̄
ludꝰ eſt)nūq̄ virtus fuit/nūq̄ decor moꝝ māſit/nec vbi modeſtia
nec in eo quitq̄ p̄ter ludētiū vultꝰ humanū eſt.nec mihi acceptū ē/
ſi dixeris te maiores imitari/ꝛ ſeniores.nā oē tūc viciū peiꝰ eſt/cui
auctoꝝ pondꝰ vl'ānoꝝ ānectit.nō errorē altitudo peccātiū culpā mi
nuit/ſꝫ adauget.Caſſabis igit̃ ſi ſapis/vl' virtutis amore/vel cura
pudoris.Nā oē lucrū dānī exordiū eſt.dirripiēt mille qđ lucraris/
ſꝫ qđ ꝑdis reſtituet nemo.Taxillꝰ nūq̄ tibi applaudet/niſi vt do
loſiꝰ fallat.ꝛ certe quo magis alludit atꝫ blādit̃/eo tādē nocebit
acerbius.Scis ꝙ multi te colūt/ꝛ faciunt plurimi/ſꝫ quo magis
apđ illos vales/auctoritate/ꝛ gr̃a/eo magis tibi cauēdū/ne quid
mali inuidia tibi pareat.Scis etiā ex aduerſo/ꝙ nō oēs tibi fauēt
quos curia nutrit/ꝛ ſatis noſcis q̄ mūdas manꝰ geſtare debet/qui
habēt aduerſarios.Omnino igit̃ his ludis abſtinendū eſt(cariſſi
me frater)ſi ſtatui tuo velis ſalubriter eſſe ꝯſultū.ne inimicis para
ueris quo gaudeāt/amicíſqꝫ q̄ doleāt.Parcito tñ/ſi forte vboſꝰ
nimis ꝛ audax fuerim.nam vis amoris me coegit/ vt hec ardētius
ſcriberē.Sed hec que dixi/omnia pro tua ſingulari prudentia/in
bonam partē accipies.Ceteꝝ/ꝛ hec/ꝛ alia pleraqꝫ omnia/prope
diem latius vna ꝯmēdabimur.interea me/vt tuo vtere.Et bñ vale

Reſponſio ad precedentem

Centenas ſalutes milleſies reſumptas. Litteras ſemꝑ tuas (ama
tiſſime frater) video libenter. lego libentius q̃ mihi ſemꝑ gratiſſi-
me fuerūt: ⁊ iam ꝙ ante gratiores. nā ꝑ ſe ferūt perſpicuū argumē
tū/ſingularis beniuolentie erga me tue. Quibus nō fraterne mi-
nus/ꝙ eloquenter ꝯtendis. nebularꝝ quoddā in famā meā caſuruꝫ
eſſe/niſi a me abiecero: ludi ꝯſuetudinē. Facile frater tuis monitis
acquieſcam: qui nondū monitus/iam oēm ludū deuouerim. Leua
ui igitur te atqꝫ preueni: ne longo dolore torqueris. ⁊ vt omnis ti-
bi in futurū timor abſit: vera fide polliceor me nunꝙ fore taxilis
ꝯſuix: neqꝫ illis vnꝙ plus tribuerim/ꝙ virtuti. Fidas mihi/dū fi
dem meam vadem conſtituo. nunꝙ ſplendori tanti nōis iniurias
egero. Docuit me Cicero fidem ex eo dictam/qm̄ fiat quod dicit
Finem do. ignoſcas rogo breuitati. nam nūcij velox abicio nō eſt
paſſa: vt tecū longior eſſem. ꝑſuadeqꝫ tibi nihil me magis velle/
ꝙ tibi me oſequentiſſimū eſſe. Fauſtus ⁊ letus viuas: ſicqꝫ in xp̄o
valeas: vt que ſibi placeant: ſolum cupias: faciaſqꝫ.

Studens ſtudenti vt libros ei accomodet.

Plurimū forte miraberis venerabilis dn̄e/quo fiducie tytulo fre
tus/te precibus meis aggredi preſumpſerim. Cū nihil placiti per
me tibi impenſum memorer: quo merito poſſem/mutue a te beni-
uolētie viciſſitudinē repoſcere. Hanc plane ꝯfidentiā/ de te mihi
māſueti tui mores ꝑſtant: tuaqꝫ ſepe audita ꝑſtat benignitas/ad
vltimū quoqꝫ regionis/ originiſqꝫ cōio. Multa profecto: dū ocu
los aperio amiciciarꝝ/inter nos incitamenta perſpicio: vt que no-
biſcum creſcant ⁊ robora ſumant firmiora. te intime rogo: ne dedi
gneris prioribus tuis meritis me tibi aſtrictum reddere: qui pri-
us oneri eſſe cogor: ꝙ ſeruicio potuerim. In tua bonitate huic or
dini ꝑces: quo ad te prius rogens/ꝙ meritus acceſſero. nec tibi ꝑ-
mittas fore moleſtū ꝙ meritis ⁊ virtutibus antecedas: quo nihil
fore pulcrius ſeneca putat. Habes Macrobium in ſaturnalibus.
habes etiā (vt audio) donatū ſuper therencō. quos libros/ſi mihi
concedere nō recuſaueris: magno me fauore perſtrinxeris. Ex me-
moria donec viuam nō caſuro: eoſqꝫ ante trimeſtre reſtituere/fi-
de bona polliceor: ⁊ quidem illeſos/rupturis/⁊ maculis/nō labe-

factos. Uale, ⁊ ſi quid ex me velis: precipe: qui mox deſiderijs tu-
is daturus fuero manus: pectus ⁊ aures.

Reſponſio ad precedentes.

Incredibili quodam affectus ſum gaudio / colende preceptor / dū
tuas dulciſſimas litteras / harum gerulus preſentaſſet. Opto felicib⁹
auſpicijs / noſtrum amorē inchoari / addi / ⁊ trahi in dies ꝗ̄ longiſ
ſimos. Nihil igitur moratus / inſpectis tuis litteris / petitos tibi
libros eodem tuo cū nuncio mitto: maiora facturus dum expoſces.
nam ꝯceſſionem librorum nihilipendo: quā bono viro nunꝗ̄ / vel in-
cognito abnegaui. ꝙ primū hac via libros ceperim poſſidere: vt il
los abditos / concluſoſq́ȝ teneam: velim lacerentur: vt pareant: edax
quoq́ȝ ignis / eos in cineres vertat. Odi illum (quiſquis eſt) tanꝗ̄
vltime fecis virum: qui libros eouſq́ȝ / vel celat / vel abnegat: vt ſo
li ſibi eos ad oſtentationē ⁊ gloriam ſeruat: cū damno / ⁊ librorum et
poſtulantis / ⁊ cum graui ipſius poſteritatis ⁊ auctorum iniuria: qui
luculentiſſimos ſuos libros / multo labore editos / tranſmiſerūt in
poſteros. Qui ſi libero greſſu / in publicum nō occultati ambulaſ-
ſent: ꝯſtarent adhuc infiniti in tenebris ꝓlapſi libri / quorum iā / mo
nimenta (niſi celum intereat) perire nō poſſent. Uale felix / teq́ȝ in
euum ſeruare dignetur creator aſtrorum.

Deplangitur fratris matrimonium

Maximas intenſas / plurimaſq́ȝ ſalutes. Cogor ergo iam tibi / cor
dialis amice / quiddam quod me angit / ⁊ vrit deuelare. Amauit
miſere / perdite / afflictimq́ȝ frater meus / natu ſenior pauperculam
puellam / forma fulgentem / nō ſic moribus ⁊ animo. qui tandē (vt
carnis ardorem expleret: cum id aliter nō potuit) ſuam illi fidem /
ſeſeq́ȝ ꝯiugem dedit. Qui caro / heus nimiū caro / emit parui mo-
mentuli voluptatem, eandem iam multis doloribus recōpenſans
cui iam omnis vita ſupplicium eſt. Tanto enī iam miſerabilius ſi-
mul viuere incipiunt: quāto abinuicem minus liceat ſeparari. Quid
enī triſtius eſt / ꝙ hos ſemꝑ iungi debere / qui animo ꝯuenire non
poſſunt. Quid quoq́ȝ durius / ꝙ nunꝗ̄ diſcordem ſociū / vel tecti⁹
hoſtem dixero: habere ſeparatū. Erat ꝑfecto frater meus ad alia m

tus/quē natura dū eū in lucē ꝓduxit: longe ad p̄clariora cogitauit ꝙ ꝗ ſeſe in fauſtis nuptijs/tā miſere innecteret: ⁊ ſeipm̄ (vt aiunt) tam perdite vltra ſepem ꝓijceret: cui vxor (vt clare quaſi in ſpeculo video) nil boni/nilqꝫ placiti factura eſt: niſi cū ipſa morietur. Vale. deus ſcit ꝙ triſte/ꝙ quoqꝫ raptim hec ſcripſi: qui te ꝯſeruet.

Reſponſio conſolatoria ad p̄cedē. tē.

Salutes ſupra ꝙ ſcribi poteſt letiores. Rogo atqꝫ obteſtor amice cariſſime/ꝗ eius rei dolorē exuas: que iam emendari nō poteſt Nā ſuperi oēs (⁊ ſi oīa ꝯſilia ſua in vnū ꝯgeſſerint) nō efficient: ꝗ factū: ſit infectum. Nihil in iuuentute cadit: ipſo amore delitius/nihil cecius/nihil periculo plenius. Errat oīs amans/atꝫ nil recte opatur: ⁊ ſe/⁊ om̄ia neſcit. Eris forte mente ſedatior/ſi alioꝝ caſus inſpexeris. Multos ꝑdidit amor/varijſqꝫ angoribus afflixit. Pluries deplango: ꝗ frater tuus (vir maioris ingenij ꝙ fortune) vxorē ꝑuerſe ꝯſuetudinis: ꝙ ꝗ pauperē nactus ſit: facile ſua induſtria facultates adauxerit, ſed certe facilius mille pulicū legiones/in ſole iacentes: ne ſe moueant: refrenaret: ꝙ vxorē vnicam/ſi mala ſit: a ꝯſuetudine deflecteret. cū nulla fere res adeo ꝑua ſit: qua ñ mala vxor cū marito mox litē mouerit: aut bellū. ſed dolorē queſo: nō ſpem deieceris. Sepe viſa ſunt dura initia/in molles ⁊ gratos exitus ꝑduxiſſe. Letuſqꝫ viuas. ⁊ firma valitudine potiare.

Scolaris ſcribit ad patrem

vt pro determinātijs/ei denarios mittat.

Subiectionē humillimā loco ſalutis. Om̄s mei ſocij/metuendiſſime pater/vnico pene me relicto/determinātiaꝝ gradū adepti ſunt vel iam breui adepturi. Ne igit̄ a vobis rebus in meis iudicet ꝙ par ſit negligentior/vel parti mee nō vſqꝫ ſatis fidere: ſed videar more aſelli paleſtram in ſcolaſtico conflictu diffugere: ⁊ forte vereri: ne honorifice tandem gradum magiſterij/cum ſocijs meis aſſequi poſſem. Ad veſtram benignitatem confugere decreui: humillima prece rogando: vt pro hoc gradu mihi veſtrum aſſenſuꝫ/⁊ denarios pie dignemini elargiri. ne ſocijs meis: quos plurimos etate preuenio: ordine fiam poſterior: atqꝫ poſt eorum terga relinquar.

Id bona fide/pollicēor datutū me operam/ne plus annis ꝙ ſciē
tijs creſcam/quodqȝ pecuniā labore redimā/ ꝛ tempus diligentia
Valete in eo qui omnia valet.

Reſpō patris ſuper filij petitione.

Fili/ꝙ ad gradum/tanto deſiderio aſpiras/gaudeo. Argumentū
id mihi eſſe videtur animi volentis/atꝫ fidentis/ ſatiſqȝ ſibi de ſe
ipſo conſcij/ad quoqȝ honeſtā laudem erecti. Acquieſcens igitur
tibi altiora conanti/honeſta petenti/ pecuniā ꝑ determinātijs re-
quiſitam/mitto/idem expecta in ceteris/que ex me iuſta honeſtaqȝ
prece poſtulabis/eo tū pacto/ſi interim parce/virtuoſe laboroſeqȝ
vixeris/ſed ſecus ſi feceris/ſecus habebis. Vale/illius ſemꝑ ſydo
nij memor/quē virtus extollit/habet quod preferat auro.

Scribit ſcolaris ad ſuum

priorē magiſtrū/vt patrem inducat/ꝙ eū determinare ꝑmittat.
Humilitatē/ſubiectionē/ſeruiciūqȝ debitum/ pro ſalute. Longo
iam tpis curſu cōpertū habui(magiſter mi)pre cunctis mortalibus
honorande/veſtrum ꝯſilium in meoꝝ parentū aures/ꝑdulciter ca
dere/quos vel in his q̄ directionem meā reſpiciunt/poterit etiam te
nuiſſima admonitio veſtra efficaciter inclinare. Diu etiā noui affe
tionem in me veſtraꝫ/longa ꝯſtantia ꝯfirmatā. Hinc mihi fiducia
ſurgit/vt ad ſinū beniuolentie veſtre conuolem/in ipſūqȝ ſupplices
ꝓces effundam. Inſtant iam Pariſius determinantiaꝝ tpa/qui-
bus multi lectionis mee conſodales/pro gradu in artibus quo-
dam ꝓhemio determinantes fiunt. Parentes mei huius rei/nec
ritus/nec formas/nec quid ꝓſit/ſatis cognoſcunt. Rogo igit̄ vos
magiſter optime/dignemini parentes meos cariſſimos/vt ad gra-
dum in artibus me ſubleuent/inducere/eiſqȝ eoꝝ oculis coram po
nendo/quid is habitus ꝓderit/ꝛ quid noceret forte neglectus. ꝙ
qȝ tpa iam aſſunt/que nunꝙ huic rei apta redeunt/ ꝛ quod rariſſi
me in hoc caſu fit/qḋ in curſu/ꝛ ydoneo tpe nō fit. Hic induſtria
veſtra parētibus occurrendū eſt/qui ꝓtractiōibus gaudent/oīaqȝ
ad craſtina ducūt. Non equis oculis aſpicere potero/ſocios meos
antecedere me/premijs ꝛ honoribus/quos indefeſſa diligentia/

nitoꝛ ſcientijs preuenire, Nam donec viuam turpe duxero: cedere pari/plurūqꝫ/viciſſe maiores, Vos igitur magiſter colendiſſiē ad ſuperſtructionem/erectionemqꝫ meam intendite: qui in me fidelissimo niſu/prima litterarum conieciſtis fundamenta: vt virtus que a vobis incepit: cepta non decidat, ſed quod per vos ortum eſt: per vos ſumat incrementum, Habebitis me/donec viuā/pro veſtra ſalute/ad eum qui omnipotens eſt/deuotiſſimum oratorē, qui vobis tribuere dignetur/quod vobis noſcit ſalutare,

Reſpō magiſtri ſuper epiſto

Ex tua petitio (ſtudioſiſſiē adoleſcēs) honore fuit: la p̄ori, racōeqꝫ plena/mox illi volēs parui, nec egui monitore ſecūdo/facturꝰ ꝑ te plura/ſi pari iuſtitia poſcas, Pr̄i tuo ordīe lōgo/ꝯſilia: dedi: n̄ tuis votis diſſona: q̄ cū n̄ mō tetigerūt ī cord/ſꝫ oſſa penetrarūt: incidētqꝫ medullis/quibꝰ facile/qd poſtulas/aſſequatis, Verbis equare n̄ valeo: ꝙ gaudiat pr̄ te gradū ardēter expetere, tuoſqꝫ ſocios/generoſo quodā conatu/velle ſciētijs: ⁊ gradibꝰ ſuperare: qd ſibi ſtatuit (vt aiunt) verbem in corde. Ad magiſtrū tuū/pater litteras mittit: ſui animi teſtes: Tu ergo cū ſocijs tuis ꝓgredere: ac ſp̄ enitere tuis ſcriptis/tua ſtudia cōformare: ne que ſcripſiſti in calamo nata videantur: ⁊ nō ex corde emanaſſe, Gradus eī nil aliud eſt/ꝙ ſignum foris exhibitū: qd quidē mendax eſt/niſi intus ſuū tn̄deat fundamentū, Nō eī magiſter: ſꝫ potius ydolū/⁊ ſtatua eſt: qui ſcientia carēs/vano honore/inaniqꝫ nomine glat̄, Vale: ⁊ tuā naturā/tuāqꝫ ꝓmiſſionē ſequere: in preclara te vocantes,

Pater filiū pariſius mittēs ſcribit regenti.

Egregie vir/filiū meū ex pluribus vnū/ad te mitto ſciētijs ⁊ moribꝰ educādū: quē in ꝯūni portōe collocatū iri velim: cupiēs eū ſciētijs locupletari ⁊ moribꝰ/n̄ ita mēſa vel epulis, Sicqꝫ in camera mgr̄i/qui eſt tā moribꝰ/ꝙ eloquētia preſtās: qui dicere ſimul/⁊ facere docet; In quo nō nimia emineat auſteritas: nimiaqꝫ comitas: ne inde odiū/huic ꝯtēptus oriat̄: qui neqꝫ vicia habeat: neqꝫ ferat. quē filiꝰ libēt audiat: dc̄is credat ⁊ ſe ſimilē illi fieri ꝯcupiſcat cui ꝑ ſuo labore me ſatiſfacturū ſpōſor/adeſto, Valetoqꝫ ꝑhylariter

Reſpõdz regẽſ collegij patri

Filius tuus/digniſſime vir/quem ad domum meam educandum
deſtinaſti.dũ ſecũ ſuo introitu de grãmatice rudimẽtis diſceptarẽ
viſus eſt mihi de numero eoꝝ/qui ſuos ãnoſ anteceſſerũt.Cui ma
giſtrũ dedi/ingenij ſui ducẽ.qui opã datur⁹ eſt.vt doctum efficiat
doctiſſim⁹ ipe/cui ſũma cura erit.in eo vicia/virtuteſqz dſtinguere
itaqz frenis eũ cohibere.ne in illicita pruat.ne quoqz p̃us vicijs in
ſueſcat.ꝙ ſciat vicia eſſe.Exquo nihil nõ profutuꝝ audiet.nihilqz
diſcet.qd/vel dediſcere/vel neſciuiſſe/recti⁹ eſſet. Qui diurni eius
laboris/veſperi/ſp rõem pro eius captu exiget. p cui⁹ labore nobi
lia duo pollicit⁹ ſũ/vt eo dex intẽtior.ꝛ vt ſpe p̃mij.labor ei dulci
or fiat.Uale(vt apud Plautũ eſt)vſqz duz regnũ obtinet iupiter

Scribitur filio ſtudenti vt

Fili ſis ſaluus.Id/nã primum eſt/qd .diligenter ſtudeat.
opto.primũ illi vt toto conatu. prima tue iuuẽtutis face.lrĩs ita
incumbas.vt tandem ex lraꝝ ſemine tu ſenior dulces fructus colli
gas.Sciaſqz in te cunctoꝝ tui generis oculos eſſe conuerſos.om
neſqz ad tue vite ſpectaculũ eſſe attentos.Caue/ne eoruz animi in
te offendantur.ne quoqz minus in te inueniãt/ꝙ requirant.maxi
me cum non iubentium queratur commodum.ſed vtilitas obſequẽ
tis.Uale.longior eſſem.ſed ad quietem ſopor me inuocat.

Reſpõ. ſtudẽtis ad predcã

Dici non poteſt(celeberrime vir) quanta ſuauitate/littere animũ
pfuderint meum/ad monitõne/dulci abunde/que eo mihi grati
or eſſe debet/quomagis mihi pfecturã video.Iamiaz mentez me
am/vehemens dolor occupat.Nam cũ neglecti temporis recolo.
quaſi poſt tergum(ductis oculis) ſuſpiro. qui ſero/heus nimiũ ſe
ro/ad vniuerſitatem applicui. tempuſqz/qd natura cuiqz tam par
ca manu largit.taz pdigo iactu effudi.Cui⁹ non tantam mihi por
tiũculam relictaz video.vt vacet ammodo/nimiã partem perdere.
Curaboqz/ne a veſtris ꝯſilijs animũ deflexero.ſtudijs/litteriſqz
intentũ.non opus verbis eſt.ſurgit fides e factis.Intentio cũ mẽ

tis/glorioſius rc/ꝙ verbis exprimitur. Valete/mihiqz precipite/
nihil mihi dulcius erit/veſtris votis paruiſſe.

Scribit ſtudẽs ad priorem

mgr̃m/vt patrẽ informet/ꝙ ei denarios pro ſtudorio mittat.
Felicitatis conſtantiam/cariſſime magiſter/pater meus ſumme mi
hi metuendus/in collegio me locauit.⁊ quidem in camera magi-
ſtri qui vitam meam diligenter obſeruat/ ſtudia mea circunſpicit/
ꝯtinue interrogat/inſtruit/dirigit/nec boni gubernatoris officiuz
negligit. Habeo tum lectionis/tum camere ſocios/ingenio ⁊ dili-
gentia ſingulari. Nihil mihi deeſſet/ ſi ſtudorium haberem/quo
res meas ⁊ collocarez tutius/⁊ ſtuderem ſecretius. Hoc habet op
tima ratio/nõ ita poſſe colligi animum/ingeniiqz vires in vnum
contrahi/in frequentia ſcolarium/⁊ ſtrepitu ſociorum/ſicut in lo-
co ſilentii ⁊ quieto/ab omni fremitu ſeparato Vos igitur magiſter
optime/humilime ad pedes vſqz ſupplico/apud patrem pro hac
re mihi mediator adeſte/qui habet vobis prope modum/ non mo
do huius/ ſed aliarum rerum omniuz plenissimam fidem/veſtra
virtute promerente/valete in eo/ſine quo valor eſſe non poteſt.

Reſpõ magiſtri ſuper ſtudẽ

Delectarunt me (inſignis adoleſcens) lr̃e tue ve   tis petitione
hemẽter/tui ingenii pulcerrime imagines/quar̃ v̄ba dũ ad ſentẽti
as ꝯfero/quid cui anteponam/ignoro/alter/alterius venuſtate cõ
ſplendet. At ne longius vager deſideriis tuis honeſtis/⁊ iuſtis.
non modo paratum/ſed cupidiſſimum patrem tuum reddidi/ qui
gratulatur ꝓpoſito/⁊ fidit perſeuerantie.tuum erit ſuam fiduciam
confirmare/ne ego ſuadendo/tu petendo/pater credendo/ vel fal
lamus/vel fallamur. Tu vale in eo/qui neqz fallitur/neqz fallit.

Intimatur atqz deplangi

Salutes tibi offerrẽ/gratioſiſſiẽ p̄ceptor iocũde/hi   tur peſtis
lariter atqz gaudẽter/niſi hec aduerbia multo iam tempore perdi
diſſem ſed que perdidi/tu inueneris pro ſalute. Non fieri poteſt/
qui cũ multum te diligaz/tibi abſenti/quaſi preſenti/noſtros animi

tpis/lociqȝ angores/non aperiā. Irrupit apud nos/per hos eſti-
uos calores/dire peſtis calamitas: ⁊ quidem adeo incleme̅ter a-
deoqȝ funeſta/ut horreſcat calamus luem huiuſmodi depingere
que plurimos iuuenes ſtrauit/innumeroſqȝ ciues extinxit: ut om-
nis pene ciuitas extincta iaceat. nec aliud videmus q̄ meſtos timo
re/pauoreqȝ tabeſcere. Iam peſtifer annus nobis incubuit/mor
tiqȝ fauit denſiſſim⁹ aer. Mult⁹ vndiqȝ dolor/multiqȝ lugubres
eiulat⁹. Quid meſta dicā. En lacrimis ꝺfluim⁹: meroreqȝ ꝯficimur:
dolore vexamur acerbo. Det deus meliora pijs/horrorē hoſtibus
illum: qui vos tn̄ interea ſua faciat gratia letum ſēp atqȝ felicem.

Reſpō cōſolatoria ſupra pre

Pulcra illa aduerbia: quoꝝ epl̄a meminiſti: ne pieceris/ dictis
cariſſime frater/pro ſalute. Nō animū deſeras: ſed letum te tene-
as. Nil prodeſt dolor/nil proſunt lacrime/nec poſſunt fata moue
ri. Scio ꝙ natura lacrimis/ſtimulos dedit: ſȝ modū virtuti ratio-
diqȝ reliquit. Quid mirandū/ꝙ nunc frondes/nunc fructus deflu
unt arboribus: paria ſunt hec/que fatales hominū caſus reſpiciūt.
Quottidie mala incrementum capiunt. Quis em̄ eſt annus/p̄ore
non deterior: que lux ſequens/que precedenti aliquid incommodi
nō adiecerit. Verum plus dixero quis noſtrum/tam letum mane/
bene viderit: ut nō ante crepuſculuȝ cura/meroꝛqȝ ſurrepſerit. No
li igitur animum tuum exulcerare fletibus/⁊ non tam lacrimis/q̄
ad tempus loci abſentie fidas. Et felix valeas corpore ſano.

Remittitur ad patrē in artib⁹ gra duatus

Salutes/omni/gaudio letiores. Filium tuum/celeberrime vir/
ad dominatiōes tuas/ſanum ⁊ ſaluum/auctumqȝ ſcientia/⁊ gra
du remitto. Qui abcedens/laudem memoriamqȝ honeſtam. Pa
riſiis ſue fame reliquit. Ideoqȝ grate recipies: atqȝ benigne ope
ram meam in eam coniectam/quam ceteris votis tuis: in omnib⁹
parā ſꝑ habebis. Te quoqȝ rogo/per veterem noſtrum (qui rum
pi nequit) amorem: vel ſic potius velis/conſulo: ꝙ filium tuum ad
litteras natū a ſcolis nō diſtrahas: ſed rurſus ad vniuerſitatē pa-
riſiū. vel aliā q̄piam mittas/neqȝ ſinas adoleſcentie ſue floreȝ in

p̄dicōem decidere. Nam doctrinari qui ſiſtit/negligit. retrocedit/
qui nō ꝑgredit. Nō fructū arbor dabit/ q̄ in flore deficit. nec dīj
dabūt/ meſſē agrū nō ſerētib⁹. Valeto. tuūqꝫ filium valere facito.

Intimat frater fratri patris

obitum/cum doloroſo planctu.

Cariſſime frater. Dū dies auguſti. vij. ſuam aurorā ꝑtuliſſet/geni
tor noſter extinguit/ꝛ (vt neceſſe erat) nature conceſſit/ eiqꝫ ſoluit
qđ debuit. adeoqꝫ deuota vita defungitur/ vt potius de tā ſalubri
dulciqꝫ exitu/gaudenduꝫ/ꝙ lacrimandū eſſet/ niſi natura ſtimulis
nos ſuis impelleret. Qui omnes domi/dura iā ſorte ꝯſtringimur
Mater nr̄a/q̄ nos peperit/in lucēqꝫ duxit/terciā iā noctē inſom-
nem egit/mente carēs nō lacrimis/q̄ tēpora iā trahit/ multis fleti
bus atqꝫ lamentis. Cui ſpero tuā ꝑ p̄ſētiam/multum doloris abrū
pere poſſes. Ad nos igit̄ mox venito/id etiā tua res expoſtulat/in-
dutus veſtes lugubres/huicqꝫ ſorti ꝯgruas. Intereaqꝫ patrē no-
ſtrum eternam requiem aſſequi deprecemur. hoc vnicuꝫ illi prodeſ
ſe poterit. hoc agamus. Libellos atqꝫ ſarcinolas tuas. N. dimit
tas/illuc ꝙ primū/ redituꝫus/ſtudiū tuū ꝓſecuturus eo feruentius/
quo pater noſter/id moriens exoptauit inſtantius/eiuſqꝫ volun-
tatē vltimā in hoc impeltur⁹/ que ſibi tā vehemens ꝑmanſit/ vt ne
vicina quidē morte leneſceret. Perſuade tibi ꝙ me frēm ſꝑ eſſe in
ueneris/ſi ꝙ (iniciū eſt omnis p̄ſtantie) lr̄is diligenter incūbas/ꝛ
cū virtute gradiaris. Vale. atqꝫ ſic ſtudeas/ vt ſēꝑ magis valeas.

Amicus libꝛuꝫ repetit quē

Salutē/fideiqꝫ ſeruātiā/amice cariſſi- tim et venditū eſſe.
me. inflauit aurib⁹ meis/fama omni curſore velocior/ꝙ librū illuꝫ
meū/ quē accomodato poſſideres/alteri vēdideris. ſepe rogaui vt
eundē mihi remitteres/qui neqꝫ librū/neqꝫ m̄ſuꝫ ſū aſſecut⁹. No
ſti amice/ꝙ ſola fides ſuat amicū. Scis etiā ꝙ libera/letaqꝫ frō-
te/oīb⁹ deſiderijs tuis/me ſꝑ paratiſſimū habuiſti/ qui ſꝑ cupiui
ſtricto amore tibi ꝯnecti. Rurſus igit̄ ad p̄ces ꝯuolo/attenta men
te rogitās/ne me diutius ꝓtractione ꝯducas/quo cogar iuris reme
diū q̄rere/tibi nec vtile/nec honeſtū. Et ſumme vide ne cult⁹ ſper

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

nas/ ⁊ amat⁹ odias. Et vale in eo qui cunctoꝝ corda cernit ab alto.

Remititur liber cū̄ excuſa

Salutē/amoriſqȝ ꝯſtantiā. ſolidiſſimū ac ꝑcipuū ·tione honeſta
vere amicicie fūdamentū/amice colēde: vt de amico nūq̄ꝫ aliquid
dubitetur. Naȝ vbi dubitatio irrepſerit/mox defecerit nomē ami
ci/neceſſe eſt. Graui ego dolore cōſternor /vidēs ꝙ me exiſtimas
ꝓmiſſionū largiorē q̄ꝫ fidei. Scio ꝙ nil turpius ſol videt: fidefra
go. Librū tuum multa cū gratiaꝝ actione remitto: ne noſtram ami
ciciam turbet dilatio. Semꝑ nam ego id animo fixū tenui: me tui
animi principaliſſimā ſedē occupare. Caue amplius rogo: ne labia
maliuola/ apud tuū iuſtiſſimū pect⁹/lumē veritatis extinguāt vbi
nunq̄ꝫ defuero: vel fide vel ſeruicio qui mihi ſalus es precipuuȝ de
cus/atqȝ leuamem. Vale felix/teqȝ conſtruet regnator olimpi.

Scribit ſenex ſe pericula cli

materici anni tranſiuiſſe.

Largas habūdo fluxu ſalutes. Ego iam annū ſexageſimūterciū/
preſtantiſſime vir/quē caldei climatericū ⁊ ſtalariū atqȝ fatalē vo
cant. Quē pictagorici/aut propter latentē vim ſeptenariū numeri/
atqȝ binariū in ſeſe ſepties multiplicati. Aut forte propter quaſi vl
timū/ꝯmunis etatis dominū flexū. Aut ob occulti fati q̄ꝫ piā aliā
latentiā/ꝑiculoſum eſſe putarūt. Qui annus ſuo primo aggreſſu/
ſubrigidulus mihi viſus eſt: in quo ſenectutis incōmoda grauius
ſolito in oculis/ ⁊ tibiis/ ſuȝ perpeſſus: atȝ adeo/vt cū Virgilia
no euādro/ceperim ſuſpirio multo exclamare. O mihi preteritos
referat ſi iupiter ānos. Atqȝ illud maximiani. O q̄ꝫ dura ꝑmit mi
ſeros ꝯditio vite. Nec mors humano ſubiacet arbitrio. Nō ſū qḋ
fuerā: periit pars maxima nr̄i. Sȝ poſt paruule partis anni fluxū/
rediit priſtin⁹ mihi vigor in mēbris/ea certe integritate: vt caldai
cus ille ānus in me nihil egiſſe videat̄: niſi forte ꝙ in mltis in me
etiā ceciderit: id ſcȝ ꝙ illi mors ſepe vicinior eſt: cui videt̄ abſenti
or/cui tn̄ natura incertū finē ſtatuit: vt ꝓpior ſꝑ crederet̄. Sȝ vale.
hora eni iaȝ tarda eſt: letiſſima mihi/letis cū ſociis/cena fuit: qui
pariter equitatu feſſi/ex Brugis gandauū tarde applicuim⁹. Sua

det igit ſomnos (vt inquit naſo) Tempus/motuſqꝫ/modūqꝫ.

Rogat pater ne filius ſuus cum quodam diſcolo conuerſetur.

Letiſſimas cum felicitate ſalutes. Neſcio quid audio/venerande
mgr̄/tuo in collegio/ quendā curati nr̄i nepotulū eſſe receptū: quē
a filio meo tuā ꝑ prudentiā ita arceri deſidero vt nulla proſus in
ter eos ꝯmunio cadat. nā ſi is tua in domo bñ ſe rexerit: inter ꝓdi
gia meminerim/didicit. iam ille cellulas meretricū adire: vecteſqꝫ
eaꝝ in forib⁹/ſubita vi ꝯfringere. linguā habet cui ſilentiū pena ē.
nā q̄ ſcit ⁊ que neſcit pari audatia loquitur. nihil petit: niſi qđ ven
ter/ſoporqꝫ ſuaſerit: atqꝫ libido. ſi quē ſe peiorē videat: paratū ſꝑ
digitū habet: quo illi oculū eruat. ex quo nil aliud q̄ꝫ tediū expecta
cum quo ſi filius meus verſaretur: non illeſus euaderet. Plurimū
mihi placiti feceris: ſi a filio ſocietatem hanc malam/omnemqꝫ ſi
milem ſemoueris. Quodqꝫ profecto ſi feceris: radicem mali ſucci
deris: ſimulqꝫ errorē propuleris. Felix vale: caruſqꝫ celicolis eſto.

Reſpō. regētis ſuper contē tia in precedenti epiſtola

Salutes plurimas omni ſalute letiores. Vera omnia reperi: que
mihi/celeberrime domine/tuas ꝑ lrās/iuuene de quodā/intima
ſti. qui me primis dieb⁹/mentita ꝓbitate deluſit. Sed duꝫ paulo
ꝓpius aſpicerē: mox perpēdi: qꝛ multū ſtultitie ſuccū ꝓhiberet. Ha
bet ingeniū ꝑtinax/ad praua promptū/honeſti inſciū/affixūqꝫ er
rorib⁹. itaqꝫ viuere incipit vt nihil inter eū/pecudēqꝫ diſtare puta
tes. pulcrū ducit: in domibus meretricū (hoſtijs vulſis e cardine)
omnia peruertere. vbi denarios patris (quos largiter habuit) qua
ſi ad vaſtandū ꝯductus/nō tantū deuorauit: ſed verius ſperſit. qđ
inde venit quia pater eum miſere/afflictim/ꝑdite/diligit. Mul
tum (vt ſcribis) loquaculus eſt: qđ mihi diſplicet. Nam cadit per
raꝝ decus in loquaces. Dabo operam ne cūꝫ filio verſetur: ne quo
qꝫ contagio ledat. Tu valeto perualenter/⁊ viuito mente quieta.

Mittitur filius ad amicū vt

cū in colegio ꝓonat.quē pꝛ qualificat.vt ei cantūs ꝑſpiciatur.

Mlatꝝ ſalutū/pleniſſimū ſinū. Precolēd dn̄e/vbi ſederā ſub ta-
mis arboꝝ/vmbrā q̄rens/caloris ꝓpulſādi gr̄a/aduenit is nūcꝰ/
has qui ꝑfert.quē mox rogatū feci.parūꝑ vt ſiſteret.donec eas ꝑ-
pingerē. Ecce/optime vir/qꝛ filiū meū ad capiendū ingenij cultū/
pariſiꝰ mittere ꝓpoſui. Et qꝛ mihi ꝑſpectꝰ/ſꝑ fuit.tue i me fidei ni-
toꝛ ſingularis.hinc te p̄cibꝰ meis aggredioꝛ.vt ei de pedagogo ꝑ
ſpicias.maxie qui liguā eiꝰ (vt par erit)inſtituat.ne v̄bis lapſātibꝰ
defluat.eāq3 neq3 liberā/neq3 vagā dimittat.ſ3 rōnis.pudoriſq3
vinculis gubernatā. Nā ex ſui natura/tā garulꝰ/tāq3 cupidꝰ ſmo
nis ē.vt ſi dnarios habeat mox ꝯducat qui aſcultēt. Loquit̄q3 v̄ba
mlta incōpta/ſtupētia/graculoꝝ ſiſa/ex quibꝰ ſēſus nullꝰ excupet̄.
nō magis q̄ȝ ſanguis e ſaxo. Id genꝰ iuuenū/veteres appellarunt
blaterones/atq3 linguares. Blaterare em̄ is optimus eſt.ſ3 loqui
ineptiſſimꝰ/ꝛ (qd̄ deteriꝰ eſt) ad tacendum penitus impos. Scis
quid velim. facito vt ſoles.ſed ad me ſcribe/q̄ȝ ſoles frequentius.

Amicus meritoꝝ amici me

minit.cum ſui perpetim ſeruicij oblatione.

Salutes plures/q̄ȝ valeat is calamꝰ depingere. Quāq̄ȝ tibi/colēd
p̄ceptoꝛ/gr̄a a me referri tāta nō pōt.quāta debet.habēda tn̄ ē tā-
ta/quātā maxiaz/animꝰ meꝰ poterit ꝯcipe.nūq̄ȝ videbit/qui videt
oīa phebꝰ/qd̄ merita illa in me tua. vlla fuerint obliuionis nube
ꝯtecta. Mc certe totū/nihil mei retinēs/tibi duoueo. Plura i hac
re dicerē.niſi nos ābos agnoſcerē. Scio illū te eē qui blādicias re
ij̄cis.neq3 petere ſoles inanes applauſus. Neq3 ego quidē ille ſu3
qui adulari soleā.vel inſufflare veſicas. nec tali thure gaudes.nec
ego tali ſacrificio. S3 amiciciā ſꝑ nutrire conabor.rebꝰ ꝛ aīo. Fi-
nē do.veritꝰ/ne tibi prolixitas/tedia daret. Valeto felix/eſtoq3
fauſtꝰ i euū. ex. N. volāte manu/ſeuiſſima pēna/iunij ſole tercio.

Petitur conſiliū ꝛ auxiliuz

Ineffabiles/ſpe mlta/ſalutes Ad te venirē/ ꝛ nūcij credētia
colende p̄ceptoꝛ/niſi iam aſperum gelu eſſet. terreretq3 auſter eū
tes.pro pedibus igit̄ calamo vtar. Impiū mihi (care preceptoꝛ) ſi-

dus illuxit: cecidit qȝ in me illud/ad atticū tulij verbum. merōr me quottidianus lacerat: ⁊ ɔficit. Itaqȝ ſum aīo ꝑcuſſo/atqȝ abiecto/ꝙ vix me/miſereqȝ ſuſtēto. Mittit igit̄ ad te famul⁹ meus/de te ſingula narraturus: a te ɔſiliū/auxiliū/ſpē/ſalutē/expetēs. aſſūpſi te ꝓtectorē meū/tuoqȝ ſcuto tect⁹: nihil ego ꝑtimeſcā. Vale ex pariſius februarij luce tercia/eo calami curſu quo lepus ſegnior eſſet

Ad idē pro celeri iuuamine

Ingētes/cumulo ꝓfūdo/ſalutes. meridianas hodie lrās ad te dedi: caſus iā cogit: ꝙ veſpertinas adiūgā. Sedeo iā/cariſſime vir/in compedib⁹/⁊ captiuitate detentus. Proinde/ſi nunci⁹ meus te ſedētem inueniat: mox ſurge: ſi ſtātē vade: ſi vadētem curre: ſi currētem: aduola. Opus eſt ſumma acceleratione. grauitas rei multas preces expoſtulat: ſed noſtra amicicia pauciores. Vale ex Louanio/tam rapido curſu digitoꝝ/vt vix oculi ſequerent̄. Dētes

Reſpō. ad lrās binas prece

Plurimas/abūdo fauore/ſalutes. Nō viuit quis/vſpiā loci cui⁹ amiciciā tāti feceri: quin tuā lōge ꝑ̄tuleri. Qd igit̄ mun⁹ habeo: maximū memetipz tibi totū offero: atqȝ mille milliū lrāꝝ/v̄borūqȝ loco/hec ſola ſit ſūma/me tibi/votiſqȝ tuis/deditiſſimū eſſe. In te igit̄ tua/tantū mihi ɔcedere dignet̄ oīpotēs/vt poſſim: nā (vt veli) virtus/meritaqȝ tua/diu pridēqȝ impararunt: precurrit ad te nūcius tu⁹ quē perceleriter ſequar a tergo. ecce mox iam adero. Vale

Lrē cōmēdaticie quibus a

Ad te ꝓficiſcit̄: mlta ſua ſpe/⁊ me ɔſule: mic⁹ ɔmēdat̄ amico. has qui ꝓfert adoleſcēs. quē iō/vt filiū amo: ꝙ ſp ei⁹ ſuitiū/in me extiterit ſinglare. Ver⁹ illa amicicia nr̄a/tā fortib⁹ nodis conſuta: vt nulla etate: nullaqȝ vi diſſui poſſit: ſpē mihi ɔtulit: ꝙ ad te ꝑcōfidēter ſcriberē: eūdēqȝ tibi ɔmēdarē. Amor diffidere neſcit. aſpirat is quiddā ꝓmocōis/qđ in pēdēti ē aſſequi: ad quā rē/auctior ſibi ſpes adeſſet. ſi te haberet ɔfautorē. Nūc ergo tibi magnopere ɔmēdo: ⁊ plane rogo: atqȝ ita/vt maiore ſtudio/iuſtiore de cā/magis ex aīo rogare nihil poſſū: vt eū tuo more/hūaniſſime recipias:

ple audies. tuiſqꝫ dictis fidem preſtes. ſentiatqꝫ non rebus mō/ ſed v̄bis/vultu/⁊ oculis. tuā beniuolā opā ſibi nequaꝙ defuturā. Quo mihi ꝙ maximas/ꝙ primū/ꝙ ſepiſſime gratias agat. Uale ex Louanio/ado curſim/vt viſus eſt calamꝰ/vētos ſupare fugaces

Reſpō ad epiſtolā predictā.

Adoleſcenti illi (quē mihi p tuas litteras ꝯmendaſti) me/⁊ mea obtuli. Eritqꝫ ſibi poſthac/opera mea/preſto. ea ſi vti volet. Sic me tua priſtina merita/tua virtus/tueqꝫ ſupfuſe preces inclinarūt videro quoqꝫ/ne vel te negligenter ſcripſiſſe. vel me obaudiuiſſe/ putabit. pretermittāqꝫ nihil/qd opis mee fuerit. ⁊ illius interſit. Si quid alterum ex me poſtulas. precipe. nunꝙ tibi/vel tuis defu ero. priꝰ deficerent aſtra celo/⁊ calor igni. Uale. ex. P. mane Octobris vltima/dū vix depulerāt aurore lumina noctē cōis

Deteſtacio tarde ⁊ rare ſcip

Salutes innumeras/votaqꝫ aſſequi/⁊ ſanitatē. Nunꝙ tam grata fuerit ruricolis/dulciſſima pluuia/tpe longe ſiccitatis. neqꝫ ſol poſt longas nebulas/ꝙ eſſent mihi lr̄e tue/longū poſt ſilentium. Nō igit̄ pmittas queſo/fidētiſſime vir/longiori taciturnitate/amiciciā nrāꝫ obliuionis nube fuſcari. Surripe rogo tpis aliquid/ qd amicitie tribuas. Accuſarē ego te vehemētius negligentie multe/ſi putarē te huiuſmodi v̄ba magnificare. Sꝫ noui ingenū tuū/ qui nō minus ſurdus es/ꝙ mutꝰ/cū id tibi ꝯducere putas. ſꝫ certe more hominū venit. vt ditiores effecti pauperiores negligāt. Eſt mihi certe grata illa taciturnitas/ex tā vtili cauſa ſuborta. Placentius em̄ eſt mihi te locupletē eſſe tacendo. ꝙ ſcribendo inopē. Sꝫ obſecro/ne tibi diutius attramentū balſamꝰ ſit. ne calamus biſſinus/neue papirus aurea. que cuncta diſſipare formides. vel barū ſi rerum apud te tanta caritas ſit. ſcribe queſo more vetuſto/in tabellis cereis/vel arborum corticibus. Uale. tibiqꝫ perſuade/nihil eſſe quod magis velim. ꝙ tibi obſequentiſſimum eſſe.

Admonicio fidei ſeruande

ſuper beneficiꝗ permutatione.

Sañus ꝛ ſaluꝰ eſto. Quod cum alio/ꝙ mecū/nunꝙ tuū ben eſi
cium permūtaſſes/venerabilis dñe/aſſertione multa crebro mihi
pollicitus es. Sed neſcio quid iam audio:ꝙ eadem ſuper re/cum
alio quodam plurimum verbi habuiſſes. tu videris queſo:ſi id fa
cere ſatis tibi ſit integrum. Nihil duco honorabilius/nihilqꝫ an
tiquiꝰ fide. Scis em̄ ꝙ clariſſimi luminis/ipſa fides lampas eſt.
Habet nanqꝫ (Tullio teſte) hoc nomen/fides/ſyllabas/duas/
vnam a dicto:alteram a facto:quaſi tunc vera fides ſit: ſi fiat qđ
dicitur. Fac igitur/optime frater/quod dixiſti:ſic em̄ fides ſtabit
q̄ vtiqꝫ caſura eſt:niſi factum dicto cohereat. Facito/rogo/in hac
re/ne mihi/neqꝫ fidei deſis:cum vitam pro tua ſalute/tum opes
omnes profunderem. Parcito queſo:ſi me audentiꝰ loqui:ꝙ par
eſt proſpexeris. calamus meus garrulus eſt:ꝛ plurimi fluxus/ne-
ſcitqꝫ debito puncto ſiſtere. potens eſt vetus amor noſter/omnia
in rectum flectere. Vale/atqꝫ fauſta feliciqꝫ ſoſpitate fruaris.

Habentur gratie amico. ꝛ

deſideratur eius aduentus.

Salutes amiciſſimas. Cū litteras tuas/excultiſſimo ingenio ſcri
ptas acipem ornatiſſime vir/vix dici queat: q̄ta ſim letitia/gau-
dioqꝫ ꝯfectꝰ:cū ꝑ eas me feceras certiorē/ deſiderio meo ſatis da
tū eſſe:qui mea opa accuratiſſime expleſti oīa/q̄ tue fidei ꝯmēda-
rā:nec video ſane quicꝙ a te ꝑtermiſſum/qđ mea intereſſe arbitra
ri potuiſſes:tū etiā maxime/ꝙ ꝓpe diē (vt ſcribis) te ad nos vſqꝫ
recipies. qđ ꝙprimū fore vehemēter /etiā atqꝫ etiā opto. Sat no-
ſti:ꝙ ſint oīa deſiderāti tardiora. Tūc em̄ inter nos q̄ ſunt archa
na (ſemotis arbitris) libere ꝯmēdabimur. Etſi interea quicꝙ ē:qđ
a me fieri poſtulabis:id totū/in tua fore poteſtate ꝯfide. Nā ego
ꝑfecto tam tuus ſum:ꝙ qui omniū maxime. Tuo igr̄ me arbitra-
tu vtere. Et bñ vale. Ex Valēcenis/marcij prima. Tarde/dum ni
gre ꝯtraxerāt latitantia ſidera nubes. -mam miſſam.

Litere deprecatorie ad pri

Immenſas/innumeraſqꝫ ſalutes. Parentū ꝛ amicoꝝ ꝯſilio/vr-
gente quoqꝫ me deuocōis ſpū/ad ſacerdotium me ꝯtuli: primam

miſſaꝫ(fauēte dei clemētia) celebraturus: ſeptēbris decia/q̄ dies
vt ꝯuentu amicoꝝ meoꝝ ſollēniſſima fiat:vehemēter exopto. quos
dū mēte recolere cepi:ipſe inter primos occurriſtis:rogo igit̄ vos
/amātiſſime vir/vt qui pri⁹ ſp biñuolētia me ꝯple ri/fauoreqꝫ ꝓſe
qui ꝯſueſtis.hanc diem(q̄ oēꝫ expectationē/diuturni d̄ſiderij mei/
expletura eſt)vr̄a p̄ſentia/vr̄iſqꝫ fauoribus coornetis. Dabo vi-
ces/dū vires erūt:⁊ repoſcetis. Me em̄ vobis deuoueo:meqꝫ to
tū polliceor ⁊ offero Valete in xp̄o/cui⁹ vr̄is aſpiret gratia votis.

Ad amicū vt frater ex carce

Ingētes/fauētiſſimo corde/ſalutes. Si hūanif   re liberetur.
ſimi:modeſtiſſimiqꝫ mores tui/amice carisſime/ab ineūte ꝓpe a
doleſcētia/nō mihi plucide cogniti eſſēt:nō auderē pfecto tāta ꝯfi
dutia/id ad te poſtulare:ꝙ mihi gratiſſimū ſis factur⁹. Solēt non
nulli(qui ſplendidiorem fortunā ſunt aſſecuti) reddi ſuis amicis
tardiores. At neſcire nō poſſum/q̄ꝫ benigna ſemꝑ vrbanitate/q̄ꝫ
ꝓmpto/facili/liberaliqꝫ animo/mihi ſemꝑ in vſum acceſſeris quo
tiens mihi opus erat tuo pfrui adiumento:nec vlla fortune trabe
ris temeritate:ſed ratione ſemper/ꝯſilioqꝫ ꝯduceris. Sed ne vi-
deat̄ difficillimum quicq̄ꝫ a te petiturus/rem accipe breuiter. Fra-
trem habeo:qui gandaui poſtea q̄ꝫ corā ſcabinis cauſam ſuaꝫ inſti
tuerat:ꝯiectus eſt in carcerem/qui me dedit de caſu/nō de ſuo er-
rato/certiorē:niſi ꝯmuni/vſitatoqꝫ planctu(vt ſolent oēs qui iudi
cio plectuntur)q̄ꝫ multum iniuſte ſit detentus. Te plurimū rogo:
eundē viſita:⁊ quo ad poteris ei⁹ liberationi intende. Subeger a
me abijt:⁊ omnia aduerſa/profunde recipit. Feſtina igit̄ ne mors
preueniat:que alteram carceris clauem habet:poteris enim magis
verbis/q̄ꝫ alij factis prodeſſe. Et ſi quid ex me petieris: me tibi/
omni aqꝫ mea offero:oblatione fraterna. Et vale gaudentiſſime.

Litere deprecatorie ad nup

Ex intimo cordis oblatas/mille ſalutes. Maioꝝ meo   tias.
rū ꝯſuaſu/amicorūqꝫ ductu (quib⁹ nō ꝯgruit obluctari) in vxorē
delegi mihi/in dei honorē/vicini mei optimi viri/filiā/paꝝ gene
ris/⁊ dotis:ſꝫ moꝝ ⁊ forme(oculo meo iudice)ꝑdiuitē. Que ſua

diligentia/ꝯiugaliq3 fide/curas domeſticas gerat:cōponat: ⁊ in
ſtruat.aſtetq3 mihi vxorio more/in ſpē ꝓcreandoꝝ ꝓliū quibus et
generis nomē ⁊ (ſi q̄ mihi ſupſint) bona relinq̄. Cōſtitutus eſt nu
ptiaꝝ dies/octobris penultia/quā rogo mihi tua optata pñtia/tu
iſq3 fauoribuſ/digneris honeſtiorē/iocūdiorēq3 efficere. Interea
Vale. ex. N. ſancti luce ꝓfeſto tarde iam terris luce dimota.

Petitur prouiſio de fructibus quadrageſimalibus.

Cōmendatiōes/atq3 ſalutes p̄tereo: quas niſi īmenſas meo tibi no
mie is nūcius obtulerit: velim eū exiſtimes mee cōmiſſionis/ſueq3
ꝓmiſſiōis neglectorē. Poſſis optare/cariſſime frater/ꝙ a te diſtā
tior eſſem: vñ tibi ex me amoris tantūdem: ſ3 moleſte minus eſſe3
tacuiſſem iam ego/ſola verecūdia tentus/ſi nō eā ꝯfidentia ſupaſ
ſet. Ego nāq3 fidē eius rogo: quo meis p̄cibus ſepe volentius an
nuiſti. Ferūt dactilos/ficus/racemos/cet eraq3 quadrageſime ali
menta/brugis/multa copia aduectaſſe: de quibus (vt ſoles) adhuc
mihi ꝓſpicias rogo. Ita tñ vt quo melius fieri poſſit: ⁊ rex electō
ni ꝯſulat: ⁊ nūmoꝝ ꝓcitati. Si quid ex me velis: is ſū qui ne velim
admoneri. ſi eñ ſcirem quid ex me cuperes: ꝑfecto citius/ꝙ voci
tatus adeſſem. Vale frater ⁊ felix eſto. Ex Louanio februarij. v.
Tarde dum nox aderat: creſcentibus aſtris.

Reſpō ad literas precedētes

Non ſol eſtiuus tot ꝓducit radios/ quot mihi ſalutes is tu⁹ nū
cius tuo noīe dixit: nō igit eſt: quo eū appelles: tui cōmiſſi oblitorē
tu ex aduerſo ſalutes/ex me totidē habe: vel fieri ſi poſſit duplica
tas. Fructus quos ꝑ te cōparari petiuiſti (vir ꝓcolende) in naui ſūt
in magno dolio clauſi/ne vel naute inſcicia cādiant: vel manibus
aſtantiū minuant. huiuſcemodi eñ minuta eſculenta/oculis mani
buſq3 patentia/peccato creſcere ꝯſueuerūt: ſi fides ſit oculis/rē ha
bes electiſſimā ⁊ certe ſuo precio dignam. nuncius rem agi vidit:
ipſe merces/⁊ preciū/⁊ oīa nouit. Si quid amplius ex me velis
amplius māda: ⁊ optīe vale Ex brugis ꝓceleriter octobris luce. x.

Inquiritur conditio ⁊ qua

lſicatio cuiuſdam domicelle.

Dū nundinaꝝ tꝑe/ diſertiſſime vir/ te antuerpie diu q̄ſitum/ non inueniſſem: gandauū ꝑgo tecū loquendi grā. illic dū venerā: tu antuerpiā verſus inieras. dū rurſus antuerpiā peto: tu gādauū remigraueras. Defuitqꝫ mihi ſydus benignū/ quo te in via/ vel in terminis/ vel interea vſpiā loci ꝯueniſſem: ꝑcupidus erā: tecum loqui ſub fide ſecretiſſima in re nō ꝑui pōderis/ q̄ dū diutius ꝓtrahi nequit: cogor ꝓ lingua/ calamo vti. Fuit tibi vicinus (dū viueret mercator venetus) inter mercatores nō obſcuri nois/ is reliquit viduā cuius ꝯditiones/ fortūas ⁊ ſtatū q̄ſo: mihi rectiſſime pādas. Res eni huiuſmodi agit: in qua facile poſſit: ſi feceris: mea vtilitas: vel ſi neglexeris/ magna iactura ꝯſiſtere. Dū colloqui dabit omia noſces. Vale. ex louanio februarij ꝟltia/ digitoꝝ motu nō ſegni.

Reſpō ad eplām precedentē

Aueto/ vir ornatiſſime. Mulieri illi/ ꝑ qua petis/ cordialis amice/ etas iam ingraueſcens eſt. hꝫ tn̄ adhuc infractam valitudinē/ q̄ numeroſe ſobolis multitudinē/ ex ſe ꝓgenitā videt. Filios/ filiorūqꝫ filios/ atqꝫ nepotes/ foris/ ⁊ domi/ ſūme auctoritatis eſt. Itaqꝫ abſqꝫ viro mercanciā exercet: ⁊ ſingula regit: vt nemo ꝯiuū prudētiamqꝫ viri deeſſe ſentiat. integerrimū nomē gerit: ꝓſtantiſſime mulieris (⁊ addo) fortunatiſſime. Sic dicere cogit genus/ forma/ liberi/ ⁊ ſua poſſeſſio: quibus nō deſunt: prudentia/ virtus/ ⁊ ꝓbitas. Vitā eni huiuſcemodi ducit: ſub multo ſue fame ſplendore/ vt mihi multiplex pateat campus/ virtutes vt narrē/ vt vicia nullus. Vale ex gandauo/ claamitāte nuncio/ tarde poſt cenā/ poſt vina/ palpebris ſic vigilia feſſis/ vt ſingula ꝓſpecta bina mihi viderent. parcito igitur ſi vix legas: q̄ vix ſcripſi: calamo ſine lege currente.

Rogatur paternus ꝓ leuatione prolis ex ſacro fonte.

Noctis huius circiter mediū: peperit mihi vxor (dono dei) labore benigno/ filiū quē dum a matronis audiui: illius roboris eſſe: vt in paruula baptiſmi ꝓtractiōe/ periculū viderēt nullū. Mox ego dū hodierna luce/ declinante iam nocte cepat paruper albeſcere celū has ad te ſcribo ꝓfeſtine/ ad cor vſqꝫ rogitās: vt ad horā ꝓ oſt prā

dũ quartã. Nouanũ adſis. in ſanctiq; petri baſilica. ad ſacrũ fontẽ filio meo manũ accomodes. teq; mihi cõpatrẽ. et nato patrinũ p̃beas. vt tibi multis amiciciarũ nodis ꝯnectimur. ſanctum illud cõpaternitatis vinculũ/nobis etiã atq; etiã ſit adiunctum. Cupioq; filium meũ tuo nõie appellari. quominus a te diſſideat. cui in moribus/ꝛ vita ſimillimũ fieri exopto. Quo ſecũ aliquid tui ſemp̃ deferat. rationemq; habeat ſibi ꝯiunctam/eo tibi parendi alacrius/te imitandi ꝛ obſeruandi/vt alterum parentem/vt vite cenſorem. Vale. q̃ queas optare felicius.

Reponſio ad precedentem.

Cum hodierna die cãpana octauã horã annũciat. ſeruitor tuus per ingentẽ pluuiã ꝑperanter aduolat. aduſq; cutẽ madidus/p̃ veſtes vndiq; ſtillans. quo viſo prima fronte obſtupui. erãq; ancipiti mẽte ſubpauidꝰ/quidnã ſibi vellet tanta eius celeritas. verituſq; fuiſſem. ne quid mali nũciaturus aduenĩſſet. niſi viſa fuiſſet leticia ſui geſtus/ſuiq; vultus quiddã iocundi polliceri. tacitus em̃ ipſe mox lr̃as offert. ex curſu quidẽ/flante pulmone/ tã calidus vt vix primũ ſalue poſſet exprimere. Quas dũ celeriter p̃legiſſem. q̃tũ mihi ſuccreuerit gaudiũ/nec lingua dabit. nec calamꝰ. dũ aſpicerẽ q̃ tua bonitate/te mihi fieri cõpatrẽ/ardenter expeteres. ꝛ primogenitũ tibi natum/ mihi filiolũ dedicares. qd̃ maximi mihi muneris ꝛ ornamenti loco eſt. Harũ gerulus/pauliſp̃ reſpiriũs vſus/ ac modico cibi ad te feſtinans reuertitur. vt in tp̃e/te mei aduentus certũ faciat. Noſti ex longo me vexari calculo/cui etiam ruptura ſe iunxit ſic eunt res vt bona p̃ ſe/ꝛ ſola veniant. ſed mala ſemp̃ geminata. a motu em̃ equi/vel currus/multum abhorreo. priuſq̃ tñ ad horã ſignatam tibi defuero. manibus/genibuſq;/potius ad te reptero. nec ab illo me diuellet egritudo/nec itineris malicia/nec inclemẽtia celi. Fauente altiſſimo/cuius gratia valere te deſidero.

Rogatur amicus vt certos

mutuo det denarios.

Fidem meam/amice cariſſime/ꝯtuli vadem qd̃ ante huius hebdomade finem/coronas decẽ exoluerẽ. quas vbi ſperaueram recipere

nõ poterã. Honorẽ igit̃ meũ/ſaluãq3 fidem ꝯſeruare nõ valeo: ni
ſi te habeã ſubleuantẽ. Te igitur exoratũ velim: vt totidem coro-
nas/hoc cũ nuncio fido/ſub mutuo mihi trãſmittas. Tibi eandẽ
fidez meã/quã tuo iuuamine redimere conor/rurſus vadẽ ꝯſtituo
qđ ante inſtans martini feſtũ eas reſtituero. Qđ ſi feceris/h̃ tuuz
meritũ/cũ prioribus ꝓfũnda mente recondã: ac fuero memor do-
nec ſupſtes vixero. Tu felix valeas ⁊ longos in annos.

Reſponſio ad priorem.

Saluus ſis/letuſq3 viuas/hũaniſſime vir/mitto tibi coronas de-
cem/miſſuras plures/ſi poſtules. Velim enĩ hoc tibi ſemꝑ ꝑſuade
as: maximo mihi gaudio eſſe: ſi tibi quiddã facere poſſim: qđ tuo
placito accedat vel cõmode. Illuſtriſſimus dñs noſter dux ad bel
la ꝓperat. ſecũ vocor ad arma/vñ mihi iam occupatio maior eſt/ꝙ̃
paucis verbis dici queat. Tu igitur vale: breuitatiq3 ꝑce ad quam
cogit me animus/varijs iam curis occupatus/vtinã tam meritis
in te ꝙ̃ fide ⁊ fauoribus plenus. dati.

Repetũtur denarij mutuo

Spectabil' vir cui opto/ſanitas/gaudiũ/⁊ honor aſſint loco ſalu
tis. Dũ decẽ coronas tytulo amicabilis mutui/tibi mitti petiuiſti
euentui ſum gratulatus/quo tp̃is aliq̃ñ tuis poſſem votis adeſſe.
Qui repente tuis p̃cibus obtꝑaui: ⁊ dictas coronas illico miſi/qs̃
licz reſtituere certũ ad terminũ tũc affuturũ: nũc ṽo effluxũ dederaſ
fidẽ nihil tñ̃ p̃ter ṽba/vanãq3 ſpẽ/monitiõibus meis ſũ aſſecutus.
Tu nouos terminos ⁊ itez nouos/⁊ quidẽ ꝑ plẽs ſtatuiſti: q̃ nũc
oẽs a tergo ſunt. Adhuc igit̃ ex abũdanti/te etiã atq3 etiaz rogo: ſi
tibi p̃ſtita fides in p̃cio eſt: vt indilate omiſſa lõgiori mora dictas
coronas mihi tranſmittas: vimq3 verbis tuis tribuas: effectuq3 p̃
ſtes/qđ tua fide roboraſti. Ne ſi nõ feceris: fidẽ ſcindaſ: amicicia
q3 nr̃am/q̃ vel ſꝑ ſũma fuit: vel ꝓxima ſũme/vel diſſuas/vel minu
as. Ne quoq3 dilationibus tuis/in longũ nimiũ ꝓtenſis/te coger
in ius vocare. Qđ nec p̃ſtite fidei tue cõgrueret: nec tuo cõmodo/
nec honori. Tu viue incolum⁹ ⁊ ꝓſpere. Vale ex. N. leporino cur
ſu/⁊ quidẽ ocius/ꝙ̃ corpus opacũ ſoli obiectũ/cauſa erit vmbrã.

Littere excitatiue ad ſcribẽ dam prouocantes.

Etſi ſors noſtra/locos eiungi coegerit:ſaltem litteris (quẽ longiſ
ſime volant) coniũgamur. Te nam abeſſe mea cauſa moleſte fe-
ro:ſed tua gaudeo. Nemo enim vſpiam viuit:qui cum libentius eſ
ſem:ꝙ tecum/ꝛ pauci quibus cum eque libenter. Cum neminem ti
bi in amicitia anteponam:ꝛ comparem paucos. Hanc epiſtolam
verbis breuem/ſed affectionem longiſſimam/potius ſcripſi:vt ex
te litteras excuderem/ꝙ vt quid habeam:quod magnopere nouiſ
ſe te vellem. Tu igitur ſcribe prolixius/magno quidez gratoqꝫ cũ
fauore. Uale ex Louanio marcij decima/dum caderet ſol/ꝛ diez
nigra ſub nocte reliquit.

Reſpõ ad precedẽtez eplãz.

Breuitas litterarum tuarum me breuiorem efficit. Quas vt tu-
as/non vt breues/letiſſimus legi. Si tamen hac breuitate leteris
crebriores confice:vt numerus ſuppleat:quod longitudini deeſt.
Quod ſi feceris exaduerſo ita te litterarum falcibus obruam: vt
mox rogare incipies ꝙ rarius ſcribam breuiuſqꝫ. Non enim tene
bo te pluribus.ponam in calce (quod omnium caput eſt) me tan-
tum eſſe amicum/ꝙ qui maxime. Nam tu quidem meus es: aut
(quod ioco dixerim)tu perbelle ſimulas. Uale ex Louanio celeri
ter oculi tripidantis in ictu.

Intimatur aduẽtus amici ad amicum.

Litteras plurimum gratioſas/ex te multe amicitie teſtes. Quam
nec locorum tractus/nec temporis curſus/eluere quiuit: ad me de
dit dies marcij tercius. Sed venit nuncius veſperi/vt non niſi
noctu ſcribere potui. Qui ex thoro ſurgens/ꝛ veſtibus multa cele
ritate reſumptis/has velut in ictu tripidãtis oculi ꝯſcripſi. Uelim
firme teneas:quod ante paſcha me videbis. Ita dico:niſi vel tibi
citius/vel fortune placuerit tardius. Hoc intimare volui:ne ab a-
lio prius audias:quo deſidiam meam culpas. Intereaqꝫ fuero:

velis. nolis. ſummus amicus. Hec pauca ſcripſi. longioris epiſto le me confitens/ primo cum nuncio debitorem. Uale ſorte felici ⁊ tempore longo. ex Cortraco tarde/ cum ſomnus omnia inuaſerat ⁊ pecudes/ armenta/ viros/ genus omne ferarum

Excuſatio rare ſcripcōis ex qualitate nunciorum ⁊ rerum.

Salutes/ felicibus votis ornatas. Dum tuas litteras/ cariſſime fautor/ miro lepore circumligatas/ maximis ornatibus expolitas. Sed ꝙ optatim breuiores accepiſſem. Mox curis ſepoſitis inca luit animus reſpondendi auidus/ ſcribam aperte. vt amicitia po ſtulat. non permittam locorū/ temporumqꝫ interualla/ vt corpꝰ/ ſic animos ſeiungere. Si tamen rarius ꝙ expectabis ſcripſero. id erit cauſe/ ꝙ non eius generis littere mee erunt. vt eas audeaꝫ te mere committere. Sed cum mihi certorum nunciorum poteſtas fuerit. quibus recte dem. non pretermittam ſcribere. Interea vide ro vt tue voluntati/ meiſqꝫ moribus ſeruiero. neqꝫ mihi/ omni in vita res tam erit vlla propoſita/ ꝙ vt quottidie vehementius/ me optime in te meritum eſſe leteris. Uale, teqꝫ ille cuſtodiat in cuiꝰ manus nos ⁊ noſtra conſiſtunt.

Increpatio filij non bene viuentis.

Fili tua vita me tibi odioſiſſimum facit. cui fe cerat natura cariſſimum. Ad aures enim meas vſqꝫ dilatum eſt. te in perdidiſſimos mores prolabi. teqꝫ magiſtrorum tuorum pre ceptis abſurdeſcere. Tu miſere tua tempora terendo denarios mt tos breui tempore diſſipaſti. continuoqꝫ ſcribis ⁊ petis nec ſatis perpendis/ ꝙ multis ſim prolibus oneratus. Te mea facultas per didit. ſed in antea videro/ ne te amando perdidiſſe videar/ nec vo lo in te vnum profundere. ꝙ equa ratio trahit in multos. Mox domū redi. mihi datūrꝰ vite tue rationē. Interea emendatiꝰ viue.

Alie lrē ad idē cū prioribus

Fili/ ſiue hoc phetonico ſpiritu ſciuerim/ ſiue (vt aiunt) in pollice viderim/ ſiue patulo ore/ more ſturgionis ſurſum erecto hauſerim

exhibere. Id ſaltem competum habeo: m inime vacas ſtudio;
Nocte dieqȝ per adulteria/perfugis: confringis hoſtia/hunc pul
ſas: illi contumelioſus es: ⁊ multas huiuſmodi turbationes exer
ces: quas ne patientiſſimus quidem equo poſſit animo ferre. Me
le perpēdis: quod multis ſperata nox/inſperato fuit vltima. Quo
tiens audiuiſti: multis nimio heus nimio conſtare: ſuas laſciuias
⁊ impudicos amplexus/vulneribus reſolutos/quod omnes eò cal
le gradientes/terruiſſe potuit. Sed bene adhuc ſe res habet/ꝙ
fortuna in te mitior/ꝙ̄ tu tibi/fuit.

Ad idē cū pena ꝯcōminati

Audio fili: ꝙ vilē mulierē/vero leuiorē/bellicoſi viri onibus,
ꝯiugē/pſequeris: qđ amicicie velo tegere ſtudes: ⁊ pulcerrimo no
mine/turpiſſimum ſcelus obumbrare. Non timies miſer/ambigu
am ſortem/indignam maculam/⁊ irrecuparabile damnū/⁊ inde
libilem eternamqȝ diffamiam. Times ne ꝙ irato marito/re ſi
bi cognita/tu tandem veneris victima fias: vbi in te non flendā
mortem (que omnibus equa eſt) non gladios/quos multi ſepe ma
gna gloria pertulerunt: ſed errorem tuum improbum flendum cen
ſerem: in quem/relicto planiſſimo calle (ſpretis cōſilijs) proruiſſes
Reuertere miſſele/reuertere/fugito illam adulteram/tui erroris
fomitem. tibi quoqȝ proſpice/ne diutius pedes tui/duces oculos
antecedant. Tue parti vehementer timeo. certum nō habeo: ꝙ me
is conſilijs ſenſus tui/moreſqȝ repugnāt. Vereor quoqȝ ꝙ non
facile vicia expurgabis: que inherent oſſibus. Si ineuitabiliter ꝑ
eundum eſt: nobiliori morbo perijſſe iuuaret. ⁊ (vt vulgi ꝓuerbiū
eſt) ſi mergi iuuat: h nō in ceno/ſȝ in aqua limpida fiat. ſed vale.
vale ita quoqȝ vicia hec a te ꝓijce: ne amplius odor vllus naribꝰ
meis occurrat. Nō enī tutū eſt ꝓpe ſerpentē verſari: virus hn̄tem.

Reſpō filij excuſationē cōn

Filiali obedientia/humillime ꝑmiſſa loco ſalutis. Quātꝰ nes,
iā dolor/vr̄is mihi ex lr̄is partus/animū meū occupet (metuendiſ
ſime pater) nō eſt qui exprimere poſſit. nō ꝙ erroris conſcius ſum
ſed ꝙ paternū animum veſtrum verſus me inquietū ſentio: malis

linguis provocatum/retroiecta veritate. Satis coniicio. ſi non au
gurio fallor. qui huius fame ſunt auctores/quos potius liuor/ꝙ
veritas concitare conſueuit. quorum ne vlla temperantia labiorū
eſt. qui ne ſileant. ne quoqꝫ linguam a malo deflectant gratis que
loquūtur ex digitis. ſugunt. a quibus (pater optime) rogo non per
mittite veſtros oculos falſo velo obſcurari. veſtraſqꝫ aures falſa
fabula perforari. Si malis moribus inſueſco. ſi bona veſtra / ꝛ tē
pora perdo. ſi veſtris mandatis obſurdeſco. nihil eſt ꝙ me expur
gem magiſtros meos interrogate. ſtudij mei/viteqꝫ mee certiſſi-
mos teſtes. Si delatores illi apud vos/patulas aures/non inue
nirent. vos ſuis mendacijs nec mouerent. nec turbarent. quid de
me predicare liberet non vnius aſſis eſtimarem. potius velim. hi
me arguant. moreſqꝫ meos ꝛ vitam damnent. cuꝫ quibus minime
velim. de vita ꝛ moribus permutate. quibus omni conatu ſemper
ſtudui. ſtudeboqꝫ ſemper diſſimillimus eſſe. Docuit me Seneca/
non minus turpe eſſe. a turpibus/ꝙ ob turpia commendari. Has
litteras (optime pater) feſtino curſu ꝑueniſſem. niſi inflatio pedis
mihi adeſſet. ꝛ quidem tanta vt viſus mihi eſſet. molaris pedi ap
penſus. nec mouere me potui. etiā adiutus baculo. Partim tamē
tumor abſcedere incipit. mox adero. me perlucide purgaturꝰ. Sic
dante deo/qui vos tueri dignetur. nec minus feliciter ꝙ longeue.

Excuſatio alia filij ſuper ſtu
dij tepiditate.

Si parum his annis profeci/metuēndiſſime pater/ſatis perpen
det prudentia veſtra/non omnes eodem eſſe ingenio/nec eandeꝫ
habere addiſcendum adiuuamenta. Non omnium eſt/altos mō
tes cōſcendere. ſumma iuga/ſummoſqꝫ vertices attingere. Si tn̄
ſociorum meorum ſplendores ingenij/equare non poſſum. prohe-
mia tamē etatis mee honeſtis curis deſtinabo. Si quoqꝫ quid tē-
poris extra libros quandoqꝫ expendero. id totum perditum iudi-
cabo. Si ex numero equalium meorum/vobis inferior videar. bo
na fide polliceor/ꝙ ita omnē moram corrigam. vt non modo ſe-
qui. ſed eos precurrere iudicabor. daboqꝫ operam/vt me talē effi
ciam. cui inimici mei inuideāt. ꝛ amici gratulētur. Si tn̄ interea/

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

aliqui obtrectatores inuidie facibus agitati/aliqua aduersū me fi
cta disseminãt: vre erit grauitatis/illis nec aurē pbere: nec quid si
dei ꝯmodare. Valete pater optime/in eo cui nullꝰ prefuit auctor.

Rogatur amicus vt secrete inquirat: male fame suggestorem.

Lete viuere pro salute. Spem mihi plurimam/fidētissime vir/tu
a fides qua facile velis: tuaqz industria qua facile possis impresse
runt: vt plene confidam paucis me obtenturum: quod rogaturus
accedo. Sūt qui sola prurigine lingue concitati/patri meo de me
mala multa suggesserunt/quo ventum est: quod multas in me pa
ter dignas cōceperat iras. multa audiuit: peiora veretur. vnde gra
ui dolore effectus sum: qui nunq̄ tristitias potui perferre parētū/
quas eo grauiores esse perpendo: quo/que pater meus de proli-
bus audit: in animum altissime cadunt: herentqz tenaciter/sic su-
us mos est sic sua natura. Alioquin parui estimarem mendosam
famam/non rebus/sed ventoso flatu confructam/quam mox ca-
suram certissime scio: more exuberantis flamme/que mox emori-
tur: si congruis careat nutrimentis. Quo igitur facias/te ad cor
vsqz deprecor: patrem scilicet digneris/quo melius poteris/miti
gare. studeasqz scrutari hincinde secretissime/ subpalpando qui
sint illi/qui mihi suas tam faciles linguas/in mea scandala acco
modarūt. In aliquos me vehemens suspitio trahit: quorum no-
minibus adhuc prestiterit: pepercisse: donec me feceris certiorem.
Est eñ crebertime suspicio fallax/quos dū tuā per inquestaz ꝯgno
uero: mox coram effecero: eos cū rubore negaturos: qd post tergū
impudēter astruūt. Parcito rogo: lōgus sum tacere nescio Plenꝰ
eñ mihi est animus/quē si scriptis explere conarer: breuitas ipsa
in immēsum euaderet: cedula in mēbranā exurgeret: epl'aqz mea
transiret in librum. Vale cursim. ex Louanio/ea die/eaqz etiam
hora diei/dum inter omnes minimas sol procreat vmbras.

Respō amici ad precedētez.

Hoc erat carissime vir/tue fortune presidio: qd mihi tue lr̄e exhi
bite sunt: ꝯuenientissimo tp̄e/dum scilicet cenādi grā/ad domum

patris tui proficiſcebat. Intercenādum/de te multus ſermo ſub-
ortus eſt/ſtudui attenuare patris v̄ba/irā multā ſonantia: ſed ꝙ
primū/fame auctorē/ex eo cognouiſſem: ita illū/vt ab vngue tene
ro/nouerā: ſic eum deſcripſi: vt nil aliud lucri fecerit: ꝙ ſolent qui
inter malleum ⁊ incudē/ianuā ⁊ limē/digitos tendere ꝯſueuerūt.
Feciqꝫ illum mēdoſum/loquaculū/huiꝰ fame ꝯfictorem: rurſū ad
patrem me preſente vocitari. Ubi ꝯpertis mēdacijs ſuis/eum ꝯcu
di duriſſimis v̄bis/mutūqꝫ reddidi: atꝫ elinguē ſimilē ſaxo. Oſtē
di patri tuo/ꝙ totus ex mendacijs pendet: exficticijs ꝯfectus eſt.
nō em̄ tot puluerū minuta corpuſcula aerem peruolitāt: quot men
dacia ꝯtinuo ex ore ſuo decidūt Qualis em̄ ſit forntis/habitus ⁊
verba teſtantur. ſed ne tuum animū ſuſpenſnm relinquā/ qui mul-
tum anhelat: ipſum noſcere ꝯfiatorez. Studet louanij filiꝰ vidue
ad dexteram domus mee ꝯmorantis/ille eſt/cuius nomē de indu
ſtria pretereo: ne hanc cedulam defedaret. Hec/cariſſime vir/tan
to curſu ſcripſi vt manus ꝯceptum precurreret. Hoc ideo dico: vt
ſi ingenio peacere non dignaberis: ignoſcas vel tempori. Uale in
eo qui ventis ocia mandat: altumqꝫ ponthum littore claudit.

Alia reſpō. ſub alio modo

Legi lr̄as tuas/cariſſime vir. Cure mihi erit tua peticio iuſta/qui
dem ⁊ iuſti plena doloris. Eſt certe non ſecus ac ſcribis. neſcio cu-
ius pater tuus/ſed profecto maledici oris flatibꝰ accenſus/animo
ſimul ⁊ frōte ꝓmotus/cuius modeſtiā /vis doloris exſupat. Sꝫ
qd melius caderet vidi nihil. nundum lr̄e tue manibꝰ in meis calu
erant: cū ecce pater mihi fit obuius: famā illam de te/auribꝰ ſuis
iniectam: longo ordine narrans: omniaqꝫ alto principio repetens
Itaqꝫ procul cepto/vt merito quiuis de eo oratiano poſſit ſale lu
dere: ⁊ gemino bellū Troianum orditur ab ouo/ꝙ ſcilicet nō ita
natus/nō ita aparentibus eruditns/nec tuam progeniem fuiſſes
imitatus: multaqꝫ alia verba protulit longiſſiſſima dictu. Tandē
ego ꝯtra/ſpernēda eſſe mēdacia dixi: atqꝫ vanā famā ſine capite/
ſine auctore volantem: vel quā maliuolēcia texuerat: quibꝰ v̄bis/
ex patris auribꝰ tandē noui: quiſnā ille ꝯfiator mendacioꝝ fuerat:
quem tigride peiorem diu agnoui qui ingenio vtitur malicioſe/⁊

perpetam/nec poteſt vſqȝ ſatis fama/ꝛ hominūm ſanguīne ſaturari. Qđ dum patris tui plenius in aures incuſſeraȝ: ſedatioꝛ animo abiuit. Scias igitur multa ſupereſſe: que ſperes: nec deſinam: donec recederit patris omnis impetus/videroqȝ ſemper (vt apud pluſtum eſt) ne fidem fluxam geſſero. Tu interea/letioꝛ vale.

Epiſtola diffidatoria.

Salutationem quā dare ſolet: ſuo preſſoꝛi ſcoꝛpio. Cōpertum habeo: bone vir/te gratis ad aures patris mei/mendatia de me plūrima ꝯflauiſſe: tuāqȝ nunc. diu tectam inuidiam euomuiſſe: quam niſi reſoꝛbeas: ꝛ veritate mox reuoces: ꝯdigneqȝ reperies: qđ mendacio peccauiſti: atqȝ etiam dederis tempꝰ in reliquum frena maxillis nō leui effugies iram meam/cui facile pareo: hanc iniuriam propulſantē. Valeto: valeto: qđ verbū (dum ad ꝯtraria trahitur) ſi aduc inuidia preſtas: velim in malum ſignificationem accipias.

Reſponſio ad precedentem

Reddite: ſunt mihi litere tue/verbis breues/non ita ſententijs/ que comminationes redolere vidētur: adamante durioꝛes. Arguis me/ꝙ (liuoꝛe commotus) ad patris aures/linguā meā in tuam infamiaȝ influxiſſe. nihil errabis: ſi diligentius veritatē ꝑquiras: que facile ſeipſam palā efferet tuas litteras/tuo pudoꝛe dāpnaturā. Nec plus (cū ſepe excuſacōe ſuſpicio creſcat) ꝑ nūc dicꝰturꝰ fuero: niſi ꝙ facilꝰ blādicijs/ꝙ cōminatōibꝰ vincoꝛ. Vale ꝛ ſi potes me ama: ſin minus/ſaltem non odi: ſin adhuc minus/fac vt libet.

Rurſus alia diffidatoria

Salutes quas inter vngulas milui/aſſequit̄ pullꝰ. Miroꝛ bone deus bone vir/quo tytulo iuſti eovſqȝ in animo tuo ſedem liuoꝛ inuenit: qui melli venenum inſeris/ꝛ me blanda ſub imagine ꝑdis. qui poſt tergum linguām aſpidis/os ſcoꝛpionis/ꝛ flatum geris baſiliſci. tu moꝛē aranee aſſumpſiſti: que etſi mel ſugit: id mox vertit in venenum. nec diſſimilis api es/mel in oꝛe gerenti/in cauda aculeū eſt tibi coꝛam homine/lingua dulcis/ꝛ mitis/ſed a tergo aſperioꝛ tribulis/ꝛ calcato/immitioꝛ ydro. Tu rides in facie

mulces in aure/necas in cauda/sardanino veneno ꝑsil's/qd quos perimit:risu perire facit. Tu mihi facie blandā porrigis:nō aliter ꝙ scorpio solet:qui ꝑus lingit:ꝙ pūgit. ꝛ tādez ꝑūcis ignē/ꝛ flā mā more ſpētis. Male scis:ꝙ paratā vindicte vngulam/habeo. Tu (si viuā) doceberis qui more sāguisuge alieno sanguini insultas. quomō sanguisuga quo auidius sugit: eo se plenꝰ interimit. eodē em̄ loco/ſp duxi vitā/ꝛ famā ꝑdere.nūllū discrimē faciens/ inter hostē vite/ꝛ fame. Tu dente/ꝛ vngue/in famā meā nō cessas irruere:quā malo susurro premis:ꝛ vt mordax erugo voras: vt tinea sulcas. faciam:vt post hac neminem tua voce lacesses.vetꝰ prouerbinm est:malitiam/partem semper maximam sui veneni bibere Uale:vale:vt me valere exoptas(ꝛ vt planissimo v̄bo loq̄r) iacebis nisi caueas. Ebulit mihi sāguis/noli furori fidere.

Respōsio ad precedētem cū

Salutes ille/quas mihi optas:in te redeāt ꝑ   duritia verbi. salute. Scripsisti ad me lr̄ās/colera plenas/tui simillimas/tueqꝫ demētie ꝛ exhausti cerebri testes/quibꝰ gaudes ſmonē (vti apud plautū est) ore temerario/effrenato/ꝓdigo/petulāte vite tue/parē effūdere. Cōtingit:patrem dissimillem sepe filium generare. oratio autem dispar moribus/vix vnq̄ potest reperiri:que semper est animi certissima proles. Certum tamen habeto: ꝙ non facile me sermone terrebis.que de te dixi:non quia dixi:sꝫ quia vera doleas. Tu v̄ba fudisti:puncto cuspidis magis acuta/cōtumeliosa/ minacia digna/ꝙ a te sed nō ꝙ mihi dicerentur:que potius temnenda ꝙ referenda iudico. Caput igitur ego quatiens:verba tua ita abijcio:vt nihil hereat auribus rapient ea venti/ꝛ tuum augurium/spergant procelle. Si quid viride te delectet:domi sum:nec foribus obdam pessulum. Sed si sapis ex animo tuo/rancorē deponito:turgidunqꝫ pectus sedato Qd nisi feceris:exaduerso ita pectus opponā:vt quārū vires mee ꝑualeant:sera penitētia nosces ꝛ nisi furor impius tuus/limitē acceperit.sed libuerit ſp(vt soles) mentis maliuolentia liuoreqꝫ tabescere:nunq̄.processeris libere/ licenter/impune. Tu vt facis me minus semper. Ualeto vt mereris:qui si solita semper tua maliuolentia perstiteris: ea benedictio

ne fruaris/quam oues a luporum dentibus recipere ſolent.

Alia epiſtola diffidatoria ꝛ

Salutē quā cretenſes/ſuis hoſtibus optauere/ma- -durior-
la ſcȝ ꝯſuetudine delectari. Tu (bone vir) iam cordis tui archana/
longa ſimulatione contecta/euomuiſti. tui maliuoli animi feces/
calam⁹ tuus expuit. Tu Cani rabido perſimilis/qui mordet ma-
num porrigentis/eoqȝ tamen deterior/quo canis linguam medi-
cinalem gerit/tu venenoſam/qui omnem ſermonem inquinas/ma-
ledictiſqȝ conſumis. Dic cerebrum blumbeum/quid furis/ quid
deſpumas/qui dēte tua canino in rabiem verſo/ me clā incurſas/
oculis cares/ꝛ luſcis inuides bulienteqȝ pectore/famam meā co-
naris ꝯfundere. Sȝ ne longior fiam/cerebellūqȝ tuū mole verbo-
rum opprimā/perge/perge quo te inuidia ducet/ nec deſine om-
niū hominum aures/ꝛ ora implere fuero quandoqȝ (ſi me deus
ſupſtitē ſinat) dignam tanta beniuolentia tua/grām relaturus. ca-
lamū ſiſto. Piget em̄/ꝛ pudet tecū diutius ocupari/qui nō lr̄is di-
gnus es/ſȝ nudo ferro viſitari. ꝙ te valere velim breui ſenties.

Frater ad fratrem vt a vin

Pridie ꝙ has ſcriberē/aurib⁹ inſonuerat meis dicta auocet
(cariſſime frater) te in miſellū quēdā vſqȝadeo motū /vt capitalē
in irā ſāguinis auidā ꝓſiluiſſes. Inquē nulle prorſus fortune/vel
animi dotes ꝯfluxere. Noui quis eſt/ꝛ ꝙ facile ꝯtemnēd⁹/qui lin-
guam gerit odiorum/tam ſeminatricem/vt muſcas/ꝛ pulices ad
bella moueret. alterius laudem in ſui iniuriam reputat/ ꝛ quo mi-
ſerrimus eſt/omnibus inuidet/nemo ſibi. Te per virtutis amorē
cariſſime frater obſecro/perqȝ prudentiam/qui nulli cedis/per pa-
cem ꝛ caritatem/qui cunctos exuperas/poſtremo per criſti quinqȝ
vulnera/quibus innocentiſſimus ſanguis effluxit/tuas ne manus
in hunc miſellū ꝯmacules. Nec cures quid aduerſum te moliatur
qui tuo ſpretu/nō quidē odio tuo/dign⁹ eſt ip̄eqȝ gratulaberis ꝙ
ſibi materiā inuidie nō ꝯtēptus ꝓbuiſti. nō quid ille mereat̄ ſȝ qd
te decet aſpice. Nō ind⁹ elephas culicē curat/ad quēpiā aliū mi-
gret vltorē. Nō em̄ tandē caſtigator ſibi defuerit/qui ſuū errorē/

furoremq; ꝯfregit. Vale, ſed qd in abdito dixi in abdito ſerua;

Alia epla̅ ad ide̅ cu̅ precede̅

Salute̅. Rogo te frater/ exue beluinos mores/ ⁊ fedos te, affect⁹. Vlciſci em̅ efferu̅ eſt/ ⁊ viro indignu̅: beluaꝝ ꝓprium/ nec quide̅ omniu̅/ ſ; ꝑmordaciu̅/ atq; perferociu̅. No̅ curabis/ ſi ſapis quid mali de te ꝓfera̅t: qui no̅ iudicio/ ſ; morbo labora̅t. nihil em̅ cleme̅tia hu̅anius eſt honeſtauit clementia multos: vltio nullum. Si dicas ꝙ tibi iniuriam intulit: cu̅ Seneca peto: quid queſo re fert: an prim⁹ preces: vel vltimus. Mors forte qua̅ paras: hoſti ei ad ceruice̅ ſine vllo tui diſcrimine pendet: qua̅ forte ⁊ ſi valde velis nulla ꝑta̅te poſſes euellere? Quid igit̄ rogo/ iuuat factu̅ fato repellere: ⁊ morituri ſa̅guine moritutas man⁹ inficere. Quid ad te ſi maliuoloꝝ lingue loqua̅t̄: ⁊ oblatre̅t modo qd ſole̅t: no̅ quidem qd meruiſti. Linque inuidis/ inuidia̅: neq; illis alteꝝ cupias tortore̅. Satis ipſi ſe torque̅t: qui alienis angunt̄. Si velis a linguis malis tutus eſſe: bene viue. nil virtute ſecurius. Et bene vale.

Adhuc alia epla̅ ide̅ ſuade̅s

Pace̅/ ⁊ ſi quid pace reꝝ optabili⁹. Obſtupui: aliis mediis, fluctuatuſq; ſu̅ vehemete̅r (optie̅ frater) audie̅s/ metu̅q; reuolue̅s: quid id negocii eſſ;: ꝙ ta̅tope ad vindicta̅ exarſiſti. Cauebis: rogo cariſſie̅ frater/ ꝑ qui me ita cogit amore̅ in te meu̅/ ne manu̅ tua̅ ſa̅guine defedaueris. Ne opes/ q̄s omnis vita tua ꝯgeſſit: breuis hora eripiat: ⁊ tui nominis celebritatem diluat: quo tibi ꝑiculum amicis triſtitia no̅ deeſſet. ꝯſule tuo facto/ ꝯpeſce hanc ire violentiam, ꝑmitte: te mitigem: ⁊ in humaniore̅ vertam ſententia̅. Nulla maledicentis o̅ro te ledere po̅t. quippe vera neceſſe eſt/ bona ꝑdicet, falſam/ vita/ moreſq; tui ſupant. Floccipe̅dis ſi ſapias: quid ille mendacioꝝ decoctor/ ſuis bubalinis mugitibus/ in te oblatrans ganniat? Quis em̅ poterit cu̅ dicaci rabula/ verbis ꝯtendere: cui⁹ verba potius tam̅ꝙ inſulſi aſelli rugitus eſtimabis. Contemne̅ſq; (ſi ſapis alto animo) illum imbecillem trunculum/ viliſſimu̅ fungum ex terre putredine natum/ omniu̅q; homi̅nu̅ face̅: qui (vt ait Flaccus) alterius rebus marceſſcit opimis. Velim igit̄ illam parte̅ luti

viliſſimam/illaꝫ vltime fecis ſorditiem deſpicias: tanꝙ illum lepꝛ
ſculū/quē canes alexis nō inuaſerūt. Nec tibi ſit cure/quid inſul
ſiſſimus ille ꝯuiciatoꝛ tuūs/nulla virtute, redemptꝰ/dicat: agat:
vel moliat̄. Nō eſt viri ranaꝝ ꝯuiciūs/aūt muſcaꝝ murmure deter
reri. Inimicus ſolum voluntate eſt/non poteſtate ledendi. Parui
habebis pꝛoꝛſus illius miſeri pediculi moꝛſum/quē facile poteris
(ſi voles) inter vngus ꝯfringere. Noli ſua ventoſitatis tuba mo
ueri: de cuius gladio nō paueres: qui vix tibi calcetenus ſe erigit:
qui non tam moꝛſu/ꝙ ſibulo potens eſt. Clamaui: clamo: ſempqꝫ
clamabo: nullipendas quid tremule cicade murmurant. Spernit
leo pampiliones. Valeto: non minus ꝙ qui omnium maxime.

Reſpō. fratris in pꝛopoſito

Frater fratri felicitatē dicit. Eſt ⁊ fuit: ſpqꝫ erit ꝯſuo ꝯſtātis.
(optie frater) facilꝰ ꝯſulere: ꝙ obſeq̄ ꝯſiliūſ Permanet ille (de quo
ſcribis) ſua in maliuolentia ſp̄/vt ſulphurea vena calēs ⁊ fumās/
omniū qui viuūt deterrimꝰ. Qui nō deſinit me indefeſſe/nouis cō
uiciūs inſectari: quē ſi patiar: tua ꝯſilia ꝯſecutꝰ/coꝛnua dedero vici
atoꝛi. videboꝛqꝫ tacēs/q̄ de me p̄dicat ꝯceſſiſe: ⁊ lucē fugere ac la
titare: tenebꝛiſqꝫ celare pudoꝛē. Frontem illi opponere ſtatui: ſua
frōte durioꝛē/vt qui bn̄ loqui neſcit: diſcat bn̄ ꝯticere. fiatqꝫ docti
oꝛ ferro e mḡro/ne latius in peioꝛa diffluat: omni terroꝛe depul
ſo. Tā magnus eſt mihi animi eſtus vt meip̄m mihi abeſſe ſentiā:
tantuſqꝫ paſſionū impetus/tuū ſanctū ꝯſiliū ſupaturus inuaſit: vt
ſi illi obuius fiam: nō manus potero ꝯtinere: que non eo tendāt:
quo eas ducat impetus. Neſcio quis vſpiam ſibi ſatis ꝯſtet: qui
equo animo omnia ferat/qui vbiqꝫ ⁊ ſemper ſibiipſi/par idēqꝫ p
maneat. Fortunc omnia mādo vincatqꝫ ille/quē vincere mauult.
Vale. ⁊ te diligētem dilige. fraternis obedientis.

Reſpō. alia fratris. conſiliūs

Mille itē/⁊ mille miliesqꝫ mille ſalutes. Nō ſatis penes me erā:
dū tue lr̄e fraterno ⁊ ſancto ꝯſilo plene/mihi ſunt exhibite/quibꝰ
ego ſic rediī ad me/vt iamiā nihil magis expopto: ꝙ inter illū (de
quo ſcribis) ⁊ tue/marus ſemp̄ interſit/qui vtriuſqꝫ ſaluti ꝯſulat.

Crede mihi/magno aĩo euʒ ꝯtemno: ac ipʒ ſic eſtimo: vt neminẽʒ minꝰ. Tãta em̃ racõe ꝯfulget tuũ ꝯſiliũ/vt nemo (niſi mentis in-ops) illi non optemperat. Eatqʒ igitur ſuis ſpacĳs/ſuis vtat̃ moribus/tandem ſe in ſceno ſue malicie ſubmerſurus. Vale: has aptas linquo. non enim tempus erat: nec fuit opus firmare ſigillo.

Alia reſponſio in optimam partem: adiunctis rationibus.

Salũtes/num̃ero multas/mole magñas/põdereqʒ onuſtas Accepi litteras tuas/frater(vſqʒ ad cor)dilecte/ſãni conſilĳ plenas/patientiam ſuadentes/omni vindicta ſemota. Sed vt aperto tibi corde loquar. vt ſoleo: facilius queres ꝙ̃ inuenies: que omnia equanimiter patiatur: vix vſꝙ̃ reperitur: qui nõ interduʒ paſſione vincat̃. licet multi(cũ valent) recta ꝯſilia egrotis prebent. At ipſi (vt pace tũa dixerim) ſi doleãt mente excidũt. Nõ poſſuʒ (fateor) obliuiſci vulnerꝫ/q̃ nouis ictibus ꝯtinuo incrudeſcũt. nõ digne ferre poſſum: nouo ſemꝑ obprobrio/ñouoqʒ ludibrio/leſum/ac luſũtri: ⁊ vbi in medium perpulcre ducis: poeticum hoc/ꝙ culicem elephas minime curat: facile exaduerſo/poeticum eque vulgatũ reddidero: elephantes ſcʒ/porcina voce deterreri. Nec eſſe facile iux̃ uiperam/ſecurum ſomnum agere. Perſtat ille veſanus conuiciator meus/in ſuo ſibulatũ ſerpentino/omnium que viuunt truculẽtiſſimus/qui ſemper frendet vt lupus/ſpumat vt aper̃/nec deſinit in me acuere dentes ⁊ vngues/cui niſi reſtitero/iam virtus vicio victa putabitũr. Videborqʒ tacendo conceſſiſſe: que potius. liuori/ꝙ̃ veritati accomodat: cuius malicia vſqʒ adeo iam exarſit: vt ñunc eius flãma contemni non poſſit/erit longa patientia mea/ꝙ errores ſuos ſecuros exiſtimat: hinc in omnem maliciam defluxit: omni timore depulſo. Inmũde lingne eſt illoti ſermonis/cuius roſtrum/longa multaqʒ dicacitate/crebras vndiqʒ lites exagitat: vſqʒ adeo impetuoſi periculoſiqʒ flatus eſt: vt etiam ſaxa cogeret irruere ſaxis Dabit (ſi vixero) ſue malicie penas. calet mihi animꝰ/quẽ velim potiꝰre/ꝙ̃ verbis oſtendere. nõ eſt quo ſecus eiꝰ furori/quoue aliter ſuis inſolẽtĳs/temerarĳſqʒ conatibꝰ occurrat̃ Statui ego hoc in caſu ꝓprio/ſenſui credere: fortune omnia mon

dans, ſed reliquis in om̄ibus tibi obtemꝑabo: nō minus ꝙ̄ haſta
militi/ ꝛ folia ventis, Vale optime frater: meqꝫ ſemꝑ aio geſta,

Iteꝝ alia reſpō ad idem: in aliam ſententiam.

Letiſſimaꝝ ſalutum imēſam abundantiā, Accepi lr̃as tuas/ca‑
riſſime frater/ multa rōne ꝯtextas/quas ſi ꝯtemnerē: nullius rōis
guſtum haberem, Neſcius tn̄ ſum/ſi mihi obuius eſſet: an ardorē
ratio: vel rationē ipſe ardoꝛ ſuparet ꝙ tn̄ potius tua ꝯſilia ample‑
ctar: ſpem iam habeo: nondū fiduciā, paulatim tn̄ ad me redeo:
qui mihiipſi abſens fui, Spero ꝙ tua ego autoritate ꝓpulſus caue
bo: ne temerariā/incautamqꝫ manū/in miſellum illum extendero
Nam clare perpendo: ſuꝑuacuū eſſe ab homine temptari: qđ vin‑
dex ethereus eſt facturus, Eſt em̄ mihi magno pondere ꝯſiliū tuū
qui te mihi alteꝝ ſemꝑ Scipionem/alterūqꝫ Piladem ſum exꝑ‑
tus: a quo rectam mihi viuendi normā ſemꝑ conaboꝛ elicere: citi‑
uſqꝫ illum amoꝛe tui odiſſe deſinam: ꝙ̄ illius odio/quicꝙ̄ de no
ſtra beniuolentia detraham, Scio em̄ ſapientum eſſe: delicto ſuo/
nō alioꝝ iniuria cōmoueri, Licꝫ em̄ ſua inuidia male mihi placue‑
rit: inuidie tn̄ cauſa nunꝙ̄ diſplicuit. Ideo em̄ mihi moleſtioꝛ eſt:
quo eū preſſius intueoꝛ, Incipio omnia ſua paruihabere, gratias
agens imoꝛtali deo/qui me eius diſſimilē fecit id mihi magne ſpei
argumentū fuerit: ſi eidem valde diſpliceam: qui omnis honoꝛis/
omniſqꝫ pudoꝛis excluſit officium, Interea poterit ꝯtra muꝝ/ vir
gis certare: atqꝫ inuidia/aceruoqꝫ odio inſanire: tandemqꝫ flāma
inuidie ſue in ſolum fumū reſoluet. Ex quo magis ei oculi crepent
doloꝛe, ſemꝑ ſtudebo mihi virtuoſioꝛ/meiſqꝫ officioſioꝛ eſſe, Sic
ſatis quo angatur habiturus eſt/nos aūt quo rideamus, Vale in
eo qui omnia valet, Ex, N, tarde, iiij, Maij/luce cadente, volante
noctua/nuncia noctis,

Auiſatur amicus ſuper emuloꝛum machinatione.

Feliciſſima aceruo magno ſalutes, Habes (cariſſime vir) in curia
regis vbi fidenter verſaris: vehementes tui nois inimicos/qui ni‑
ſi tibi caute ꝓſpexeris: tue fame maculā mox impingent: atqꝫ eoꝝ
maliciam tandem ſenties/latius in tuū malū erupturā: ſi nō tā pru

dentet ꝙ vigilanter occultas. Tacere nõ potui: amoris incendio ꝯcitatus. Sed nõ loquar apertius tibi(qui reꝝ tuaꝝ perſpicax es) quo ex his paucis: facile cuncta colliges. Oĩa nãqꝫ narrare pliꝛa res eſſet: longiori tp̃e/debita multo attramento digna/longaqꝫ papiro. Kare vir/ſis bona valitudine firmus. Et ſi quid ex me velis manda fidenter. nũꝙ fuerit mihi laboris genus vilum duꝝ/qđ mihi gratie tue p̃cium ponat. Ex pictauis iulij tercia/ſole cadente cena peracta/ocius ꝙ ſole ſua lumina ſpargit.

Reſponſio ad precedentem

Plurimas amore ſincero ſalutes. Sunt mihi ſemꝑ littere tue(fidiſſime vir) validiſſimũ pignus amoris. Que tñ(vt veꝝ fatear) intulerũt nuncnũc cordi meo pũcturã acutã/iniecerũtqꝫ auribus meis(vt aiunt)pulicem qui noctes plures/motu ſuo/atqꝫ ſuſurro/mihi oẽm quietẽ ademit Contra qđ ſola fuerit medela alia ep̃la tua qua qđ rectius explicaueras: ſignificantius ꝓmas. Tu igitur cura vt oĩa pleniſſime norim. ſꝫ magis vt valeas. ⁊ plurimũ rogo ſcribendi ineptie parcas/nam quomagis, in caractere/in quoqꝫ ſtilo defectum eſt: eo magis animũ meũ in te deſiſſe putabis: amicam fidem/nõ picturam/nõ verba querentem.

Alia reſpõ ad idem in aliam ſententiam.

Integerrimas bona mente ſalutes. Lr̃as tuas (ornatiſſime vir) nõ quas optauerã: ſed quales eſſe ſinũt fata mea tandẽ accepi. In quibus(etſi nõ ceteris)hoc vno tñ oblectatus ſum: ꝙ ꝯpenſum/integrũqꝫ amorẽ/in me tuũ ꝑſpicio. Pro quo/ſi gr̃as tibi ſatis dignas/ſatis plenas/ſatiſqꝫ maximas nõ valeam rependere: dij bñficioꝝ mẽores/multa tibi cumulata mercede repẽdãt. Satis ꝯijcio ſi nõ augurio fallor: quos tua verba reſpectãt. ſꝫ figã in vela ꝯſtantes oculos/inuenientqꝫ me eis colubruꝫ eſſe: ſi mihi ſeſe prebeant ſcorpiones. Vale: valeantqꝫ noſtri amatores. ſed oſores valeant: vt me valere cupiunt. Interea quoqꝫ ſi ſic libeat: clament: oblatrent: ſuoqꝫ lattatu ilia rumpant.

Rogatur amicus vt libros

noſtro caractiſandi ſtilo impreſſos emat ꝓ amico.

Letiſſimas hylariſſimo corde ſalutes, mitto hũc nunciũ antuerpiam (honorande p̄ceptor) ꝓ libris de hac noua impreſſura currente cōparandis. Sed qm̄ nō eſt ip̄e eius rei certus, ſatis cognitor ſcribo ad te vt illi in hac re p̄ſtes induſtriā tuā/ videlicz vt caracteres/ atramentũ/ pelles/ emendationē/ ꝛ cuncta aſpicias: p̄ciũqз ponas iudicio tuo qđ mihi/ vt in ceteris oībus ita hoc in negocio erit potiſſimũ. Pecuniā paratā habet, tm̄ ſupeſt: vt te adiutorē huius facti falli ñ metuat. Curā igit̄ ſuſcipies huiꝰ cā mea/ ſimulqз mihi mandabis: vt tibi paratiſſimo: qđ per me fieri voles. Si petis: ꝙ valeam ꝓfecto letius (dono dei) ꝙ piſcis in vndis. Opto ſic/ etiaз valeas: ꝛ quidem fenice diuturnius.

Reſpō ad precedētez eplām

Deſiderijs tuis/ ꝓmpto cũ animo/ famulatũ. Nihil mihi (amice ꝑcare) iocundius eſt: ꝙ amicoꝝ parere deſiderijs/ maximeqз tuis q̄ me ſemꝑ plenis affectibus dixiſti: atз oīa amicicie iura inconcuſſa ſolidaqз ſemꝑ ꝯſeruaſti. Quaqua verſum em̄ flector/ fauoris in me tui ſplendores multos video. Nihil igit̄ mihi iocũdius/ ꝙ tibi ſeruicio ꝛ vſui eſſe. Curabo libros (ꝙti equũ erit) emere. Secus non delectaret emiſſe. Nam mala emptio ſemꝑ ingrata eſt: eo maxime ꝙ exprobrare ſtulticiā ementis videtur. Multi tibi hac in re ſeruirent longe cautius ſз ꝯtendere auſim/ ꝙ nemo libentius. Faciaз q̄ potero tā diligenter ꝙ volenter. nec fidelitas aberit: ſi forte induſtria deſit. Etſi quid reliquũ ex me veliſ: tibi ꝑſuade: ꝙ nō (hercle) tam tua ſint: que tua ſunt/ ꝙ q̄ mea. inter q̄ ego differentiā nullaз ſtatuo: niſi ꝙ illo differāt ꝙ intētius me tua/ ꝙ mea excipiũt: quo tuoꝝ deñarioꝝ ꝙ meoꝝ/ in emptionibus parcior eſſem. Vale in eo qui terre flores ſparſit ꝛ ſydera polo.

Petuntur littere ab amico.

Salutē. Non deſinā (optimē frater) te aīo ſequi ꝛ lr̄is/ donec te videro redeuntē. Interea tm̄ etiā atз etiā tuas lr̄as peto: nr̄e amicicie claues/ ꝛ anchoras/ quibus amor noſter apertus ſemꝑ reluceat mane atqз ꝯfixus. Et ſi quid ex me vis p̄cipito: nullũ mihi pondꝰ

grate erit/qđ meis humeris adieceris. Uale ſanus/viue quietus.

Alia epiſtola idē petens cū

Salutē cū felicitate ꝑhenni. Abſentia tua plimū mihi ꝓcedēte moleſta eſt (fidentiſſime frater) q̄ cogitationes meas in girꝫ rotat/ ⁊ more pile/huc illucqꝫ iactat. Ferre eñi nō valeo/me nullas lr̄as memorie teſtes/ex te recipere/qui tñ nunq̄ tam abſens es/qui nō mecū quaqueuerſum flector viuas/habites/colloquaris. Aperto nā (vt aiunt) pectore nō ficta fronte/te dulci amore cōplector. teqꝫ in amiciciarꝫ tabellis adamātinis/vñ nō facile deleatis inſculptum teneo/ſpqꝫ tenebo/qui abſens tibi/aio tñ pñs/⁊ longinquus fuero ſane ꝓpinquus. Expecto tuas lr̄as vel qđ potius velim te redeūte/qui certe veniēs/tm̄ mihi gaudiū tecū adduces/quantū mihi doloris abſcedens ipſe reliquiſti. Sis valens ⁊ viuito letus/ꝑcitoqꝫ ineptie. dedit nā feſtinantia calcar calamo/digitis quoqꝫ pennas.

Reponſio ad predictas.

Salutes plurimas ex centro cordis egreſſas. Non ꝯſueui (optime frater) amicis vt floribus vti/tādiu caris q̄diu recentibus. Sꝫ vt puriſſimo auro cuius vetuſtas in pciū addit/nec ſic alta obliuia letheo ex flumine bibi/vt nō veteris nr̄e amicicie/tuiqꝫ in me fauoris/plene meminerim. Oīa eñi merita in me tua/multas ſplēdoris ſui in me oſtendūt imagines/crementūqꝫ nouū qualibet die capiunt/quaſi vnūquodqꝫ gradus eſſet in alterꝫ. Uelim ergo tibi ꝑſuadeas/me tui verꝫ ac fidum amicū eſſe/qui pre me ſemꝑ cepi/ipſam amiciciā animo ⁊ rebus eſſe fouendā/quā nunq̄ curaui ad calculum trahere/eāqꝫ buccinari verbis/vel pingere loquacibus pennis. Sis valens ⁊ felix/⁊ annis viuito multis.

Rogatur amicus vt certo in loco cū amico ꝯueniat

Plurias/effectu imēſo ſalutes. Dū reficiēdi mei grā (vir ꝑdilecte) heſternā poſt cenā/in deambulatiōe me ꝯtuliſſem/aduenit mihi nūcius tuus/ſuauiſſimas lr̄as deferēs. In quibꝰ viſus ſū/mihi animi tui vultū/tāq̄ in ſpeculo ꝯtēplari/quē nūciū letiſſimo mox vultu bipatentibus vlnis excepi. Eiqꝫ has pñtes multa celeritate

ꝯſcriptas/ad vos rurſus ferēdas ꝯmiſi. Quibꝰ vos certiorē effice rem: mihi eodem momento/inopina quedam noua aduenisse: que me antuerpiam ire ꝯpellūt. Et q2 ſp tua amicicia delectatus ſum: atq3 conuictu. Te rogo (perdulce illud amicicie nomen/perq3 reli qua omnia que in amicicijs dulcia noris) illic mihi feria quarta ob uis fias: vbi ſi te nō inuenero: lux mihi tenebre/⁊ candida nigra fi ent: cūctaq3 mihi triſtitia erunt. nec panis edenti/nec ſapient vina bibēti. Ubi tū exaduerſo ſi fueris pn̄s/amara dulcia videbūt: ⁊ a qua vini vigorē habebit, illic iā oīa corā agemꝰ: libereq3 ꝯferemꝰ: atq3 uuaꝝ liquores iocūde bibemꝰ. Interea eſto valitudine ꝓſper Ex louanio adeo feſtine/vt calamus ſuo curſu lepuſculum equet.

Petitur conſilium /⁊ iuuamē in permu tatione beneficij.

Accepi celeberrime (vir cariſſime) per alienas linguas/alienoſq3 calamos/tui nominis dulces ſalutes. Potius tū optarē lr̄as tuis digitis ſcriptas/ſ3 longe potius tuos vultus/⁊ ſpirātia ora intue ri: que mihi alto in pectore ſculpſit amor ⁊ fixa tenet illa/que lr̄is ꝯmiſiſſem alio ꝑperante/haꝝ lator mee mētis fidꝰ ianitor reſera bit: petiturus a te opē ⁊ ꝯſiliū de ꝑmutādo bn̄ficio/cū tuo vicino/ cū quo mihi clare eſt amicicia/⁊ familiaritas ingens breui exorta/ ⁊ letis conuiuijs confirmata. Cupida diu mente deſideraui: ad lo cum natalem vnde puer exceſſi redire, illiq3 terre/que me pauit in fantem/vite reliquias/dedicare/⁊ mori vbi ortus ſum: ⁊ vbi re putaui ſepe iri. Sed vale: putabam calamum frenare: ſed rapior.

Eplā credētie cuz petitione

Salutes ꝓſperas/atq3 felices. Lr̄as tuas recipiēs (vir tūſi, cariſſime) videor mihi videre humana q̄dam ora cordis tui/q̄ mihi tm̄ gaudij attulerūt: q̄tū magis habere poſſumꝰ q̄ dicere. Nō tā miles equis gaudet: non tam piſcator aquis/non tam marte pugi les/metriſq3 poete/q̄tū ego tuis litteris exulto: in quas apollo ſuum ingeniū fudiſſe videt. Rogo igitur per harum latorem (quē affectꝰ mei arbitrū teneo: ⁊ mētis mee interpretē) ad me iudicium tuum ſcribito: ſup his que tibi is lator deuelabit: qui mei pectoris clauē gerit. Uale in ſūmo ioue/qui tibi adaugeat vires/⁊ annos

Reſpõ ad precedẽteſ eplãs.

Varijs occupor/amice ad cordis centrũ vſqʒ dilecte. Nec ocium
fuit (peramãde p̃ceptor) vt latiꝰ ſcribã nec hora ſuſtinet. Tu igitur
lr̃aꝝ meaꝝ ineptie pcas/quã feſtinãtia ſtruxit. Hec duo aduerbia ñ
coeũt/cito/ꝛ bñ. Tacere tñ nõ potui/tui amore deuictꝰ. Errat ille
(vt auctor eſt ſeneca) qui amicũ in atrio q̃rit/ꝛ pbat in ꝯuiuio. mul
tũ intereſt quibꝰ auſpicijs amicicia inchoat̃. facile abſcedũt vaſe ex
hauſto/qui ſolã vini dulcedinẽ q̃rũt/apõ eñ tales/raro de paſtu
ouiũ ſʒ de lana q̃ſtio eſt. Vereor eñ/vicinꝰ meꝰ ſiep̃m ſpectet/ꝛ vti
litatis ſue cauſa te attrahat. Hec amicitia ſi ita geminata ſit vt in
cepit/ita deſinet. ꝛ q̃ deſinit vera nũq̃ fuit. Neceſſe ẽ eñ in amici
cijs/inicia inter ſe/ꝛ exitꝰ ꝯgruere. ſʒ de h̃ latiꝰ nũciꝰ quidẽ ſecretũ
cordi tuo inculcabit/cuiꝰ clauẽ poſſidere ſcripſiſti. Nũq̃ ſiti ꝯfectꝰ
tam gauiſus eſt/lapſu clariſſimi fontis/q̃ fuerim ego ameniſſimo
tuarum litterarum ſono/q̃ue tuam ad originis patriã te reditũrũ/
dulci augurio nunciabant. Vbi nemo (donec viuam) me tuo a late
re/tuoqʒ amore ſemouerit/nec tãq̃ pilã (vt tuliꝰ inquit) retorſerit.
Amice me mihi carior/ſi valeas gaudeo/ſi gaudes ego triũpho.

Arguitur amicuſ domi ſem

Fortũas ſpatas cũ ſalute. Scribis crebro/amice p pmanẽs.
luce mihi carior/q̃q̃ p̃mũ me viſitaturꝰ es. Sʒ huiuſmõi q̃p̃mum
nũdũ vſq̃ apparuit. Sʒ h̃ ẽ/idqʒ ipʒ ſp fuit ꝛ erit/qõ leuiori fluxu
ex calamo v̄ba/q̃ hoies e domo pſiliãt. Si ſcribere. ꝛ facere ex e/
quo eſſent/iã lõgo me retroacto tpe viſitaſſes. Nolito/rogo/te di
utiꝰ lucifugã facere/nocticoraci ſimilẽ/luminis hoſtẽ/Quid eñ ſi
bi h̃ vult q̃ ſp domi pmanes/eaqʒ vteriſ vt ſepulcro in qua teipʒ to
tum infodis/ac tibi ppetua mãſio eſſet/qui videris nulla re alia/q̃
ſolius quietis cõgnomine/ſoliuſqʒ ocij gl'ari. Procijce q̃ſo plumbũ
e pede/indue potiꝰ plumas ꝛ alas/ꝛ noli in latibulis in furniſqʒ de
liteſcere/ꝛ te more talpaꝝ in cauernis abſcõdre. Qõ niſi feceris/te
cum iuuenali ignauiſſimi gñis dixero/quaſi tecto gauderes/ꝛ vm
bra. Sʒ vale feliciter/mei ſp memor ꝛ amans. Ex louanio ianua
rij ſeptima noctis profundo/duʒ clara iam lumina ſtelle fuderunt.

Opera amici preſentatur amico/ad vrbem romam migraturo.

Si veles(optime vir) permultum gaudeo:nihl iam eſt quod ma
gis exopto. Aures adusqz meas peruenit te ad nos non rediturū
ſed fore te romanam profecturum/ ad vrbem/ beneficiorū impe-
trandorum gratia. Fuit mihi gratiſſima ſemper tua preſentia/quo
mihi iam moleſtior eſt tuus abſceſſus. Compertum diu habui:
ꝙ longo retro tempore atqz ꝙ alte animo tuo amorē mei inſculp
ſeris:hoc tibi ſemper in vſum fuit:te amantes amore preuenire:ꝛ
ſuperare. Rogo crebertime ad me ſcribas,oblectamine eñ lr̃arum
tuarum vix mentem valeo ſaturare,interea pandat deus iter eūti,
ꝛ ſi quit huc loci curari:ſolicitariqz velis p̃cipe volēti,māda pato/
ſarcinis eñ tuis delector/adeo quoqz vt mihi dulciſſimū duxero/
ſub faſce tuo ſuccumbere. Tu vale feliciter frater optime/atqz
equus te amet iupiter/teqz ſanū ꝛ fauſtum ꝯducat atqz reducat.

Reſpō ad eplāz precedētem.

Salutes plurimas cordiali amore ꝯnexas. Accepi lr̃as tuas(ami
ce pamabilis)fauoris pleniſſimas, ꝙtū mihi pdeſſe potes nō ſum
ignarus/ꝛ ꝙtū velis ſepe expt⁹/cū vtiluras mea/cordis ſp tui vlti
ma tāgat,ſcribe nunc(q̄ſo)quo tibi in vrbe auxilio pſim:qui etiam
ſi tacueris dabo tñ opā vt filio tuo de bñficio aliquo/aplica grā p
uideat. Tu interea curabis ne p incuriā/nimiāqz mollicie obſopi
re ei⁹ ingeniū ſinas:neqz eū familiaritate inicio pdas. Peruigili
eñ ingenio/memoriaqz tenaciſſima viget. Que audit mox ꝯcipit.
itaqz ad manū recitat:vt nullo vnꝙ v̄bo eū memoria ſoleat deci-
pere. Cōſulo ne eū a ſtudio detrahas qui ad lr̃as natus eſt nec ve-
rearis expenſas,oīs eñ adoleſcēs ingenio/indole/bonaqz' pollēs
volūtate/ſimilis eſt agris fertilibus/qui longe plus reddūt ꝙ ac-
ceperūt: Quid eñ tibi dulci⁹ ingenioſo filio:quid eñ carius tuo:
amabilius vnigenito:quid ſuauius eo quem ſuper ſuo merito/co
actus es diligere. Finem do,parcito mihi non plura ſcribenti/qui
hac hora meipſum mihimetipſi furatus ſum:ex magno occupatio
num mearum aceruo/qui dum plura volui vix iſta potui. Uale.

Cõmendat cauſam matris

/aduocato litteris, recordatiuis.

Salutes innumeras roſis/ꝛ violis/ameniores. Si quid roboris
apd te meis in pcib⁹ ſitũ eſt (optīe vir) ad te etiã doctiſſime/ex in-
timo cordis affectu precoꝛ/veruſqꝫ ſupplico: vt matri mee (q̄ ad te
ꝓficiſcitur) adiutoꝛ ſis atqꝫ patron⁹/cui adiũxi ꝯmiſſē bñ inſtructũ
textꝛ cauſe/quã cauſã cupio in iudicio claritate tui v̄bi illuſtrari. vt
potentius in animũ iudicis cadat: vi ſua inſtructa/ꝛ luce oratio-
nis oꝛnata. eſſem ego ſcribēdo plixus/ꝛ onere precũ valde mole-
ſtus/niſi vſqꝫ eo mihi de tua bonitate pſuaſiſſem: vt nõ tã neceſſa-
riũ putē tibi mei animi eſtus/deſideriaqꝫ mea lõgis v̄bis ꝯmēda-
ri: q̄ inter tuas ampliſſimas occupationes ꝯmemorari: itaqꝫ recoꝛ-
datiuas magis nũc q̄ ꝯmēdatitias lr̃as ſcribo. Satis eſt ſi ſcias:
nõ opus eſt te moueri vt facias: q̄ ad mea vota/in animo ſemp tuo
calcaria geris: videto: ex aduerſo ego/q̄ tibi ſp parat⁹ vtiliſqꝫ fue-
ro. ſi paſceris aliqđ officiũ ad aquilã ſit. De nouis paucũ certi ſcri-
bere poſſũ: niſi q̄ multa apud nos belloꝝ ſurgãt tonitrua/ꝛ coru-
ſcationes. vtinã pluuiã nõ grãdinē haberem⁹. De conamine regis
nr̄i quid/quo/qua/ignoram⁹ oēs. In periculo res nr̄ē ſũt: qui in
hac area v̄ſamur: vbi huiuſcemõi palea terit. Uale ꝛ quidem valē-
tius/q̄ in ſiccis ſtipulis ignis. ꝛ me extra memorie tue ſinũ nõ per-
mittas decidere: quãtuluſcũqꝫ em̃ ſũ ſp ego tu⁹ ſũ. H certi⁹ oraculis
vatuꝫ habeto. nunq̄ mihi ad tua vota conatum defuturũ/ſi forte
potentia deſit. Ex bononia celerius/q̄ ſuos ſpergat radios pheb⁹

Intimatio pecuniarũ leua

tarum/cum deſperatione recuperationis

Salutes plurimas/ameno ſpſendore fecũdas. Lr̃as quas heſter-
no veſperi a te accepi/amice fidētiſſime/greſſu/vt aiũt/teſtitudi-
neo frete ſunt: q̄ maij decima a te pfecte/vix ei⁹ vltima tãdem fo-
res meas pulſauere. det deus reliquis/quas ad me daturus fue-
ris: vel leporinos pedes aut plumas aut alas vt celeriores aduen-
tent. Qđ hortatus es: multa diligentia implere curaui. Sed qđ
omniũ minime velim: id ſignificare ꝯpelloꝛ: nihil tibi eſſe ſperãdũ

de nūmis recupādis/quos dn̄o P.pro te leuādos credidiſti.Pu
gnauit em̄ cū inopia diu/ꝛ pſtratus cecidit.Qui quoniā ſoluere
poteſt:eo verboꝝ plus habet.Pollicet̄ perpulcra ꝛ plurima/ꝛ ter
minis ꝙ breuiſſimis. Utitur tam dulci quadam ſuaui loq̄ntia/ꝗ
duriſſimos lapides demolire poſſe videt̄.Sed ex eo/preter v̄ba/
nihil expecta.Nam qui antea rex ꝛ merciū/iam ſoloꝝ verboꝝ mer
cator exiſtit.Fidē multā habere in verbis/vendētiū v̄ba/nō expe·
dit abſens tibi eſſe debuit tua prudētia/dū illi pecunias tuas leuā
das ꝯmitteres.Ubi nihil ſecus viſus es facere:ꝙ ſi famelico catto
piſces cuſtodire iuberes.Sꝫ eāt hec/ꝛ let⁹ eſto.arras ſoluiſti que
te faciant cautiorē.Rurſus clamarē/optime vir/vt in calce lrāruꝫ
omniū clamo: ꝙ creberrime ad me lrās dares in quib⁹ mihi nūꝙ
ſacietas vlla fuit:niſi vereter/vt iocari ſoles/ ꝙ me cuculū appella
res:vnice ſp cantilene cātatorē.Quo em̄ diuti⁹ deſidero lrās tuas
/eo magis magiſqꝫ eaꝝ apd̄ me deſideriū augeſcit.Gratiſſimū mi
hi feceris ſi huic mee/tāte ꝛ tā ſuauiſſiē ſiti/aliqn̄ potuꝫ afferas:
atqꝫ etiā perpēdas ꝙ ſicienti tātalo/nō ſufficit guttula roris.Uale
to:locūqꝫ meū tuo in pectore ſaluū teneto.Nā tu in meo habitas:
a quo nūꝙ tpis/te qua vis euulſerit.Ex.N.maij die vltia.ꝛ vltia
hora.galgallus em̄ proco temporum/medium iam noctis incinit.

Petuntur frequentiores lit
tere amici ꝛ ſua preſentia.

Immēſas/fauētiſſimo corde ſalutes.ꝛ a te fili/caritate frater/di
gnitate iā pater ꝛ preceptor amantiſſime.Licet tuo nomine/tuaqꝫ
fama plenus ſuꝫ/impleri tn̄ potius tua pn̄tia exopto.Crebriorib⁹
te laceſſo ꝙ par eſt,litterulis trāſgreſſor fio:niſi tua humanitas mi
hi pateat:meqꝫ apud ſe in amoris dulcedine nō ſeponat.Ceterū/
niſi vereter in trāſgreſſionē addere:ſūme de crebriorib⁹ mittendis
lr̄is infeſtarē.p̄ceptor cariſſime/opto te diu ꝛ bn̄ valere:cui ſp hu⁹
fuero ꝙtūlibet abſens.Si aūt ip̄e petas ꝙ valeaꝫ:ita profecto vt
nihil mihi ſeruo tuo/preter̄ tuam preſentiam abeſſe videtur

Reſponſio ad precedentem

Salutē plurimā/amoriſqꝫ ꝯſtātiā.Miror/vir p̄ſtantiſſime/quis

tibi mei imaginē adeo impreſſerit: ꝙ tu preceptor meus ⁊ dn̄s/me
patrē/me p̄ceptorē/atqꝫ te ſuū appellares niſi h̄ effecerit magnus
in me amor tuus/qui me fingis qualē me optas. Conatis quoqꝫ
me extollere: ⁊ vbi nequis ip̄e deſcēdis: vt me tibi vl̄ p̄feras: vl̄ cō
modiꝰ eques: quo/me illudi atqꝫ rideri crederē: niſi tue virtutis/
⁊ notiſſime fidei cādor obſtaret. Sꝫ mihi crede/ſic me exiſtimās/
terrebis ēptores. Diſcute igit̄ nō mei oris/ſꝫ tui erroris imaginē.
noli ſic habitū mee mētis induere/quē coactꝰ exuas dū xpiꝰ aſpexe
ris, nec latiꝰ togo ꝙ eſt de me dicito: ſꝫ certe minꝰ/ſi quid minimo
minꝰ eſt. Judiciū oē tecū eſt: vbi amor imparat: nec potiꝰ amatori
credendū ꝙ oſori. In iudicio pares ſunt: errāt ambo/ſꝫ alter ho
neſtius. Breui ad te venturus ſum: quo animus meus/qui ſcrip-
tu plane oſtendi nequit/verbis appareat. Interea vale.

Rogatur amicus vt fratrem

inducat cautius mercari

Salutes plurimas/fine atqꝫ menſura carentes. Nō ego ſū neſciꝰ
/fidiſſime vir/quātꝰ ſit amor in me tuus, que fides/que obſeruā
tia. Noui etiam modeſtiam tuam/qua egrelaturus fueris: ſi plu
ribus verbis abs te petam: qđ tua ſponte ſis facturus. Soror me
a moriens filiū reliquit: qui ſepe ad loca tua nauigio ꝓficiſcit̄ ma
gna aggredit̄, formidat nihil. ⁊ alta conat̄. nimis autē vētis fidit: ⁊
pelago/nimiſqꝫ fortune cuiꝰ ars eſt metū demere: vt licentiꝰ feriat
Neſcio quo aſtro natus/omnia appetit ſupra vires. Rogo verbis
dulcibus/eius ꝯpeſcas impetū: ne ſua perdat: ſeſeqꝫ precipitē de-
dat probis eſt moribus/⁊ ingenio claro: ſed quiddā habet: neſcio
quid longe ſe altius, tenes quid velim. Cupio ſcire quid agas/ꝙ
valeas: ⁊ quo in ſtatu res tuas collocaueris. Vale oī validitate ꝓ
ſperiꝰ. Ex Ypris ſeptēbris ſole decimo/raptiꝰ caſu coruſci luminis

Cōmēdatur cā̄ vicini amico

Salutes partim tibi nuncius meo nomine dabit: qui tm̄/ſi omnes
quas tibi adeſſe velim/ꝑgat depromere: citius lunam manibꝰ cap
tauerit: vel vltimā attigerit equoris guttam. Habet rem vicinum
meū tangentē/tibi exponere: quam ſi duxeris foueris: adiuueris:

non me videbis fauoris immemorē,totū em̄ id mihi factū accipiaʒ quodcūqʒ in eum ꝯgeſſeris.Omitto rem narrare ſerie/ꝛ circūſtan tijs longiorem/ꝙ paucis dici queat:quam eius qui has defert oꝛ gano/ꝯmodius audies,non tn̄ dedignaberis rogo:ſi vl' tue digni tati/vel mee voluntati/ſermo eius non vſqʒ ſatis ꝯgruat:cuiꝰ ſim plicitateʒ facile fueris tua induſtria ſuppleturus:quē nec Pallas docuit:nec inſtruxit cicero/tenuis ei ſapientia eſt/ꝛ minoꝛ eloquē tia.ſed q̄to prudēcia deficit/ꝛ facundia/tanto fide preſtat ꝛ veri tate.Sicqʒ alterum alterꝝ purgat:vt quod oꝛſum ꝑditur:alioꝛum affluat.Tu felix vale tempoꝛe longo.Volatim ex Brugis/iulij quinta/rapida velociꝰaura.Tuo q̄ſo: genitori me ꝯmēdatū faci to qui quotiēs amicos memoꝛia voluo:mox ſꝑ inter p̄mos emergit

Excuſatur ſcribēdi ineptia

Salutes/ꝛ gaudij altū aceruū,Nō tam cū credētia latoꝛis. gaudet culmis aureiſ ceres/nec maturo palmite bachꝰ/quāto gau dio tuis lr̄is ſū affectꝰ/ſuauiſſimis quidē miro artificio/ſubtiliſſi moqʒ filo ꝯtextis/quibꝰ vix auſim tn̄dere/ne videat eloq̄ntiā vio lare.Proijcio igit̄ pauidū calamū/nō potētē qđ par eſt: vl' te dig nū effūdere.Irāx igit̄ vices latoꝛ ſuppleturꝰeſt:qui(te teſte)fidꝰꝛ verax eſt.Nihil aliđ reſtat/ꝙ aſſit ei memoꝛia tenax.Parcito in eptie ſtili/defoꝛmiqʒ caracteri.Fecit feſtinātia ꝙ nō tā lrās/ꝙ mu ſcaꝝ lituras depixiſſe videoꝛ.Si quid reliquū ex me velis:mihi fi denter precipito:qui plus oblectamēti/tuis ſꝑ in ſeruicijs ſumptu rus ſum:ꝙ in melle muſce:vel in neputa cattus.Vale iocūdiſſime Ex colonia iulij vltima/eo mane duʒ adhuc nondū fulgoꝛ phebi/ vmbꝛas noctis abſterſerat.

Conqueſtio fit de ſocij im matura moꝛte.

Dū famulus tuꝰ ſeſe mihi obuiū daret: ꝯtinere nequiui: qui non immaturā ꝯſodalis mei moꝛtē/in tuō ſinu defleuiſſeʒ Qui raptꝰ ſatis:ſeptembꝛis pꝛima/immatura moꝛte mergit̄ veſtē moꝛtalem exutꝰ.Quis nō doleat tante indolis iuuenē pꝛimo iuuētutis floꝛe extinctū/ſumma ꝯſecuturꝰ/ſi eius virtutes maturuiſſent: qui ſi la crimis redemi poſſet:omnes ſui ꝯſodales in lactimas liqueſcerent.

Dꝫu

Mirū dictu eſt ꝙ dulciter vita defungit᷑:ita em̄ ꝓpinquare videbat᷑ ad exitū/vt ſi in portu nauigās paulatim vela deponeret. Vale. ħ ſcripſi noctu ieiunus/qui die ꝑacta/ne adhuc panis miſſellam guſtaſſeꝫ:ꝟ liquoris guttulā. Sic lacrime/ſic gemitꝰ/ſic dolor ipē impart᷑. Lōgior eſſeꝫ/ſꝫ triſtis ē animꝰ/triſtis calamꝰ/triſte ſigillū

Reſponſio conſolatoria ſuper epiſtola precedente.

Plurias(de pulſo dolore) S. Lrās tuas legi (ſingularis amice) quibus lacrimaꝝ guttulas imbibitas vidi:que cari ſociꝫ tui interruptā inter ꝑma incremēta indolē/ꝛ tuū dolorē nunciarūt. ſꝫ ꝯſulo cariſſimē frater deſine diutiꝰ dolori intabeſcere:modūqꝫ ſerues:qui nec impietatē patiat᷑/neqꝫ inſaniā Omnis modꝰ in medio eſt. ſcio nihil difficiliꝰ:ꝙ magno dolori ipſa dare:ſꝫ nihil mliebꝛiꝰ ꝙ ꝯſumendū ſe dolori ꝯmittere. Lacrime ſūt arma mulieꝝ: quid em̄ mirū iuuenē mori/cū nihil alid vita nr̄a ꝙ ad mortē iter eſt. q̄ quoqꝫ furia ꝓ eo tātope dolore qui nunꝙ doliturus eſt:nō reliquit ille te ſꝫ āceſſit:qui ex mortali carcere emiſſus:hec mūdana ex alto iam deſpicit. ꝛ deū ꝓpius intuet᷑:fruit᷑ nūc apto ꝛ libero celo/lucē nō ꝑdidit/ſꝫ maiorē nactꝰ eſt. Scias ei nihil ꝓfuturꝝ ꝙ doleas:ꝛ oculos tuis fletibus exhaurias. faciliꝰ em̄ te dolor tuus ei adducet ꝙ eū ad te reduxerit. Vale:nō latiꝰ ſcribo:ꝑuentꝰ noctis ab vmbra.

Reſpō adidē ſub alia forma

Ingentes ſalutes/cum ſincere dilectionis affectu. ꝙ primum (cariſſime vir) ꝯſodalis mei/ꝑcordialiſqꝫ amici obitum ſciſſem:ad primam rei famam corrui miſer ꝛ velut repētino fulminis fragore dirigui:atqꝫ mox mihi mortalia cuncta viluerunt. In eo tāꝙ in ſpeculo video quāta rerū noſtraꝝ firmitas/ꝛ quid mihi nunc ſpei ſuꝑſit admoneor. Id nobis animꝰ erat:vnā etas/vna fides:vnaqꝫ volūtas ſumma quoqꝫ ſtudioꝝ paritas. Vno em̄ calle gradiebamur vnum terminum petebamus: vnus labor:vna erat intentio:vnus vtinā finis eſſet:idēqꝫ ſepulcrum:ꝛ quanꝙ ſcio(optime frater) viri eſſe primū quidem dolorē ꝓpellere:ꝓximum extinguere:tercium moderari:vltimum abſcondere:me tamē dolor vſqꝫ adeo euexit:

vt quid agam neſcio Morlar.⁄niſi dolorem in fletum/lamentaqꝫ profudero. Forte dabit protractio temporis/qđ ratio non potuit Oculi madent lacrimis/ſaliunt mihi precordia/tremunt manus/ diſſilit e digitis calamus/vix valens depingere.⁄ſꝫ vale tm̄.

Alia adhuc reſpō ad idem

Plurimaꝝ ſalutū/feliciſſima incrementa. Dū ⁄ſub alia forma diei ſeptembris quinte/veſp adeſſet (cariſſime frater) oblate ſunt mihi lr̄e tue/tui doloris (quo dūriter affligeres) teſtes/quibꝰ ſociū tuū deplāgis p̄mo(vt ſic dixerim)etatis in vere p̄ceptū Maxime vellē ꝙ lacrimas ſpōte fluētes/ratōis freno ſubſtringētes Nō molliter feras ⁊ effeminate qđ mutari n̄ pōt.id illi accidit.⁄qđ oēs an̄ ſe paſſi ſunt.⁄oēſqꝫ paſſuri. Quicquid nā cepi deſinet.nemo ad vitā edit.⁄qui nō ad mortē deſtinat. Neſcio cur eiꝰ mortē immaturā appellaſti.⁄atqꝫ tātopere doleas.⁄ſociū tuū primis ānis quaſi an̄ tempus ereptum/cum nemini ſit prefinitum tempus ſine termino omnes debitores ſumus.⁄ſic de celeritate conqueri non poſſumꝰ.⁄ quaſi ante diem repetatur quod ſtatim dum accepimus debuimꝰ.⁄ quis nō videt an̄ oculos/ quottidie iuuenū deferri funera. nō em̄ prematuꝝ dici debet.⁄qđ tota vita denūciat futuꝝ/nec valꝫ.⁄ſi dixeris poterat lōgiꝰ viuere. poterat etiā ⁊ citiꝰ mori/poterat aliter ⁊ durius mori,aliū nam citiꝰ/aliūqꝫ tardiꝰ fata deprehendūt. nullū pretereūt.dicito queſo.⁄quid habet amplius/qui centū vixit annos/ꝙ qui ab vbere ad ſepulchrū rapit.⁄qn̄ quidē ⁊ vtriuſqꝫ finis adeſt.⁄tractu aliquid exitu nihil intereſt. Non ſic accipias velim quaſi amicis morientibus/eos amiſimꝰ.⁄ſed in patriam p̄miſimꝰ.⁄ qui ⁊ ſi ad nos non ſint illi reuerſuri/nos tamē ad illos oportet ſatis celeriter p̄ficiſci. Vale letiſſime/ſiccatis oclīs/dolore ſeiecto

Dantur gratie qui amico

Immēſas plena bucca ſalutes.ꝙ gratū mi ⁄burſā/munere ǒdit hi munꝰ tuū fuerit(dilectiſſiē fr̄)nec poterit os/nec calamꝰ/vſqꝫ ſatis explicare. Eſt em̄ p̄cioſū potiꝰ mittēte/ꝙ recipiēte dignum tu more vteris alexādri magni/qui ſp ex ſe/ dona metiri conſueuit. Faxit deus vt bene ſit perpulcre illi virgini nepti tue pro nobili/

que huius muneris artifex eſt:q̄ alegnem ſuperat:ꝛ peladē equat, eueniat illi vir dignus tanta virtute/qui ſobolem generet ſue matris imitatricem, Ceterum te maiori deſiderio videre cupio:ꝙ nūc paſcalem adeſſe diem/quo piſcibus atqz olerib⁹/oleoqz ſemotis/ veſci carnibus poſſim, Scriberem amicis meis/niſi mihi tempus parcum/ꝛ nuncius perfeſtinus eſſet, Sed te rogo:mea nunc ſis e pula/diceſqz omibus ſalutes plurimas/mihiqz bene eſſe:ꝛ ſoſpitem me ducere vitam, Uale dignitate parens/etate frater/dilectioneqz ſodalis/ꝛ me(vt facis)ama:ſed magis ꝙ facis vtere. Nūꝙ ex me quid fruſtra petes:ſi modo qd̄ petieris in mea fuerit poteſtate, Ex colonia die qua palmarum rami eccleſias ornant,

Excuſatio ſuper non reſpōſione ad littaras miſſas

Promptū biuendi affectū:loco ſalutis, Nō ſatis intelligo (cariſſime vir) cur vel ioco (vt ſoles) vel ſerio (vt vereor) ſuperbie/me accuſas ꝙ tibi reſpōdeā nihil, quaſi ea ſit tp̄a quib⁹ cuiꝙ liceat loqui qd̄ ſentit, itaqz magis eligo abs te ſuperbie/accuſari:ꝙ dānari ſtulticie. Te igit̄ rogo equo animo patiare ſilētiū meū/me quoqz tāti ſinas habere ſalutis mee ratiōnē/donec aliūde letior dies illuxerit, cū em̄ liberius ſcribere licuerit: obtundā te multitudine ꝛ ꝓlixitate v̄boꝝ Nō eſſz h̄ tp̄e leue mihi emergere:ſi vltro/me incauto v̄bo/fluctib⁹ immerſerim, Satis ſcis quid dicere velim:hec nō attingo ꝓfūdius, In reb⁹ aliȷ̄s omnib⁹ /me tuo vtere arbitratu, Patri tuo/ſalutes plurimas meo nomine dicas:atqz eum in mei cordis centro ſedem habere, Faxitqz deus vt longiſſimo neſtoriſqz euo fruatur, Uale, ſitqz tibi ſanitas multa/ꝛ vita cornicis,

Coſulit amicus amico

ꝙ Bononiam veniat:lecturus poeticas artes.

Honores plurimos ꝓ ſalute, Si bononiā venire velis:lectur⁹ poeticas artes ſcio ꝙ nūꝙ tā ler⁹ herculē ſuſcepit euāder/aut acheſtes āchiſē/ꝙ te ſint ſtudētes oēs recepturi, id tibi perutile cenſeo, qꝛ frugifer illic camp⁹ eſt:ꝛ pauci meſſores/ꝛ lȝ plures eēnt:tibi tm̄ (ſic tua ſunt merita) ꝑores ꝑtes debent, hōꝛ tibi pl'im⁹ eēt, ꝛ (qd̄

foꝛte libẽtiꝰ audiẽs)bono lucro comitatꝰ.nã is hõꝛ iocũdiſſimꝰ ẽ cui lucra ꝯuectũt.caduca nã res hõꝛ eſt:ſi nõ pecunia ſuſtẽtet.Ua le ꝯfideq3 me nõ tm̃ mei/ꝙ tui boni cupidũ.dabis veniam ꝯſilijs meis/tã ꝓfunde mihi in coꝛde locaris vt rebꝰ de tuis nõ poſſum/ nõ eſſe ſolicitꝰ.Uellẽ vno eſſemꝰ atq3 eodẽ loco/quo alter altero frui aſſidue poſſet.Reſcribe quid decreueris:nã tã diu pẽdebo/ꝙ diu tua tardauerit mĩſio. Dicit ſe breui redditurũ nũciꝰ qui ꝓmiſſu leuiuſculus eſt:ſed frequenter factu moroſus. Rurſus vale. Ex lo uanio/feſtina leuiq3 arundine/marcij ſole tercio.

Reſpõ ad eplãz precedentẽ

Salutes in cõſtantiam mltas Tm̃ mihi honoꝛis/⁊ beniuolẽtie quottidie tribuis amice meis in oculis carioꝛ/vt me pudeat tanti cultꝰ Nã iuſta ſtatera minꝰin me põderis inuenerit:ꝙtu conaris adijcere.Itaq3 tibi cauendũ eſt ne aut te/aut me/aut vtrũq3 nr̃z fallas:⁊ ne qñq3 vanꝰ laudatoꝛ inueniaris:ſi quis me caſus ad tu um locũ appulerit vbi mea p̃ſentia nomẽ obũbꝛet.Nõ em̃ is ſum: qui meipſius ſũ neſcius. De me rogo loquaris ꝑtius.ne (qui gra uiſſimꝰ⁊ ſis:⁊ habeatis)minoꝛis iudiciũ eſtimeris.Sz tñ mõſtras animi benignitatẽ/quo eos oẽs ſiles tui iudicas:quos in amiciciã admiſiſti. Quod autẽ in tã florẽti ſtudio poeſim legã q nũꝙ ſuos me choꝛos intrare ꝑmiſit:tã ꝯſultũ mihi eſt facere:ꝙnomẽ ⁊ famã perdere.Neq3 in reliquũm tempus/multũ his muſis inſiſtere cũ ro.Stultũz eſt id velle ſequi:quod ab omnibus deſeritur miſere/ iam muſe gemũt:extinctus oꝛpheꝰ eſt:extinctus virgiliꝰ/atq3 hu- merus.ieiunus cantat lucanus in oꝛtis.Nõ video ꝙ ſic nunꝙ mu ſe reſurgẽt:vt ſertis oꝛnate/leta carmina canant.Etiã eſto ꝙ apti oꝛ eſſem:nõ video me facile louaniũ aſſecuturꝫ/quãtum domi ne- gligerem.Uis ergo/vt coꝛdis mei nudeum pandam. Plus mihi placet hodiernum ouum/ꝙ galina craſtina/plane loquoꝛ. Amici cia em̃ claudi nõ vult:ſed gaudet apertis. Uale:omni valoꝛe va lentius.Si quid vis precipito:paratus ſemper fuero:ſi velim eſſe qui debeo.Ex moꝛino iunij ſeptima/irundineo volatu raptius.

Hec epiſtola replicat cõtra

p̄cedentis epiſtole reſponſionem.
Salutem in eo/a quo omnis ſalus eſt. Te ſanum audiens pluri
mum letor (amice precare) tanq̄ ille/qui tibi vera ſim dilectione
connexus/nec ſecus intellego q̄ ꝙ omnia que te tangant/me pari
nexu ꝯtingāt. Sz(vt tibi tua pace/patuloqz qđ laudas ore/loq̄r)
qui vbi es manere decreuiſti/plus captū laudās paſſerē/q̄ volantē
aquilā/nihil mihi videt̃ tua opinione delirius. Cū louaniū pluris
valeat aeris vncia/q̄ vbi es pleniſſima libra/vix quoqz ſunt (vbi
morā geris) riuuli qui vni ſicienti/poſſint extinguere ſitim. Proce
des(ſi ſapis)ad aquas latas ⁊ altas/vbi erit tibi natandi atqz pi
ſcādi āpla facultas? Quid tā pōderas id puū qđ habes/timēs ne
minora ſuccedāt. Pone hūc metū. Sub fortuna viuimus omnes.
infelix ſp̄ manet/qui nūq̄ alta tentauit/ſp̄ iacet/cuncta formidās.
Nam(vt antiquum prouerbium eſt) magni piſces capiuntur in al-
to. Non agam nunc tecum pluribus/ſi hec non mouerint iocans
dico. Uale valenter/⁊ ſi ſic libet/tua prudentia ſubmergaris.

Scribit ſecretarius opidi

Bernen. ad regentem pedagogium in Louanio/vt de rectore ſco
larium/opido prouideatur.

Salutem/⁊ ſi quid ſalute iocundius/poterit exoptari. Habuim⁹/
venerāde magiſter ⁊ domine/magiſtrum ſcolarium/beneficio lō
ge etatis expertum/pulcerrimis viuendi modeſtijs ornatum/qui
velud ſanctiſſimus cenſor/ſtudia iuuenum incitauit. Eloquentia
quoqz/ſcientia/⁊ moribus preſtantiſſimus. ipſe ad phenicis ho-
merici exemplum/puerilē teneritatez ita ꝯpoſuit/ vt ſimul dicere/
ſcire facereqz doceret. Qui iam plenus dierū tanti laboris impati
ens/dictas ſcolas in manus oppidi reſignauit. Ad te igitur iuſſu
oppidi ſcribo/vt ei nūc aſſis adiumēto/quo ſucceſſor habeat/ qui
pre ſe indicia boni rectoris ferre videat. Qui etate/lr̃is/⁊ vita/ta
lis ſit/ꝙ v̄tutis bonorūqz moꝝ/curā a lrāꝝſtudijs n̄ ſeiū gat. Sz
ſimul ſcolares inſtituat tā ad bene agendi/q̄ bene ſentiendi ratio
nē. Quo pariter virtuti vacēt/⁊ lr̃is ⁊ bone mēti. Uale in eo qui
precidet omni creato. Ex bononia ea feſtinātia/qua calamus ſua
celeritate volucrem/ac pendentem in aere leporem/preuerteret.

Reſpondet regens in Louanio petitioni ſecretariũ Bernen.

Amiciciam nunꝙ ruiturã loco ſalutis. Venit ad te (colende vir/ me quidem conſule) magiſter hic/ qui has perfert rerum loquendi gr̃a/ ac ſeſe ſtatuendi certiorem de loco veſtro/ de ſcolaꝝ onere/ de aere/ de lucro/ ⁊ alijs q̃ hanc rem ſpectant: ⁊ quo certior fias: quid legiſlatoribus opidi tui ꝯſulas. Teſtor ego optima fide/ me noſſe neminẽ/ qui huic rei perfici vellet: cui p̃ter diuitias pauciora ꝙ huic deſint, grãmatice atq; poetice valde peritus eſt ⁊ in cãtu firmus ⁊ ꝓmptus. Nemo quoq; vel vni tã gratus ꝙ hic omnibus/ nec quiſꝙ eſt qui eũ nõ paꝝ laudat: qđ nõ tã etatis mauritate/ ꝙ vite meretur. De quo mihi hñdicendi citius tp̃s ꝙ cauſa deficeret: priuſꝙ verba/ ꝙ animus: ſic ſua merente bonitate. Hũc igiť tibi trado de manu (vt aiunt) in manũ/ eũq; in tua amiciciaꝝ pharetra vt electam ſagittam abſconde. Pro cõperto habeo: ſcolis ꝑ eũ vberius ꝙ ſibi per ſcolas fore ꝓſpectum. Nã magiſter iſte talis erit qualis achillis pedagogus phenix erat (cu⁹ ep̃la tua memíniſti) quẽ idcirco peleus (vt eſt apud humeꝝ) achillis cure p̃feciſſe dr̃, vt dicendi pariter atq; faciendi ductor foret: atq; mgr̃. Vale optata valitudĩe ꝓlixius ſcriberẽ niſi fames ⁊ hora cibũ expoſceret, ſi aũt mea opa aliqñ egueris: patiorẽ me inuenieris: ꝙ tuos tuis pruritib⁹ vngues

Cõmendatur filius ſuo magiſtro ꝑ patrẽ filium ſuũ p̃rio quodã errore laudantẽ.

Salutes amiciſſimas. Iuuenis hic (venerabilis magiſter/ ⁊ dñe) cuius emanibus has accipies: ingenij diues ſemꝑ fuit: cuius ſi nõ pater eſſem: latius nobilis indolis generoſum ſpecimẽ cõmendarẽ Qui (ſi nõ fallor) aut nimia ſpe ludor: facile indoctũ viꝝ euaſerit. Ex cuius ingenio ⁊ tibi ſolaciũ/ ⁊ illi p̃ſidium ſpero futuꝝ. Nam ſi ingeniũ cũ annis ꝯferas: moꝝ annos videbis ipſo ingenio ſuparos. Hec ſũma eſt tuus eſſe incipit tarde deſtitutus, inter dilectiſſimos eũ cõnumera atq; quo ꝓpius poteris tui ſimilẽ effice: ꝗ eo facilius ſpero futuꝝ/ quo ſoleat in fertili fundo ex paucis ſeminibus valida meſſis exurgere. Habiſq; ſibi ſocios ingenio acres/ quibus inuideat: qui ingeniũ eius irritent: quoꝝ laudibus torqueatur

quĩbus ita excitetur/vt viciſſe ſe gaudeat ꝛ victum eſſe doleat. Va le in eo qui numerat ſeculoꝝ dies ꝛ horas.

Reſpõ magiſtri prudentius

Ingentes ad vota ſalutes. Patiaris vir optime/id ꝛ iudicaris quoqꝫ nõ feras indigne ſi forte plus dixero: ꝙ audire ꝯcupiſces: qui filiũ ꝓpriũ/vt ſymea gnatũ/caripendis: laudas: atꝫ attentius admiraris: ꝙ ingeniũ claꝝ/altum multiplex habeat: qꝺ tñ valde remiſſum inuenio: ymo tepidũ/frigidoqꝫ ꝓximũ/ꝙ tandem ꝯgela bitur niſi virgaꝝ calore foueat: vſqꝫ adeo triſtẽ aggreſtem incultaꝫ habet indolem/vt eũ ioculares facetie vix in riſum cõmoueant: mł tum ego vereor ne eũ docendo ſemina mandent arene. Scis ꝙ raro germinat qꝺ in arido iactũ eſt. Solet tñ (vt ficta me diligentia fal lat) ornare libros/lineare papiꝝ/ligare ſexternos/ſilis illis qui ſꝑ ſpeculũ poliũt: ſꝫ ſpectari negligũt. Nõ ex ſe agit: ꝗ ıt nihil eſt: aut nihilo ꝓximũ. Conabor tñ (quo ad dederint vires) in eũ lraꝝ opẽ trãſfundere vtinã tãto ꝓfectũ quãto conatu. Vale lõgos dies in largitore dieꝝ. ex Lo. maiꝗ vi. eo mane q° ſol necdũ ſe dederat orbi

Rogatur amicus vt ſuum ſtatum pan dat amico.

Innumeras iocũndo corde ſalutes. Scio vir optime tibi tpa nõ adeo/vt mihi libera fluere. Satis habebo ꝛ nil requirã amplius: ſi (dũ ociũ dabit) me certiorẽ efficias: tui ſtatus/tueqꝫ valitudinis quo nihil mihi iocũdius/nihilqꝫ facere potes optatius. Si igitur vtcũqꝫ tibi ꝑcio ſim: nec te amantẽ ſpreueris. Rogo interdũ ſua uiſſimis lrĩs tuis me viſites: reficias: ornes. Nunꝙ eñ quiſꝙ ad me venit nomẽ tuũ in ore gerens/quin nõ mox ſentiã titillare mi hi pectora mea/amore quodã mirifico tui. Hinc hinc eſt ꝙ creber rime ſcribo: lrãſqꝫ tuas frequẽter expoſco. hinc amiciaꝝ tuaꝝ fores totiẽs pulſo: quas ſi apueris me crebro hẽbis hoſpitẽ. Vale (vt aiũt) carpa ſanior/ſponſo quidẽ letior/adamãteqꝫ diuturnior. Ex N. manu currẽte leuiſſima pẽna oriẽte iã ſole iuliꝗ trahẽte decimã

Reſponſio ad precedentez.

Salutes feliciſſimas. Amice mihi ꝯcordialiter care. Non ad me

nũ habeo qđ ſolidi ſatis tibi rñdero/ de ſtatu meo ſollicito. Naz ſi ſtatus/a ſtando dr/ nullus mihi ſtatus eſt ſed lapſus potius atq̧ ruina/ ſic etas/ſic labor imparãt. Nullã mihi pmittet cura quietẽ/ q̃ vires animi adeo ſpargit/ corpuſq̧ ꝯterit/ vt vix torpentia mem bra trahere valeo/ ſioq̧ ſenex ante tp̃s algore ſolutus. Qui igitur ſtatum meũ noſcere cupis/ non irundinem celo volantem/non le porem campis currentem/nõ ceruum in montibus ſalientem/ſed reptã tam cum labore teſtitudinẽ cogitabis. Uale. breuem forte epl'am damnabis/ ſed melior breuis q̃ nulla eſt. Ex pariſius tar de dũ(vt verbũ virgilij eſt)nox erat. ⁊ terras aīalia feſſa p omnes alituũ pecudũq̧ genus/ſopor altus habebat.

Ad pictorẽ vt iuuenem pingere doceat.

Sincerum affectum p ſalute. Scis quãto tpe ⁊ q̃ optima fide (ca riſſime vir) mihi ſeruiuerit genitor huius qui has perfert litteras. Cogit itaq̧ me nõ minus humanitatis cõpaſſio/q̃ iuſticie neceſ ſitudo/ vt hunc gerulum tue caritati commendatũ efficiam. Rogo igitur q̧ eundem pie ſuſcipias/ in tuoq̧ pingendi artificio inſtruas qui adhuc quaſi in plumis auicula/in ſuo nido ꝯfouendus eſſet/ ni ſi ob egentiã patris ante tp̃s euolare cogeretur. Si qui denarioꝝ primis annis/alioꝝ more poſtulaueris/ me p iuſta ratione ſponſo rem habeto. tuũ erit curare/ ne hec noua plantatio tua/aliquo im miti turbine moueatur. Uices reddam/ dum vires/⁊ tpa dabunt. quãq̃ enĩ locoꝝ interuallum nos hoc tempe ſeiunxerit/nulla tamẽ diſtantia loci/nulluſq̧ tempis fluxus/tui memoriã ex meo pecto re poterit expingere. Nec facile erueris/ qui mihi pfundus a lon go inuiſceratus es. Uale feliciter/omnibuſq̧ tuis in rebus me tuo arbitrio vtere.

Reſpõ ad dictam epiſtolaz

Non minus promptam/q̃ debitam oblationem ſeruitutis. Non tam fumus oculis moleſtus eſt/ nec tam acetum dentibus/q̃ tua me angit abſentia/preceptor colendiſſime. Delectarunt tamen me littere tue/temetipſum preſentantes. nõ ſolum dilectiſſime/ ſed ca riſſime teſtes/amoris mirifici erga me tui. Quid autem aliud ad

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK gefördert durch Baden-Württemberg

tē nūac ſcribam nō habeo:ꝙ vnū illud:quod ⁊ libēter apud om
nes ⁊ indeſinenter predico:me tibi debere plurimū. Nulla enim
maior ad amiciciam trachio eſt:ꝙ meritis ꝑueniſſe amicū. Aggre
ſtis certe mihi animus eſſet:ſi que impendere debuerā tepēdere
nollem. Itaqꝫ velim tibi(certo)perſuadeas:me vnū eſſe perpetuo
qꝫ futuꝝ/qui nihil recuſaturus ſim tua cauſa. Quare abs te peto i
tegro animo/vt omnibus in rebus meipſo/opaqꝫ mea/nō vtaris
ſolum ſed etiā ſi rei tue ꝯducat(vt ita dixerim)abutaris. Amor au
tem erga te meus ꝙtus ſit:in hoc iuuene/in arte mea pictoria in
ſtruendo:nō minus re ꝙ opinione cognoſces. nihil mihi grati⁹ erit
ꝙ me totū ſeruitijs in tuis effundere:emori enī malim ꝙ ingratus
inueniri. Uale omni iocundo iocundius.

Dantur gratie ei qui deſideria amici impleuit.

Salutes tantas(o penna)nunꝙ depinxeris/quantas(o iacobe)
meus tibi exoptat animus. ſed vbi deſint vires/ſit ꝓ affectu volū
tas. Uidi lr̄as tuas ornate ⁊ celeriter/eo loco/eoqꝫ tēpe ſcriptas/
vt ꝑrepta tibi potius eſſet/ꝑut relatu didici latoris/ꝙ ꝯceſſa ſcri
bendi poteſtas. Que littere incertū me linquūt:an ſententia ma
gis ornatura/an celeritate ſint mirande/q̄ magnū preſeferūt pig
nus amoris. Quo video:ꝙ mutari neſcit inueteratus amor/⁊ ꝙ
nihil in amicicia/vetuſtate dulcius eſt. Clareqꝫ ꝓſpicio:ꝙ ſic ami
cos amas:quaſi nō liceat deſinere. Sed eant hec/nā amantis eſt:
amatū nō onerare laudibus/nec eſt amicicia bn̄ficioꝝ cōputatrix/
q̄ nō numeꝝ vel qualitatē/ſed affectū pondarat. Nō autē deſide
ria mea adimpleſti:innūeras tibi gratias habeo:qui ſemꝑ magna
conſtantia/tuis votis poſtremus/⁊ primus adero. Amplectorqꝫ
ſemꝑ te ſuaui amicicia/nō quidem minus quā qui oīum maxime.
Nec ꝑriori tue veſti/quā camiſiā vocant ceſſero/ꝙ te dulciter am
plectentē primā oīm induis:⁊ niſi poſtremā exuis te tn̄ nō relictu
ram niſi eā abieceris. Uale in eo qui celum pinxit ſydere multo.

Magiſter ad magiſtrū rure

Nihil nobis ambobus(amice cari)negligētius eſſe · morantē.

arbitror: me ſcȝ/ꝙ te pariſius nõ attrahã: te quoqȝ qui huc tua ſpõ
te nõ aduolas. Miror ꝙ ibi eſſe nõ malis: vbi aliquo nũero ſis:
ꝙ̄ iſtic in rure/vbi vel ſolus es/vel ſolus ſapere videare: ⁊ vbi ni
hil auditur ꝙ̄ ſtrepitus/fremitus/tonitruum/ruſticorum clamor/
⁊ rudentum ſibulus. Summopere ſpero vbi has videris: ſi quid
imago veteris noſtri amoris/ſi quid reliquie/gratieqȝ valebũt:
ad Bononiam te diuertes: vbi quantum hominũ gratia valuero/
tibi valebo. Ex .N. maij quinta: tã rapido calamo/quaſi iunctas
haberet dedali pẽnas.

Reſponſio

Gratiſſima mihi eſt/⁊ memoria tua/⁊ eius etiam augendi volun
tas. Ab optimo enim animo/ac mihi deditiſſimo/tuas litteras p
ſiliſſe perpendo: quibus nihil audiuerũt aures mee dulcius/poſt
ꝙ̄ te audire deſierunt/quas hylari corde legi: rurſuſqȝ legi venẽ
ratione magna/⁊ oſculis multis: memor amoris in me tui/ qui
me in fratrem recepiſti: ſolatio fouiſti: ſumptibuſqȝ iuuiſti: vt nun
ꝙ̄ cum homine coniunctius vixerim: neqȝ mihi hunc in diem/te fi
dior/ aut amicicior quiſꝙ̄ eſt. itaqȝ velim me tibi talem exiſtimes
qui pro te non vllum periculũ effugiat/ſed an etate decurſa ad ſtu
dium rurſus redeam: dum referbuit iam ingenium/vbi libri mihi
ſolatio eſſent/vt cecis pictura/⁊ aſino lira/non dum decretum ha
beo. Si tamen conſilio non acquieuero tuo/mihi prudentiam/nõ
fidem abeſſe putabis. Vale amice/memor amici.

Frater fratri ſcribit Louãij

commoranti/de propoſito ſenioris fratris ad religionem.

Fr nr̃ ſolitudis auid⁹/clauſtro ſe dͣdicauit: ſibi victur⁹ qui mlta die
patrie vixit/⁊ amicis: cui dũ ſuaderẽ ꝙ ſe mrĩmonio daret pgeniẽ
nr̃aȝ/pulcris plib⁹ adaucturꝰ, mox ait ridiculũ eẽ/⁊ ioci gen⁹ ſpõſũ
ſenẽ/tãꝙ̄ aptã fore ſenectã nuptijs/ꝙ̄ pruinã meſſib⁹. Addidit q⁹
qȝ tp̄us eẽ in hac ſemirupta etate/vt fluxis/caducisqȝ reb⁹ poſtha
bitis tandẽ ſecuri⁹ anchorã figat: ne nox dephendat euntem: vtqȝ
anime ſue curas illa impendat/quas corpori pſtitit/atqȝ fortune.
Satis iã doct⁹/quid opes/ꝗd honor/quid inanis gl'a pſit. Tu ſt
otius ad me pſcribe: tui hac ſup re animi motũ/an pbas/an dole

es/an ſuo ꝓpoſito gratuleris. Vale ſaluus/ſanuſqꝫ maneto. Ex
Brugis ꝑfeſtinanter/vna tibia ſtante/altera ferente papir̄. Ea ho
ra qua dies: qua marci⁹: qua ianua domus cū epiſtola clauderet.

Alia eplā ad idē in eādē ſen

Sit tibi fr̄ optīe/leta dies/ꝛ vita ꝑhennis. Fr̄ nr̄ euo tentiā,
grandioꝛ/illuſtriſſimi dn̄i ducis Secretarius/ſe religioni ꝯtulit.
In immenſū eplāꝫ extendā: ſi temptē ꝑſcribere quo ingenio/qui
buſve medijs vſus ſim: vt eundē ab hac mēte deflexiſſem: vt nobis
omnib⁹ māſiſſet in ſeculo/adiumēto/ꝛ ornamēto. Nec foret leui
quadā inconſtantia/honores ꝛ lucra ꝑfecturus. clauſtraqꝫ relinq̄
ret: viris ad parua natis: qui maioꝛa nō poſſūt. At q̄ frater ſubri
dens/his verbis interluſit. Nō viciū auro (frater) eſt: atqꝫ argen
to/ ſi ea iumenta nō appreciāt: qui neſciunt eſtimare/niſi fenum ꝛ
ſtipulā. nō viuit vſpiam qui mihi ꝑſuaſerit vt aranee ſimul diutius
permaneam: que texēdo ſe euiſcerat/vt vilem muſcā capiat. Quo
audito neſci⁹ quid digne rn̄derē: mox obticui: expondere v̄bi. Ve
lint ſuperi ꝙ fratri cedat in ſalutē/ꝙ tāto conatu affectat: vt qđ fe

Reſpō.

liciter incepit: valeat felici⁹ adimplere. Vale ꝛ
q̄ in his/archana ſūt: ea ne efferas peto.

Litteras tuas (cariſſime frater) indolui legens/rerum fratris noui
tate cōmot⁹. Lacrimis gene maduerunt: nec deſino adhuc has dū
ſcribo oculos tergere: lacrimaſqꝫ labellis exoꝛbere: ſupplex dū oro
vt euntem comitetur. Gratuloꝛ certe fratris mei tam ſanctis deſi
derijs. vtinam te haberem a tergo ſequentem/non me careres co
mite. Nam optime frater: quid multa volumus: quid magna pe
timus: quid alta conamur. Pallida em̄ moꝛs/ꝯtinuo pulſu vndi
qꝫ nos/atris circumuolat alis/nec quicq̄ eſt vita noſtra q̄ fum⁹/
ꝛ vmbꝛa. ſi hodie viuimus/quis ſponſoꝛ eſt craſtini: quid prodeſt
diuitias: celerē finē habituras: ſine fine querere. eſt omnis volup
tas oīs honoꝛ/oīs mundi glīa/vt ſtupe flāmula q̄ creſcens mox vi
der̄ nō fuiſſe. pauca ſepe diſtantia/inter gaudiū ꝛ luctū eſt: nox eſt
vicina diei: Quid ꝓſunt lōga ſtudia/ſi memoriā ſupmi tpīs nō in
gerant: quid ꝓdeſt oīa noſſe/ ſi noſipſos ignoramus: quid ꝓdeſt
q̄ ꝯgrue loquamur/ſi incongruā vitā agimus: vel quid oꝛnate dice

re ſi nos fede viuim⁹:vel quid in ſcolis de ſancta vita pulcris ver-
bis deceptare/ſi negligamus verba in actū deflectere. Sed parce
ꝟboſo calamo/calada manu ducto/quē caloꝛ in longioꝛem curſū
euexit. Vale ſp intent⁹/ꝙ labilis ipē mūdus ſit/tibiqꝫ queſo ꝓſpi
ce:ne cū labenti inhereas:cū labenti ꝓruas ſat ſit dictum ſapienti.

Alia reſponſio ſuper eadē.

in qua mandat ſe frater ſecuturum.

Feliciter viuere ꝑ ſalute. Affecerūt me(fr̄ car.)ingenti gaudio lr̄e
tue/anuntiantes fr̄em meū/nullis precibus vinci poſſe: nec vllis
blandicijs ſuperari:quin ſe vltro velit religioni dedicare:qđ mecum
dū voluo ſolicito pectoꝛe/lōga ſuſpiria traho. in eāqꝫ ſententiā ca
do/ꝙ incomitatus nō ꝑdibit:qui ſuū animū cū meo miſcere ſemꝑ
ſtuduit. Contraqꝫ ego meū cū ſuo ita ꝯmiſcui: vt pene ex duobus
vnus efficeret. Indignū cenſeo hos animos in re tam ſalubri diſ-
iungi:in reliquis tanto glutinine copulatos. Nec diu deliberan-
dum exiſtimo factū exigit natura ꝑiculi. Quid (optime frater)no
bis proderit/ꝙ maris ſpacium/celi:terreqꝫ altiſſimos aſtroꝝ cur
ſus /herbaꝝ vires/ꝛ lapidū ꝛ reliqua nature ſecreta didicimus:ſi
nobiſipſis nos incogniti maneam⁹. Noli noli(car. fr̄)cariſſimum
fratrē a cepto ꝓpoſito deflectere. Tuū erit eundē in tam ſalubri
ſemita ꝯfirmare vt greſſū impauido(ꝗ locutus eſt)exequat. ꝛ manū
ori accomodet. Sꝫ parce lōgitudini. Sentio me animi caloꝛe lon
gius ꝙ̄ deſtinauerā ꝓceſſiſſe. Fac valeas. meqꝫ mutuo diligas.

Cōſiliū fraternū ſuper eodē

S. in deo ſalutari nr̄o. Fac frater optime. ꝓpria ſemꝑ diſcretione/
vebaris ne fruſtra extendaris in alia/te neglecto. Eūt anni: moꝛe
fluentis aque. Noueris licet omnia/ꝛ lata terre/alta celi/mariſ-
qꝫ profunda/ſi te neſcieris edificāti ſine fundamēto/ſimilis eris/
ruinam nō ſtructurā ꝑducenti. Eritqꝫ vita tua inſtar congeſti pul-
ueris/vento valido agitati. Opto hic dicere multa/ſed breuilo-
quus eſſe ꝯpelloꝛ. Dum enī has ſcribo:vix punctum aſpirationis
ꝯceſſum eſt:ſic erant occupamina. Vale. deſideriūqꝫ tuū mihi no-
tū efficito. qđ ꝙ̄ ꝑmū agnouerim/nō tam meatu/ꝙ curſu implebo

Repõ fratris nõ aſſentiẽtis

conſilio fratris/ſed ſuadetur dilatio.

Cum inter nos ſemꝑ (frater optime) ſteterit tenax vnio volũtatũ/ nec vnq̃ꝙ facere deſieris: qđ me optaſſe cognouiſti. Hinc ego vidẽs ꝙ ad religionem/quãdam animi inconſtantia rapiaris: mox decre ui meam ſententiam tibi aperto verbo deuelare: vt aut te in eãdẽ traxero: aut certe teſtatũ apud te reliquero quid ſenſerim: vt ſi qñ qđ nolim diſplicere tibi tuum ꝯſilium ceperit: poſſit meũ recordari Subtimui ſepe ꝙ tuum ingeniũ ad lr̃as natũ/ad alia ꝯuerteres: qđ ne feceris vt fratrem fraterno corde moneo: nec velis tuo ſenſui fidere nec te inconſtantie inuoluere: que vel ſemel admiſſa ſerpit longius: que tamen error magis q̃ꝙ culpa eſt: ⁊ ꝑfecto in iuuenes facile irrepit. Quod autem ego tuis ſuaſionibus/ſtatum iam meũ etate mutata/ꝯmutem ac me retexam: nõ faciam: quas tamen ſua ſiones ſcio ex dictiſſima amoris vena ꝓceſſiſſe. Omnis enĩ amor in me tuus/ex omnibus partibus ſe oſtendit Sʒ vt eo redeam vñ digreſſus ſum: tu (ſi ſapis) nil facies leuiter. In omni ſtatu multa videbis: q̃ nolles. Hoc tamen verbum quam vim habet: te ponde rare malim: q̃ꝙ apiũs ſcribere. Finem do. Habes ep̃laʒ verboſiorẽ forte q̃ꝙ velles. Nõ tibi ita videri putabo: niſi longiorẽ remiſeris. Uale tibiqꝫ ꝑſuade: ꝙ me totũ tibi đdo: nihil mei mihi relinquẽs

Aſſentit conſilio fratris ⁊ dilationi donec mutuo colloquãtur.

Salutẽ tibi fr̃ dicit: ꝑhenneq; leticiã: His iã lr̃is tuis/quaſi ocu lis corã ꝑſpexi (optime fr̃) fidẽ in me tuã ⁊ beniuolentiã. Dices for te quid antea/ſꝑ quidẽ/ſʒ nũq̃ꝙ illuſtriꝰ. Hoc certo habe: nihil me noui ſtatus aggreſſurũ/donec mihi poteſtas p̃ntis tui fuerit: cuiꝰ ꝯſilio dũ nõ parere cepero: mei fiam diſſimilis. Sciaſqꝫ me tui ad uentus expectatione ſuſpenſum/quẽ vigilans/dormiẽs/animo v ſo: eruntqꝫ mihi omnia (ſi veneris) hylaria. Sed ne te diutius trahã vale. ſol ad occaſũ ꝓperat: clamatqꝫ nũciꝰ impatiẽs more ac aſperos tribulos vt prunas calidas calcauiſſet. emat ꝑ amico

Rogatur amicus vt vinum

Amicicias firmo glutimine iūctas. Rogo te (vir optīe) ꝑ amicicia
mutuā nrāz q̄ ab ineūte etate incepit: nec niſi funere deſiturā / qua
tinꝰ vini patrie duo plauſtra electa minori / quo fieri q̄at ēpta: mi
hi quo breuius ꝯmodiuſqz valeas trāſmitti procures: atz des op
am / vt ⁊ tuto ⁊ ꝙ̄ facillime / ⁊ ꝙ̄ꝑmū ad me vehanť. Etſi publice
fidei lr̄is opus ſit: de illis rogo vectori ꝓſpectū iri facias. Auribꝰ
meis ingeſtū ē vina patrie / h̄ ā̄no creuiſſe: amica nature / ac guſtui
gratiſſiā / ſolitoqz lōgiꝰ euabilia / vectioniſqz tolerātia. De nouis
pauca iā calamꝰ dabit. m̄lta em̄ ābigua nobis ad capita pēdēt. Flu
ctuamꝰ in medio potentū p̄ncipū / qui ꝯtrariꝭs ducunť affectibus /
quo dubiꝭ ſumꝰ: cui littoris puppim cuiqz ditioni applicemꝰ multis
curis torq̄mur ⁊ āgimur. trudimurqz nō tā ꝯſilio ꝙ̄ fortuna. Im
mergimur em̄ malo / lāga vetuſtate firmato / quo ſꝑ habemꝰ a ter
go qđ doleamꝰ: ⁊ an̄ oculos qđ terreat. Scis (amice cariſſiē) quid
dicere velim: nō em̄ auſim ſpecialiꝰ deſcendere / cū nondū ſatis tpī
fidā: aut nūciꝭs / aut itineri. Si quid ex me optas poſtula. interea
qz ſemper valias: ⁊ letus eſto.

Reſponſio.

Salutes pnlres: ꝙ̄ habet meſſis ariſtas. Etſi variꝭs in curis / aſpe
riſqz verſor in laboribꝰ / tātaqz mihi quottidie occupatio ingerať /
vt vix liber oc̄m in aera leuē. Vicit tn̄ meꝰ in te affectꝰ / quē iā ſpō
te ſurgētē / lectio epl̄e me m̄lto ardētiꝰ excitauit: ꝯpulitqz me vt vim
facerē occupatōibꝰ meis atz res meas tuis negociꝭs poſthaberem
Ecce (vir optīe) tuis ego deſideriꝭs parēdo effeci: qđ tuis lr̄s ꝑ me
fieri poſtulaſti. Aduehūť ad te duo vinoꝝ plauſtra / integriori qua
potui diligētia electa ⁊ minoris quo fieri potuit ēpta: quoꝝ odor /
ſapor / ⁊ color indicāt eminētiā / ⁊ veriſimilē bono duratōis ꝯſtan
tiā. Si quid aliđ efficere poſſim qđ tibi gratū ſit: ꝯfidēter impara
velim nō m̄ō vtaris me / ſz vſu frāgas ⁊ ꝯteras. Latiꝰ ſcriberē ſz tē
pus (n̄ copia) deſt. duz plꝰerit ocū / pleniore epl̄a vtar. Vale vt op
to: ego quoqz valeo: ſi valere ſit ꝯtinuis opprimi curis ⁊ laboribus
ꝭſqz inuolui vſqz ad aures. Sz tn̄ (dono dei) ſanꝰ ſū: ⁊ nihil mihi
(preter ociū) deeſt. De nouis autē tuis ⁊ fallatione fortune / noli
ſpē ꝑdere minꝰ formidāda eſt fortuna minax / ꝙ̄ blāda. Sepeqz
plus pauoris eſt: vbi ꝑiculi minꝰ eſt. Vera virtꝰ / minas fortūe deſ

picit, Nec quicꝙ fortūa pōt.cui nō poſſit virtꝰ obſiſtere. Rurſus
vale.ex Pari.alato calamo/pēnatis digitis celeri motu volātibꝰ.

Repetitur liber cōmodato

Salutes omni optabili gratiores. Cū lōgo ſā tpe creditus
(venerabilis dn̄e) valeriū domi tue habuiſti: quē librū aliunde ad
ꝯſtitutū tēpus (tua cauſa) mutuatus ſum. Atqꝫ dederim ꝑ eius re
ditu ad te lr̄as plurimas/quas nōdū ſenſū meruiſſe reſpōſum, nō
minꝰ mirari incipio: quam ſi molarē/pēnis ⁊ alis volare viderem
Apparet em̄ mutuo te potius hūc librū ꝙ ꝯmodato ſuſcepiſſe: ita
qꝫ em̄ in vſum tuū vertiſſe: vt apud dn̄m ſuum/ius nullū relictum
videat. Neſcio an ea ꝯditione/mutuo libros accipis: vt reſtituas
nūꝙ. Facis mihi (vt tua dixerim pace) nō mediocrē iniuriam/qui
tua cauſa ludere videor: virꝫ optimū mihi amiciſſimuꝫ/cuiꝰ fide ⁊
beniuolentia/habeo exploratiꝰ nihil. Id igitur quod non partim
ſolum/ ſed oraui ⁊ obſecraui vice plurima / rurſus oro ⁊ obſecro
profundiſſima prece/vt dictum librum (qui prope iam annum te
cum fuit) prope diem ad me des: vt eundem tandem remittaꝫ ad
dominum. Non adduci poſſum vt facile credam: hunc librum ita
coniectum eternas in tenebras/vt nequeat vnꝙ in luce reſurgere.
Facfac mox domum redeat ne domini oblitus ſit: ꝙ ſi tardarit ex
trude redeatqꝫ celerius quo extiterit tardiꝰ. Neqꝫ mora ſit vlla/
quin mox aſſit vel inuitus. Uale in eo valentius/quo mutuum a
morem noſtrum fortiori nexu coſtrinxeris. Ex Pariſius februarij
ſeptima raptius ꝙ manus viſa/abſtrahitur igni.

Conqueſtū eſt quod plus

diuitijs ꝙ amicicie tribuatur cū credētia ⁊ petitione iuuaminis.
Salutes iocūdiſſimas/eaſqꝫ ꝙplurimas. Neſcio qd audio (ami
ce dilecte) te ad rē nūmariā factū paulo auidiuſculū/ꝙ ſoleas: quo
vereri incipio: te ꝗrende pecunie magis/ꝙ colēde amicicie factuꝫ
eſſe ſtudioſū. Hincqꝫ tuū exortū eſſe ſilentiū/qui dū vi nūmorꝫ ob
rueris: amicicie nr̄e videaris oblitꝰ. Sꝫ hec miſſa facio. Uenit ad
te meo noīe vicinꝰ meꝰ/has q̇ ꝓfert: vir quidē optimꝰ/idēqꝫ doctiſ
ſimꝰ. Q iecūqꝫ igit̄ v̄bis meis tibi expoſiturꝰ eſt: ea (velim) nō ſecꝰ

accipias: q̃ ſi ex ore/preſentis mei/emiſſa audietis. Quia ergo nō
pecuniam/ſed tuam opam peto: nihil eſt ꝙ de tua ſingulari in me
benignitate ſubdubitē: qui ſp̄ in me animo beniuolo fuiſti: ꝛ per-
beniguo. Niſi forſan aduocatorum more/ opam quoqꝫ venalem
proponas. Sed amicicia/virtus/non queſtus eſt: que nō pecunia
paratur: ſed gratia. Sꝫ omiſſo ioco/hic diligentia opus eſt fide ꝛ
taciturnitate, omnia ꝑ tua prūdentia preſtabis: qui es vnus omniū
diligentiſſimus/preſertim his in rebus que amicoꝝ interſunt. Va
le feliciter, ꝛ ſi quid in me eſſe animaduerteris: qd̄ vſui tibi aliquā
do futurū putes: id omne tibi debitū deditumqꝫ intellige. Scrip
tum leuis arundinis/leuiſſimo curſu/marcij luce vltima.

Rogatur amicus vt ſaluuz conductum impetret alio migrandi

Salutes plurimas/quas nō equabit numerꝰ. Ex integrā ſp̄ geſſe
rim: de tuo in me fauore fiduciā/qui votis ſp̄ meis libenter inten
dis. Hinc te plurimū rogo (qui apud principē nr̄m ꝛ autoritate va
les/ ꝛ fide/ ꝛ gr̄a) ꝙ mihi publice fidei lr̄as/quas (voce vulgari)
ſaluū ꝯductū dicimꝰ: bona in fortuna ꝓcedi: procures. Abſqꝫ his
em̄ a loco (vbi ſim) abſcedere nō audeo. Qd̄ ſi facile nequiueris:
nō deſiſtā lr̄is meis obtūdere/oēs qui principi aſſiſtūt: donec li-
berā abiūcionem impetrauero. Vbicūqꝫ em̄ gentium hoc tempore
malim eſſe: q̃ vbi ſum. Vbi abſqꝫ magno periculo/propter ciui-
les ſeditiones (que multe inſurgunt) viuere ſecurus non valeo. Ha
bet enim hec ciuitas/tot voluntates/quot homines. Non minus
vtile eſſet (iudicio meo) vnionem in ciuitate tueri: q̃ hoſtes ꝓcul
pellere: Quid enim prodeſt qui extra ſunt arceri/ſi ab his qui in-
tus ſūt laceremur: Ego (mi frater) in ſirtibus nauigo: vbi nec tu-
to me teneo: nec valeo ſecurus abire: neqꝫ hic eſſe ſine periculo/
neqꝫ alio permittitur. itaqꝫ lupum (vt aiunt) auribus teneo: quem
non minus dimittere q̃ tenere formido. Si quid igitur conſilij
habes (qui in portu nauigas) adiuua me tua prudentia/ne his flu
ctibus obruar: qui adeouſqꝫ ſum animo ambiguo (ne perturbato
dixerim) in hac temporum dira procella/vt vix ſciam: qua corpo-
ris parte caput mihi collocetur. Scriberem latius idqꝫ apertius/

ſʒ neſcio ꝙ recte hec lr̃is ꝯmiſſa ſint. Sʒ muto locut⁹ ſuʒ. Interea
nũt/ iniurias quas quotidie patior: ſi ꝓpulſare nõ potero: aut ꝯtē
nã: aut pferaʒ: fietqʒ virt⁹ neceſſitas. Tu optīe amice vale: in eo
qui amicos virtute ꝯnectit: amiciciarũqʒ vires/ ⁊ nomina fecit.

Amicus in ius vocatus cõ

Tract⁹ ſũ in ius/ corã vniuerſitatis pariſieñs ꝯſetua ſiliũ petit
tore(cariſſiē fautor)in cã tãti põderis/ vt ps ſtat⁹ mei pic̃lo eſſet ſi
pderē. Videbis cãm in hac cedula/ his incluſa. Certũ habeo ꝙ cã
mea iuſticia ñ egeat: ſʒ iuriũ bñ ꝯflatu quodã vt ſplēdeat. Aduer
ſari⁹ em̃ me⁹/ qui aſtut⁹ eſt: ⁊ litiũ auid⁹/ h̃ em̃ ſibi ab vberib⁹ in
fluxũ habet: vt ſolas ad lites nat⁹ ipe videat̃. Multa innoluit. mul
ta obnubilat. Rogo igit̃ cũ iuriũ doctorib⁹ ꝯſiliũ capias/ ꝓuideas
qʒ mihi de aduocato/ in quo ꝓſpicias amici fidem/ ſapientis hõis
ꝯſiliũ. ⁊ impigri/ vigilãtiſqʒ ſolertiã. Prope diē adero: excitatur⁹

Reſpõ.

(vt fieri ſolet)eoꝝ diligētiã/ fauente altiſſiõ/
qui tibi aſſit auctor/ ⁊ ꝓtector adiutor.

Si ea q̃ in tua cã facta ſunt: ſatis(vt ſcribis)teſtib⁹ firmaueris, nõ
vidēt iuriſperiti/ ꝙ ſit iure cadere poſſis. Sʒ qr vſqʒ adeo cautuʒ
habes aduerſariũ/ vt cũ lacte lites ſuxiſſe videat̃. Tuis ego p̃cib⁹
ꝓuocat⁹/ ad tuã cãm ꝯtuendã aſũpſi aduocatũ/ ⁊ ꝓcuratorē: viros
quidē fidos/ acutos/ vigiles/ qui cauſe tue vt ſplēdeſcat ita iuriuʒ
faces/ ⁊ lumina dabũt vt ſi in ea vnt⁹ aſſis iuſtitie latuerit: vni⁹ li
bre mox apparentiã aſtruēt. Nihil plus/ feſſus ē calam⁹. cadũt pal
pebre/ ꝓfundũ noctis agit̃: ⁊ petũt oculi dulcē p⁹ vina ſoporē. vale

Iterum amicus amico.

Lõgo iã retro tp̃e/ ex te nihil lrãꝝ habui: quo ſcias me iudicatuꝝ/
ꝙ prius ex mẽoria tibi ceciderim: niſi tuis lr̃is te mei memorē mox
oſtēdas. Nõ pigeat rogo calamũ/ nõ dico remiſſuʒ ſtimulare/ ſed
oīno iacētē excitare. Caueas(q̃ſo) qui mei ſp amãtiſſim⁹ extitiſti:
ne diutiũs in hãc ſcribēdi raritatē ꝓlabaris: quo tuã memoriã ca
ducam arguam/ ⁊ timis plenam/ ⁊ veteris amicicie neglectricem.
Eſto felix/ pereqʒ beatus.

Ad idem.

Nō poſſū ſatis vſqꝫ mirari (colēd vir) quid ſibi velit hec tua lr̄aꝝ
raritas/ſi amorē friguiſſe nō demōſtret. Vix video/quo freno me
ꝯtineā: qui nō virgilianū illd in te ꝯtorſero/⁊ quo nā noſtri tibi cu
ra receſſit: niſi curaueris tuā ſcribēdi raritatē/abūdantiori copia/
⁊ mlto fauore ꝯpēſſare. Qd (vt facias) ſūmope rogo. Nā nihil di-
co qd poteriꝰ ipi amicicie/vires ⁊ robora pſter: ꝙ frequēs/mutu
aqꝫ lr̄aꝝ deſtinatio. Hec ēm vero amori/alimēta miniſtrat. Vale
aſſitqꝫ tibi iupiter habitator olimpi.

Reſpō.

Nō ille ſū cariſſiē vir/qui in pforata memoria amicos ſoleaꝫ: quo
facile decidant collocare. Falleris ēm/ſi ex lr̄aꝝ raritate amiciciaꝫ
iam tepuiſſe iudicabis. Is ēm ſū qui curauerim vſqꝫ nūꝙ amicici
am/vel vbis vel lr̄is/ꝯnutrire: ſꝫ rebꝰ ⁊ fauoribꝰ. Etſi mihi loco
diſtas: aio tm̄ meo/nūꝙ fuiſti nō ꝯiūctꝰ Inueniesqꝫ ſp/in me radi
ens/qd abſcedēs reliquiſti. Quē ſemel dilexi/nō dedilligo. qd po
teris dū libuerit experiri. Si igit quid optas detegas illi/qui ſi vo
lūtatē tacētis aſpiceret/occurreret vltro/⁊ tuā peticōēꝫ velociſſiō
curſu largicōe pueniret. Vale de me quoqꝫ (vt ceſareo vbo vtar)
te iubeo bene ſperare.

Alia reſponſio.

Salutē plurimā. Nō vſpiā viuit: cui ꝯcedā ꝙ gaudētiꝰ me amico
rū lr̄as accipere poſſit. Sꝫ exaduerſo noſco neminē qui magis me
calamo ⁊ lr̄is aduerſet: ac magis reſcribere reformidet. Perinde
duco: lr̄as ſcribere: ac ſaccos/vl lapides gerere collo. Cupiui ip fe
nerator in lr̄is eē pluraqꝫ repetere ꝙ dare. Deſine ḡ ex lr̄aꝝ rari
tate/amorē intermiſſū iudicare. ſꝫ velis affectū meū nō vbis/ſꝫ o
peribꝰ ꝯmetiri. ne aliud p alio cēſeas. neue amicū nō rite ꝯdēnes.
Vale: ex Louanio: marcij decima/raptius ꝙ fulgura cadunt.

Ad idem ſub alia ſententia

Salutem. Scio inter nos multiplices amoris cauſas ſupereſſe:
⁊ ſingulas certe pondus habentes/atqꝫ me tibi debere: ꝙtuꝫ per
ſoluere difficile eſt. Nec ignoro ꝙ frequenti lr̄aruꝫ miſſione/verꝰ
amor ſummope creſcat. Sꝫ ꝙ ad te lr̄aꝝ aliquid rariꝰ miſi: nō me
amoris remiſſio/ſꝫ verecundia ꝯpulit. vix auſim tuis lr̄is rn̄dere:

ea quippe facūdia ſcriptis/ vt ex ore Ciceronis proſiliſſe videā⸗tur: quarum ad ſplendorez quotiens me ꝯuerto: ſtupeo: ⁊ obruor, indignum me ſentiens: qui tibi ſcriberem/ cui non niſi magna quedam/ ⁊ preclara/ ⁊ digna tua grauitate/ autoritateqȝ conuenirent, Uale ſitqȝ tibi leta/ nec minus honeſta/ ſera ſenectus.

Rogat pedagogij magiſtrū

pater/ vt eius filiū/ ſub alio mgr̄o/ in aliam cameram collocet.

Salutem in eo a quo veriſſima ſalus. Nihil eſt (fidiſſime vir) qđ indignius fero: ꝙ quod magiſter ille cui filius me⁹/ ⁊ commiſſus/ ⁊ concamerarius erat, errorum igni ſulphura contulerit: eundemqȝ corruperit/ quem corripere debuiſſet: viciaqȝ ſua non repreſſerit/ ſed expreſſit immo eundem ipſemet in errorem illexit ⁊ quidē ꝑdidit/ qui ſaluare debuiſſet. Mirus ille medic⁹ eſt/ morbi amātior/ ꝙ ſalutis. Multa mihi pulcra pollicitus eſt. loquebatur vt par erat, ſi autem feciſſet vt par fuit/ id operepreciū eſſet. Heus/ ampliſſima promiſſio tenuiſſima fides, iam infidelis animi latebras/ malaſqȝ ſui pectoris cauernas/ tarde nimiſqȝ tarđ agnoſco; Neſcio quid mihi iam ꝯſilij reſtet: ꝙ pellulari ſtabulum equo ſublato/ vel decoqui pultem eſuro ſepulto. Rogo filiū meū ab illo ſeiungas, nec volo ꝙ ei quitꝙ impendat ſatis proderit/ ſi nocere deſinat: cū nihil ſciat ꝙ nocere. Aliūqȝ pedagogū tribuas: a quo per virgā molliatur qui vicijs induruit. Plura ſcriberē: ſed paſſio proꝑcit calamum. nil dicā amplius ꝙ ꝙ is vnicus es: in quo mee ſpei firmam anchoram collocaui. Ex Gandauo raptim leuiori pēna/ ꝙ animo. Uale in eo/ qui recte vadentibus deſuit nunꝙ.

Amicus amico pro famulo

Etſi hora tardiſſima ſit: ⁊ ſim adeo vigilijs laceſſit⁹/ habēdo vt potius dormire ꝙ ſcribere preſtet. Res tñ feſtina me vrget: protractionē nō admittēs. Famuluz meū ꝓmoui in piguioriqȝ paſcua collocaui: ſic erant ſua merita. Plures inſtant vt eius locum ſubintrent: inter quos nō eſt tepidus ꝓſecūtor /qui ꝑterito anno tibi famulat⁹ eſt: cuius ꝑſone gracilitas (ſi cetera ſtarēt) ſatis michi accepta foret. Sȝ ſu⁹ a te abſceſſus (cui huite ꝑfacile eſt) facit me de

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

ſuis moribꝰ dubitare. Te ꝑ vltimā amicicie nr̄e ſcintillulā rogo ⁊ requiro: ne pigeat eiꝰ ꝯdicōis mihi ſub ſecretiſſima fide deuelare: quas tacebo/ ſi ita ſtatuas/ eaſqꝫ mihi vni ſciturus fuero. Libenter aſſequerer inter plures magis electū/ nō par mea intereſt (qui rerꝝ mearꝝ incurius ſū) vel hūc: vel illū recipere. Quero fidelē/ ſecretū/ verꝝ/ ⁊ vigilē. ñ mltū laboro/ ſi cetera deſint mō hec aſſint. Nō facile aderit: ex oī ꝑte ꝑfectꝰ. Uale oculi mei ſōno graues/ ꝓlixitatē reſpuunt.

Reſpō.

Occupatio mihi plurima erat/ duꝫ mihi tue littere redderentur: qua prorſus retroiecta/ mox ad calamum aduolo: omnibus curis meis tua negocia ꝑferens. Condicōes famuli dudum mei/ tranſſcribi tibi poſtulas. Qd dū tibi negare nō poſſum/ ante omnia te adiuro ꝑ quicquid nobis amoris eſt: ꝙ plectū hoc breue/ vel laceres: vl̄ vulcano dedices. Nedū tibi ꝓdeſſe veli: alij viderint ⁊ obſim illis. Ad aurē tibi dico tytulo ſecreti/ ⁊ baſſo ſermone/ hūc tibi inutilē ſeruum fore quem ſi currere vetes/ lepus erit: ſi currere mandes lenta ſibi viuacitas erit: ⁊ ſibi accreſcet natura limacis. Uolet omnia que tu nolis, non loquatiorem vnquam vidiſti: garrulam anum, eſſe tn̄ poteſt ꝙ aliqñ verum dicat ſi fortuna fauerit: nā ꝙtū ex ſe inter verꝝ ⁊ falſū/ inter tuū ⁊ ſuū differētiā paucā ſtatuet. Jā habes quid acturꝰ ſis: qui famulū nō vis infidū/ mēdoſū dromonē/ garrulū. Ex pariſius marcij octaua/ dū potior pars acta diei eſt/ ca quid feſtinantia vt calamus ſagittam celerem ſupaſſet

Alia epiſtola interrogans

habitudinem alterius famuli.

Hoc natura mihi inſitum habeo: hoc traxi ex cunabulis/ ꝙ moleſtiſſimus ſum amicis. Ubi cepi non deſino: ſed puerorꝝ more ad caudam bn̄facientis ſemꝑ ⁊ ſemper hereo. ex primis meritis ſpem mihi ſuadēs de futuris: qd ego mei iudex in meipſo nō poſſū non deteſtari: ſi nō parte ex altera pleno corde exoptarē: ad ſimilia/ vl̄ maiora amicorꝝ iuſſibꝰ excitari: qui mihi occupationem/ ⁊ ſi dederint: moleſti tn̄ eſſe non poſſunt. Tu largo fauore/ ſecretaqꝫ fide/ famulū illū quē ſcis noto deſcripſiſti: qui maculas habet nullo lixiuio/ ſaponeqꝫ nullo abſtergendas. ſꝫ habes vicinū piſtorē quēdam

ad dexterã tibi ꝓximū/filiū ſe habet qui mibi vt ſeruiat:etiam
ac etiā plurimū imitat:cuiꝰ mores pariformiter mihi peto íntima-
ri:ꝛ ſi q̄ tuis ī lr̄is celāda duxeris:tibi do fidē ꝙ nemini ꝙ̄ igni cō
municabo. Tua virtꝰ te volētē faciat:q̄ me fecit ꝯfidētē. Uale vic

Reſpō. care/ꝛ viuito letꝰ. Ex. N. nō telo tardius/ te
nues qđ peruolat auras.

Filius ille paſtoris(vt ſuo in vicinio ñ pauca fama circūuolat)mo
derati ṽbi eſt, nihil qđ ſilētio debeẽ in publicū ducit. nihilqȝ dicit
qđ diſſidet ṽo. fertqȝ qđ nihil ſit eo veriꝰ/ſecretiꝰ/priuatiꝰ fideliꝰ.
Hec(ſi recte memini)requiris in famlo/ꝓtie habēs ſi ꝯſint reliqua
hec ſi aſſint. ſȝ ſupeſt quiddā qđ me ab eiꝰ ſuicio ꝑualđ retraheret:
qđ ſi ſubticerē vererer ab inſtituta obſeruātia nr̄a/declinaſſe. Uelī
ḡ ſub ſecreti tegmine ſcias:hūc bibere vt arida tellꝰ. Nō ꝯſueuit
ipe vino/nec vinū ſibi parcere. ꝓdie in ꝯuiuio quodā ebrꝰ factꝰ eſt
adūſqȝ ludibria fediſſima viſu. vbi incertū ē plus ā biberit:vomue
rit:vl' effuderit:ꝛ quotiēs pōt ꝯuiuijs ſe ingerit: vbi ṗmū pꝰ hau
ſtū/mox rixas mouet:ꝛ ſuſcitat iras. nec manet ſocratica lingua/tē
quoqȝ animū eſtuātē ꝛ vindicē habet:ꝛ manū facilē illi aio ſuitri
cē. Has ꝯdicōes pubeſcētibꝰ annis exortas/deluit rariſſime ſubſe
quēs etas. Quid tibi fieri ꝯducat tua prudēcia te docebit. Uale
ſitqȝ tibi lōgꝰ/ſalubris quoqȝ terminꝰ eui. ex. N. maij. xx. tarde dū

Ad idē. nox atra/celū ſubtexerat:volāte manu/volāte-
qȝ calamo liquido/velut ethere nūbes.

Habeo tibi gr̄as/ꝛ certe ꝙ̄ plurimas de his q̄ mihi in ſecreto tu
is lr̄is deuelaſti. Forē ego(cariſſiē fr̄) mira demētia capꝰ/ſi illi re
rū mear̄ curaȝ ꝯmitterē: qui ex fūdo ciphi ita fedas mor̄ labes di
dicit haurire:vt pꝰ potū nō reliquie ꝓſtine frōtis appareant. In ta
li em̄ vita/future miſerie facies depingiẽ. Fuit quidaȝ diebꝰ pauca
lis mecū alter/qui iniuſſus mihi exequiẽ ſȝ ſingulari quadaȝ de-
mētia/lōgis in roſtris calceor̄/ſcacatis collarij. lōgiſqȝ capillis/vi
deẽ plimū glari. Tota die quid ſibi deeſt ad ſpeculū q̄rit. leuatas
ꝯportat in ſcapulis alas/q̄ ā ſatis ī altū leuẽẽ: an mutuo diſſidēt:
oclis ſuis metiri nō deſinit. Iaȝ quoqȝ vnam/iaȝ alterā ad latus
extēſaȝ tibiaȝ reſpicit. bacillū albū porcor̄ inſpectoris inſtar mani
bꝰ geſtans/quo puluerē pilleo ſuo excutiat/vel faciat calopodior̄

calceoꝝq; roſtrum roſtro tūdere:cuius ferendam eximiā fatuitatē nō diutius cenſui. Quē dū ſui erroris arguere cepi:vſq; adeo tulit indigne/vt ꝯtra clamando pene rauciſceret. Videntur mihi ſerui tores boni/eſſe fenice rariores. Si tñ vtcūq; mihi in hac parte ad cōmodum ꝓſpicere poſſes:faceres mihi rem gratiſſimā omniq; lu cro gratiorem. Vale ſponſo letior:regiq; felicior.

Reſponſio.

Deſiderijs tuis vt ſatis eſſem (cariſ ſime fautor)longam opam contuli:⁊ circūſpexi vndiq; loci vt tibi de famulo te digno ꝓuiderē. Reperi tandem adoleſcentē/qui ad tuū ſeruiciū multū aſpirat:cui florida etas adeſt laboribus apta,quē pauptas ocia ꝯtemnere docuit:qui linguam ſic fertur inſtituiſſe vt tacere ſciat: ⁊ mentiri neſciat. In quo nondū vidi aliqua libidinū ꝓhemia/ vel impudice mentis in dicia/mireq; mihi placet illius mitiſſimus animus/illiuſq; mode ſtia/quā vultu geſtu ſil'⁊ morib⁹ ꝓfiteř(niſi fallor)digni eſtis al terutro,nec facile dixerim vter felicior/vel tu ꝙ tibi is famulus/vł ipſe ꝙ ſibi tu dn̄s obtigeris/quē dū paululū hūeris: fore puto ꝙ nō leli⁹ affricano gratior erat/nec palinur⁹ enee. V. felix tpe lōgo.

Inuitatur ſocius vt ſequatur ſocium Louanū ꝓgentē.

Maximas/infractaſq; amicicias. Inter plurima que priuſꝙ abi rem(fidentiſſime ſocie)dū millies item ⁊ millies dulci ocio ꝯfabu laremur:ſp nobis hec vnica ſnīa fuit:ꝙ ꝗprimū Louaniū pergere vellemus ꝓficiendi grā paternis finibus nō ꝯtenti/pollicebariſq; mihi abeunti/te me ad calcem de ꝓximo ſequuturꝝ/qđ q; nondū adimpleſti:ꝯtinere nō poſſum qui nō cū hoc latore has ad te lr̄as ſcribere/te ex corde rogitando/ꝙ omī dilatione ſemota/mox ope preſtes:qđ liberalibus verbis ꝓmiſiſti. Iamiam(cariſſime ſocie) oculis coram video meis/ꝙ vtile ꝯſiliū cepimus:ſi nō poſtea ob ſpreuiſſes. Timeo ne hec dilatio te ad hec deſidiā/ ne quoq; hec longa mora te traxerit ad inertiā,animus certe meus nō quieſcet donec vel te videro/vel ꝑ lr̄as accepero te ꝓbreue aduenturꝝ. Qui dū veneris:eo fuero tuo in aduentū letior/quo fuiſti in ſequendo tardior. Ita eñ ſe hꝫ res/hēditq; ſp/ꝙ cui⁹ maxime pñtiam ama mus:nō poſſumus eius abſentia nō torqueri. Finem do,bis pau

cis excitaſſe aut refricuiſſe ſuffecerit. Valeto ſaluus ⁊ letus/prudē
terqꝫ ꝓſpicito: ne defueris tuis ꝓfectui/honori ⁊ fidei.

Ad idem.

Firmā amoris ꝯſtantiā ꝑ ſalute. Spe-
raui ego (cariſſime ſocie) ꝙ me Louaniū
ꝑgentem ſtudendi gratia ꝙ̄ primū improtracte fuiſſes ſecutus/qui
mihi id firmiter voueras abeunti/vt ꝯiunctioni animoꝝ/ꝯiunctio
loci reſponderet. ⁊ quāto id magis ſperaui futuꝝ/tanto acrius do
leo: ſpe prerepta. Si tamen ſcires quanta ſit Louaniꝭ magiſtroꝝ
vigilantia/ſcolarium diligentia/quantus litteraꝝ ardor/quantus
moꝝ decor/quātiqꝫ ſtudiꝭ vndiqꝫ feruor/nunꝙ̄ quieſceres donec
Louaniꝭ mecū eſſes. Cepi ego (tuis verbis confiſus) ꝑ nobis ca-
meram vnam in pedagogio liliꝭ paruā tamen/ ſed duobus vnum
animū habentibus/nullus locus eſt anguſtus. Dixi magiſtris te
ꝑbreue affuturꝝ. Eo iam res ꝑducta eſt vt neqꝫ tu (honore tuo ſal
uo) tuū differre poſſis aduentum/neqꝫ ego illeſa fide/tuam mo-
ram nō accuſare. Hec ideo dico (cariſſime ſocie) vt vel hoc efficiat
pudor/quod ratio prius debuiſſet. Vale. ⁊ cura ne diutius/ſanuꝫ
conſilium mora corrumpat.

Petitur feſtinus aduentus

amici/vt aſtet amico.

Salutes/ſtellis numeroſiores. Nunc potiſſimū opus eſt amice ꝑ
care: vt amoris calcaribus mox equū aſcendas: improtracteqꝫ ad
me venias: lateriqꝫ meo adiutor aſſis. ego ſūmopere in te ſpero
(iubente virtute/quā in te ſitam ſemper agnoui) qui ſi mihi vt for
tis certator aſtabis: ſpero fore ꝙ breui voti mei compos exiſtam
nam in te mihi exundans ſpes eſt/exundanſqꝫ fiducia. niſi enim
tua opera adiutus fuero: nullius alterius auxilium ſpero. nuncius
has perferens tibi mei dicet cordis archana/que pro noſtra vete
re ſūmaqꝫ amicicia/ita tractabis: vt in rem meā conductura puta
bis: qui nullū vnꝙ̄ ꝑtermiſiſti officium amoris ſūmi erga me tui
quod feceris/ꝑclaras ego virtutes tuas cordi meo ſeruabo tenaci
ter/eaſqꝫ quaſi perpetuus aliquis buccinator/loci vndiqꝫ ꝑdica-
bo. Occupationes mee/iam longiorem me tecum eſſe nō ſinunt/
inter amicos etiam ꝓhibita eſt verboſitas/qui nō verbis ꝯnectun

ſed animis:amor em̄ rebus ⁊ aĩo/nõ ſmone q̃ritur. Valeas igit̃/ tibiq̄ pſuadeas me vnū oīm eſſe:qui tanto te amore complector/ vt alium magis neminē. Itaq̄ ſi quid apud me eſt:qđ tibi iocundū eſſe poſſit:id ita eſſe tuū putato:vt meū magis eſſe nõ poſſit.

Intimatur aduentus amici amico.

Salutes ſupra quã penna exprimere poſſit. Tandē iam tandem vnas ex te(fidiſſime dñe)litteras recepi:quas magni numeris loco teneo:tametſi parum ſit:vna epiſtola plurium amorꝫ compenſate ſilentiū. Hec tibi obinde ſcribo:vt me viuere ſcias/⁊ ſoſpitem/ ex litteriſq̄ tuis me eſſe gauiſum/⁊ tam maxime ne ſcriberē nihil. Hic ſiſto calamū. hac bebdomada ſpero videre te/ q̃ꝓ belle ſcꝫ valeas:quid rerꝫ agas:quid ve fortunarꝫ ⁊ ſoſpitatis habeas ſtatuiq̄ tantiſper apđ te eſſe:quē amo vnice/venerorq̄ vt nõ viator veniſſe videar:ſed ⁊ familiaris ⁊ tu⁹/quē vix a collo depuleris: quo tandem vt abeam:⁊ ſpetare incipies/⁊ optare. Vale igitur:raptim ex Leodio: decēbris quinta. digitis frigentibus/⁊ quidē flatu anhelitus/in cuiuſlibet verbi depictione calefactis. Apud nos em̄ hac die/ꝑgelidus aer/horridum frigus ſic vndiq̄ miſcet:vt etiam aīaliū ſanguini timeri poteſt/ne vertat̃ in glaciem. Dū iam ex baſilica redirem:tã ſcindens fuit acumine ventus/quaſi minuta q̃dam cultrorꝫ lamina ꝑ aera volitaſſet. Sed ignem ſtruit famulus/ hec ex pulſurum frigora. Manſurus ſum ante focum/donec frig⁹ erit calida camera incluſus:vt inter plumas cuculus.

Frater amico vt reducatur nepos profugus.

Habet frater meus cariſſime vir vnicum(vt noſti) preter formam pauci momenti filium:qui ludorum/mulierūq̄ cupidine tractus: ſic in errorem prolabitur:vt nec paternis mandatis pareat: nec rectis conſiliis credat. Multi probiſſimi viri/ plurimis verbis eum a viciis trahere conati ſunt. Sed ſemper habet aures ſuas/ſic pice clauſas/vt ſurdo narrent fabulam/qui tandem bonis illis cõminationibus feſſus/clam patre abiit profugus: conſortiis ſe miſcens/periculo plenis. Quē pater (etſi malum eſſe cognoſcat)nõ

poteſt non diligere alterius ſucceſſoris inopia. Dolet hinc pater
ꝙ maxime/adeoqꝫ eum abiiſſe luget:ſuſpiriis crebris atqꝫ lamen
tis:vt therentianus ille menedemus ex eo renaſci videat̃:quē ita
conatus ſum:qꝛ eius me miſeret ꝯſolari:vt ſi me audias crementē
audiuiſſe credas. Te ergo percupide rogo:ſi caſu aliquo in aures
tuas ceciderit:vbi nã loci fuerit.id mox cures intimare.⁊ vt redu
catur ꝯiuuare.vt tua virtus/tuaqꝫ induſtria dabūt. Pater eñ(vt
ꝑſpicax eſt)multū veret̃ dolendū exitū/qui quaſi debitus nō ꝯſue
ū it ſic viuentib⁹ nō euenire. Uale in eo qui ſūmi regit culmīa celi.

Reſponſio.

Triſticiam fratris tui (ſinceriſſime vir) ſiccis genis ferre nō potui.quē
dum habeam oculis meis cariorem/eius etiā filium nō amare nō
poſſum. Non oſor eſt rami/qui diligit truncū. Spem mihi nō par
uam ꝯflaueram ꝙ ex illo iuuene quiddā preclaꝝ exurgere.aliquan
do.vnde grauius iam doleo ſpe precepta. Sed tñ quia adeo pul
cer filius eſt:⁊ leta iuuentute/floridaqꝫ venuſtate ꝯſpicuus/quē
niſi quis noſceret ex iouis ſinu delapſum putaret. Non facile in
ducar vt credam illi ſpeciei/piam deeſſe indolem/⁊ claꝝ ingeniū
non reſpondere:nam ſolent corporis liniamenta/animi ymaginē
indicare. Ecce nō poteſt iudicio meo quin alioꝝ viciis ꝯcitetur:erit
qꝫ tractus/nunq̄ tam viliter ſua ſponte ꝓlapſurus. Neſcio ſi me
amor decipit/cecus vtiqꝫ iudex. Habuit ex dono nature pulcerria
ample ꝓmotionis/crementiqꝫ indicia/ſi iuuentutis curſum turpi
labe nō defedaſſet. Flebit etate ꝓuectior quod cōmittit impubes/
niſi mox retrahat ex lubrico pedem/gratiāqꝫ ꝓmereri ſtudeat:⁊ ꝓ
meritam ꝯſeruare. Quod vt faciat operam dabo:deſideriūqꝫ tuū
nec fruſtrabor:nec morabor. Uale/q̄ ſcribi/q̄ dici/ concipiqꝫ po
teſt valentius.

Alia reſpō ad idem ſed alia ſententia

Fratri tuo ex ſuo merito iam dudū oīa debeo:qui tantā in me
ꝯgeſſit beniuolentiā/vt ſꝑ felicē me tali amico iudicarē. Sꝫ qꝛ ꝓ
ſuo filio/tanto dolore nō ſua prudentia digno angit̃:vehemēter
doleo. Sꝫ nemo ſibi tā cōpos ē qui nō aliqñ efferat̃ ab impetu/et
a paſſione ſuperet̃. Spero ꝙ fluxus tēpis (vt fieri ſolet) triſticiam

adimet:cū nihil ſit (ſi credamꝰ ciceroni) qđ citius areſcat lacrima.
Hñ tñ me habet ꝙ tibi ſuū dolorē deuelauit. Nā dolor ſpeciē ig
nis gerit:q̄ duz plus tegit̄ plꝰ igneſcit. Arbitror ego filio ſuo fore
putile/qui ſine lege/ſine metu viuere parat: vt quiddā guſtet pau
pertatis/quo expertior ⁊ caſtigatior tandem ad ſe reuertat̄. Mul
tos docuit experientia/quos ſcola docere non potuit. ſepe ſurda/
plumbeaq; capita/hauriunt oculis quod auribus non valebant.
ſpernet profecto eos aliquando/ex quorum nunc inſanijs pendet.
hic punctum facio. Dum adhuc in hoc verbo/pendet penna pen-
deret. O cariſſime vir/conuenit me nuncius dicens/ vbinam loci
fratris tui filius eſt. Vale igitur. Mox pede non moto/ad eum
litteras ſcribo:nuncium mitto:quo labore/quoue ingenio vſus fu
ero/poſtea noſces. Tēpus em̄ agendi/nō narrādi iā ꝯgruit. Nō
em̄ quieſcā donec eum viderim:ex his erroribꝰ enataſſe.. Incertū
tamen eſt quid exinde ſit euenturū. creberrime hoc accidit:vbi re-
bus adhuc in crudo ſtantibus viciorꝫ radices conamur ſuccidere:
nihil aliud facimus q̄ ventis incendia prouocare. Iterum vale.

Interrogatur conditio cu

iuſdam notarij/an expediret eum in ſecretarium epiſcopi aſſumi.
Salutem omni ſalute preſtantiorē. Parces mihi (amice percare)
ſi parcum tempus parcas litteras dabit. Latiꝰ ſcribere non ſegni
cies:ſ; occupatio vetat. Varijs em̄ inuoluor oneribꝰ/vſq; ad au-
res. Lator harꝫ vir ſcientia virtuteq; ſingularis/quiddā eſt petitu
rus ex te/qui ſine vllis precibus meis/que vera ſunt:minime reti-
ceſceres. verūetiā mea cauſa/vt ea que perſpicue noſti de capitali
tui notario referas:te plurimū rogo. Nihil a te peto:qđ alienum
a virtute cenſeas: Quid enim virtuoſius q̄ dicere qđ verum eſt.
Qđ potius hac de re ad te q̄ ad quempiā aliū ſcribo:id cauſe eſt:
qđ nō veſtit̄ aura/nec tegitur celo:cui vt tibi fidē habeā: cuiꝰ lin
gua nūq̄ a vero diſcedit. Vale felix ⁊ longos viuas in annos

Reſponſio dicens notariuz

Expoſuit mihi nūcius tuus/reuerendū in   illū adulatorē eſſe.
xp̄o patrē dn̄m nr̄z ep̄m petere fidū ſecretariū inſtātius ex me po-

ſtulas tui noīe/quid ſentiā de nr̄i capituli notario. Ecce vir cariſſiē
loquar vt tibi vni ſemotis arbitris in ſiniſtrā aurē ſuſurrē. Si hūc
notariū plenꝰ velis cognoſcere: gnationē apd̄ comicū cogitabis: q
imparauit ſibimetipſi oīa aſſentari. Laudat em̄ ſmonē indocti/fa
ciē deformis amici. Si riſeris/maiori cachinno ꝯcuciet. Flet/ſi la
crimas ꝯſpexerit amici. Frigebit ſi frigeas, ſi dixeris eſtuo: ſudat.
Quē ſi admiſeris tuas ſꝑ aures mīta nube vanitatis implebit, tu
iſqȝ operibꝰ oībꝰ adulāter applaudet quicquid in eo ē id totū adu
latio vēdicat: nihilqȝ veritati relinquit: aut virtuti. Nihil em̄ hoc
hominū genere ꝑniciosius inuenit: qui venena ꝯpināt melle circū
lita/quo citius noceant/⁊ quo noſcantur tardiꝰ. Felicē illū exiſti
mo qui adulatoriū retia poteſt effugere. Nam ſerpit hec adulādi
eluuies feda/⁊ morbus canceroſus in omnes/vt nullus aut rarus
ſit quem hec labeſ non attingat. Tāta em̄ eſt huius erroris area/
quantus ⁊ orbis, eoqȝ latior/quanto pauciores ſunt qui adulatoꝝ
laqueos euadere poſſunt/vel qui ita mollitiē aurium exuerint vt
nullis prorſus adulationibus delectentur, cum eas alius non vide
at: alius etiam preuiſas neſciat declinare. Cauēdum (optime vir)
ſummoꝑe de talibus. Nō em̄ poteſt vnq̄ꝫ fides eſſe incolumis/vbi
aliud agitur aliud ſimulat. Per hoc tibi ſatis reſponſum putato,
⁊ bene valeto: eoqȝ felicius: quo a tali hominū genere diſtantius

Reſponſio alia in aliam ſen
tentiam/dicens eundem ebrioſum

Salutes plurimas aduerſitatis neſcias. Pre omnibus id vnum
ſummopere pero (colende preceptor) quod amor ille qui me ad lo
quendum concitat: te cogat ad ſilentium. Quo quod tibi dixero
nulli videat deuellaſſe. Is de quo queris: totus ſeſe in crapulam/
potationeſqȝ diſſoluit: qui raro manū habet niſi āphore vel ciphō
ꝯiunctā. Cui ſꝑ tantꝰ eſt hauſtꝰ q̄tꝰ eſt ciphꝰ/quē neqȝ vacuū pati
tur: neqȝ plenū. Qui maiorē ſitim/q̄ꝫ ventrē habere videt. Super
em̄ capacitate ſui vētris/inſtar vaſis extenſi cū dolio certat. Om
niqȝ ꝯuiuio ſupſtes eſt, primus venit, vltimus abit, cui animus in
poteſtate nō manet ebrietate deuictus. Nec ſibi verbi vlla mode

ſtia eſt:neqꝫ vllus in ope pudoꝛ. Itaqꝫ mox vino illudit vt nihil in eo (pꝛeter hominis figuram) homini ſimile relinquatur: que ſi nō ↄſtaret iā a viliſſimo poꝛco ſoꝛdibꝰ amico ↄſuetoqꝫ viuere luto/diſtare nihilo videret. Oēꝫ illū eminētioꝛē exiſtimat:qui vini capatioꝛ vel pꝛofuſioꝛ eſt:quē raro videbis:niſi (Vt virgilij v̄buꝫ eſt)ſomno/vinoqꝫ ſepultuꝫ. Vale: ſi quid eſt aliud qđ a me /tua cauſa fieri velis:id ſi ſcripſeris:nō ſcripſeris fruſtra. Nō eñ apud me optandū quicq̄ eſt:quod ſperare nō liceat. ſi auteꝫ nō defuerit intelligentia qua videam /non defuerit fauoꝛ quo ſeruiam.

Cōmēdatur amicus amico

vt ei ſit adiutoꝛ.

Virtus latoꝛis me ↄmouit: vt ad te perdiligenter ſcriberem: ſed virtus tua q̄ confidenter atqꝫ eundem tibi q̄ accuratiſſime cōmendarem. Rogo igitur te maioꝛem in modum quantuꝫ poteris: tua dignitate ſeruata/eum tuo conſilio adoꝛnes.ꝛ auxilio.eundē quoqꝫ q̄ liberaliſſime tractes:quo intelligat hanc ↄmendationē meaꝫ ſibi magnopere/fuiſſe adiumento:vt hoc etiam teſte augeat nr̄e amicicie fides. Quo mihi feceris rē gratiſſimā memoꝛia ſeruandam ſempiterna. Is namqꝫ amiciciſſimꝰ eſt: ꝛ maxime vetus in rogādo minime moleſtus /ꝛ tua amicicia q̄ optime dignus. Iterum etqꝫ iterum ꝛ repetens iteꝫ/rogo huius viri/rebus /ꝛ cauſe/quas tibi oꝛe narraturus eſt/accomodes manum ꝛ aures. Ex Pariſius Iulij pꝛima: vides q̄ raptim/ſatis hoc mōſtrāt ineptia ꝛ caracteres

Ad idem.

Multas larga pꝛofuſione ſalutes. Quamq̄ vſqꝫ adeo tempoꝛa mihi nunc artiſſima ſint:nec rebus pꝛo pꝛijs ſuffectura/vt vix reſpirandi ſpacium pꝛeſtent. Quia tamen harum exhibitoꝛ (mihi cariſſimus) plurimum ſibi commodi allaturum /id arbitratur/ſi litteris meis tibi declarē: qua ſim/ꝛ qua diu fuerim: erga eū voluntate. Hinc te ſcire velim cariſſime fautor/me totiens huius beniuolētiam expertū eſſe:ꝛ fidem/vt hominem ineminem pluriſfaciam.

Vt igitur eum in tuam fidem/ſuſcipias.habeaſqꝫ in numero tuo
rum.⁊ vbi ſine moleſtia poteris eum adiuues.te vehementer etiã
atqꝫ etiam rogo. Plura de eo ſcribere. ſuiſqꝫ in me meritis res exi
git.certe tempus pauciora. Felix vale.⁊ viuito letus.

Increpatur filius a patre

frequenter pecuniam poſtulans

Gratam rem mihi faceres fili/ꝙ ad me ſepe ſcriberes. ſi nõ aſſi-
due pecuniam ipſe poſtulares. quo te videtur/nõ tã filialis amor
ꝗ̃ denarioꝝ cupiditas prouocare,ꝙ autẽ ſic inceſſanter petis/⁊ re
petis.facit me plurimũ tua de vita dubitare.Scio pauca eſſe/que
bono ſcolari ad neceſſitatẽ ſuppetũt. Miſi tibi iã varijs vicibꝰ pe
cuniaꝝ portiũculas miſtas/nec iteꝝ atqꝫ iteꝝ/de nouo petere deſti
tiſti. Qd̃ mihi argumẽto eſt. teipſuꝫ nõ tã virtuti ⁊ lr̃is/ꝗ̃ volup
tati/maliſqꝫ ocijs ꝯtuliſſe.ꝓpria diſſipare/⁊ bene proſpicere raro
coeunt,Caueto fili/ne id qd̃ mihi iam dubio eſt. veritas ipſa con
teſtetur.niſi me velis tibi patrem abnegare.qui tibi deſinam face-
re bene/ꝗ̃ primum deſines promereri ꝓmereberis autẽ ſemper/
donec magiſtris obedieris tuis laboraueris. ſtudueris. profece
ris.nec te rebus immiſcueris malis/vanis/ aut impudicis.

Ad idem alijs verbis ⁊ ſnã

Nõ ſatis ꝯſideras fili/ quãtos labores ego matre cũ tua die noc
tuqꝫ expẽdimꝰ/vt denarios ad nr̃ꝫ victũ/⁊ tuuꝫ iuuamẽ/honeſte
ſancteqꝫ aſſequamur. Quos tã incaute ⁊ inutiliter effũdis ⁊ diſſi
pas. ꝙ aũt totiẽs donemꝰ quotiẽs poſtulas.ñ nobis facultas vlla
eſt. Moneo te/ꝙ qui pauper es.humiliqꝫ genitꝰ ex parẽte/teipꝫ
agnoſcas.⁊ paternis egẽtijs parcere diſcas. Intereaqꝫ abſtineas
velim a ſupbia/⁊ maxime ab inobediẽtia/eius ſupbie peſſima ꝓle
Sitqꝫ tibi eo alacrior ſtudẽdi cura/quo ob inopiã citius redeũ-
dum erit. Nulla tibi ſpes in rerum copijs eſt.vel tui generis potẽ-
tia. Super ẽ ſolũ/vt tibi ſcientias. virtuteſqꝫ ꝯcumules,ſic ſemꝑ
quocunqꝫ ieris.coniunctas tibi inueneris cariſſimas/quibus falli
non poteris.ad altiora promotrices. Vale tibiqꝫ proſpice. ne ma
lis te conſorcijs miſceas.⁊ ne cum vanis/vaniter agas

Ad idez rurſus ſed alio mō

Fili videris mihi ꝑ denariꝫs furere: ꝯſequēſ eſt / ꝙ ꝑtepide ſtudas
Caue ne nimis abſētie fidas: vt latiꝰ audeas / quo lōgiꝰ diſtas: ⁊
ꝓcul abſis. Des opā ne rex tuax ꝓfuſoꝛ fias: ne quoqꝫ viciꝫs ma-
lis ꝯſpergaris. Nūq̄ ꝓficit: malis viciꝫs inquinatꝰ. Sic diſcas ſic
ꝯuerſeris: vt deo / ⁊ hominibꝰ gratꝰ eſſe merearis, qđ ſi feceris / me
patrē ſꝑ inueneris / pāno officio nō carentē, ſꝫ secꝰ ſi feceris: secꝰ ha-
bebis. Et qđ lucraberis, facile (vt aiunt) in cote nodabis: nec intere
a tutꝰ fueris / qui nō aſperrimas v̄gas tibi ſenſeris inimicas. Vale
vt mereberis.

Reſponſio filij.

Affectuoſiſſimas humillima veneracōe ſalutes. Metuēdiſſime p̄r
teſtoꝛ illā cariſſimā fidem / ꝑclarūqꝫ amoꝛez illū / quos in vos geſſi
inconfracte / me nihil pecunie ad voluptatē / ſꝫ nudā ad neceſſitatē
poſtulaſſe. Neqꝫ audiuiſtis (ſpero) tp̄is vnquā / dū vobis domi eſ
ſem: ꝙ mea ſtulte deiecerim / ꝙqꝫ malis incubuerim ociꝫs / vel lu-
dis etati nō ꝯgeneis / ⁊ bono ſcolari vetitis. An autē nūc abſens /
denarios meos ꝓdigo iactu expēderim: an remiſſiꝰ debito laboꝛa-
rim / p̄ceꝛtimqꝫ: mgr̄ meꝰ teſtis erit: qui quicquid me reſpicit / op
time nouit: ⁊ qui interrogatꝰ / nihil (preter vex) dicet. Veriſſimꝰ ip
ſe / ex cuiꝰ oꝛe ſepe auditū eſt: me magis freno / ꝙ calcaribꝰ in ſtu-
dio eguiſſe. Nā qꝛ tarde ceperam lr̄as colere: curaui feſtino curſu
meā coꝛrigere tarditatez / eoqꝫ ſtudere foꝛtiꝰ / quo incepi tardius.
Conatuſqꝫ ſum ꝑualde ſocios meos diſcendo ſuꝑare: turpe ducēs
cedere pari / pulcrūqꝫ viciſſe maioꝛes. Itaqꝫ in diſcendo vigilem
operam dedi / vt ſic diſcerem: ne diu docendus permanerem. De
umqꝫ do teſtez / ꝙ nunq̄ ab inſtitutis ſtudiꝫs / me vanitatis ardoꝛ
retraxit: neqꝫ deflexit cura ludoꝛum. Pro veſtra igitur preſtanti
prudentia / facile intelligitis, nihil tam bene fieri poſſe: quod non
poterit linguis malis depꝛauati. Quibus ſpero virtus preclari ani
mi veſtri n̄ aures dabit credulas. Sic em̄ veſtra ſcripta in eam par
tem interpꝛetari conatꝰ ſum: vt huiuſcemodi crimina / nō qꝛ facta /
ſed ne fierent arguiſtis: quaſi fierem ex veſtris his ſcriptis preſciꝰ
eius quid eſſem: ſi ſimilia facerem auditurus. Valete in crſto.

Nepos ex ytalijs rediens.
ſuo nepoti iuniori Louanij ſtudenti.

Abundas largo corde ſalutes. Pater tuus/fidiſſime vir/in hac
duta hyemis cauda domū ſuā me ſuſcepit: ex ytalijs cū ſarcinulis
redeuntē, vbi primis illic ſalutis verbis ⁊ leti aduentus vix ſatis
expreſſis. Mox ꝑ te/vbinam loci/vel gentiū eſſes/ꝑcupide peto
dicit᷑ mihi/te necdū Louanij reliquiſſe: ibiqꝫ gradū in artibus ſu
ſcepiſſe: ⁊ phyloſophiā iam ꝑ alijs legere: ꝑ te quoqꝫ iuribus in-
cumbere. Quod cū audiſſem magnus mihi multe leticie ſubortus
eſt cumulus/cū nō vanā fuiſſe illaꝫ ſpem rediens inueniā: quā exe
minentia tui ingenij/tueqꝫ nature mihi abſcedens ꝯſtruxerā In-
telligo iam omnia ſplendida eſſe: ꝗ mores/ꝗ vitam/ꝗ ſtudiū tuū
⁊ conatū reſpiciūt. Cum certo habeā ad areſtotelicas lectiones in
pedagogijs Pariſius aſſumi neminē: qui nō cōpoſitis moribus/
honeſta vita/ingenio/ſciētiaqꝫ floreat: ⁊ facundia. Gratulor igi
tur inſtitute vite tue/⁊ plurimū gaudeo/illud oratianū exclamās
ij bone quo v̄tus tua te vocat, id eſt pede fauſto. Velim tñ me cer
tiorē efficias/in quo pedagogio cōmoreris: quid valitudinis ha-
beas: an tpis aliqñ humanitatis ſtudijs incūbas: ⁊ ſi quid fuerit
alter͛ qđ te reſpicit/qđ mihi cognitū iri deſideras: id intimare nō
obmittas. Et vale ꝑfeliciter.

Reſponſio ad predictam.

Nōn rex Midas letior erat: dum vidit quodcūqꝫ tangeret verti
in aur͛. Nec Pigmaleon/dū dilectam virginē/ebore ſculptā/ha-
bere ſenſerat ſpiramīa huius vite: ꝙ fuerā ego (cariſſime nepos)
dū tuus nuncius mihi tuas litteras pñtauit/magni tui amoris in
me/nō futiles teſtes. Vehementer gaudeo ꝙ ex ytalijs cum ſarci
nulis rediſti: magis ꝙ ſanus: maxime ꝙ doctus, litteris eñ tuis,

Tullium ꝓpe repreſentas/qui me tua ſic terres eloquētia/vt non auſim longius extendere litteras. Nuncius iſte ex me multa/item ꝛ multa ſuis auribus hauſit/cuius iam lingua pro calamo vtar/in quo animus meus tutius conquieſceret/ſi vt fidum ꝛ verum ſic eum memorem deſcripſiſſes. vbi autē interrogas in quo pedagogio moram ducam/ſcias me in lilio ſemper moram habuiſſe/in quo ipſe morari conſueſti. Sunt teſtes plurium cameratum parietes multi/in quibus tuum patet vndiqꝫ nomen. In camera enim canumceruorum ꝛ forcipum vix paries tuo nomine vacat. Vbi autem te reddi certiorem mei ſtudij poſtulaſti/ſi ſtudium rite a Tullio vehemens animi applicatio deſcribatur. nihil eſt quod ſtudeo. deſideria enim mea vehementiam non admittit. Iocundiſſime vale. Ex Louanio maij ſexta. tarde dum ſol abierat/ꝛ nox celum iam ſparſerat aſtris.

Iterum nepos nepoti.

Si ocium/harūqꝫ lator/ꝛ tpa ferrent/ſcriberē de nūcio multa q̄ ad te miſeram/cui te adeo carum tua beniuola tractatione ſtatuiſti/vt ſibi nō tā paſca/ꝙ tuū nomen celebre eſt. Multa ex te mihi longo ordine dixit/ſed plurima de te. qui ſi tam dicax tuarum laudum ꝑmaneat ſua labia/ſuamqꝫ linguā conteret. ſed male me habet/ꝙ nec ex eo/nec tuis ex litteris colligere poſſum/qui in pedagogio lilij hoc tempore regunt. Iam agitur annus viceſimus/ab eo tempore quo ibi ſcolaris fui. vbi tunc erant regentes duo/pares animis/nō ita diebus/quoꝝ vnum brabrantia/alterum flandria genuit. Perualde cupio ſcire/an ijdem ſuperſtites ſint/an incolumes/an alter/vel neuter/vel pariter regant. vbi litteris autem ex tuis perſpexi/ꝙ in lilio vix paries meo noīe vacat/mox ego memini magiſtrorum meoꝝ/qui parietes pergamenū fatuoꝝ appellare conſueuerunt/quibus aſſentior. Magnum enim ſunt parietum atqꝫ murorum flagellum prurientes digiti fatuorum/qui nitorem

atqꝫ planicies maculare nõ ceſſant. Poſſunt paruo flabello cohi/
beri aranee, ceſſãt in frigore muſce. Fatuoꝝ digiti frenũ nõ habẽt:
duri parietes/ ꝛ ꝑpetui inimici nullo flagello dimouẽdi. Plurimũ
rogo: abſtergas hec oĩa. ꝛ q̄ fatue pinxi/ prudẽter expingas. Et p̄
cipue in camera dudũ mea/ quã non nominaſti: que leonũ camera
appellari conſueuit: que ſupra aulam eſt: ad ianuam coquine gra
dus extendens/ ſuum capiens lumẽ ab orto/ quam pre ceteris me
fedius maculaſſe timeo. Valeto ſemp. ꝛ prope tibi iupiter aſſit

Reſponſio ad precedentes.

Colende preceptor (cariſſime nepos) applicuit nũci⁹ tu⁹ ad veſpe
ram/ ingenti pluuia/ ſed multo maiore v̄boꝝ copia/ qui amoris in
te ꝛ fidei plenus tui eſt nominis/ tuarũqꝫ reꝝ optima tuba: amor
frenũ nõ cognouit. In referendis etiã nouis/ ñ paꝝ liberalis eſt:
ꝛ plurimũ a ſpongea diſtans: vbi nihil exit niſi p̄mat̄. Iſte autẽ
timis nõ caret: vbi om̄ne qđ hauſit/ gratis ꝛ vltro effluit. Sꝫ hec
hacten⁹. Agri mei (ꝑ quibus ardẽter interrogas) qui tẽpore tuo
rexerunt in lilio/ adhuc dono dei viuunt/ ſaniqꝫ ſuperſũt: ꝛ pari/
ter regũt: adiuncto regente iam tercio: quem etiam flandria dupli
in lucem/ non min⁹ ipſi ſunt tui memores/ q̄ꝫ dies heſterna te iam
primum ab eis reuocaſſet: qꝛ te omni mora depulſa optãt ſumope
viſitari: quod ſperant te poſthabitis omnibus mox facturũ/ ſi non
vetat neceſſitas/ qua fueris alio tract⁹/ eriſqꝫ eis deſiderat⁹/ ꝛ cer
te letiſſimus hoſpes. Vale nec min⁹ ſane q̄ꝫ iocũde. Raptim Pa
riſus feſtinantia cum maxima/ que calamo contulit alas.

Epiſtola commendatiua

Salutes fauſtas/ atqꝫ felices. Adoleſcẽs qui has perfert/ a cuna
bulis me obſeruauit: ſemperqꝫ dilexit. Quẽ habeo (vt Ciceronis
ad Germanum verbo vtar) ſuauitate frattem/ ſpe equalem/ obſe
quio filium/ conſilio patentem: qui multis dignitatibus ꝛ gradi/
bus/ non ante meritum/ ſed ante tempus ornatus eſt. Quem nũc
tibi non ſuo hortatu/ ſed proprio impulſu cõmendo. illudqꝫ labo/
ro vt non minimum hac commendatione mea ſe conſecutum arbi/
tretur. Egebit is tuo cõſilio/ deſiderium meum tibi patefacio. non

onerabo te pꝛecibus/ne me diffidere pũtes. Tũ ſi quid ex me cu-
pis:redde mihi fiducie vicẽ/⁊ in me iure tuo vtere.Ego em̃(vt vi
des) iure meo vtoꝛ in te/in quo oĩs ſpes mea requieſcit.Viuito le
tus (vt inquit Oratius)dũ licet ⁊ vultũ ſeruet fortuna benignum.

Alia eplã commẽdatiua ad

Felicẽ ꝓſperitatẽ vice ſalutis.Qui me ardẽtiꝰ amat h idem
adoleſcẽte(ꝑter te)habeo neminẽ:qui totꝰ a meo pendet arbitrio:
nec mihi quicꝙ̃ eſt eo gratiꝰ/eumq̃ȝ iudico dignũ/qui a te diliga
tur:quẽ nũꝙ̃ dilexeris:nõ dilectꝰ.Aſpirat is totis viribꝰ tuã gr̃oȝ
ꝯmereri: quã ſi aſſequi poterit:ſe celuȝ iouis tenere arbitrabitur.
Tu igit̃ meas ob ꝑces fauoꝛẽ tuũ illi accomoda: ꝙ̃tũ tibi equũ ⁊
rectũ videbit̃ gratiſſimũqȝ mihi feceris:ſi huic ꝯmẽdacõni mee tm̃
tribueris:ꝙ̃ cui tribuiſti plurimũ. Nã putat me a te plurimi fieri.
ſperatqȝ lr̃as ad te meas ſibi foꝛe vtiles. Fac igitur vt quod opi-
natur ſciat:qđ ſperat inueniat:quod petit accipiat: ⁊ quo indiget
perfruatur.Idqȝ ꝑ nr̃am amiciciam (que nobiſcũ cũ annis creuit:
⁊ que non eget teſtibus)ſummoꝑe etiam atqȝ etiam rogo:quo me
ꝓ eo diligenter ſcripſiſſe putet:⁊ te diligentius paruiſſe.Uale.

Alia epiſtola ſingularioꝛe ȝ

commendationem continens

Proſpertimas ad vota ſalutes.Q̃uis de hoc adoleſcente tecũ pri-
dem diligenter ſim locutũs/⁊ ſcripſerim ad te accurate/ vicibꝰ mł
tis/quia tamen putat intereſſe ſua/me ad te ꝙ̃ ſepiſſime ſcribere.
Iterum atqȝ iterum hunc adoleſentem/ſanguine nobilem/ſȝ vir
tute nobilioꝛem/quem inclita virtus in celebꝛem laudem euexit:
tibi commendo vt faciles aditus ad te habeat: vt quoqȝ ſuam cau
ſam pꝛo ſua dignitate conficias.Tu pꝛidem omnia te facturum li
beraliſſime pꝛomiſiſti meminiſſe te id ſpero:ſcio enim ſoleꝛe.In-
ueniat igitur (queſo) apud te patulas aures/patulum an:imum/⁊
manus extenſas iuuamini pꝛomptas/quo tua virtute/⁊ meo gau
deat interuentu. Carioꝛ ipſe mihi eſt:ꝙ̃ calamus pingere poteſt.
Tu multa beneficia in multos contuliſti. Auſus ſum contende-
re: te melius nullum vel eque bene collocaſſe.

Reſponſio ad predicta.

Salutes multiplici plauſu cordis oblatas. Litteras tuas ornatas
eaſdemqʒ amore plenas accepi (amice fidiſſime) Que ⁊ ſi creden
tiã dabant: nundum tñ quid peteret lator expreſſit: ꝑ quo factuꝰ
ſum/ ꝙ tum animo eniti potero: niſi aliud ſua volũtas/ aliud equi
tas poſtulet. Ab equo enim ⁊ honeſto ſeiungi non velim: etiaʒ ſi
pater meus/ materqʒ (felicis memorie) e ſepulcro in lucem redeãt
idqʒ requirant. neqʒ etiã hoc ex me ꝓ tua ſingulari virtute exige
re velles. quoqʒ ſi dicto latori ꝓ immortalibꝰ bñficiis in me tuis nõ
ſatis fecero: vel fortune/ vel imprudentie aſſignabis. Nunꝙ eũ
ſolicitus eſſe deſtitero: donec eum/ eiuſqʒ cauſam in tuto colloca
uero: qui nunꝙ fatigari ſoleo huicio/ vel amore meoꝝ. Pro nouis
villicus noſter qui moribus fuit vrbanus ⁊ cultis / natura ꝯceſſit/
eius vxor in extremis laborat: parua ſue vite ſpes eſt: minor ſanita
tis/ exanguis eſt/ ſpiritꝰ eſt. nõ corpus videtur que tñ pinguiſſima
fuit in multã eſcã reſoluta: quã ſi iã videas ꝓ vẽtre vẽtris locũ cer
nes: pectuſqʒ pẽdere putabis totãqʒ eã effecto iã corpore/ quaſi in
craticulã vel rethe ꝯuerſam. Proles etiã egrote ſunt: ſuccurat beni
gnus ille qui poteſt. Sʒ quid volumꝰ: incomitate nõ ꝓdeũt miſe
rie/ in multas ſe incidiſſe nouerit: qui vnã incidit. Vale matre le
tior/ q̃ viuo fit obuia nato/ quẽ audiuerat equoris in medio merſũ

Quedam reſponſio ad litte

ras/ hic tamen non inſertas.

Letiores ꝙ poſſis optare ſalutes. Venerabilis dñe amiceqʒ ſingu
laris/ quãtũ apud me valuerit lr̃e tue/ in ꝯmẽdationẽ huiꝰ tabella
rii ꝯſcripte ipſo referẽte cognoſces. Fuit ꝑfecto patruꝰ ſuꝰ põdere ⁊
auctoritate illaꝝ nõ paꝝ mittigatꝰ/ q̃ priꝰ fuerat adamãte durior.
Hoc ſupeſt vt omni cura ⁊ opa/ ſeſe ſtudiis lr̃aꝝ immergat: quo p̃
orẽ deſidiã flagrãtiori diligentia vincat: quo facile irã patrui. peni
tꝰ ſupabit. Ceteꝝ q̃ſo ꝯfidas te mihi cariſſimũ/ nihilqʒ me optare
magis/ ꝙ vt aĩo inter nos ſimꝰ abſẽtes eodẽ / quo p̃ſentes fuimꝰ:
qd̃ de te ſperare: de me p̃ſtare poſſũ. Qd̃ aũt breui me viſites: de
ſidero vehemẽter/ vt ſimul ꝯfabulemur: rideamꝰ: bibamꝰ: cenemꝰ
⁊ ſolamine (qd̃ lr̃e preſtare nõ poſſunt) inuicẽ ꝯficiamur. Interea

vale, meiqꝫ ſemper meminens eſto, dulci tuo more vetuſto.

Debitor profugus ſuis creditoribus.

Salute p̄ſtantiſſimi viri/ſalute gratioſiſſimi creditores. Si nō voſipſos mihi dederitis ip̄a fortūa mitiores/q̄ me duro/heus nimiū duro preſſit naufragio/perij. ſpes mihi cecidit oīs, actū eſt cogarqꝫ ꝑ terras incognitas/vagꝰ ⁊ ꝓfugus oberrare: eoqꝫ ꝑgere quo ſors ꝑducet euntem, nam mihi debita exoluere facultas nulla ē. Quoꝝ tn̄ ſi aliquo tā mihi partē remittere dignaremini: ſolutioniſqꝫ terminos in lōgum ꝓtrahere: quo mihi ſpacii reſpirādi adeſſet: ſperarē tandē ſudoribꝰ (vobis nō) mihi effudētis efficere: ꝙ breui vobis omnibꝰ fecero ſatis qui plane ābulaturꝰ neqꝫ meādros/neqꝫ diuerticula querā: ſꝫ tanto diligētior fuero/ quo vos videre mitiores. Quid hac in re decreueritis: id veſtro curato dicere ne pigeat, quo interrogatꝰ ip̄e me dare poterit certiorē Valete ſcriptum raptim ſub diuo/in loco ſine nomine.

Reſpō.

Nō ventoꝝ rabie/⁊ inclementia maris dilectiſſime vir/permulta naufragio damna ꝑtuliſti (vt amicicia cogit) tibi ad cor vſqꝫ ꝯdolemꝰ. Et vt nos incitat caritas tuis votis volētes/lubēteſqꝫ annuimus. Et quātū ratio ſuadet tibi ꝯſulimꝰ: vt bono animo feras: nō culpes qđ mutari nō poteſt. De te/de nobis/de nullo deſperes. Nunꝙ̄ deſperatio ſera fuit nulli fortuna ꝑpetua eſt que (Seneca teſte) vitrea eſt, tūc cū ſplēdet frāgit. Metui nā debet dū blādit: irrideri dū tonat: ꝯtēpnitqꝫ dū fulminat. Multa feret ſecū dies/ multa remedia nō expectātibꝰ ꝓuenire. Licet enī tuo ex genere ꝓximi adeo ſunt inopes vt te niſi ꝯdolēdo ꝯleuare non poſſunt. Et quāꝙ̄ ꝑdideris multa/longe tu plura reſeruaſti: claras multorum amicicias/integrā apud homines fidē/magnūqꝫ tue fame ſplēdorem/quibus ingenio adiutus/⁊ induſtria/facile omnē fortune duriciem ſuperabis. Vale in eo/ſine cuius ope non viuitur

Congratulatio amici ſuper dignitate adepta.

Salutes omni voluptate dulciores.

Ego ꝓ his q̄ de nouella ꝓmotione tūa adepte dignitatis audio (collende preceptor) ſūmā capio voluptatē, Primū/cauſa tui qui ſumma ſꝑ mereri nō deſtituſti. Deinde mei gr̄a/ qui me ſꝑ amicoꝝ creſcētia feliciorē iudicaui, Perſuade tibi q̄ſo me tuū fidū amicū eſſe: te nūq̄ tp̄is deſituꝝ. Naꝫ exaduerſo firme teneo: q̄ ꝑ te nūq̄ enodabit veteris amicicie dulce ligamē qui nō mō meos labores ſꝫ vel vitā meā tuo tibi iure vēdicaſti, Uale in eo/celeri qui polum cardine verſat,

Reſpō.

Salutes multas lōgo tp̄e duraturas, Quas ad me lr̄as dediſti amice colende/ legi cū ſumma animi voluptate/que amoris/amicicieq̄ꝫ vim abunde preſeferūt, Et(vt de calce tuaꝝ/cuput meaꝝ eficiā)nūq̄ deſinā quo ad vixero tibi ſeruicio vt vſui eſſe, Manēt enī ſꝑq̄ꝫ manebūt amico meo inſcripti labores/quos ꝑ me cepiſti indefeſſe, Non enī tā gaudet platanus riuo/nec iūcus in vnda/q̄ ego tuis fulcijs delectabor: ſi me admiſeris fultorē. Nec ꝓmotio dignitatis(quā imerit⁹ſū adept⁹)me ſegniorē faciet, Q̄d aūt mee ꝓmotioni gratularis: grās habeo: ꝛ tibi gratulor gratulāti, Quid dā adhuc aliud reſtat: q̄d ad te ſcripſiſſe velī q̄d ob varias occupacōes meas/in aliō tp̄us remitto, Ua in eo/qui īpat terriſ ꝛ aſtris

Noua epiſtola reſponſioni

Salutes plrimas mille/ ꝛ fucata dulciores, Q̄d reſpondens tuis in lr̄is meminiſti cariſſiē fr̄/me plures ꝓ te cepiſſe labores/nō mihi molliter in animum cadit, quicunq̄ꝫ enim diligit nō laborat, vera amicicia nullo faſce curuabitur/ Profecto/ hoc nomē labor/ nunq̄ cecidit in amante, Fuit mihi ſemper ſeruicij tui ſuauiſſimus guſtus/cuius nunq̄ ſatur extiti: nec poſſet igitur mihi ex ſacietate creſcere faſtidium/quod noſcit dominus/qui te ſaluum velit atq̄ꝫ felicē, Parcito breuitati/nā eam ob rem breuiſſime ſcribo: ne qui lr̄aꝝ multitudine tibi oneri ſim: etiā ac etiam vexem lōgitudine,

Epiſtola increpatiua amici

q̄ ſecreta crediderit mulieri,

Letitias plurimas loco ſalutis, Quāuis hui⁹ diei(cari. vir) labor ſomnū ſuaderet atq̄ꝫ quietē, eget tamē tui amor vt graues oculos/

defeſſoſqȝ digitos ad hec ſcribenda ꝯpellerem. Expoſuit mihi: ſe-
cretiſſime noſtre rei quã agim⁹ longam ſeriem ancilla tua / iudicio
meo magis loquacula / ꝙ ſecreti natura expoſceret. Et vt pace tua
dixero / quid hac in re fieri potuiſſet. delirius non video / ꝙ ꝯmuli-
ebri garrulitati adeo celanda committeres: que id ſolum tacere
poteſt quod neſcit: que inter pericula non diſtinguit: nec ſcit quid
iure timeat. Doleo certe (vt adhuc liberius loquar) creſcentibus
annis / decreſcere prudentiam. Simulaui ego nihil omnium me in-
telligere que diceret: ſicq̃ ambigua / attonitaqȝ redit. Vale tarde ex
Pariſius oculos iuuante / lumenqȝ ſupplente candela.

Intimat filius patri ſe veſtes perdidiſſe: veniam deprecans.

Metuendiſſime pater / neceſſitas me cogit ⁊ iuſt⁹ dolor impellit:
ad vos veſtrãqȝ pietatẽ pro venia ꝯfugere: quã niſi aſſequar longi-
us viuere nõ affecto. Due mihi furto ablate ſunt tunice iunũ ꝑma
ex archa mea quã obſerare neglexi. Culpã igit̃ mee negligentie ꝯfi-
teor. pro qua ſupplex ego pleniſſimo corde / ꝯploſis manib⁹ / ama-
ris ſuſpirijs / largiſqȝ gemitib⁹ veniã imploro: leges ſubitur⁹ / penaſ-
qȝ paſſurus quas ſtatuetis. Nihil mihi ſpei ſupeſſe putabo: ſi vos
non poterint mee lacrime ad remiſſionem inflectere. Iã primũ ex-
perior illud ſenece / ꝙ ſomnus locũ ñ habet: vbi dolor ⁊ meſt⁹ ha-
bitãt. Dignet̃ igit̃ paterña vr̃a pietas / dolẽti filio miſereri: errori
ignoſcendo: veſteſqȝ nouas largiendo: quo ſentire valeã paternuȝ
fauorẽ veſtrũ / a me nõ eſſe alienũ. Fecerit me hec ꝑditio donec vi-
xero cautiorez. Valete in criſto iheſu animo benigno ⁊ mente quie-
te. Ex bononia iunũ prima ſopitam iam diem clauſerat vmbra.

Reſpõ patris ſuper veſtiuȝ

Altera hui⁹ diei qua ex ſancto iacobo pegrin⁹ redijſſẽ: ꝑdicõe
fili recepi lr̃as / mihi quidẽ minime gratas. quib⁹ ſignificas duas ti-
bi tunicas ſublatas eſſe. Studeſqȝ duras increpationes meas eua-
dere: ꝯfeſſione tua (ꝯfiſus forſã v̄bo naſonis) qd̕ numẽ ꝯfeſſis ali-
qd̕ patet: ſȝ exaduerſo cũ claudiano clamo: qd̕ iuuat errores merſa
iã pupe fateri. Qui tñ veniaȝ petis: hanc tibi largiter tribuo: atqȝ

totā culpā in caput meū refero/q̄ tibi vnicū corp⁹ habēti tres tuni
cas dedi/vnā si nisi hubuiſſes/duas nūq̄ ꝑdidiſſes. Ubi aūt pol
liceris/te in antea ne idē accidat ꝓſpectuꝝ. Jtē in tui fauorē hāc
I me curā ſuſcipio/ne a ſtudio tuo nimia cura diſtrabaris/ego p̄n̄o
voto tibi do fidē/te h āno duaꝝ tunicaꝝ n̄ futuꝝ ꝑditorē/ſꝫ de ea
quā veſtiris ſolā/curā tibi relinquo. Et vale felicius q̄ⱥ metuiſti.

Alia reſpō ad idē. ſꝫ durior.

Aſperrimas virgas pro ſalute. Pridie eius diei/q̄ peregrinaciōe
functus/domum meam rediiſſem (peſſime nequam) perlate ſūt ad
me littere tue/quas adhuc clauſas/letis oculis vidi/apertas autē
fronte rugata mox rupi/indignoqꝫ animo petias ſub pedes con
ieci/ Quid ſtolide miſſelle fateri iuuat/ quid precari/qui totiens
in hunc eundem errorem proruiſti/totiens correptum/ totienſqꝫ
indultum. Negligentia eñ tua/quaꝫ multū habes/paucā gemis/
nouos mihi ſp/ac nouos dolores ꝑcreat/quoꝝ nl'm finē vido niſi
quē finis vite ſit latur⁹ Sepe te argui ⁊ obiurgaui/ſꝫ ſerpſit ſemꝑ
hoc malum longius/quo magis impero/ magis ſpernis ⁊ reſiſtis
Saltare potes/picarum more/tippula leuior/non te veſtium no
ua faſce grauabo. Felix vale eo pacto/quo tuis magiſtris intima
ui. Si autem que futura ſit illa valitudo/roges erige ad harum
caput in ſalutationē oculos/in ea facile/quid velim/ſpeculaberis.

Jterum ſuper eodeꝫ. filius ad patrem dat litteras deſolatorias.

Commendatione humillima/debita veneratione premiſſa. Dum
litteras veſtras nō tam hylari animo/q̄ⱥ humili mente perlegiſſeꝫ
metuendiſſime pater/mox gene madent lachrimis ſua ſponte pro
fuſis. Adeoqꝫ iram veſtram expaui/vt parum affuerit qui non vi
ta defungerer. cibus habitus non capitur/ſomnus cupidus nō ha
betur/ſanitas/vigor/letitia/reliqua quoqꝫ me deſerūt omnia(p̄
ter fletus ⁊ meſta ſuſpiria) quibus iam meam compenſo negligen
tiam. Ex quibus (piiſſime pater) ſi me leuare recuſaueritis/⁊ ſemꝑ
mihi (vt Virgilij verbum eſt) lacrime voluantur inanes/nō video
quid ſupereſt/q̄ⱥ ꝙ hos breui ſim finiturus morte dolores. Ad pe

des igitur veſtros/humillima genuflectione proſtratus/ſupplico: indulgere atq ſubuenire dignemini plātationi vr̄e: ne areſcat ꝛ pe reat. Areſcere aūt neceſſe eſt ramaſculū/ſi abſciſus fomētū nō ha beat a radice. Valete optīe pr̄ ꝙ feliciſſime/ſitqȝ veſtri cuſtos reg nator olimpi. Ex bononia: oriente ſole iulij/trahente terciam.

Frater ſcribit ad fratrem ſu

Salutes/frat ēt no amore venuſtas. Fr optīe/patauit per eodē heri genitor nr̄/nr̄is amicis cenā certe ſplendidā/vbi ſermo mult⁹ de multis/ſed de te precipuus fuit: qui res tuas cuſtodia tenui p̄o didiſti. refera v̄ba ſingulorꝫ ſcriptu foret longiſſimū/dū corā erim⁹ cūcta tibi ſecrete dicā. Nō em̄ ſecretū volum⁹: nō tute litteris com mēdarī. Cōſulo tibi ne deſtiteris iteratis lr̄is veniā patris impetra ri/in tempuſqȝ reliquum res tuas diligentius/ſub tutis clauſuris recondere cures: nec fueris ſegnis/vanuſqȝ auditor huius ouidia ni. Non minor eſt virtus ꝙ querere parta tueri. Vale ſanus/lon gumqȝ ſuperſtes. Ex Colonia volanter calamo equante ſagittam.

Ad idem ſuper eodem.

Salutes/fido obſequio comitatas. In heſterna cena (cariſſīe fr̄) quā nr̄ pr̄ cū amiciſſimis habuit: milities tuū nomē v̄ſabat. aſſeruit frequēter pr̄ ſtatuiſſe ſe/ne modicā ī te partē/rerꝫ ſuarꝫ collocare: ſi tu votis ſuis (vt filiū decuit) paruiſſes. Dixit namqȝ te noctē vi no/ꝛ diē ſomno ꝯterere: qui lectiones nūꝙ viſitas nō coact⁹/ꝛ ꝙ tibi omnis incuria fluxit in amorē. Vereor ꝙ ī te ſeuiter: ſi ei eſſes obuij⁹. Ceperā v̄ba in tuā excuſationē inflectere: ſꝫ mox ego legēs in vultu animū pr̄is/quē genatū ſubort⁹ rubor accuſauit. Suppreſ ſi labia: linguamqȝ cohibui: timēs ne (ſi loquerer) vehemēti⁹ mo ueretur. Sed conſulo/ꝙ ad patrem denuo ſcribas: ſi eius irā mi tigare velis. velle aut debes/ſi ſapis. Neqȝ preſentabis te patri/ donec vultus priores induerit. precaberis abſens audentior. Epi ſtola enim nec timet: nec erubeſcit. Interea ſummopere conabor eius animum (ſecundo ſpirante vento) molliorem efficere. Dabo qȝ te de ſingulis celanda ſub fide certiorem. Quod latius nō ſcri bo dabis veniam/attrito calamo. ignoſceſqȝ animo occupato: ꝛ

parces feſſis digitis. Optime frater felix fauſtuſqȝ valeas

Frater fratri reſpondet.

Collegi tuis ex lr̃is/optīe fr̃/patrē nr̃m ex veſtiū meaꝝ ꝯditione/
necdū eſſe quieto aīo. Cōſulis denuo patri ſcribā: nec ceſſem veni
am poſtulare. Tuo igit̃ ꝯſilio fret⁹/quo dū egui/nūq̄ ſteti nō ad
iutus, tibi lr̃as mitto patri dādas/his incluſas/quas ſibi p̄ſenta
bis ſub ſereno ſidere habita ratione tp̄is/ꝛ ſtudeas ita patrē leni
re v̄bis/vt priorē ad morē animū figat/neqȝ deſtiteris: donec om
nē iremotū/nūbēqȝ ꝓpuleris. Sic quoqȝ ꝑgas/vt tua induſtria te
docebit. Perſuaſum mihi firme habeo: opē tuā mihi minime defu
turā. Vale frater/vt opto. Ego quoqȝ valerē/vt ille quē ridet the
rentian⁹ gnato ꝯſiliū cū re amiſiſſe: niſi te in ſpem mihi ꝯtuliſſes:
quo fit vt omiſſa re ſpem nō perdidi: te ſeruato. Ex Pariſiis: ſep
tembris viceſima ſexta/volante calamo velocibus alis.

Epiſtola eiuſdem ad idem.

Salutes plurimas/beniuola penna depictas. Studeas (rogo) ſu
auiſſime frater/litteras meas his incluſas/patri noſtro clara ſub
aura preſentare. dum ſcilicet eius facies/animi ſui fidelis interp̄s
quiddam letioris preſeferre videtur. Et quicquid viribus potes:
ingenio/lingua/id totū in rē meā accomoda. Proderis: ſi fueris
idonea tp̄a nact⁹/ſi idonea v̄ba. Millies em̄ ꝯpertū eſt: ea que ꝑ
ſe grata fuerūt: ex conſulta relatione diſplicuiſſe: ꝛ dura qn̄qȝ eo tē
pore/eoqȝ artificio relata/que miꝝ immodū placuerūt. Etſi etiā
primis p̄cibus/eius iram vincere nō poteris: nō facile deteſteris.
Nā perſepe vidim⁹ ſimplas preces deficere: ſȝ valuiſſe geminatas
Spero tn̄/ſi bene preſtiteris (cariſſime frater) non fruſtra conabe
ris: quin noſtri animum patris/in me feceris molliorem. Extenua
quo ad poteris culpā: pollicerare in reliquū tempus exactā cuſtodi
am/ꝛ (vt pauco verbo omnia claudam) patris gratiam quā mea
negligētia perdidi: tua diligentia redime. Sȝ quorſū hec inſtructio
te non eges. non eſt meum docere mineruam. tu frater tua vtere in
duſtria. ingenium enim tuum/tibi modum ꝛ ordinem dabit: qui
patris adit⁹/mores/ꝛ tempora noſti. Tu vale optime frater, ego

gnoqȝ valeo ſi valere ſit anxium/ꝛ ſuſpenſum viuere.

Reſpondet pater ſuper litte

Neſcio vit optīe/quis vſpiā viuit: ris miſſis a filij ſui mgr̄o cuiꝰ v̄bis fidē parē ac tuis tribuā: qui nō aliud in oꝛe gerere:aliō mēte ꝯſueſti.ita accipio te firmiter putare:eas quas laudes de fili o ſcribis in filiū cadere. Sȝ qꝛ greſſibꝰ iuuenū nihil incertiꝰ ſūme exopoto : vt filiū expectes extollere:p̄ſertim vt virtꝰſit ꝛ maturue rit:ne flos ꝓ fructu/ꝓ arboꝛe radix/ꝛ crudum laudetur pro matu ro. Cōſilia tū ā̄plector tua/tuis rationibꝰ/tuiſqȝ precibꝰ libēs par co:filiūqȝ in gratiā ſuſcipio tuis lr̄is prouocatꝰ. De veſtitu/ꝛ teg mento ſibi proſpicies:vt dabit neceſſitas/non voluptas. Quantū tamen poterit(te moderāte)paternis denarijs parcere diſcat:mul tis curis/multoqȝ ſudoꝛe queſitis. Uale curſim. Ex bononia ſep tembris vltima tarde/dum nigra celum circumuoluitur vmbra.

Incitatio in amiciciam ad

hominē nō oculo ſed fama notum/cū retitatiōe nouoꝛum.

Plurimas felici affectu ſalutes. Quia te virum optimū/hiſqȝ hu manitatis ſtudijs inſudaſſe audio:quibus apprime delector. Hinc trahoꝛ deſiderio vehementi tui/oculo viſcendi meo/quem te totū tuis in ſcriptis creberrime vidi. Qui tanta elegantia ſcribere dice ris:vt omnes tuum calamum eloquentie fontem appellant: eundē qȝ dignum vt fulgido auro tingeretur: qui paſſim omnes amoꝛe quodā tui nominis capiuntur,teqȝ non minus/ꝙ viuam quandaȝ ciceronis imaginem/venerantur. Scripta em̄ tua quot lectoꝛes in ueniunt:tot habent ſui ſplendoꝛis admiratoꝛes. Eſt em̄ ſtilus tu us ſplendens/ꝛ reſōnans/miro artificio ſubtiliſſimoqȝ filo con cinus/magni ꝛ feliciſſimi ingenij monimētū. Opto igit̄ inter nos amoꝛem optimū inchoari:ceptuqȝ ſemper augeri omni tempoꝛe ſe cluſo/at non incōtinue fluxit homerus mineruam (que iouis e ce rebro fluxit) doctos homines colligare cathena aurea/ꝙuis inui cem diſtent ꝛ procul abſint. Tu(ſi me dignum tui amoꝛis cēſeas) me inter tuos cōnumera.ꝛ bene vale. Si noua petis:creſcunt apō nos crudelia bella/multus ſanguis effūditur:vrbes delentur:fa

cte edes incenſe ſunt: agri vaſtati / diſperſi coloni. quiſquis em̄ for tior/is eſt ferocior/miſero ſp patiente popello/nullus dies nobis ſecurus/nullaqꝫ nox quieta eſt/in vtrā qꝫ aurē dormit nemo. Om nis hec res ferro geritur ⁊ calibe/omnia miſcet impetus /ardorqꝫ pugnantium. Pluraqꝫ ſcribere dolor prohibet: ⁊ ſingula rumpit v̄ba ſingultus/tremor ineſt digitis/vt ſemiſtentus/ſemiqꝫ lapſus/ calamus vix (rurſus vale) depingit. Sed ꝙ tam longus fui: amor ille (queſo) te flectat in veniam/qui ad multiloquium me coegi.

Reſponſio ad precedentem

Salutes multe virtuti cōnexas. Litteras tuas vir colēde/gratie/ ⁊ virtutis plenas. Dum perlegeram: letitia repente perfuſus ſuz: atqꝫ vltro preſentatum mihi beniuolentie tue officium libenter ac cepi ab offerente/qđ rogare ſtatueram etiam a negante. Viſa pro fecto mihi eſt litteras tuas legenti/reſonare in aures meas precla ra illa ciceronis ſententia/que nihil minus eſſe hominis arbitrat: q̄ꝫ illi in amore nō reſpōdere: a quo vltro prouoceris. Proinde/ vir optime/mutuū amorē libens reddo gaudenſqꝫ recipio: ⁊ quez recipio adhuc repeto: ⁊ quez reddo adhuc debeo: vltroqꝫ ſemp in limine ſtabo. in amiciciarum portas te hylariſſime recepimus non prius excluſurus/q̄ꝫ mihi animā mors excludet. vbi autem ſcribis: ꝙ apud te omnis dependeat ab armis ſuſpiranda tellus/flāma/ fame/ferro duriter afflicta/que quōdam hoſtes victrice calce cal cauit hoſtiumqꝫ riſit incurſus/nullo timore confuſa/vehementer doleo. Sed eſto bono animo/hyems iam breui aderit immēſos ardores premens/que iras domabit: cogetqꝫ algeſcere flammas. Vale Ex padua calido calamo ⁊ ocius euro octobris ſexta.

Eplā cōmēdatiua amici ad

Ob iacōez obſequiū q̄ꝫ ꝓlimā ꝑ ſalute. Erūt a me p̄ſētiū amicū lator amice cariſſiē/lr̄as ad te ꝯmēdatiuas /q̄s (vt vex fatear) co trepidi⁹ dedi q° tuā caritatē/ego vl̄ pax de te merit⁹ frequēti⁹ mo leſtaui. Sꝫ dū animū ſubit: tua millies mihi ꝯſpecta humanitas/ qua ꝓdeſſe plurib⁹ ſoles: deeſſe nemini/auſim ſuggeſſit ꝑ h̄ viro ſcribere: cui rogo in rem eſſe digneris. Qđ ſic intellectū velim ſi co

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg

mode potes: patebit tibi paruitas mea dū exposces. Uale ex. N. raptius curſu leporis/dum ſancti laurentij dies feſtus illuxerat.

Reſponſio deſcriptiua incō ſtantie eius/pro quo rogatum eſt.

Salutes dulci amore ſpirātes. Ubi p̄ma facies tuaꝝ lraꝝ/venerā de p̄ceptoꝛ/ſe in oculos ꝯgeſſerat meos/gratulabar amori/ſʒ erro ri ꝯpatiebar: quo intimi⁹ a te dilectū ꝙ̄ cognitū ꝯmēdaſti/ꝛ quidē vix ad oīa recta ꝯſilia ꝯtumacē/In quo nulla virt⁹ eſt: null⁹ reſpe ctus honeſti/nulla dictoꝝ fides/factoꝝūqʒ ꝯſtātia/cuius animus ad lunā mutat̄: atʒ cū omni vento (caduce frōdis more) circūuolui tur: inſtarqʒ vētiloꝝū ad omnē flatum vertit̄ itaqʒ rotat̄ vt in quā partē ſit caſurus/ſciri nequeat. in quē aptiſſime cadit illud petrar che/ꝙ difficile ſit cani lectū ſternere: qui ambulaturus huc atqʒ illuc in girū vertitur: vt neſcias vbi puluinar colloces. Supereſſe video: vt te tandē conſilij/ꝛ me penitebit obſequij. nam quicquid ei fauoris preſtiteris: ocius ex eius memoria/ꝙ̄ anguilla ex manu compreſſa elabetur. Multa habet ſigna inconſtātis animi nō ha bentis tenorem ſui/nullis cōſilijs aquieſcit: ſua ſemper temerita te mergitur: ꝛ diffluit/nō mollius audit amicos quam (vt stadij verbum eſt) Tenues curant vaga lumina nimbos. Si igitur fa me tue beneconſultum iri velis: illud per neceſſariū eſt videre qua ratione hunc hominem/quo nemo magis ſuo impetu abuti ſoleat a te amari: defendiqʒ conueniat. Malo enim ego obediendo a mico parum prudens videri: ꝙ̄ per contumatiam de prudētia glo riari. ſueqʒ cauſe ſuccurram: an recte fecerim a te ratio exigatur: me excuſabit obſequiū. tua eñ auctoritas/mihi pro ratione ſufficit Uale ſemꝑqʒ precipe/tuus ſemꝑ fuero ſi tēpus poſtulat aut res.

Frater fratri intimat ſenio rem fratrem militē creatum/ꝛ in capitaneum electum.

Summas ſummo vigore ſalutes. Frater noſter ſenioꝛ/amantiſſi me frater/in capitaneū delect⁹ eſt non tam iudicio ꝙ̄ errore/q̄ res ſue nature male reſpōdet. Nā ſꝑ ab adoleſcentia/ſola hoſtis in ſpectione mox expalluit: ꝯtremuit: obriguit: ꝛ ſalutē pedū celerita

te queſiuit, Qui non modo terretur: ſi gladiū micantē in hoſtium
manu ꝯſpexerit: ſed ſono ⁊ vmbris/ ⁊ nudo nomīe belli, Cuius ar
ma nō tā ei iutamini ſunt: ꝙ oneri. Qui poſt vmbrā caloris impa
tiēs ⁊ pulueris/ ſolēferre nō poteſt: nec poſt ſudorē galeā. Nam
ſtatim dū ꝑcaluit/ vel leuiſſimo motu agitatꝰ eſt in ſudorem ſicut
nix ſole reſoluit. Miles tn̄ creatus eſt: ſꝫ infra famā vocabuli mā
ſit Elegās quoqꝫ ꝑſona eſt: formā certe dignā habens/ cui virili
or animꝰ reſpōdiſſet. Iuniori autē fratri noſtro militia foret ma
iori decori/ cui marcius labor iocundus eſt. qui non tam ferrum
ſplendidum amat ꝙ cruentum. tanteqꝫ agilitatis eſt vt nec curſu/
nec ſaltu/ nec enſe/ nec arcu ſuperetur: ſed vt magnus belli artifex
indifferens eſt vel equis/ vel pedibus terra/ vel mari dimicare:
quem omnes imitari conantur: nulli aut pauciſſimi poſſunt, Vale
⁊ longum viue ſuperſtes, Ex montibus/ raptiſſime Iunij quinta,

Ad amicū cōmendatio io
coſa/ cuiuſdam glorioſi ⁊ electiſſimi hominis.

Salutes plurimas leto riſu commixtas. Dum calamum ad has
ſcribendas attramēto illitū papiro ꝯnecto vir amice/ ſeruitio mihi
ſuboriri titilationes in riſum/ quem vix compeſcui/ cauſam facile
agnoueris/ dum harum latoris comitem parumper audiueris:
quem (queſo) videas: exercites: colas: mercurijqꝫ vanno cōuoluas
audies elatam beluam/ ventoſo inflatam tumore: qui ſeipſum ad
eo leuat: ac Celi filius eſſet: vel alijs ex celiculis natus/ omneſqꝫ
celi cardines perambulaſſet: qui ſeipſum ipſo Appolline plenum
exiſtimat: putans merum ſalem eſſe quodcunqꝫ loquatur: quaſi ex
deorum regiſtro/ ſecretis oculis inſpectis/ omnia colligeret, Sep
tem illos (quos grecia tulit) ſapiētes: lōge pꝰ ſe facit. quo tn̄ no vi
uit ebetiori ingenio/ aut tardiori/ aut magis ignauo. Vſqꝫ adeo
ſe ſapientē p̄dicat: quaſi eo in lucē ꝓducto/ tertiꝰ e celo ceciderit
Catho/ ⁊ quaſi totā mineruā iā ebiberit liquefactā/ vel incluſum
habeat totū in cerebro iouem, Satiſqꝫ demens eſt vt ſibi decerni
ſtatuā poſtularet/ vixqꝫ dignaretur habere preconem ſue laudis.
Homerum, nec quempiā dignum reputat qui veſtiū ſuarꝫ fimbri
as contingeret: ſꝫ dignum ſeſe qui ionis/ aureum thronum/ ſolis

radiantem domum/deorumqꝫ atria ſuperumqꝫ templa ꝑſcēderet. Sed vale vale, hec ſcribens riſu diſſoluor. Sꝫ hunc hominem ite tibi commendo: vt illi aſſis: videas: audias: ⁊ ſecum habites.

Epiſtola conquerens de incendio armigeroꝝ/ad creditores/vt terminos ſolūtionis extēdāt

Salūtes multas/ſancto tandē fine recluſas. Ad vos omnes nūc ſcribo (amiciſſimi viri) vnis quidem non diuerſis litteris/putans vos epiſtolis nō debere diuidi: quos vnus amor/vnaqꝫ cauſa cōnectit. Parcatis (q̄ſo) ſtili ineptie. dolor em̄ ornatū nō habet neqꝫ egra eſſe poteſt/aut triſtis eloquētia. Vxor ⁊ ꝓles vna mecū oīa ꝑdidim⁹: ꝑter man⁹ ⁊ animū/quib⁹ neruoſo conatū decreuim⁹ vti ad queſtuꝫ/donec grauamina alienī eris a collo ꝓpuletim⁹. Oīa nr̄a igni ſeuiſſimo ꝯcremarūt armigeri/ſꝫ facili⁹ dolorē lenirē meū/ſi n̄ vobis debitor eſſē. Sꝫ iā (ſi animos vr̄os in me benignos nō habeant/⁊ ſolutiones in largam diem protrahere non libeat) nihil ſpei ſupereſt: qui non fagus fiam ⁊ profugus/⁊ quocunqꝫ ſors me duxerit: deferat hoſpes. Sed magna ego ſpe ad veſtras pietates me conuerto: quibus inuitus exurgere ſpero: ſi compati libuerit mihi ⁊ ſolutionis terminos gratioſius extendere: quod vt benigniter facere dignemini/precibus multis imploro/⁊ obſecro. qđ ſi feceritis me nunq̄ omiſſurum accipite: quod vtilitatibus veſtris conducere perſpexero. Valete colendiſſimi viri, fidemqꝫ in me ſinceram habetote: omni timore dimoto. Scriptum ſub dlauio celo/luna ſupplente diem/in loco quem preſtiterit ſiluiſſe.

Reſpō ad eplā͂ꝫ preſcriptaꝫ.

Salutes ſtabiles/fine carentes. Quantum nobis doloris acceſſerit ex infortunio tuo/vir cariſſime/facile poteris ex noſtro ſingulari in te amore iudicare. Pupugit certe corda noſtra epiſtola tua/que lacrimas noſtris ex oculis non paucas excuſſiſſet: ſi mulierum more (in fletibus conſolacōem iacere putaſſemus. Certū habeto: animū erga te noſtrum immutari non poſſe. Ficta em̄ heus nimiuꝫ ficta eſt illa amicicia/que cum fortūna/non cum virtute decurrit. Cū em̄ intelligim⁹ q̄ forti animo ſis: maiorē leticiam ex tui animi

ꝯſtantia ꝑcepimus: ꝙ ex iniuria fortune dolorē, nō es habiturus nos/tuis votis defuturos. Liberū igiť aditū ad nos/liberūqȝ ab⸗ſceſſū/his nr̄is lr̄is/ſigillo firmatiſ pollicemur: daturi opā/nō mō debiti nr̄i dilatōe/ſȝ omni adiumento quo ad nr̄a facultas erit: vt ꝓſtratus ⁊ ꝯculcat⁹ exurgas, multi ceciderunt vt alti⁹ reſurgerēt, nihil fortuna cepit/qđ non dedit: rurſus multo cū fenore reddere pōt. Solēt vehementes fortune pulſus/breues eſſe q̃ȝ patiēs es, fortuna laſſabiť: non min⁹ voluunť aduerſa ꝙ grata: omniū equa vertigo eſt. Tu igitur poſthabitis omnib⁹/omni dolore deiecto/ ad nos redeas: ⁊ quidem fidenter (vt debes) lete (vt ſoles) feliciter (vt ſperamus) Uale in eo/qui fortunam donet/⁊ aufert.

Excuſatio non ſcriptionis

propter qualitatem temporum.

Salutes ſtabiles/omni firmo ꝯſtantiores. Scio frater cariſſime noſtra plurimum intereſſe/vt ꝑſepe alter alteri perſcribamus. Si tn̄ hanc facultatē mihi quis caſus eripiat/mea tn̄ in te officia conſtabunt: nō ſec⁹ ac ſepe ſcriberē Et certo tibi dico vt certi⁹ nūꝗ̄/ niſi tua in me fides maxīe poſſet: vix has ad te ꝑferēdas lr̄as hac tēpeſtate dediſſem. Scis enim ꝙ varie ſint hominū/ſuſpicōes/⁊ ꝙ ꝓ̄ptiſſiē ligue/quāta vis hōim/⁊ tp̄is ⁊ ꝙ incerti oīū rerū exit⁹ /quā flexibiles voluntates oīū: quid vndiqȝ inſidiarum intermolat/que partim aſſunt/partim impendunt. Si quando tamen reſederit bellorum impetus/vt aliqua tot luctibus alia cogitatio inſeri poſſit: non litteris modo/ſed voluminibus te fatigabo. Uale ſub leto ſidere/vt tuus honor/tua virtus/tua merita poſcunt

Aliud exēpluȝ excuſans nō

ſcriptionem/propter mendatia populi/⁊ nunciorum

Amicicias pluriſſimas multa ſalute fecundas. Et ſi frequenter ex me noua ſcribi poſtulas (honorāde ꝑceptor) nō auſim tn̄ in h tp̄is turbine/aliquid calamo ꝯmittere. Nam q̄ diffūdit rumor: q̄ fama diſꝑgit: tm̄ ſepe abſunt a veritate ꝙtū lumen diſtat ab vmbra/⁊ q̄ creditu difficiliora ſunt: ꝙ ſi eſſe diē ſine ſole dixeris. Nō eni vulg⁹ nūciat in aures meas/nullo pōdere cadit: cū nō ex reb⁹ (q̄ dicat)

ſtabere didicit.ſ; eo tendit quo ducat paſſionum impetus. Inter labia ad nutum ſermo naſcit̃.ſibi re nulla rñdente(figuloꝝ more) quidꝰ (vt grecoꝝ ꝟbũ eſt) ollis anſas ꝯceditur pro libito apponere Semper hos habui riſu dignos/qui dant aures ſibulo vulgi.par niq; duco quid loquatur garrulus populus/qui ciconiatu; inſtar roſtris in humeros ductis/vagum ſonu; mittit in auras.qui ſi ad miſeram aliquam vel matronulam ſerpſit/mox prouincias pene-trat. Quis igitur niſi ſenſus inops finem dederit ceco rumori.qui tam tremulo nititur fundamento. Sed de his finem facio/ne dũ loqui prop ono.videar oblocutus. Uale.⁊ a me te amari conſtan-tiſſime tene. Cur aũt iam te viſitare non poſſum.foret cauſa ſcrip tu longior/ꝙ feſſis iam digitis/tritoq; calamo pingi poſſit. Ex Brugis mane.marcij.x.priuſꝙ totas auroꝛa tenebras dimouiſ;.

Cõmẽdatur amicus amico

Cariſſime fautor/letiſſimꝰ tibi aſſit animꝰ/⁊ plurima ſalus. Nõ ad te ſcriberẽ.qui tibi totiẽs ꝑcibus meis oneri fui.ſi nõ huiꝰ ami ci mei/qui has ꝓfert.maximꝰ amor qui etiã te amicum vincere pa ro.me vicisset. Tã vulgatꝰ eſt eñ tuꝰ in me amor in auribus homi nũ/vt quiſquis tua aſſiſtentia egeat.ſeſe primo exiſtimet meo ege re interuẽtu. Rogatꝰ igit̃ rogo nõ eo more/quo nõ rogatꝰ ſiluiſſẽ. vex nõ admonitꝰ rogaturꝰ/ſi rogãtis animũ nimio flatu prenouiſ ſẽ/vt hũc amicũ meũ/integre ꝯdicõis/⁊ mẽtis hoie;/meo nomine in his q̃ tibi reuelabit.habeas ſummope ꝯmendatũ/quo intelli-gam/has meas litteras tm̃ ꝗtũ rogans ſperauit.⁊ ego ſcribẽs cõ-fidebam apud te pondus habuiſſe. Uale.⁊ me illum ſp expecta: qui tibi indies ex caro faciat cariorem.

Reſpõ.

Ante omnia fautor optime ſalue. Commẽdaſti mihi(vir amiciſſi me)tui nepotis optimi viri filium/in geſtu/⁊ facie patri vſq; adeo ſimilẽ.vt in vno corꝑe vtrũq; ꝯgnoſcas.cuius res in turbido poſi te ſunt.vt curam amicoꝝ celeri occurſu exigant/alioquin ꝑiculum ſubiture/cui animo indefeſſo aſſiſtere non tardabo: tua amicicia tractus/quã ais in fronte epiſtole tue/multis teſtibus ꝯfirmatã/ tũ ꝑter innumera/⁊ in me ꝯgeſta merita patris.que nunc taceo:

Ea nam ſi prometere pergo/vereor: ne aut omnia recenſendo/nul lum ſcribendi faciam finem/aut pauca attingendo oblitor videar reliquorum. Valeto feliciter/meqꝫ ſuo patri ꝯmendatum reddito

Reſponſio alio ſenſu.

Salueto. Illum quem mihi (colende vir) tantope commendaſti: eo quippe maiori ſtudio quo minori/iudicio/tempore longiſſimo noui virū eſſe amicicia frigida/tenui fide/⁊ parca virtute. nō dig num in quem bn̄uolentiam tuā figas/⁊ merita ꝯferas. Dicax em̄ eſt: plurima pollicetur: pauciſſima preſtat. Non em̄ eſt facile dictu q̄ ſit in agendis ambiguus/ꝙ contrariꝭ deſideriꝭ affici videat q̄ꝑ paruumqꝫ ſibi ꝯſtare: qui arundinea quadam leuitate/facili ven to/nunc huc/nunc illuc impellitur. Nam quotquot adit conſules adit certe plurimos/tot accipit ſententias: qui tandem tn̄ conſilio nihil/ſed cuncta temeritate ac veſania ꝓſequitur. Pudet me ho minis leuitatem referre: que facilius accuſari/ꝙ emendari poteſt Tu tn̄ cū has legeris/lacerato: vt etiā eo caucius nūc ſue fame cō ſulamus. non tn̄ quid ille mereatur/intuebar: ſed quid ꝑ me fieri decebat a te mei amantiſſimo ꝓuocatum. Sibi igit̄ aditum facil limum dedi: ꝓmiſiqꝫ operam ob tuum interuentum ſibi nūllatn̄ deſituram. Si quid velis reliquum ꝯfidenter impara fueritqꝫ mi hi ſemper cure/ne quis tuis in ſeruiciꝭ me ſuperet: vel in amicicia preferatur. Vale. viueqꝫ dies proſperos/⁊ ſine ſuſpitio noctes.

Scribitur auūculo vt reuo

cet nepotē amore raptū/ne ſe icōſulte/miſero matrimonio ꝺdat. Salutes plurimas amico fauore fecūdas. Nepos tuus (niſi mox obicem ponas/cariſſime dn̄e) ſe dabit matrimonio. Amat em̄ pau peris viri filiam/ſaxumqꝫ voluit: cuius pater opes ſic obliguriuit ſuas/vt non habeat quo tegmine velet iure tegenda: neqꝫ teſtam qua poſtulet ignem. Sed cinctus eſt odiꝭ multis: nudus bonis/ ⁊ nudus amicis. Ardet is nepos tuus/ſeuiſſimo illo veneris igne quem non facile extinxerit: niſi aliqua induſtria tua/eundem in a lia loca remiſeris. Tante em̄ pulcritudinis puella eſt: vt non ea a ſtrorum ignis/neqꝫ lucidus ether pulchrior ſit: procero eſt corpore

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

facieqȝ venuſta. Mirum dictũ quis corporis candor/qũis oculo
rum decor/que genaꝝ gratia. Os eĩ/humeroſqȝ dĳs dignos ha
bet: ſua fronte potens ſerenare ſidera/vt videat̃ aut dea/aut phe
bi ſoror/aut nymphaꝝ ſanguinis vna. Quam ſi optimus ille for-
marum elector iupiter priſtinis temporibus vidiſſet/ſpreuiſſȝ ora
diane/nec ledã cigno/nec auro dianã fefelliſſet. nec aliã nube/nec
aliã thauro/ſȝ hãc ſolã adamaſet/omniſqȝ alias in hac vna ꝯſpe
xiſſet. Cuiꝰ etiã lingua varia micat arte loquẽdi/cui cederet ſi ex tu
mulo tuliꝰ exurgeret. Nouit miro artificio iuuenũ animos blãdis
oculis/blãdoqȝ ſermone excitare. geſtꝰ habet ficta facetia plenos
quã ſi videres nõ poſſes gratiã moꝝ ſuoꝝ (quã foris affert) vſqȝ ſa
tis admirari: quo magis atqȝ magis nepoti metuẽduȝ eſt: ne quid
ſubito temere egerit: ꝙ eũ perpetuo afflixerit. Sed vale ageqȝ qđ
expedit. timor periculi feſtinantiam poſtulat. Ex tornaco ſeptem
bris viceſima ſeptima/nocte fere media ſomnũ ſuadẽtibus aſtris.

Reſponſio ad precedentem

Obſequia prompta pro ſalute. Dũ gallus preco diei lucẽ voce per
uigili nunciaſet: honorãde vir/atqȝ aurora aliquid luminis afferre
ceperat inſultat liminibꝰ meis famulus tuꝰ ſceno aſperſus/circũli
tus ſudore/lr̃as tuas ſuauiſſimas offerens. quibꝰ vix ſatis plectis
vaga quidẽ mihi ⁊ dubie mẽtis mox aſſunt auguria/quo dubius
reddor quid agã: more ceci palpãtis/que vel qua ſit via querẽtis
cuiꝰ oculus baculũs eſt/⁊ dux fortuna. Loco igit̃ baculi/fratri me
o lr̃as ſcribo ꝯceptui tuo ꝯſonas/fortũe cetera mãdãs. Tenor lit
teraꝝ eſt ꝙ mox ĳſdẽ inſpectis/omni re alia poſthabita/ad me nõ
tã currat ꝙ̃ aduolet neceſſitate magna cogente. Qui ſi frigidior fu
erit: tue virtutis erit auribꝰ ſuis calorẽ inflare. ſi illi laqueo incide
rit iã magis ꝑditꝰ eſt: ꝙ̃ ſtuppa in ethna. Noſco matrẽ que vix ha
buit turpẽ/cuiꝰ vultꝰ vix humanꝰ videbat̃: ſi nõ bipes/ſi nõ erecto
in celũ capite ãbulaſſet: mox vrſum indicaſſet: quo/mulieri viſum
eſt vix indignũ/cui tã pulcra ſpecies ꝯdormiret: dignũ tñ queȝ ipſa
deciperet. Que aũt iã vix habeat inſcius ſũ. Id tñ vnũ ſcio. dictã
matreȝ ingeniũ habuiſſe validũ/omnis femini doli capaciſſimum.
Ita eĩ omniũ mulieꝝ tegnas/doloſaqȝ illa amoꝝ rethia tendere:

ꝯpedes ſtringere/ ꝛ (vt aiūt) caput ligare ꝑnouit/ vt ad miraculū
vſqꝫ ſua aſtutia ꝓtenderet. Sorores habuit tres/ quibꝰ nō helenā
pulcriorē ꝓtuleris, ita tñ luxui ꝛ gule deditas/ quaſi eſſent in hir,
cū/ ꝛ ſuez transformate. Rogo me certiorē facito: quid agāt: quali
ter viuāt: quid quoqꝫ fortunaꝝ habeāt. Et vale impatore felicior

Reſpō ad id quod in calce

precedentis epiſtole petebatur.

Cupidū obſequiū loco ſalutis. Tibi in ſecreto ꝛ (vt aiūt) ſub polli
ce dico: ꝑdulcis amice/ eas ſorores de quibꝰ in calce lr̃aꝝ tuaꝝ me
miniſti: oēm pudiciciā oēſqꝫ verecūdiā vino abluere: q̄ n̄ ad ſolē/
ſꝫ ad faces ꝛ cereos viuunt, q̄ raro an̄ educāt ocl'oſ heſterna graues
crapula/ noctiſqꝫ: vigilia ꝙ rurſus apparere nox ceperit: vt in eas il
lud virgilianū cadat. Illis ſera rubēs/ accendit lumina veſp. Vbi
tñ eas aliqn̄ baſilicas viſitare ꝯtigerit: vel theatrū/ ita ſe ornāt: vt
quas d̄formes ātepu taſſes: quā libet iā cultā/ ip̄aꝫ venerē arbitre,
ris, q̄ etſi ml'tos annos pꝰ terga relinquant: adhuc tñ ſentire videt̄
ſub eaꝝ vetuſtis pellibꝰ adoleſcētie eſtꝰ/ ꝛ ꝓ̄oris etatis prurigines/
q̄ nec veneris flāmas (vt ouidꝭ v̄bū eſt) nec ſeuos effugiūt ignes,
n̄ prius terminū luxurie ꝙ vite habiture, tot amāt quot vidēt iuue
nes forma coruſcas/ nec pudorē miſcēt amori. Norūt incedēdi mo
dū mira arte ꝯponere: id quoqꝫ nolle q̄ velint: ꝛ vele q̄ nolint
ſimulare: ꝛ lacrimas (ſi opus ſit) gratis profūdere. Nihil ꝯcupiſci
poteſt q̄ nolint: nihil volūt quin audeant: nihil audēt q̄ nō ꝑfici
ant. Nō facile earum ingeniū/ artes/ dolos/ laqueos/ expreſſero.
Ita docte ſunt adoleſcentulos vncis ꝛ tendiculis trahere: ſuiſqꝫ
cathenis ſtringere: quas nec euadere: nec vllo impetu confringere
poſſunt. Senior omniū ſciuit mirabili dolo (dum ſibi flos etatis
adeſſet) furta tegere: oculoſqꝫ velare mariti. Coegit em̄ artificio lin
gue maritū ſuum dū viueret in dubium vertere: q̄ viderit: ꝛ ſi ver
bis nō valuit: excuſauit lacrimis/ blandiebatur oculis/ vel ſeduxit
oſculis. Vale: longior eſſe non poſſum/ ſera nocte preuentus.

Arguitur amicus ab amico

ꝙ nō ſeruauit pollicita frequentis ſcriptionis/ ꝛ noua petuntur.

Salūtem in eo ſine quo/ſalus eſſe non poteſt. Pollicebaris mi-
hi/cariſſime domine/abſcedens aſſertione multiplici ꝙ ad me ſe
pe ſcriberes: quo me felitiorem exiſtimarē: ſi per te pollicita ſerua
rent. Si igit adhuc (vt ſp feciſti) me inter tuos teneas: dignū deni
qꝫ me tuis lr̄is cēſeas: te vehemēter etiā atqꝫ etiā rogo: tuis me di
ſertiſſimis ſuauiſſimiſqꝫ lr̄is/in hoc pelago/ꝛ aduerſitatū turbi-
ne/nōnūꝙ viſites: reficias: ornes: plane hoc tue virtuti haud qua
ꝙ decē patiare/ꝙ a tua in oēs ſp tuaꝝ eplaꝝ liberalitate tui cupidiſ
ſim⁹ excludat. Ego eñ ſi te noua curare putarē: ſcriberē ad te cre-
berrime quottidianaꝝ lr̄aꝝ longos cōmentarios/qui in ſarcinam
creſcerēt cameli/aut elephātis. Sꝫ ſi te rite nouerim: intereſſe tua
arbitraris: hec hominum tedia mendoſaqꝫ deliramenta ignorare.
Contra ego ad omnia noua inclinatas aures habeo. Si quid igi
tur de ſecretis futuris adhuc pollice tectis/odorare. ſagati⁹ pote-
ris ſignifica. ſi quid oculti⁹ fuerit annotabis. Vale ꝛ quo citi⁹ po-
tes me viſita. Clamant domi mee/pro aduētu tuo/auce/ꝛ pulli/
ꝛ graues rauca voce capones.

Reſpō.

Salutare in vota pſperitatē. frequēter dſidiā meaꝫ arguis ꝑpſtās
amice: q lr̄as ad te n̄ dem crebri⁹ potuerī tñ loci diſtātia ꝛ tabella
rioꝝ penuria pauliſp ſegniciē meaꝫ aleuiare. Et ꝙuis me negligen
tie noīe apd te ſuſpectū eē doleo: nō tñ tam moleſtū fuit accuſari
me abs te officiū meū ꝙ iocūdū requiri vt ſepe ſcriberē Eſt eñ ſū
mi amoris negare veniaꝫ vel ſilētio/vel breuib⁹ eplis amicorum/
ꝙuis ſcias illis cōſtare rationē. Deſine (queſo) ex tepido calamo/
amiciciam tepidam iudicare. Spero enim noſtras amicicias lon-
ge firmiores/ꝙ que paruo ſilentio perire poſſint. rebus eñ ꝛ effe
ctibus/amiciciam ſemper confouendam exiſtimaui: non lingua: v
bis/calamo. Neqꝫ amiciciam gero inſculptam vnguibus vel cuti
impictam/ſed cordi ꝛ menti ad centrum vſqꝫ impreſſam/quo nul
lis vētis defluat vel nullo ſapone/nulloqꝫ lixiuio abluat. Nō ſic
anim⁹ meo iudicio ex calamo pēdet: vt pigritante calamo/anim⁹
pigreſcere iudicet Lōgior. eēꝫ: ſꝫ clamitat nūc⁹/lr̄as nūerat ꝛ ſilla
bas/ꝙꝝ nulla tā breuis ē q ei n̄ lōgiſſima videat ſuſpirat: celūqꝫ ſu
ſpicit: ꝛ ſol fugit. Et vereor nedū mihi obſequor: illi ſcꝫ icomodo

Eoqꝫ forte feſtinioꝛ ē:quo dies vald declinat,inſtatqꝫ nox amica
ꝑdonib⁹.Uale,tu facile(qđ calamo deſt)intelligētia ꝯpēſabis.

Excuſatur ſilētiū ⁊ petitur

Amicicias/ꝯſtātia firmas/loco ſalutis. Caritas nū ſcriptio,
cioꝝ/cariſſime vir/me vti ſilētio longo coegit. ħ tñ latoꝛe aſpecto/
ceſſare a ſcribēdo non potui:ne/nō ſolū tuo ſꝫ etiā meo deſiderio
negarē:qđ me videbā officio veteris amoꝛis debere. Uelim tibi
pſuadeas:animū erga te meū immutare nō poſſe, nā neqꝫ tu ꝯmit
tis vt mutari opoꝛtet:neqꝫ bis ſum:qui amiciciā ſine cauſa diſſol
uā. Tenax amicoꝝ ſum:tarde tñ in amiciciā venio:ſꝫ recedo tar
dius. nec ſoleo amiciciā ſemel partā dirumpere:vel(vt ꝓpius v̄ba
tuliꝗ attingā)nec eluere:diſſuere vel diſcindere:vel veterez amoꝛē
nouo amoꝛe/vel clauū clauo expellere. Nō facit interuallū loci/a
micoꝛum animos diſſidere. Non ſemper cū amico pꝛeſentē eſſe li
cet:non ſꝑ decet nō ſꝑ expedit:non ſꝑ opoꝛtet. Sed litteris inter
abſentes imago refulget pꝛeſentie/quibus animum cum amico mi
ſcemus. Quare rogo interludamus frequenter epiſtolis/quarum
eiuſmodi vſus eſt:vt locis diſiūcti/iungantur affectu. ijſdēqꝫ ami
cicia cepta quaſi firmis anchoꝛis continetur. Finez do vale.ſomn⁹
enim inuadit oculos/⁊ digitos meos pendulos reddit:⁊ calami
male tenaces/puluinar me vocat daturum obliuia curis.

Reſponſio cum petitione.

Suauioꝛes oī dulcoꝛe ſalutes. Lr̄is ꝙ valitudini intendat,
tuis popoſciſti ꝙ frequēter ſcriberē:id futuꝝ polliceoꝛ:ne tibi negē
qđ poſtulas:ne quoqꝫ immutē qđ iā diu mihi in vſum fuit. Tam
foꝛtis em̄ mihi ſꝑ amicicie nexus fuit:quē nō facile vlla diſſolutio
ne ſeiūgi poſſe ꝯcedā. Neqꝫ van⁹ fuero ciceronis auditoꝛ/qui p̄ce
pit cūctis reb⁹ amiciciā anteponi debere:quā e vita hominū deme
re(idē) exiſtimat:ac ſolē e mūdo tollere. Hāc igit̄.velim in me alti
us infuſam exiſtimes:ꝙ poſſit ex abſentia euolare. Inanimis em̄
amiciciatum ſedes eſt:qui animi in vera amicicia/etſi coꝛpoꝛa di
ſtāt:diſtare non poſſunt,cū ſibi ſeſe ſic miſceāt vt vn⁹ fiant. Ceteꝝ
audiui vñ non parum dolui:te ſubegrotū eſſe. Hichic rogare me

amor impellit/vt eo amplius tue ſanitati intēdas/quo plures amicos optios habes/quos tua bona valitudine velis reddere cōſolatos/inter quos me letiſſimū dabis/qui tuam optimam ſoſpitatez nō minus libēter audiam/ꝙ ſentiā meam. Viuito letus/veteriſqz nr̄i amoris/quo diſtantior eo tenatior eſto. Ex pariſius ſeptēbris viceſima octaua/tarde dum ſuaſerant candentia ſidera ſomnos.

Mittūtur amico capones.

Salutes tam abundas/vt ſaccos repleāt/ſportas ꝛ bigas. Mitto tibi capones ſex bene caudatos/ꝛ iudicio meo perpulcros/ꝛ ſi forte/hoc te magis iuuat etiam pingues. Tue erit bonitatis non doni valorem/ſed mittentis affectum ponderare. Quanꝙ enim munuſculum paruum ſit/id tamen offert leta manus/ꝛ magna voluntas. Et ſi quid ex me vis/inclino humeros/ſibi a te faſciculum imponi expectantes. Tu ſaluus viue/valeqz beatus.

Reſpō ad epiſtolā predictā.

Salutes multas cum dilectionis ardore. Dum feſſa mēbra lect⁹/ꝛ laſſus puluinar aures confouere cepiſſet/altus quoqz ſomn⁹ me oppreſſerat. Ecce pulſat ad valuas inſultat/clamitat nūci⁹ tu⁹/offertqz/mox intromiſſus/mūera tua/q̄ leto vultu duplicauit. Qui ſtatim vt veñit regredi voluit/quo d̄ſiderio meo abſtraxit/qd̄ tuis iuſſib⁹ addidit. Sz ea lōge magis adauxit ep̄le tue dulciſſim⁹ ſonus/qui aures plus reficit meas/ꝙ ſibulātis aure nautas mollior ꝑcella delectāt. Habeo tibi oblati mūeris gratias multas. Sz maxim vellē ꝙ munex ꝯtractior/ſz lr̄ax liberalior eſſes/quē mox viſe cor meum rapiunt/dulci ſermone diſerte. Vale ad lectum rurſus me vocat ſopifera nox/longe prouecta cadunt palpebre/digitus elabitur penna/patiuntur nam oculi mira grauitate ſoporem.

Scribit vniuerſitas ad conſilium/pro priuilegiorūm tuitione.

Premiſſa recōmendatione decenti/ac debita. Viri egregij/dn̄i/amiciqz noſtri cariſſimi/mittim⁹ iam nūc ad preſentiaz dn̄ationū veſtrax/venerabilē vix dilectū noſtrū atqz fidelē/preſentiuz exhi

bitorem/noſtra ex parte pleniſſime informatū/occaſione cuiuſdaȝ edicti/auctoritate ſereniſſimi noſtri principis ſuper feudis nouiter emanati/rogantes prece validiori qua poſſumus ꝛ valemus: qua tenus illi in dicendis audiētiaȝ/ꝛ fidem preſtitis: ipſam vniuerſi tatem humilē filiam prefati principis noſtri/atqꝫ nos perpruden-tiſſimas probitates veſtras ita ꝓtegere dignemini: vt ratione pre dicti edicti/priuilegijs ſuis ꝛ indultis atqꝫ nobis/minime deroge tur: nunc aut in futurum. Quo nobis placitum ſingulariſſimuȝ fa cietis: eoqꝫ magis nos obnixos/ad vr̄a q̄qꝫ vota ꝯſtituetis. Vale te viri egregij ꝓſperitate felici. Datū louanij ſub ſigillo nr̄o recto-rie Anno. M. cccc. ſeptuageſimo. i. Menſis ianuarij die ſexta.

Epiſtola vniuerſitatis ad

cancelarium Brabantie pro eodem

Precelentiſſime vir/magnifice dn̄e/amiceqꝫ nr̄ cariſſime. Noti-tia illa prehabita qua nobis inuicē ꝯfauere tenemur: ſpē nobis ꝯtu lit ꝛ auſum ꝛ fidem. Nō ad veſtrā ꝑſonā nobis cariſſimā/ſuꝑ oc currentibus nr̄is acceſſuȝ haberem⁹ ꝓniorē. Cumqꝫ intelleximꝰ/vir egregie/quoddā eſſe auctoritate illuſtriſſimi principis nr̄i/ſuꝑ feu dis publicatū edictum/quo plurimū ſuppoſitis nr̄is derogari time mus: ſi nō bonis ꝯſilijs atqꝫ prudētijs ſit occurſum. Pro quo nūc noſtros fidos mittimus atqꝫ dilectos/vt in ꝯſilio brabancie/no-ſtras aperiant requeſtas/cui digniſſime/cācellariatꝰ dignitate pre ſidetis. Vos igitᷣ(quē allumnū precipuum noſtrū ꝛ ſcimus ꝛ fore gaudemus) diligentiſſima prece rogamus quatinus rem noſtram fauorabili promotione/aſſiſtentiaqꝫ cōdebita dignemini ſuſcipe-re commiſſam/atqꝫ eam (vbi labi ceperit) brachio dextro tam po tenter q̄ꝫ prudenter ſtantem ꝛ rectam conſeruare: vt ei parte ex om ni ſecuriſſime ſit proſpectum. Valete feliciter vt optamus.

Scribit particularis ami

cus ad cancellarium pro eodem.

Miſerūt nuꝑ ad vos ꝓſtantiſſime dn̄e/dn̄i deputati nr̄e vniuerſi tatis lr̄as quaꝝ votis/dū ꝑ vos parte ꝯceſſum iudicarēt: Statuiſ ſentqꝫ rurſus/ꝛ quidem intimius ad vos ſcribere. Mox a me pe

tunt:vt ſuis lr̄is ad vos mittēdis/etiam ac etiā meas adiūgaz:qđ ideo dictū velim:ne exiſtimatis ꝙ fatuitas mea(que alioquin immenſa eſt)me ad vos ſcribere in hac cauſa ꝯcitet:quaſi putem ꝙ arenule ꝯcederet:qđ mōti negatū eſt.Uel quaſi veniā:mari aditurꝰ guttuiā/vel ſolē fabula adiuturus.Uos tn̄ mihi parcite: ſi facere cogor:qđ negare nec poſſum:nec audeo.Nō modū video quo euadam.Etiā ſi me ciclopū abderē antro/quotiēs vniuerſitatis nr̄e lr̄e ad vos mittātur:quin vel mee ſint comites.Effecit hoc bonitas in me vr̄a/ꝙ quiſqꝫ putat amiciciaꝝ vr̄aꝝ ditiſſimā venā mihi ſemper apertam nec precibus meis vos temporis vnꝗ̄ obdituruꝫ peſſulum.Rogo igiẗ ſi quid lr̄e mee poſſint:vel excitādo vel accuēdo/taliter in hac cauſa facile:vt qđ ſepe putatū eſt:ſcitū fiat:vel ſi ſepe ſcitum ſit:ꝑ/iamiā etiā ꝯfirmetur.Uale feliciter.Ex louanio raptim alata manu pennatis digitis/calamo ſine freno currente.

Reſpōdet cācellarius priuate perſone/ſuper precedentibus.

Plurimas larga menſura ſalutes.Non potuit(paule)tuis lr̄is fauor in te meus augeri:qui ſtetit in ſummo.Dicas vniuerſitati/qđ pro eius negocio conficiendo:omnem meam curam polliceor:ſine vlla excepciōe/aut laboris aut occupationis/aut temporis/Sed eius deſiderij impletionem/Cum hac exceptiōe/quantuꝫ valeā:quantumqꝫ poſſim.Uale paule/te ſanum tene te ſeruū iocundū.

Nepos nepoti excuſans ſe ſuper poſtulato ex eo in quadam re conſilio

Plurimam ꝯmendacōis/ſalutiſqꝫ p̄ſtantiam nihil tantope deſidero/cariſſime nepos/ꝗ̄ tibi per me placitum iri:qui omnium primus te vltro ſemꝑ ad mea deſideria(ne dicā)obtuliſti:ſꝫ alios(ſi opꝰ eſſet)excitaſti ita mihi deos oēs ꝓpicios velim:nihil mihi durū fore iubebis:ad qđ etiam (preter meritu3)me traheret linea parentele.Sed hoc indignum reor:ꝙ meum iudiciū poſtulas:ꝛ ꝯſiliū/qui in nulla re plantam tuam adequare frondibus quo non aliud mihi facere videris:ꝗ̄ leporis alto ſub equore/vel ſub vndis ignē queras.Unaqueqꝫ res ſuis locis/ſuiſqꝫ ſedibus eſt ꝗ̄renda.

Sz in h tñ tuū affectū metioꝛ:nō effectū. Nimis me eſtimas:ni-
mis tribuis:nimis extollis. Si em̄ ab alio ſcriberent:ludi crederez
atz rideri. Sz certū nō habeo:ꝙ lr̄e tue/de puriſſiā quidē ꝑte aīmi
tui ꝓdeūt:nec fallūt:vtinā n̄ fallerent. Diu ꝯptiſſimū habui:te ni
hil me inamāti⁹ eē:ꝛ nihil ꝯſilio tuo p̄ſtāti⁹:quo n̄ auſim tuo ſplē
dori vmbrā meam adiūcere. Sz taceo:qm̄ ſi ego a te laudat⁹/lau
dare te cepero:vereoꝛ ne nō tam ꝓferre iudiciū meū ꝙ̄ referre gra
tiā videar. Sz(vt ad rem redeā)nihil eſt qd̄ de hac re in dexteram
aurē fidutia mea dormias:quo tm̄ potētiā/nō volūtatē accuſabis.
Nam nūllū onus(quod virium meaꝝ eſſet)pro te effugerem. etiā
animam ſub faſce daturus. Vale in eo qui ventis ocia mandat.

Scribit auūculus ad nepo

tē/arguēs eū/ꝛ fratres:ꝙ inſatiabiles ſint:quib⁹ ſubuēcōes negat
Amicas/amico cord/ſalutes. Dediſti ad me lr̄as mltas/aliquez
ſꝑ defectū p̄ſeferētes. Iā deeſt veſtis/iam arma/iā equus. fratres
tui ad aliā mihi aurē pēdent:oēs clamatis ꝛ petitis:nuſꝙ̄ mihi re
quies. Et(qd̄ indigni⁹ fero)vos oēs (cattoꝝ more) quātomagis di
mulcemini/tāto alti⁹ caudā leuatis:quos niſi quis de⁹ nouos rem
derit:omnis fuerit dom⁹ melioꝛ/q̄ a vobis remotioꝛ. Tu tāto fa
ſtu inflaris vt quaſi ꝯſumptus in fumum euaneſcas. Si primo ver
bo non aſſequeris/qd̄ optas:mox nares ꝯtrahes:rugabis frontē:
leuabis ceruicē:faciemqz iā pallore veſties:iā ruboꝛe ꝯfūdes ꝛ vo
cē oris/inſano repente clamoꝛe mutabis. Plano igit̄ v̄bo peto:ꝙ
me ammodo miſſū facias:nō ſum in ſpē nat⁹ omniū/nec ad omni
um vota coactus/qui vix mihi ſatiſſum. tagus hiſpaniā preterfluit
Pactalus aſiam/qui duo fluuij/aureas arenas habere dicuntur
huc eundūz/tibi migrandum eſt:qui tanto ſemper auro eges. Nā
quod a me petis/ad te nō ibit. Qd̄ potui feci. ꝛ quia id nūꝙ̄ ſuffi
cit:quere aliunde qd̄ ſufficit. Video me ſatiſdiu te meo ſinu con-
fouiſſe. Vale pro meritis:es enim vnus omnium gratiſſimus.

Cōmēdatur magiſtro ſcola

Salutes/letiſſimo ſole letioꝛes. Ha ris/ad ſui ſeruitium.
beo domi iuuenem tui ſeruicij appetentiſſimum/aſpectu gratum/

litteris eruditū/hilarissima indole clarꝫ(Quodqꝫ ſuꝑ omnia pcl-
oſuꝫ eſt)integra fide/ꝛ ſingulari bonitate pſtantem. Qui corpus
habet natura ſolidum/multa exercitatione duratum. Qui a tene-
bris annis virtuti incubuit. Ad itaꝫ tardus/ꝛ vetus in verbo. quē
dum noſſe ceperis: ꝛ amare ſimul incipies/ꝛ mirari: valde ſeruil
eſt:obediens ꝛ hūilis. Cuius virtus tanta eſt: vt cū oib᷒ q̄at omī
genere laudis contendere: ꝙ ſi lapides loqui poſſent:in ſuā laudē
linguas ſoluerent. Quē ſi in ſeruitorem acceperis:nō Philogetes
Herculi carior erat. nec Chiron Achilli. Nam ſimilis eſt amare
ſimilem/omniſqꝫ probus afficitur pbis/nec virtus poteſt nō pla-
cere virtuti. Verum plus dixero:fore ſpero:ꝙ plus eum amaue-
ris:ꝙ̄ Peritheum Theſeus/aut Oreſtem Pilades. Nam is ore
Tullius eſt:Paris in facie/Pirruſqꝫ vigore. Sed neſcio an ob
erit:ꝙ magnus iam eum diſcendi ardor inuaſit. Nihil eīm/niſi li-
bros/ſcolas/ꝛ magiſtros cogitat In hoc vnum ſolicitos agit di-
es ꝛ noctes in ſomnes/quē ſi te ꝯtigerit in famulū admittere:tue
erit bonitatis/ſuo fauore poſito/opēqꝫ ferre tam iuſtis deſide-
riis. Et ſi quid inde damni/tuo accedat ſeruicio/fuerit tibi in p̄-
miū oīpotētis merces eterna. Quā tibi largiri dignet̄ ille qui pōt.

Reſpō ad epiſtolā predictā

Salutes/multa caritate fulgentes. Laudaſti vir optime/quē ad
me famulū miſiſti. Audiui etiā te ꝛ priores laudauiſſe. Sed po-
tuit forte tibi/vel prudentia vt bonos faceres:vel fortuna vt inue
nires pſtitiſſe. Mihi fateor:hactenus neutꝝ cōceſſum eſt:cū vtri
uſqꝫ tn̄ ſtudiū mihi ſemꝑ fuerit. Ego bonū ſeruū nunꝙ̄ vidi. que-
ro tamē: qui ſi caſu aliquo obuius mihi fuerit velut occurſu bicipi
tis hoīs obſtupeſcam. Neſcio an in te ceciderit antiquū pverbium
plus equo laudat:qui vult venales extendere merces. Ab eo tēpe
quo mecum fuit:tercius iam menſis agitur:qui nō tam mea prece
pta/ꝙ̄ ſue veſtis nitorem curauit:ne aduenticie ſordis quid rapi-
at:vel impreſſas plicas colliſa remittat. Cui etiaꝫ metus ſemꝑ mul
tus adeſt:ne dato ordine capillus effluat. Ne quoqꝫ complicitos
comarꝫ globos/leuis aura confundat. ſepem capilloꝝ gerit:auri-
bus ꝛ oculis importunā. Sempqꝫ pendent ſibi longiſſimi ab in-

tenſo vertice crines ſtudet placere mulierũ oculis. Et maxime illis quibus diſplicere lucro eſſet ⁊ decori. Nunꝙ is ſpeculo inconſulto in publicũ ꝓdit/ in illo ſe comare/ ſe ornare/ ſe mirari/ vultum/ crineſq3 cõponere ſtudet. In p̃cioq3 hʒ femineos mores. Cũctaq3 muliebria vſq3 adeo ſectat̃/ vt dũ eũ in lucem natura ꝓduceret/ viſa ſit domicellã cogitaſſe. In veſtibus ſumptuoſior eſt/ ꝙ vel mos paternus/ vel dignitas ſuoꝝ maioꝝ/ vel ſua facultas expoſtulat/ q̃ ſuis voluptatibus/ nõ meis vacat obſequijs. Finẽ do ne ſim verboſior/ ne dicar tedioſior. Remittã illud ad te/ quẽ ſi bonũ ſeruitorẽ effeceris/ tu palmã adeptus/ coronatus incedas/ ⁊ bene valeas.

Scribitur ad priorem monaſterij/ ne quendã in donatum admittat.

Salutes amiciſſimo cultu fecundas. Aures aduſq3 meas dilatũ eſt religioſiſſime dñe/ filium curati inſtare vehementer/ vt in donatũ monaſterij tui ſit receptus. Itaq3 rogatum me fecit/ ꝙ eum tibi cõmendatũ efficerem/ quo ſibi patronus eam ad rem ⁊ opitulator adeſſem. Sed volens ego veritati ſeruire/ nõ roganti. Conſulo/ ab eo te (quo leuius potes) abſolue. Nam ſi eum in paucam loquelam admiſeris/ nunꝙ a collo ꝓpuleris/ qui millies retruſus/ millies aggredi nõ veretur. Nunꝙ illo victorem ypocritã vidiſti/ cui dum loqueris/ loquit̃ ſubmiſſius/ ſe declinabit/ genua flectet inclinatoq3 in terram capite/ ambulans humilitatem profitetur. Lento ſermone/ tenuiq3 voce ad omẽ verbum ſuſpirat. Gaudet fictis ſanctitatis laudibus p̃dicari/ ⁊ neglecta veritate meritoꝝ de ſola curat opinione. Qui ſi ſe leui ſermone offenſum videat/ continuo attollet ſupciliũ/ mentũ leuabit/ mox palliet/ mox eſtuat/ mox vultum rubore confundit/ ⁊ magnam trementibus labris impatiẽtiam pectoris oſtendit. Quem vnico verbo ita mutaueris/ vt exiguo momento/ nõ agnoſcas eundẽ. Cui ꝓpe plura ſunt mendatia q̃ verba/ vt nõ videat̃ tam eſca/ ꝙ mẽdacio viuere. Nullius ſecreti tenax eſt/ clauẽ oris diu amiſit/ quẽ nõ dignũ teneo vt locũ tuis in ſedibus inueniret. Citius canẽ ab vncto corio terrebis/ ꝙ eũ a cipho depuleris. nõ eſt eo ſus imundior nõ vulpes fraudulentior/ nec amat aliquẽ/ nec amatur ab vllo. Libidini ita incumbit/ quaſi non de libidine ſed de gl'ia certamen. hinnire incipit more equorũ ſi mulierem viderit/ qui ad ingluuiẽ crapulatur/ nõ doctus fabam

pythagoꝛe/ Nec olus Oꝛacij edere. Latius in hac re loqueretur ni
ſi occupatio ingens ⁊ breue tps adeſſent. V. q̄ q̄as optare felici⁹.

Alia epiſtola ad idem aliis mediis.

S. tpe nō caſuras vllo. q̄ hūc virū (de quo mecū nuncius tuus mul
tū verbi hūit) in donatū ambigis ſuſcipe: nihil facis a tuis mori-
bus alienū bñ in agendis, deliberare ſapientū eſt: quoꝝ extra nu-
merū nemo te ponit. Sꝫ quo certioꝛ fias, habuit is manus pice li
nitas ⁊ ſemp aduncas velquaſi aqua lotas plantaginis/ eiuſdem vi
ꝯtractas/ ac coriū cerneres viuis pꝛunis appoſitū. Nihil cuiq̄ pro
pꝛiū exiſtimat: ſed putat cōmunia omībus oīa/ inherens illi poeti
co/ medio poſuit deus om̄ia campo. Non em̄ bonoꝝ alterius oſoꝛ
eſt: nec multū ponderat quo vento res ꝯflentur modo ſuo cumulo
accedant. Tenes quid velim. Ceteꝝ ſi noua petis. Ita nobiſcum
eunt res vt nulle nobis epule dulces ſunt: nunq̄ felix ſopoꝛ/ no-
cteſqꝫ quiete. Sepe nos rumoꝛ ſine auctoꝛe ꝯſperſus ꝯteret: falſas
qꝫ nobis ymagines conſtruimus in peiuſqꝫ ſingula vertimus om-
nis noſter ſermo luctibus eſt ⁊ ſuſpiriis plenus/ ſempqꝫ illud vir-
gilianum ante oculos verſatur. Bella hoꝛrida bella/ ⁊ tibrim mul
to ſpumantē ſanguine cerno. Multa nobis duritas ſideꝝ atqꝫ fa-
toꝝ eſt: gladius ſemp ceruici herere videtur. Vale ex. N. tarde/
dum ſurgit nox auctura timoꝛes.

Cōſulitur amico ne ad animum trahatur oblocutio detractoꝛis.

Plurimā fauentiſſimo coꝛde ſalutem. Nuper ad me venit amice
ſincere/ vicinus tuus de quo bono iure ꝯqueri ſoles. Multa de
te plena bucca pferrens/ qui meas aures rupit ſua ſtultiloquētia/
cū ſit om̄i pica graculoqꝫ loquatioꝛ/ cuius moꝛes lingua pandit:
vilia enim verba: vilem animū pꝛofitentur Conſulo ne ad animū
traxeris indigneqꝫ tuleris/ que de te garrit. omnia nanqꝫ mala.
licꝫ etiā leuia ſint p impatientiā ingraueſcūt. ſuus cuiqꝫ mos etiā
ei⁹ mala dicere in naturā ꝯverſum ē. Quis ꝯtra naturā certabit: q̄s
pelago ne fluctuet ꝓhibebit: vel igni ne caleat. Loquax inimicus
minus offendit. Raro moꝛdet canis/ qui latrat. Nocet magis ira

que tegitur, Minus faciũt qui magna loquunt̃. Sed (vt verꝫ fate
at) cepit tandẽ (dũ me longo tractu audiuerat) in bonam ptẽ ſuam
linguam inflectere. Aiebat eñ ſe cupe ſeſe fraterno ſub amore tu-
is affectibus ꝯformari: ꝛ ꝙ omnia vetera forent in obliuionis cã
po ſepulta. Rem meo iudicio feceris tuis moribꝰ tueqꝫ virtuti nõ
imparem / ſi imotum ſp animũ tenueris: prorſus nihilipẽdo quid
dicat: agat: vel molliatur. Tu fac valeas quieteqꝫ viuas, areãqꝫ il
li vituperationis relinquas, ſuũ ſit maledicere: tuũ benefacere.

Reſponſio ad precedentem

cum deteſtatione detractoris ꝛ ſuoꝝ moꝝ.

Proſperitatẽ optate ſalutis. Ex calce literaꝝ tuaꝝ fidiſſime vir ac
cepi / ꝙ emulus meus multa tibi pulcra dixit: quo apud te innocẽ
tior / vrbaniorqꝫ videretur. Itaqꝫ cauteloſe hoc efficit: non vt ab
ſcindat: ſed abſcondat vicia. qui tñ vſqꝫadeo inuidus pmonet (qd
ſi poſſet) oculo hoibus effoderet: ne ſolẽ viderent. Vex ſi capillũ
in homie habeat: cito excreſcere facit in trabem (more muſcaꝝ) nil
boni acturus / ſed ea mox fedaturus: ſi q̃ bñ acta ꝯſpexit. Neſcio
cur tantope miraris / ſi laceſſitus tantis iniurijs moueor: qui ſi vi
des lapidem teri / ignem videbis erũpere. Quid mirꝫ ſi inanitatis
ego rebus mollior / nõ amplius ipſis ferre valeã. Noſti eñ quãto
conatu ille, ille (ſuperi quẽ fulmine pdant) famã meã nigrare molit̃
vt ſub illiꝰ vmbra poſſit ſuã infamiã occultare. Si mihi tñ ad vin
dictã tanta volũtas adeſſet q̃ta facultas / nũꝙ hec fecerit libere / li
center ipũne. Verꝫ de h alias (dũ p ociũ dabit̃) tecũ pluribus agam
Si quid ex me velis pcipito: tuis nam votis nõ modo mea: ſꝫ me
ipſum totũ ex plenis viſceribus cordis impendo. Et bñ valeto.

Scribit filius pro veſte.

Obedientiam hũmilimã / ex centro cordis loco ſalutis. Noſcerit
veſtra paterna benignitas / honorandiſſime pater / ꝙ indecoꝝ ſit
inter honeſtiſſimos viros / quos inter verſari me ſemp oportet / vi
li abiecta / laceraqꝫ veſte ꝯparere. Detritum id totũ eſt: quicquid
veſtium habui / vix filum filo coheret. Rogo igitur humilima pce
tunicam mihi fieri longam et largam: non auaro forcipe ſciſſam /

eamq́ꝫ rubeam: quã veſter in me fauoꝛ ꝛ honoꝛ eluceant magis/ quo valeã nõ modo veſter filius/ſed vel dilectus iudicari. Valete in valitudinis largitoꝛe. Ex Louanio adeo raptim/vt nõ tam currere manus ꝙ decurrere videt̃. Octobꝛis.ij. ſub nocte ſilenti.

Reſponſio in pꝛima parte ſeriosa/in calce deriſoꝛia.

Petis (fili) veſtem/ꝛ quidem rubeam/vbi in hoc hyemis aduẽtu nõ calorẽ/ſꝫ colorẽ poſtulas: qui nõ tã neceſſitati/ꝙ vanitati ſubueñiri requiris. Qui veſtiũ cultu magis videris inſiſtere ꝙ ſciẽtie vel virtuti. qui (credo pueroꝝ moꝛe) veteres veſtes volenter laceras/vt nouas recipias. vtiq́ꝫ fili nõ tantoꝑe coꝛpis cultũ curares: niſi neglecta tibi mens eſſet incultaq́ꝫ virtutibus: quid longam et latam veſtem queris/q̃ lutũ ꝛ puluerem trahat: ꝛ in humũ demiſſa calcet̃. eãq́ꝫ rubeã/ꝛ oculis ſplendidã/q̃ te nõ oꝛnaret/ſꝫ tuam ſtulticiã ꝓderet. Nam veſtis ꝙ par eſt inſignioꝛ/mouere ſolet alios in riſus/atq́ꝫ cachinnos. Prudentibꝰ aũt viris/inter quos te verſari dicis/ſꝑ accepta eſt neglecta cura decoris tali moderatiõe vt nec ſoꝛdeat veſtis nec ſplendeat. Veſtias (velim) animũ virtutibus. hec veſtis ſolida eſt ꝛ ſincera/nõ a caſu pendula. Pro veſte aũt coꝛpis tui mittam tibi griſeam veſtem/ne pediculi (quos abũde nutrire ꝯſueſti) tuo cũ pudoꝛe ſeſe oculis hoĩm ingerant. Alia enĩ id genus griſea/facile oculis griſea veſtis. Scis enĩ ꝙ ſimilis coloꝛ ſimilem tegat: pꝛodantq́ꝫ ſe ꝯtrariũ. Cõmenda me magiſtro tuo/viro mihi ob ſuas virtutes ſũme colendo. Ex Doꝛdaco octobꝛis.ij. celeri manu/ꝛ auida penna.

Scribit amicus amico non poſſe votis ſuis ſatis eſſe: cũ excuſatione ꝛ oblatione.

Plurimas coꝛpis aĩeq́ꝫ ſalutes. Non ſum beniuolentie neſcius (vir p̃ſtantiſſime) quã in me vicibus multis/magno aceruo ꝯgeſſiſti. Qui me tantis ſemꝑ meritis/atq́ꝫ fauoꝛibꝰ affluenter ꝛ oꝛnaſti ꝛ p̃ueniſti: vt coꝝ p̃ multitudine totus in me abſoꝛptus videaris: quo flãma mihi amoꝛis in te ſuccreuit: cuius exuberantiam tacere ſtatui ꝛ mei ad tua ſeruicia oblationẽ/ne in me clamitet Pytha

gotãs. Age magna nõ magna ꝓmittẽs. diuites verboꝝ inopes re‑
rum eſſe ꝯſueuerũt magnis ꝓmiſſoribus/minimũ fidei eſſe ſolet.
Si quid igit̃ ex me velis ſcrebe: pete: ꝓba: dabit expientia fidem
Sz ne inani alaris ſpe/nihil hic loci eſſe video: qđ faciat in rẽ tuã
nã ſumpt⁹ hic lucra exuperãt. Rẽ paucis tenes. aliũde tibi ꝯſulas
optet clare loquoꝛ: ſpero iã pridẽ te vł abuſqz Gandauo/vbi apđ
te agerẽ lucide cognouiſſe: me hĳs moꝛibus eſſe/vt verbis paſcere
didicerim neminẽ. qđ amplius ſcribã habeo nihil niſi ꝙ let⁹ valeã

Inuitatio partim ſerioſa partim iocoſa: vt frequens ſit ſcriptio.

Saiutes deſiderĳs cõpares. In pꝛimis te plurimũ rogo cariſſime
vir/id mihi ꝯcedas/ne minoꝛẽ geras de me fidem/ꝙ qui te ſaluũ
⁊ res tuas maxime optant. Velimqz ego intelligas te hr̃e in me
hoiem amantiſſimũ tui/⁊ ſine vlla exceptiõe deditiſſimũ tibi/qui
⁊ ſi coꝛpe tibi pñs eſſe non poſſum: amoꝛe tñ ⁊ ſpũ aſſum. Et tu ex
aduerſo is es/qui nullũ erga te ſterilem amoꝛẽ ſinis. Noſtra er‑
go amicitia quã nec locoꝝ nec tempoꝝ magnitudo diuellere poteſt
nos ad calamũ trahat. Amo lr̃as tuas/quas tenaci fideliqz ſeruo
memoꝛia/quas nũꝙ video qui nõ miro quodã caloꝛe ſcribendi ar
deam: rurſus ſi taces maioꝛ mihi ſcribendi cupiditas ſilentio con
citatur: quid eñ pulcrius ꝙ amicũ eplis colloqui. Ego eñ ſic mihi
ſuaſi: aut nullum eſſe bonũ in vita/aut illud eſſe cum amicicia iun
ctum/q̃ inter abſentes (niſi eplis) floꝛere nõ pőt. Sepe mihi polli
citus es frequẽter ſcribere: ſz ſi in memoꝛia tua quid foꝛaminis fu
it: quo ꝓmiſſum excidit (rogo) id obſtruas: ne (qđ de nouo p̃cibus
iam meis infundo) iteꝝ atz iteꝝ decidat. Sed ſatis iocatus ſum:
ſerioſa iam p̃ce poſtulo ſepe ac ſepe ſcribito: nec velis te ãplius ex‑
cuſatione (q̃ negligentie ſp̃ ſocia eſt) expurgare: q̃ ſi nihil habuiſſes
qđ ſcriberes: qui ſaltem illud ſcribere potuiſti: te nihil habere qđ
ſcriberes. Si vales bene eſt: ego quoqz valeo.

Epiſtola reſponſiua et excuſatiua frequentis ſcripti onis/et qualitate tempoꝛis.

Votis potiri loco ſalutis. Sepe ad te ſcribere credidi/colende p̃
ceptoꝛ ſed alia ex alĳs impedimenta ꝯſurgunt: veteribuſqz nego‑

cuꝰs noua ſemꝑ accreſcunt/nec priora pagunt. Omniaqꝫ negocia mea ſe miſcent ꝛ cõfundũt/vt vel ſe pellant/vt ꝓcella ꝓcellam/vl ſeſe trahant vt cortina cortinã/que ſemꝑ mentem a cepto auertũt vix ad mediã horã ſomnus mihi obrepit ſub tanto pondere negocioꝝ ſemꝑ eñ mihi aſſunt ſine fine labores/quibus non ſubſiſtere poſſum/niſi ꝑ labores requiem quererẽ/qui in requie/requiẽ non inuenio. Te igitur exoratũ velim vt raritati ignoſcas/ad quã me neceſſitas nõ deſidia traxit. Sꝫ in ſumma illud habeto/ ꝙ aliqua magna reſtant/q̃ hoc tꝑe etiã (ſi mihi ociũ eſſet) penna non ſineret effluere Sunt eñ periculoſa nõ aperte frontis tꝑa/adeoqꝫ turbata omnia/vt nemo ſciat quo nauiget vento/vel quas in manus littere (ſi quis ſcribat) caſure ſint/ꝛ q̃tum leſure/ſi male ceciderint Tacebo igitur/ne verba forte aliqua incautius ꝓlata ſtatui obſint meo/quo qui eſt ꝑuus fiat nullus. Vale. ex Pariſius octobris prima tarde/vt cũ epl'a dies ipſe clauderetur.

Petitur conſultatio ſuper cauſa pendente coram officiali ꝛ aſſiſtentia.

Salutes plurimas ſuaui amore ſpirantes. Cauſam habeo coram officiali albienſi/venerabilis dñe/quã potẽtia aduerſariꝫ mei huc uſqꝫ potius q̃ꝫ equitas rexit. quã ſi perdo/ſtatui meo grauiſſimum vulnus infligitur. qđ ne accidat in tua bonitate poſitũ eſt. Mitto tibi in cedula his incluſa/caſum atqꝫ ꝓceſſum/ſuꝑ quo conſultationẽ ſcribito. Et ſi quid in ꝓceſſu per me minus ꝓuiſum ſit/tua prudentia corrigatur. Nam ad te/tanq̃ꝫ ad portũ quendam/ꝛ firmã conſilioꝝ anchorã confugio/qui in tuã gratiã ꝛ prudentiã omnẽ meam curam/cogitationẽ mentẽ deniqꝫ oẽm/ꝛ ſpem meam fixi ꝛ collocaui. Vereor eñ (niſi adiumenta ꝓſtiteris) cauſam meam in ꝑiculũ eſſe lapſuram. nõ quidem ꝙ de iure meo dubiũ ſit/aut ſiniſtre de iudicum ſuſpicer equitate. ſed quia aduerſariꝫ mei tantꝰ litium amor eſt (vt niſi cum ſua aſtutia/tua diligentia/tuaqꝫ induſtria circũmſpecte certent) non video quo facile dicta cauſa ſubſiſtere poſſit/ quin indefenſa tanto calliditatis et aſtutie aduerſatori cito ſuccũbat. Quod ſi feceris expecta futurꝫ/ꝙ tuis votis libẽs

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

eq̃ue paratuſq́ʒ pareã̄,nec em̄ tā meũʒ ꝯmodũ mihi carꝫ erit(qđ
ex te accepero) ꝙ fuerit mihi relatio gratiaꝝ iocũda: q̃ etſi forſan
nō tā digna erit vt tua merita exigāt:tñ ꝛ iuſta erit ꝛ debita etſi po
tero gratioſa.Uale fortis ſp ꝛ ſan⁹/ferriq́ʒ recocti robore firmioꝛ

Reſpō cōtinēs iudicij laudē

Salutes placidiores gēmis ꝛ auro.Si tua cauſa vir dilectiſſime
iuſticia fulgeat:nihil eſt quo deſperes.Iudex em̄ vir lrĩs plenus
eſt iuriſq́ʒ peritiſſimus/qui a ſemita recta deflecti nō poterit.adeo
q́ʒ amat qđ iuſtũ eſt:vt nihil poſſit niſi equũ facere.linceos habet
oculos/videt vt argus/ꝑtiũ verſucias ſua induſtria/facile noſcit
faciliuſq́ʒ frangit atq́ʒ retundit.et q̃ cauillatiōibus ſiniſtris ꝑtes cō
fuſa efficiũt:atq́ʒ turbata/mox oīa in ſedē debitā et locũ reſtituit
qui facile ꝓſpexit ne cauſe tue equitatē improba hoīum ꝯſilia vin/
cant,in ſolā q́ʒ iuſticiā lumina ſua fixa tenet:nec p̃ce/nec auro de/
clinat ab illa.Uale et me puta tibi ſp dilectiſſimũ fore/qñ qđē ſic
tua imenſa deme expoſcũt merita/qui ſi forte nō fortem aut potē
tem vt velim:conſtantem tñ tibi animũ ſemꝑ polliceoꝛ atq́ʒ volen
tem,in ꝓceſſione oppidi tui me tibi pñtem contuliſſem:niſi maris
tumoꝛ increſcens mihi tranſitum denegaſſet.

Reſponſio alia in aliā partē

Amicicias ſolidas minutione carentes.Aduerſarius tuus vir eſt
verſuto occultoq́ʒ ingenio/et eo plane improbus/atq́ʒ huiuſcemo
di moꝝ/qui nō dico alienos/ſed ne ſuos quidē in pace relinquit:
quos iniurijs et ꝯtumelijs quottidie ꝯſectat:ſe tñ innocentiſſimũ
fingit:modo queritur:modo gemit:nũc tp̄us accuſat:nũc om̄es
iuſticiam ſuā predicat vt pallio verboꝝ fallacias tegat:quo homie
nihil ꝓduxit natura fraudulentius.Sed certe interea ꝙ aduerſa
rius tuus dolis certat:vinces(ſi ex aduerſo certaueris)nũmis.Iu
dex em̄ qđcũq́ʒ faciet ſi eũ munere paſcas.venalem ꝓſtituit iuſtici
am.ſua gracia carebis ſi non ſue auaricie tuis muneribus hyatum
oppleueris.aīam et ſanguinē vendet ſi emptorē habeat.Sed hac
in re ſilentij moderationē habebis:ne incaute q̃ ſcribo reueles.nā
verbũ alas habere fingit homerus,qm̄ et volat celeriter et nō faci

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

le emiſſum reuocatur, Que igitur ſub tegmine dixi:ſub tegmīe ſer ua, ꝛ bñ vale, Scriptū celeriter/volāte calamo equ a fuga ſagittis

Querela amici ad amicum

qui ab hoſtibus captus eſt,

Neſcio frater optime/quid ego infelix ſiniſtro ſub ſidere natus/ in ſuperos demerui/ꝙ tantis calamitatibus concutior, Pridie e-ius diei ꝙ ciuitas caperetur exire conatus/agmen armigerorum incaut⁹ ſub inrro:ꝛ p̄da bellica fio:nō potēs pedum celeritate ſal uari, nec aliud video ꝙꝙ tetro carcere cogar putreſcere, Proch di ra deus nimium dira potentia fati, Non tamen hec me ſcribere arbitrabere:vt aliquid mea in cauſa tuo agas detrimēto, Nec vo lo meā amiciciā/tibi iacturam attuliſſe, Vbi tamen abſqꝫ incom-modo tuo cum reliquis amicis/modum mee redemptionis adin-ueneris:iam vitam dederis morienti/quod inextimabile munus nūꝙ erit a mente ſeiunctum, Vale datū ex loco tenebris ꝛ ſqualo re pleno/ꝛ quidē palpādo potius ꝙ ſcribēdo, teſtes ſūt caracteres

Conſolatio ſuper querela

Nō eſt qui ſatis explicit fidētiſſiē vit quātū   amici predicta, doloris acerūū lr̄e tue animo infuderint meo, Quanꝙ ſp̄ ac oculis cernerē:ſubtimui tuo ſtatui/qui in ciuitate cupidi⁹ ꝙ felicius p̄mā ſiſti, ſed dū iam res eo ducta eſt vt nequit aliter eſſe, fac animo for ti atqꝫ magno ſis:te colligas virūqꝫ prebeas, tibi virtus tūa plus dedit quā fortuna abſtulit, Ea igitur te virtute ſuſtēres, Ego autē videro:ꝙ grāz quā tibi immortalē habeo re ipſa p̄bauero, Tui ſp̄ fui nō fortune amic⁹/ſemper me nouit:mouebit (dum viuam) ami coꝝ cura/quos virtus mihi meritumqꝫ cōſiliant, Sꝫ velim ita in-telligas:vt que pro te facturus ſum:in ſolitum nō in anteceſſum ac cipias, Ex cameraco ea feſtinantia/que digitis ſudorem expreſſit,

Rogatur amicus vt medicū

Sis mi petre fortunat⁹, Eſt apd̄ te me   mittat amico egroto dic⁹ arte ꝛ experiētia p̄ſtans/a quo mihi p̄ te impetrari exopto:ꝙ me viſitet:ſin min⁹ regimez ſcribat quod vt certi⁹ poſſit, dices me

vexari immiti podagra/qui morbus membra mea(q̃ ad decorem
inflexionis natura laxauerat) iam in tumorē ducit: iam in rigorem
ꝯſtringit dolor immaniſſim⁹ eſt qui nūq̄ me deſerit: quin reliqui-
as peiores relinquat. rurſus ex raritate mee tēperature (quā medi
ci ꝯplexionē appellant) tant⁹ mihi aliquando glatialis heret rigor
precordijs/vt nullis poſſim operimentis/nulloqꝫ congeſto veſtiū
cumulo caleſcere. Longior eſſem: ſed properat nox auctura dolo-
res. Uale dilecte vale, viuaqꝫ dies longos letus ꝛ fauſtus.

Reſpō ſignificans medici

Petrus tibi deditiſſim⁹ ſanitatē dicit. Dū lr̄as ac miſſionē
cipio hora iā ferme noctis vndecima exceſſerat. ceperātqꝫ iā oculi
ſomno graueſſcere: quē ſomnū motis aurib⁹ (canū more) erectoqꝫ
mēto/mox excuſſi: eumqꝫ diſtuli in tp̄a lucis. hauſit mihi lacrimas
ep̄la tua: qua morboꝝ lōgam ꝯgeriē tibi vni incubuiſſe ſignificas.
Sꝫ nuncius (qui has celeri curſu pertulit) me magis longeqꝫ ma
gis paueſcere facit: ex quo tue valitudinis vix v̄bū vnū excuſſi: qui
omne ad v̄bū meū ingemuit/lōgeqꝫ plura fletu q̄ꝫ loquēdo ſigni-
ficauit: ſꝫ firmo (velim) pectore perſtes. quā primū ſuperi celū die
qꝫ reducent: aderit ille quē optas/medicus ſanitatis tue fautor.

Rogatur prior magiſter vt

patrem inducat q̄ꝫ filius in collegio locetur.

Obedientiam condignam loco ſalutis. Pater meus magiſter co-
lendiſſime/cupiens me tenerius educari Pariſius in domo ciuis
me collocauit: ꝛ certe electe ſatis quo ad corporis alimenta. Ho-
neſta enim eſt domus/honeſtior hoſpes/honeſtiſſima omnia/que
aguntur. que tamen cum laycalia atqꝫ prophana ſint: parum pro-
fectui ſeruiunt meo. hoſpes enim non niſi mechanica ſollicitat: cu
ius vxor/more aliarum/de lino/galinis/ꝛ ouis: ſemper diſputat
Et q̄r diu ſciui patrem meū in omnib⁹ ꝯſiliū magnipendere veſtrū
Scio etiam ſcolaſticas oēs res vobis q̄ꝫ cognitiſſimas eſſe: atqꝫ n̄
latere vos/q̄ꝫ vtile ſit in collegio ꝯmorari: vbi arguēdo: ſoluēdo:
replicando/continua colluctatio eſt. Ibi eñ vigent ſtudia/profe
cīūt ſe ingenia/ſeſeqꝫ exercitāt: vbi nemo eſt qui nō vel diſcat: vel

doceat:petat:vel reſpondeat:ꝑfundatqꝫ lr̃as vel hauriat. Quoter
em̃ in die(qui collegio immorant̃) diſputatiões ⁊ reparatiões ha
bent:abſentibus nobis/qui extra ſumus. Nemo loquit̃ ñ latine/
tantus ibi lr̃aꝝ ſtrepitus/tantaqꝫ doctrinaꝝ conſonantia/vt clan
gore quodã videantur ⁊ muri ⁊ parietes/tecta ſimul ⁊ pauimen-
ta ſcientias ipſas reſonare:non aliter ꝙ̃ aeris particula quelibet
latinis foret ĩpreſſa caracterib⁹/quo ſcolares die nil aliud audire
vidẽtur ꝙ̃ ſcientias/nocte antẽ ꝙ̃ eaꝝ imagines. Et licet in colle-
gio vita mihi coactior eſſet:omniũqꝫ agendoꝝ licentia minor. In
hanc tamen ſcientiã ardor ſcribendi me pertulit:vt collegio liben
ter nunc immorarer:cuius incolas vidi ceteros ſemꝑ excelluiſſe:
atqꝫ in omnibus promptiores. Supplico igitur patrem meum in-
formare:vt paruis expenſis magnum profectum preferre dignet̃.
Iuuat ſepe carius emere:ſi merces fuerint meliores,diciteqꝫ ſibi
q̃ in rẽ faciũt.ſcitis quid volo:ſcribo perito qui ex paucis multa cõ
cipere conſueſtis. Valete feliciſſime/termino ⁊ fine ſecluſis

Rogatur pater a filio

ꝙ̃ eum collegio faciat commẽſalem.

Humillimam obedientiam cum veneratione cõdigna. Pater op-
time votis meis votiue cuncta reſponderent:ſi dignaremini in col
legio ſumptus mihi emere:quo nihil duco gratius nihilqꝫ fore vti
lius. Neſcio mihi pariſius de neceſſarijs cibus ⁊ potus proſpicere:
vbi cara ſunt omnia/atqꝫ ſcolaſtica iura exſoluere:abſqꝫ expoſitio
ne pecunie multe. Annus em̃ lõg⁹ eſt multã diem ꝯtinens/vix etiã
adeſt hora/que nõ ſecum egentiã nouã afferat:⁊ que vicus vnus
alterve/me non habeat tranſeuntem/ prius ꝙ̃ quater in die ſcolas
adeo redeoqꝫ atqꝫ loca varia ꝑ eſculentis ⁊ poculentis viſito.mul
ta mihi inter digitos tẽpora diſiliunt:profectu cum modico. Nec
video me terminum anni attingere poſſe qui non forẽ hoc modo/
vel totidem/vel amplius ꝙ̃ in collegio expoſiturus. Sic vobis ñ
proſum:meipſum negligo: exteris ego curis diſtrahor. interea me
ſocij mei paſſibus longis antecedũt:quos non tam ſequi/ꝙ̃ pre
currere conarer:ſi cum eis in collegio ſolis lr̃is deditus eſſem:vbi
totũ animũ meum in ſolo ſtudio defixũ haberem:⁊ vbi ad manuz

ſemper adeſſem magiſtri/meis dubijs ſatiſfacturi/ingenioꝝ du
ces ⁊ faces/nec minus haberem ꝯiunctos mihi ſocios multos/
ingenio ⁊ diligentia elatos: qui pulcro auſpicio preſignāt in ado
leſcentia/quales futuri ſint etate ꝓuecta cū quibꝰ iocūdiſſimū mi-
hi ſtudiū eſſet: omni tedio laboris ſecluſo. Nā vt equi currēdo/ſic
nos diſcēdo animamur multitudine. Valete pr̄ omni felici felicius

Magiſter ſcribit ſcolari co natum eius collaudans.

Salubres tua i vota ſucceſſus. Multo ſū erectꝰ gaudio/tuas lr̄as
legēs/inſignis adoleſcens: quibꝰ petis/ꝙ fuiſſem ꝙ̄ breuiſſiē ꝯſul
turꝰ: quis em̄ vel mediocris ingenij/non h intelligat/longe fore
vtilius cū bonis ſtudentibus/ꝙ̄ cū laicis habitare. Super hac re
cū pr̄e tuo ſermonem multū habui: qui ꝯſilio meo tuiſqꝫ pariter ꝑ
pulſatus p̄cibꝰ/ꝯſentit me grate petitōi/qui vltro appetis ſtrictī-
us viuere: vt largiꝰ diſcas. nec potuit pr̄ generoſos illos conatꝰ tu-
os hec audiens nō collaudare: qui animū tuum rationi/ſiue (vt ali
ter idem dicā) te tibi ſtudes ſubijcere: vt qn̄qꝫ multos alios ante-
cedas. Det tibi illis animi ꝯſtātiā/illiqꝫ animo lōgiſſimū tempꝰ/
qui dare pōt. Demū adiecit pr̄ ꝙ me rogauit inſerere lr̄is/vt ſcili
cet oēs curas tuas in id vertas: vt bonus fias: atqꝫ bonoꝝ mgr̄oꝝ
tuorum (cū quibꝰ morari cupis) beniuolentia nō indignus/⁊ pro
poſito tuo vigilē efficacēqꝫ opā ſp impēdas. Quod ſi feceris: obli-
gabis ꝑualde me in tui amorem/⁊ etiam pr̄em tuum tibi non inido
neum debitorē. Vale. ⁊ certe gaudentiꝰ/ꝙ̄ ſub ſole ardēte cicada.

Pater ad filiū qui filij aſſentit deſi derijs

Fili/ habet h oīs iuuentꝰ/vt leuiter iudicat: ⁊ noua ſp affectat. ne
ſcio/ſi leuitate ducaris/vel traharis nouitate/qui ſic in collegio
morari deſideras. ſi te (vt ſpero) mouerit virtus/⁊ ſcientia (vt tuis
litteris teſtaberis) non poſſum votis non acquieſcere tuis. Nec
deeſſe poſſum boni magiſtri tui ꝯſilijs multo ſale minerue condi
tis. Intres igitˀ communē portionē/communi more/alioꝝ pollice
are magiſtro tuo ſolutionē in tp̄e. has ſibi oīs/vt ſciat te h face-
re: me iubēte. Vale in xp̄o atqꝫ tūc vt q̄ ſibi placeāt cupias faciaſqꝫ.

Pater ad filiuȝ militia pro

Quantū cariſſiē fili/tua ex pñtia ſolatiū ceperim/ſepa   tectū
ratio docet.Creſcit indies amor in te meꝰ/neſcitqȝ ꝯſiſtere:eoqȝ
magis quo dñs tuꝰ te lr̄is ſuis altius effert atqȝ ꝯmēdat. Scribit
nā te militia(tuis meritis)decoratū/multa quoqȝ alia que faciliꝰ
ſperarim q̄ crediderim:niſi apud me multe eſſȝ fidei/⁊ niſi natu-
ra id fieret/vt facile credat quiſqȝ qđ optat.q̄ ſi ita ſint/ꝑſeuera ſin
minꝰ/fac vera eſſe incipiāt:ſiqua tibi tui cura:ſi quis amor gl'e/vl'
:ſi quis tibi ad honores conatus eſt.id ex te ſummoꝑe requiro:vt
qđ liberali animo abſcedēs ꝓmiſiſti:indefeſſa ꝯſtātia ꝓſequaris.
Multa ſūt q̄ calamū meū ad alia vocāt.Tu igit' vale:ego nā valeo
q̄tū ſolēt vetera e ꝯtrarijs ꝯpacta corpuſcula/ſed quo melius va-
leam/operam dabis.

Ad idem.

Optata ſalute p̄miſſa.Vix credas care fili/quātis ob tuā abſētiā
vexor anguſtijs/quātiſqȝ doloribꝰ crucior.Iā p̄mū agnoſco q̄ ab
ſētia/amorē nō minuit/ſȝ accēdit.Audio te militie mūere functū/
⁊ in capitaneū deiectū/⁊ ad guerras ꝓficiſcēteȝ in his fili occupa
ri dux/ſȝ lōge duriꝰ/principis iuſſibꝰ ꝯtroire.Supplex ego deū o
ro:vt euntē comitet'.dūq̄ ceptis faueāt:aſſitqȝ tibi ſplēdens ⁊ imo
bile ſidus/quo eo ducaris:quo cepit animus/
⁊ letus ⁊ ſaluus reuertaris

Reſpō

Litteras veſtras paterni amoris pleniſſimas metuendiſſime pr̄/
tanto accepi gaudio/q̄tum hic calamus depingere nequiret:etiaȝ
ſi ferreus eſſet:vel ex calibe fabricatus.Qđ me dñs meꝰ ſuis lr̄is
extulit:nō id merita mea/ſȝ virtus ſcribētis effecit.Enitar tñ(q̄-
tū in me fuerit)roboris atȝ neruoꝝ paterna veſtigia imitari:quo
indies hec(ſiqua eſt)de me duplicet' opinio/curaboqȝ preteritam
ſegnitiem meaȝ diligentia vigilantiori ꝯpenſare nō ſomno/nō ven
tri inercie vacaturus/a quo ſatis me liberat onus qđ poſt adeptā
militiā illuſtriſſimus dñs noſter dux humeris meis ſupra vires ho
minis adiecit:qđ nō tam premere q̄ obruere me videtur.Qđ ma
lim ab alijs/q̄ ex me audiatis.Nunc mihi animo opus eſt:nunc
ꝑectore firmo.Valete pater/animoqȝ ſemper fixo tenete:nunq̄

poſſe mea obſequia veſtris imperijs ſuperari

Eplā dubitatiua ſuper mili tia filij

Salutē/fili ꝙ miles creat⁹ ſis:neſcio an nec ne doleā vl' gratulabor. Sepe qđ incipit a gaudio/deſinit in merore.ꝑ mili tiā eñ plures ad inopiā/ad carceres/ad deniqꝫ mortē ꝑuenerunt. Habes iam vnde ſp inquietus eris/vel inglorius: Quid (queſo) iuuat habere:qđ ſeruat̄ vite diſcrimine/⁊ cuius preciū ſanguis eſt Traxit te forte vanitas ad militiā/que vanitas fecūda folioꝝ eſt ⁊ frondiū/ſꝫ ſp fructuū eſt inanis. Si ante tempus hanc militiam ſuſcepiſti:priuſq̄ martialibus artibus ſis imbutus/pudebit apto hoſtio viuere:⁊ inter milites ꝯparere. Fuerit eñ neceſſe ꝑ militie titulum ignorantiā tuā in apertū exire. Quē tñ titulū ſi digne cepi ſti/gaudeo:nō ꝙ habes:ſꝫ ꝙ eū meritus es:quē ſi ſapis:fouebis laboribus/ne turpi ocio euaneſcat. Labor area eſt virtutum. Nil ſine labore excelſuꝫ eſt. Multos labor extulit:ſopor nullū. Sepi⁹ h̄ dixi:ſepi⁹ h̄ repeto:vt alti⁹ imꝓmā. Ua. calami celerrimo curſu.

Epiſtola in eandē ſententiā

Animū iūctū loco ſalutis. Sati⁹ forte fuiſſem/fili militiā humili ter/verecūdeqꝫ recuſare.q̄ gloriaūt amplecti. Pullulat iudicio me o in orbe damno magno inutiliū tāta ſeges militū. Sꝫ ex aduerſo mltos vidi quos ociū fedauerat:ꝙ eos ſuſcepta militia mox deter ſit. Tū igit̄ enitere te militie actib⁹ exercere. Ignis namqꝫ de ſili ce colliſionibus querit̄. Armaqꝫ fiunt ꝯfricacōib⁹ clariora qđ vt le tius facias:ecce tibi equū mitto:qui ad ſpeciē eſt honeſtus/ad cur ſum velox:⁊ ſub haſtis aſſuefactus. Uale ſtrenue atqꝫ valenter.

Arguit pater filium militem/nō militan ter viuentem.

Neſcio quid/audio fili ꝙ vite maculas induis:quas reſtās vita ñ facile poterit eruere.ſic te gubernas vt ꝑtenuis:tu e ſpes ſalutis ſuꝑ ſit:qui more traſonis tuā militiā veneri dicauiſſe videaris licēti⁹q̄ par eſt veteris etatis vicio/qui ñ plus vicio reſiſtis q̄ aqua ſigillis/ cū ñemo te errorib⁹ ſic ātecedat:quē ñ facile aſſequaris. Denari os tuos effūdis ⁊ ꝑdicis:vt quaſi varronis theſauros (vt apđ tu

liū ē) poſſiōris ñ illi ſūptui ſubſiſtere poſſes.ꝓpēdere deberes ſi ſa
peres:cū te elato mēto diuitē iactes.Nullū aceruū tm̄ eſſe:qui nō
tandē ablationibꝰ ɔſummat. Si tuū errorē precepta mea nō po-
terūt ɔpeſcere:ſꝫ ſꝑ ſerpſerit ſeqꝫ latius fuderit:tandē memineris
te tua dementia periſſe:qui meis preceptis ſaluus eſſe potuiſſes.
Uale cautiuſqꝫ tibi proſpice: ne pereuntibus rebus fabula fias.

Eplā cōmēdaticia amici/ob multa meri ta cari.

Proſperitatis optatā affluentiā.Nō ore ſperauerā venerāde pre
ceptor/calamo ɔmittere ɔſtringor.Uelim tibi pſuadeas:nihil me
maiori ſtudio a te petere:nihil te mihi gratiꝰ facere poſſe:ꝙ (poſt
habitis omnibꝰ) harꝝ latori beniuolētiaꝫ tuā/ɔſiliū ſimul ꝛ aſſiſtē
tiā accomodes:quo intelligat:ɔmēdacōeꝫ meaꝫ vſui magno fuiſſe
Dignus em̄ eſt qui a te diligat̄ ꝛ tuo ornet̄ adiumento. nec facile
inuenies in quē vſqꝫadeo digne bñficiū collocaueris:cum quo om
nia mihi etiā intercedūt amicicie iura/quē vt alterꝝ fratrem amo:
quo nihil mihi cariꝰ nihilqꝫ iocūdiꝰ/neqꝫ viuit cui homini amici-
cie locū poꝛē faciā:excepto ꝙ in h/iꝑe pmū locū occupaſti.ꝙ ſi opꝫ
aꝫ tuā illi ɔtuleris:in me collatā accipiā.Uale ꝛ ſi forte plus equo
de tātorꝫ onerꝫ impoſitione ɔfido:meā pſūptionē excuſet ɔfidētia
nihil eſt qꝺ ñ amor audeat:de quo vere dictū eſt.audacē faciebat.
amor.Tu aūt ꝑmite qꝺ rurſus ab alio dr̄:oīa vincit amor. Inu-
trūqꝫ cadit qꝺ ſequit̄.Nos ergo cedamus amori. Rurſus vale ꝛ
quidem taliter vt duplicationē ṽbi/duplicata valitudo ſequatur.

Alia cōmēdaticia /ſub aliīs verbis ꝛ for ma

Salutes m̄ltas ꝛ lōgas/ꝛ ſepe reſumptas.Lator harꝝ ꝺprecatorē
me ꝑ ſua cauſa popoſcit:cuiꝰ votis ſi ñ paruero:vereor ne eiꝰ in me
meritis teſtimoniū nō ſatis expleuero.Ita em̄ g me diligēter:vt ti
bi ɔcedā pterea nemini.Si igit̄ amoris quiddā in te reſidet:te idꝫ
certe plurimū/id rogo om̄e in huiꝰ amici mei cā diffundas:gratiſſi
mū mihi feceris:ſi huic amiciſſimo meo tm̄ tribueris:ꝙtū tui tem-
poris vnꝙ tribuiſti plūrimū/quē ſi deſideras ñ eſt hō alter in quē
ſpē trāſferat.Perſuaſū mihi habeo:nihil eſſe qꝺ a te ipetrare nō
potero.Pro tua igitur prudentia dicti latoris iuſtitiam ſinceram

integramqꝫ ſeruabis:⁊ bñ valebis mei ſꝑ memor ⁊ amans

Eplã merã credẽtiã cõtinẽs

Plurimas iugi cremẽto ſalutes. Mitto ad te famulũ meum quo nõ fidelior/quo non ſecretior alter. Parcus ego iã tpis nõ poſſuꝫ latiꝰ ſcribere:neqꝫ tuas lr̃as peto daturas morã nũcio cui redeũti/nõ tã equi curſu ꝙ volaltu opꝰerit.ipſeqꝫ nũcius nobis calamꝰ/ epl̃a lingua erit:⁊ fides ſua ꝯmune ſigillũ. Sꝫ hic ſiſto:hic taceo, nã ſi de breuiſſimo tpe(quo has ſcribere cogebar) q̃relã depingo: interea mihi tẽpus ego breuiꝰ effecero. Rogo tñ ꝯſideres:ñ quid ipe ſꝫ quid eiꝰ eqꝰ poterit:quẽ ꝯmutabit ſi id neceſſe iudicaueris: ne nimia feſtinatio feſtinacõeꝫ tollat. Vale, diu ſane/ſꝫ ſꝑ feliciter

Epiſtola cõmẽdaticia amici ad amicum/commendatum amicum qualificans.

Id modicũ qđ poſſum ꝓ ſalute. Cõmendo tibi amiciſſime vir/hatum latorem/cuius res in turbido ſic poſite ſunt:vt curaꝫ amicoꝝ exigant alioquin diſpendium ſubiture. Hinc te rogo vt digneris eundem inter vlnas tui amoris amplecti. Qui me totum tenet/⁊ poſſidet miro dulcore fauoris/dignus vtiqꝫ tuo amore/apđ queꝫ non minus honeſtas/ꝙ apud alios neceſſitas valet. Fama eñ optima fruitur:⁊ meritiſſima/qui plurimum fide/plurimum virtute/plurimum intellgentia preſtat:⁊ qui impenſa ſibi bñficia ita interpretatur:vt dum priora accepit:poſteriora mereatur. Cui(vt adiumẽto ſis)tãtis precibꝰ poſco quãtis v̄ba nulla ſufficiunt:eritqꝫ mihi tanto iocundius quo id feceris libẽtius/eoqꝫ gratius quo citius. Sis bona valitudine/operamqꝫ des firmaꝫ atqꝫ ſinceram/ ne ille ſe a me/ego quoqꝫ me neglectum a te ſuſpicer:ea tamen ſꝑ ſub lege/vt circa tedia ſiſtas. Ex bononia octobris die quinta etiquidem veſperi/dum ſua iam retraxerat lumina celum

Scribit pater ad magiſtruꝫ filiũ/ꝙ determinans fiat ſi ſic magiſtro videatur.

Scripſit nuꝑ venerãde magiſter/filius meus ad ſuum magiſtrũ/ qui in eũ prima gramatice rudimẽta ꝯiecit: litteras v̄bis pulcras:

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

z ſenſu fecundas/quas potius credo nō ſuis ſʒ ditioribus venis
eruptas/quibus ſubnixe ſupplicat/vt cū ſocijs ſuis ad gradus ꝓce
dat/Ego igitur cōſilio ſui magiſtri/paternoqʒ officio tractus/eiꝰ
p̄cibus acquieſco determinans ſuo vt tp̄e fiat/ſi ita ſuaſeris/ atqʒ
in eū ſtudiū ingeniūqʒ ꝓſpexeris/quo tandē firmis neruis nomen
magiſterij potenter defendere poſſit. Nolo em̄ ꝙ domū redeat va
cuo vaſi ꝑſimilis/ nō re ſed noīe gloribundus. Reliquū nihil mihi
eſt qd̄ ſcribam/ niſi q̄ amicoꝝ inter ſe cōmunia ſunt/atqʒ in oībus
lr̄is cadūt. Valeo bene z opto te bene valere.

Rogat ſcolaris magiſtrum

ſuum priorem/vt patrem inducat ꝙ graduari poſſit.

Seruiciū tā debitū ꝙ ꝓmptū loco ſalutis. Ad vos humili p̄ce cō
fugio/magiſter mi cariſſime Scio ego patrē meū diu animū ſuum
induxiſſe/nihil vobis nō credere/ſʒ maximā in vos fidem hr̄e vel
in his q̄ ſtudiū meū reſpiciūt/apud quē vobis auctoritas et fami-
liaritas ingens eſt/heretqʒ ei ꝓfundiſſime/qd̄ ex veſtro ꝯſilio tra
xit. Nouit etiā quanta diligentia conatus eſtis/mihi pulcra litte-
raꝝ initia infundere/vtinaʒ tanto ꝓfectu quāto conatu fateor ſa
ne ꝙ longe e manibus veſtris alter euadere potui/ ſi mea capaci-
tas vr̄e doctrine reſpondiſſet. Raro ſemen germinat qd̄ arido fun
do iactum eſt/nec eque ſecuris ſecabit ligni cadens in nodū ac in
planū ceciderit/qd̄ nō ſecantis/ſʒ nodi vicio accidit. Sed (miſſis
his) ſcitis venerande magiſter/inſtare nūc Louanij determinātia
tū tp̄a/q̄ iam ſi p̄tereo (cū phiſicam audio) nō redibunt oportuna
Quicquid de hac re ad patrē ſcribo/conat̄ oīa in tp̄us ꝓtrahe-
re/putans qd̄ hodie non fit/cras eque fieri poſſe. z (vt laicus eſt)
nec ritus/nec agendi formas vniuerſitatū cōprehendit. oculum in
me vt puer gerit. etatē ſolum metiens cui eſtimat gradū nō ꝯgrue
videturqʒ ſubuereri ne viridi tribuat qd̄ maturo debitū eſt. Rogo
igitur prece cum maxima/ex corde fluente/quatinus eundē pio ve
ſtro conſilio inclinare dignemini/ꝙ me cum ſocijs meis ad gradū
ꝓuehat/nec laboribus meis premiū deeſſe ꝑmittat. Caſurus mihi
animus erit/ſi videro ex flore ſtudioꝝ meoꝝ nullum mihi fructuʒ
reſponſuꝝ. Quod ſi ope veſtra ad gradus ſcandere permiſſus ſim

ſpero labore meo id efficere vt in patrem in caros/ tandem inq̨ omnes mei amantiſſimus honor gradus redundarit, idq̨ me cu-ratur polliceor: ne vel vos conſilij, vel tandē patrem peniteat ob ſequij. Ualete in eo/qui preſidet omni creato.

Pater ſcribit magiſtro ſup gradu filij/partim mentē ex primens/partim ꝯſilium petens.

Multa ſalute/ex corde p̄miſſa. Rogauit me filius venerāde ma giſter/eo intentius quo imprudentius/vt eū ſinerē ſuis cū ſocijs/ ad magiſterij gradū ꝓuehi, ſed ꝙ in hac etate tenella ad tā alta et fauſta auſpicia leuari poſſit: nō ſatis habeo exploratū/qđ tn̄ ſi fa-cile poſſit ꝯcluſum apud me iam eſt: nō eſſe deliberandū/ſed ſi du biū ſit nō eſſe conandū. Filij tn̄ mei deſideriū paruihabeo: quid ſibi ꝯducat: quidue pulcrū: quid quoq̨ deoꝝ in vnā ꝑtem inclina tior nō equa lance deliberat: ſ; certe tua auctoritas (etſi ſentirē ali ter) me facile ꝓuocaret: vel ſi dubitarē tua hortatio me facile im puleri: vt id ſequerer qđ tu optimū iudicares: nec aduertam alio rum conſilia/ſi tua ſint pregnantia. Plurima calamo ſubtraxi: q̄ cōmiſi nuncio. Uale diu felix/ſempq̨ beatus.

Alia epiſtola in eadē materia: in aliā ſniam,

Amiciciā integerrimā/atq̨ ſalubrē ꝓ ſalute. Rogo cariſſime vir ne filiū meū ad gradū admittas: niſi ipſe gradui: ⁊ gradus ſibi de cori ſit. Nequaq̄ volo ꝙ gradu ꝓcedat/quos ſequit̄ lr̄is ne cū do ctis pudore taceat: vl̄ ipudentius inepte loquat̄: quo tandē vertat̄ in riſum/⁊ fabula fiat. Non volo ꝙ redeat vacua opinione tume factus/ſolū edoctus ventoſitatis ineptia ſupbire. Non eni birre-tum magiſtrū efficit: nec doctorem anulus: nec laurea poetā, neceſ ſe eſt/in eo ſit/qđ eū faciat glorioſum. Nolo ꝙ foris gerat nomē ſcientis/⁊ intus (veſice more) nil niſi ventū ꝯtinens, vel (more va-cui vaſis) qđ foris tumet/ intus nihil cōtinet. Uelim potius ſimi-letur ficui fructu/nō flore iocunde q̄ ſpine/q̄ nō fructu ornat̄/ſed florib9. Nolo ꝙ mihi redeat: focoq̨ meo mihi aſinus aſſedeat co ronatus/vano vento/ nō rebus inflatus. Ridicula ꝑfecto ⁊ alto cachinno digna eſt noīalis virtus/vbi ipſa noīa rem parattentiſſi me mentiunt̄: tunc nomen ſue dignitatis quuſquiſq̨ veraciter te-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

ñet:qñ rem nois poterit potenter exercere. Ego em̄ in adoleſcen-
tie mee primitijs ſtudijs incubui phyloſophie/ nanq̄ tm̄ gradum
volui(quod reuerentia fecit)nō ↄtemptus/ad quē ꝛ ſi nō forte per
tingere:ac ſaltem aſpirare ꝑmiſſum erat. Si tm̄ colende vir filiū
cenſeas nō indignū tanto noīe/placet ꝙ ſuus labor/gradus hono
re premiet. Quis potius ſit viciſſitudo q̄ premiū ꝙ ad ſtudioꝝ flo-
res/gradum fructus ↄſequatur. Vale intentiſſimoq3 animo enite-
re: ne gradum ſumat/ſi nō fuerit ſcientia preſtans:ne fructu omiſ-
ſo inutili fronde glorietur.

Magiſter reſpondet ſcolari

Fili patri tuo viſum eſt:ꝙ gradum petis ad pompam/ inanemq3
iactantiā. non ſatis intelligens quid magiſterij gradus pretendat.
Si tm̄ ſatis cōpertum haberet:ꝙ aliquam ſcientie preſtantiā con-
ſecutus eſſes:ac inter tuos ſodales(quos annis equas)ſcia ꝑflo-
ruiſſes quo gradū tuis virtutibus meruiſſes:vellet vtiq3 te honore
merito decorari. Sed veret(vt eſt mos iuuenū)ꝙ appetentior ſis
glorie q̄ ſcientie/aut virtutis. Nec certe ſatis habeo quid patri cō
ſulam. te em̄ latere nō pōt:q̄ ꝑua tibi erit paterni eris portiuncula
Neſcio ſi tibi cōducat:qui inferior es fortuna/ſupior fias ordine
tot em̄ iā repiunt mgr̄i/vt grad' dignitas/ex indigna nūeroſitate
vileſcat. Multos ex vniuerſitate tua euadere vidi:q̄ nihil illic ſplē
doris ſunt aſſecuti/ꝑter magiſterij inane vocabulū eis pudore ſē-
piterno adheſurꝫ. nō meo iudicio ille gradus ē:ſ3 fumus ꝛ ventus
eſt qui cū nuda glia:nō cū ſcia:nō cū v̄tute decurrit. S3 ſi te ſcien
tem ꝑſtiteris:gliam ꝓpa v̄tute merebetis:nō ꝙ v̄tus famā ꝓ ꝑcio
poſcat/ſ3 carere ea/etſi cupias nō poteris. vt em̄ corpus vmbra ſe-
quit:ſic v̄tutē glia. q̄ tm̄ adeo delectat/vt legamus neminē eſſe qui
dulcedine glie nō tangat. Et apud Tulliū eſt:trahimur omēs ſtu
dio laudis. Generoſum em̄ eſt optare qd̄ ſūmū eſt. Cōſulo tm̄/ vt
maiorē te ↄſtruas:q̄ videri deſideras ne ſis foris tumēs:intus cō
tract':ne vēto vanitatis infleris/v̄tute carēs atq3 doctrinis. Ita-
q3 vt finē faciā:p̄r breui ſtatuet:qd̄ de te fieri velit ꝛ te certiorē ef
ficiet. itere ñ aliū tibi incitādū ꝓpone:q̄ teipm̄ in teipo te inueni
es(ſi executias tibi te)Vā. illō qui in te ↄnecto. Dn̄ tibi dēt ānos

A te nō̄ cetera ſumes/tuoq3 deſiderio fauens/ aſſit is quē penes ptās oīs eſt/ꝛ qđ feliciter aggredi cupis/det felicius cōſummare.

Scribit pater ſuo filio ſuaꝫ

intenſionem de gradu ſuſcipiendo.

Salutē. Fili multo tu deſiderio (nō quidē rōne fulcito) ad gradꝰ aſpiras: ſ3 potius inanis glīe titillatione porrecto. Scire te velim (qui ſpecioſo cognoīe gaudes) in lr̄is maģſteriū/nō in birreto cō ſiſtere. Gradus eīm niſi ſcale ſunt ſciaꝝ atq3 virtutū/quas ꝯmulaſſe tibi pulcrius erit/ꝙ̄ gradus ꝛ titulos. Inſiſte igitur studijs ſūmo niſu totoq3 animi pōdere: vt inter tuos ſocios/tua ſcia/ tuaq3 vir tus emicet. Non eīm laboro ꝙ gradus te ornet: ſed virtus ꝛ lr̄e te veſtiant. Nec volo ꝙ fallacibus alis attollaris: neq3 ꝙ ſic artium noīa queras: quo qđ ſcie defuerit/ſuppleat̄ titulis. Salubrius fo ret deſcendere iuſte/ꝙ̄ imerito aſcendiſſe. Inglorīū eīm eſſe p̄ſtite rit ꝙ̄ mendacio glīoſuꝫ. Nā oīm oculos fallere nō poteris tāto in te ſtudeo defixos: dū parūper eīmerſeris: quo tibi plus glīe falſe fu erit: eo plus erit infamie/ cū tue ignorantie ꝯſcius cupies delitēſce re: ꝛ oculos ſapientū effugere: nec auſus fueris inter doctos biſce re. Poſſem ego narrare multos/quos par error pari periclō dedit Sȝ ſatius ē viuis noibus pepciſſe Vale in eo a quo oīs valorē.

Gratulatur vniuerſitas de

electione ſūmi pontificis/obedientiā ꝓfitet̄: oratores mittit: ꝛ to tulū petit. Sanctiſſimo patri dn̄o. N. diuina ꝓuidentia ſa. ſan. Romane ꝛ vniuerſalis ecclīe ſūmo pontifici. Humillima cul minis aplīci filia vniuerſitas Louañ. ſemꝑ ſeruitrix/atq3 oratrix ad deuotiſſima pedū oſcula beatoꝝ. Ineffabile nobis ſubortum eſt gaudiū beatiſſime pater/ex creatione veſtra in veꝝ vicariū ſalua toris/in terris. Simul eīm ſpes magne ſalutis ecclīe nobis accre uit qui firmiter credimus atq3 ſperamus vr̄am ſanctitatē oīa ipſiꝰ eccleſie tam ſolita ſoſpitate recturam ꝙ omle dn̄icum pace mul ta inturbatū ſtabit atq3 quietū. Et ꝙ inſutilis crucifixi tunica ſuā ſit integritatē ſeruatura. Et ꝙ beati petri nauicula nullis fluctibꝰ obruet̄. Exultet igit̄ nobiſcū ether/ꝛ tellus/ꝛ vagi pōtus mobili

enda/omĩſqȝ criſticole:tenſis manibus innixis genibus/cum cor-
diũ deuota iubilatione/regi eterno laudes exoluant:qui vos ad a
picem ſũmi pontificij erexit:ꝛ in plenitudinẽ poteſtatis aſſumpſit
Et quo lucidius (ſanctiſſime pater) imenſa nr̃a leticia vr̃e ſanctita
ti cognita fiat. Mittimus ad ſacros vr̃os aplĩci culminis pedes
oratores nr̃os/viros nobis caros:ꝛ doctos/multa virtute p̃ſtan-
tes/qui ſanctiſſime clementie vr̃e noſipſos om̃s tanq̃ humi coram
ſacris veſtre ſanctitatis pedibuſ/animo ꝛ corpe ꝓcũbentes p̃ñtent
ac offerent:ac obedientiã debitã ꝓ nobis cũ magna animi gratu-
latione humillima mente ꝓfiteamur:ac demũ deuotiſſimis p̃cibꝰ
vr̃am ſanctitatem inclinare laborent:vt noſtris deſiderijs/ꝑ certo
tũ noiandoꝝ rotulo/digneť veſtra ſanctitas cõfauere quos vt pla
ceat benigniſſime ꝛ audire:ꝛ exaudire ſanctiſſime clementie vr̃e/
deuotiſſimis affectibus ſupplicamus. Quã digneť rex eternus cõ-
ſeruare longeue/feliciſſimis incremẽtis. Eamqȝ diu vniuerſali ec
cleſie preeſſe faciat/atqȝ ꝓdeſſe. Ex Louanio in noſtra congrega
tione generali.

Itez ad ſummũ pontificem/ſuꝑ eiſdem/in alia for
ma.

Beatiſſimo in xp̃o patri ꝛ dñ̃o:dñ̃o. N. Diuina ordinatiõe: ſan
cte Romane/ꝛ vniuerſalis eccleſie ſummo pontifici. Vniuerſitaſ
N. obedientiſſima apoſtolice ſedis ſemꝑ oratrix/aduſqȝ deuotiſ
ſima pedũ oſcula beatoꝝ. Immenſas illas triſticias beatiſſime pa
ter/quas aliquot diebus ꝑtulimus ꝓpter defiendã mortẽ ſanctiſſi
mi recordationis dñi. N. ſa. ſan. Ro. ec. ſum. pon. nũciatio aſſum
ptiõis vr̃e ſanctitatis maximo leticie iubilo ſerenauit. Dolebamꝰ
enĩ oẽs ſanctã mr̃em eccliam tanto p̃ſide viduatã/anxijqȝ quis nã
ſuccarſurus eſſet in apoſtolici culminis pontificiũ/ pendebamus.
Sȝ q̃ primũ innotuerat ieſum xp̃m ſue miſeratũ eccl'e: ac vos in
ſolio aplĩco ſummũ iam p̃ſidem collocaſſe:tanta fragrantia pleniſ
ſimi gaudij nr̃a corda ꝑfudit/qꝺ nec calamo ſcribere poſſemꝰ:nec
ſatis referare. Bñdictus altiſſimus qui ſua benigniſſima ꝓuiden
tia in h̃ nubiloſo tp̃e/quo dei eccl'ia omni videť ꝓſperitate priuata
vos in ſuũ vicariũ prefecit:vrꝫ quidẽ ſcia ꝓfundũ/virtute clarũ/
fide ꝑſpicuũ ac cunctis in rebus fecundũ/pariter ꝛ facundũ. qui per

v. ãm eminentiſſimã prudentiaꝫ/ſanctiſſimãqꝫ clementiã om̄ia tur
bida implacida atꝫ ſerena facile cõuerteretis(diuina ſemꝑ virtute ꝑ
ambula) q̃ vr̃is ſanctiſſimis deſiderijs reſpondebit(vt ſperamus)
Pro quo inceſſanter oı̄potentē nos deuotiſſime oraturos pollice
mur. Humillimãqꝫ ſimul obediētiã vr̃e ſāctitati pollicemur i euū.
Noſqꝫ ipſos omnes veſtre ſanctiſſime voluntati paratiſſimos ſer
uos ſubmittimus ꝓſtratos ad terrã pedes ante beatos/ꝓut lati⁹
oratores nr̄i(quos ad ſanctitatē veſtram mittimus)viuis organiſ
expoſituri ſunt quos ſanctiſſime ac clemētiſſim pr̄/veſtra ſanctitaſ
digneť miſericorditer exaudire. Quã ſimul digneť altiſſimus feli
ciſſime conſeruare:vt diu vniuerſali ecclīe preſit:et ꝓſit vt optam⁹
Datū Louanij. in noſtra congregatione generali.

Scribit vniuerſitas cõmen

datitias lr̄as/ꝑ quodã doctore ſuo ſuppoſito ad ſūmū pontificē.
Sanctiſſime ꝛ clementiſſime pater. Humillima vniuerſitatis. N.
obediētia ſemꝑ reſumpta/aduſqꝫ pulueris ſub beatis pedibus cū
oſculo eoꝝ ꝑdeuoto. Cū ad ſanctitatē vr̃am. N. eiuſdem dn̄atiōis
vr̃e deuotū filiū/vtriuſqꝫ iuris doctorē/acceſſuꝝ audiuimus/omit
tere nō potuimus/quin nō eundē noſtris lr̄is ꝛ p̄cibus poſſetenus
iuuaremus(ſua bonitate ſic ꝓmerente. Qui a teneris anni virtuti
incubuit vigilanter/ꝛ lr̄is(cui natura non defuit)in eū pulcerrima
dona diffundens/neqꝫ ipſemet/ſibimetipſi abfuit. Sed dictas
nature dotes/officijs ꝛ lr̄is clariores effecit. In tantamqꝫ boim
gr̄am ſua ſe virtus euexit:vt noſtro iudicio digniſſimus ſit:qui in
ter vlnas ſanctitatis vr̃e miſericorditer amplectetur:ſanctiſſimiſqꝫ
veſtris gratijs orneť/ꝛ fauoribus. In bonis em̄ fortune ↄtractior
eſt/q̄ꝫ lr̄e/q̄ꝫ virtus/ꝛ q̄ꝫ ſua merita poſcant. Parentes em̄ ſui ſan
guine clari/tot ſunt ꝓlibus onerati/vt eū inflexerit pietaſ:magna
ꝑ pteſucceſſionē paternã fratribus relinquere/ſeſe a puero eccleſi
aſtico ſtatui dedicando. Cuius ꝑſone dignitas (quoprimū vr̃e ſan
ctitati cognita fuerit)firmiter ſperamus:mox illi vr̃am ſanctiſſimã
gr̃am opulentius mīſuram. Qđ(vt fiat)beatiſſime pater hūilimis
precibus ſupplicamus:quo ſentiat noſtꝝ teſtimoniū: noſtraſqꝫ eti
am ſuperfuſas hūillimas preces/apud ſanctiſſimã clementiã vr̃os

aliquid fidei ⁊ gratie meruiſſe. Quã ꝯſeruare dignetur/ longo tp̄e in viribus multis/ q̃ eandẽ ſue ſponſe eccl'ie p̄fecit rectricẽ. Ex noſtra generali ꝯgregatione Louañ. apud auguſtineñ.

Cõmendatur nepos alteri nepoti/ vt ei adiumento ſit.

Salutem/ ac perpetui amoris firmitatẽ. Vetus illa amicicia/ vir mihi ad cor vſqʒ dilecte/ que mihi cũ hoc latore dies longos fuit expoſcit: vt ſibi ſim adiutor ⁊ fautor: cui etiã accedit ſanguinis cõiunctio talis/ ꝙ eũ tanq̃ honeſtiſſimã mee gñatõis partẽ cogor excolere: cui tm̃ afficior vt nihil addidi poſſit: nec quẽ amore magis cõplectar/ aliũ habeo neminẽ/ cui vt adiumento ſis: tantis p̄cib' poſco/ quantis verba nulla ſufficiũt: eritqʒ mihi tanto iocundius quo id feceris libentius: eoqʒ gratius/ quo citius. Tanta enĩ effulget virtute/ vt valde indignũ ſit: eũ tamdiu ſuo clariſſimo iure caruiſſe. Ad te enĩ accedit ſue cauſe ſalutẽ/ auxiliũ/ ꝯſiliũqʒ expetens: qui abunde locũ ꝯſilij habes: ⁊ auxilij copiam. Fiat igitur/ ſi hi ſint preces mee preſidio/ quo intelligat te mei eſſe amantiſſimũ ⁊ apud te nihil antiquius eſſe fide ⁊ bñuolentia. Vale. ⁊ ſi quid ẽ qđ ex me velis/ impara: mox implere conabor: moraſqʒ preſcindã.

Reſpõ ad epiſtolã preſcrip.

Ex penetrabilibus cordis ſalutes nõ numerabiles. Cõmendaſti mihi amice percare/ tui nepotis filiũ: in quo oĩa patris mox agnoui tui tam ſimilis eſt/ vt oẽm hoĩem ſpectandi admiratiõe ſuſpendat. Non enĩ lac lacti ſimilius exiſtit. nec poſſum perpendere quid alteri inſit/ qđ alteri deſit. Si enĩ (vt cuiuſcũqʒ lineamẽta) ſic etas ⁊ habitus rñderent/ mox alteꝝ/ alteꝝ appelladis. Qđ enĩ tuis lr̃is poſtulaſti: ſubito feci: quo ad potui: nil iuſſu moratus. faciãqʒ qđ reſtat tã diligẽter q̃ libẽter: nec rogãdus ſũ nec hortand'. Nã patrem eius (felicis memorie) quẽ familiariſſime dilexi ego/ hunc familiaritatis illius ꝯſtitui: ⁊ dilectionis heredẽ. p̄deritqʒ ei ꝙ tam dilectis/ clariſqʒ ꝓmaginibus originẽ traxerit: ⁊ ꝙ nunq̃ fuerit p̄ris ſui officiũ in me p̄termiſſum/ neqʒ ei' operam in me refriguiſſe ſenſerim nõ breui dixero q̃ letis oclis/ q̃ blando vultu me viderit: q̃ comiter ſe mihi ꝯiũxerit: q̃ late oẽs iocũditatis habenas in meo

cõſpectũ effuderit. Uale meqꝫ tuo fratri cõmendatum effice: qui
(quotiens amicos memoria voluo) mox inter primos emergit. Ex
Louanto: volante manu/⁊ celeri penna, niſi me occupatio ingẽs
ligatum haberet: longior eſſem. Dũ plus erit ociĩ/latius ſcribam

Deplangit amicus filiũ ſui

fratris aufugiſſe: rogatur amicus/vt reductioni ſtudeat.
Salutes innumeras/⁊ cordiales. Unicũ hꝫ filiũ frater meꝰ) ami
ce dilecte nihil patris hñtem/niſi cognomẽ/ſexũ ⁊ formã: quẽ (vt
vnicus eſt) vnice diligit: cui iam accreuit/quo referre piget: pudet
⁊ miſeret/viciorum maxima ſeges. Doletqꝫ vehementer pater in eo
creſcentibus annis/decreuiſſe virtutes: ⁊ ꝙ cecis ducibus/nõ re
ctis fidat ꝯſiliĩs. Nam prudentũ virorum ſalubres monitiões quaſi
aniles reputat cantilenas. Dabis (rogo) opam ſi eundẽ gentiũ vſ/
piam ꝑceperis: ꝙ ad ſuũ parentẽ redeat: ⁊ ex flumine errorum enatet
modũ agendi tibi tua prudentia dabit. Non eſt opus docere mi/
neruam: nec dare lumina linci ⁊ argo. Ex cuius tñ ſecreto abſceſſu
pater eius tanto dolore affectus eſt: vt (more frenetici) vage/turba
teqꝫ loquat̃: ⁊ agat ⁊ aſſiduo gemitu dolorẽ effundat/ timens ꝙ
hec vicia (quibus teneris annis inſueſcit) tota etate ſectabit̃: cum
magna ⁊ efficax nimis eſt vis ꝯſuetudinis: cui longo tractu ꝯfir
mate vix nũꝙ obſiſtit̃. Trahitqꝫ pater om̃e auguriũ peiore via: in
quo doloris affectũ nõ arguo/ſed exceſſum. Mitius iſta ferret/ſi
aliorum caſus inſpiceret: cuius dolores ſcriptis lenire ſtuderẽ. ſed ve
reor/ne prurienti ocello ꝯfricatio ſit moleſta/quo potius nil aliud
agerem: ꝙ augere luctus/⁊ renouare dolores. Etiam nõ eſt aptus
ꝯſolator/quẽ ꝓpriĩ gemitus vincunt: cuius viſceribus mollitis fra
cta in lacrimis verba diffundant. Sed vale, cogor eplam clande
re: papirũqꝫ/⁊ oculos a lacrimis abſtergere.

Reſpõ ad epiſtolã precedẽtẽ

Ea quã mihi vellem: ſalute ꝑmiſſa. Recepi litteras tuas (vir opti
me) doloris nõ vacuas/amoris plenas: quibus inſpectis/mox mi
xtus lacrimis dolor mihi incaluit: vbi nepotulus tuus/qui dũ ſui
patris corporis pulcerrima lineamenta exprimit: nõ eius virtutẽ:

nec animi eius imaginem preſeferre dignatur. Sed honoris pro-
priũ prodigus (omni pudore depulſo) a virtute pedem retraxit. In
dulſit viciĳs / hiſqꝫ induit: atqꝫ adeo vt eius patrem vix grande
uum / multa mageſtate venerandũ / grauiter offenderit: ſuamqꝫ ca
ſtigationẽ / nõ excuſatione / ſꝫ fuga vitauit: quo eũ magis ſuſpicor
metu vel tractu / ꝙ proprio niſu errauiſſe. Habet effigiẽ / oculis tã
gratã / vt vel celo elapſus / vel deoꝝ ſemine natꝰ appareat. Nã in eiꝰ
aſpectu nõ tã humani q̄ diuini ſpecimẽ decoris effulget. nõ ſolent
vicia: tam decora ſede locari. dolebit ſenex / ſi iuuenis a viciĳs cep-
tis pedẽ non retrofaciat. Eſt mihi ſuſpicio / ꝙ certo loco lateat / qđ
per famulos meos hac nocte ſcrutari faceaꝫ. Luna eñ tam pernox
eſt: que gratum obſequium preſtabit euntibus. Scio quid petas:
quid pater optat. addo opam amboꝝ votis congruam. Uale. longi
or eſſem: ſꝫ ſomnus (fur oculi) grauidũ mihi caput afficit.

Scribit auũculus filio profugo / inducens vt redeat

Salutis pium deſiderium loco ſalutis. Fili neſcio vbi incipiam:
quid primum: quid vltimum dicam: an bona commemorem que
perdiſti: an mala defleam que meruiſti obediens eras: diligens
eras: parentibuſqꝫ cariſſimus eras. Et cum totiens dico eras: ne
ceſſe eſt / ꝙ totiens ingemiſcas: qui iam non es quod fuiſti. ſed
paras tuis parentibus noctes / vigiliĳs / ⁊ anxietate prolixas / qui
te vnicũ eis filium ad cor vſqꝫ adeo diligunt: ne teipſo habeant:
proprium ſanguinem cariorem / ſed nocte dieqꝫ laborem nullum
fugiunt: non frigus non eſtum / quo te ab inopia futura preſeruẽt
⁊ certe quo felicior fuiſti ꝙ tibi ñatura tales parentes contulit: eo
miſerior atqꝫ indignior es / qui tua culpa eorum fauores demere-
ris. Mater enim tua tuam fugam agnoſcens / pre graui dolore ca-
pillos vulſit: pectꝰ percuſſit: digitoſqꝫ cõtorſit: mens illi refugit /
vt putarent aſtãtes ei diem illuxiſſe ſupremũ. Tu matri tue primũ
pondus fuiſti: dehinc dolor ⁊ timor. Memineris (q̃ſo) quot ſom
nos quot cibos: quot iocos tuis fletibꝰ obrupis: quot ei ãxietates
pepereris. Nulla maior ingratitudo eſt / q̄ que in matrem com-
mittitur. Si hec te fili non moueant adamãtina corda motura ſꝫ
maneat tibi cor ſaxeũ / quo tanta materna ſolacia / in te ſuaui amo

re ꝯgeſta/nõ deſinas rebellione cõpenſare. Aſpice iuſti dei flagel
la/nõ vt longe diſtantia/ſed vt mox futura/iamiamq; preſentia.
Tu igitur redi:ꝛ in parentum ſinu recumbe. A radice em̃ ſeiũct⁹
ramus emoritur:qđ niſi feceris tibi tanq̃ inutili arbori immınẽt
ſecuris/ꝛ ignis. Hĩs deniq; lectis/poſthabitis omnibus ad me
properando feſtina:dabo modũ ꝛ ordinem quibus parentũ grãm
tuo honore aſſequaris.ꝛ noli rem in ſinu politam ꝯtemnere. Naz
ſi parentes tuos offendere nõ deſinas: ꝛ eos aliq̃n tua culpa per/
dideris:habebis(donec viuas) nocte dieq; ſummũ dolorẽ erroris
tui in pectore teſtem. Tunc primũ parentes noſces:duz ꝑdideris
tũc patrẽ/tũc matrẽ/tũc mutatã domũ/mutatã familiam flebis:ꝛ
fruſtra ꝯcuties pectora palmis/ꝛ ſero penitere incipies:dũ nõ erit
penitudis loc⁹. Sz vale icaluit calam⁹/q̃ curſu furit ꝛ ſiſtere neſcit

Iter auũculus filio profugo/in aliã for/mam

Meliore/q̃ paras fruare:ſalute. Sciss(care adoleſcens)amicos
oẽs tuos a te auerſos eſſe:neq; vllam rex tuax velle deinceps cu
rã agere. Ego adhuc reſto quẽ(vt video)a tuo amore extrudes.ſi
aures claudere ꝛ oculos(vt cepiſti)auertere ꝑgas.tibi em̃ adhuc/
non tuis moribus ſum amicus/qui te viliter proĳcis ad aliã nat⁹.
nã ſi vex auribus hauſi in te inualuit pompa/lux⁹/ꝛ vanitas om/
nis/vix em̃ muſtũ es.duz corrũperis in acetum. Loqui cogor ne ta
citurnitas mea indulgentia reputetur.mallẽ tñ poti⁹ q̃ tibi tua ꝯſci
entia/q̃ meus ſermo pudorẽ incuteret. ſatis em̃ ingenĳ habes q°
ſordes tuas vides:nõ tñ diluis.vias tortuoſas tuas agnoſcis:nec
deſeris impendenſq; ꝑiculũ nõ metuere nõ potes nec declinas.vbi
(queſo fili) euaſit parẽtuz reuerẽtia /vbi lex nature/vbi timor dei
qui ſic diſſides a teipſo/ꝛ qui te ſocietatib⁹ immiſces periculo ple
nis. Sperne (rogo) illos quorum exemplo gloriaris:illoſq; fuge
vt icillã/a tuo quoq; aditu prohibeas:quos vides in tanta viciox
exuberantia colapſos/vt inter virtutem ꝛ vicium diſcrimẽ nullum
faciant.qđ niſi facias tandẽ tibi rubiginẽ affricabũt:quã vix vnq̃
vllo poſt tp̃e poteris diluere. at exitũ tandem flebis qui prohemia
nõ ſenſiſti.ꝛ quẽ iuuenis tã ꝑtinaciter agis: ſenex cũ rubore recor/
daberis. Nõ heſito quin ſcias luce clari⁹ recta eſſe que ſcribo, ſed

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

nimium vereor ne paſſionum impetus te cogat ſequi peiora. Hoc
tñ ſcripſiſſe iuuat / vt ſi errore tuo perſtabis: ego in te meo officio
perfunctus fuero: nec omittere potui: quin amicas tuas aures / a
mico ſermone pulſauiſſem: nõ quidẽ tam blando ꝙ verace / nõ taꝫ
ↄpoſito ꝙ fideli: quẽ ſi rugata fronte ↄtempſeris: tuaſqꝫ parentes
ↄtinuis doloribus ↄtorſeris. melius foret (ſit venia dicto) te pri⁹ tel
lus ima deiſceret / abſorberetqꝫ. Sꝫ facito meli⁹. Valetoqꝫ felici⁹

Reſpõ profugi filij ad ſuum

Humillima ↄmẽdacõe humillimo corde p̃miſſa. Nõ auũculũ
video quib⁹ ṽbis (auũcule dilectiſſime) immẽſam animi letitiam ex
preſſero tm̃ eñ mihi vr̃is ex lr̃is gaudiũ ſubortũ eſt: tãtuſqꝫ letitie
ſplendor infuilit: vt omnia verba frigidiora videant̃: haberẽ certe
oculos nõ mõ velatos / ſꝫ ꝓrſus erutos / ſi vr̃is ↄſilijs obluctari pre
ſumerẽ / tanta ratione fundatis. Dabo opã / mox nebulã vite mee
taliter abluere: vt matrẽ meam (q̃ me geſtauit in vtero: me peperit:
ſuo lacte nutriuit) maiori gaudio perfundam: ꝙ vnꝙ fuerit ex me
dolore ↄcuſſa. Societatẽqꝫ illam quã ſum cupidi⁹ / quã prudẽtius
imitatus / abijcio: fugio: nego: abnuo: reſpuo: cathenamqꝫ rumpo
quã ipſe mihi ↄtexui, iaꝫ clare video ſocios meos canibus ſimiles:
qui os diligunt vt extrahañt ſuccum. vl' his qui lanam in ouibus
querunt / non ſalutẽ: qui miro quodam applauſu me viſi ſunt exco
lere: quoꝝ amor eiſdem gradibus cum meis denarijs ambulauit:
tantoqꝫ remiſſior / quanto pecunia numero minor: vt cum vltimo
denario / etiam ipſius amoris euaneſceret vltimus gradus. Jam
lapſum meũ agnoſco dolẽs ⁊ gemens: qui nũꝙ potui lacrimas ꝑ
ferre parẽtum. Nõ ſinat deus vitã meã vſqꝫ ad illa perdũci tp̃a
quibus hec tractẽ: quo doloribus rapti funeri forent ꝓpiores. ſed
me / vel tellus (vt lr̃e tue ſonare videntur) opem pri⁹ ima dehiſcat:
vel cyclopũ fulmine cadã. Clare ſentio veſtra erũditone inſtruct⁹ /
ꝙtum parentes amare / ⁊ venerari oportet. Vos aũt (vt cepiſtis)
mihi aſiſtite nulla eñ ſpes ſalutis / nullum mihi preſidium aliunđ
Opto feliceſſime valeatis: opemqꝫ feratis / qui ſpem dediſtis.

Vt filiũ promoueat ad aliquod benefi cium.

Rſ.ij

Plurime ſalutis largã affluẽtiaꝫ. Cogũt me (vir egregie) bñficium filij tui mores/ſuaqꝫ vite integritas/ in ſui fauorẽ ad te nunc lr̃as dare/rogans/ꝙ in ꝓmocõem alicuius beneficij/paternũ ſibi fa-
uorem non abeſſe ſentiat/qui ob alia multa/ꝙ̃ ꝙ tibi filiꝰ a te me
retur carus haberi/qui adoleſcentie primitias ita inſtituit/vt om
nes ſue etatis iuuenes eum ꝑ duce colunt/obſeruant/ qui fax eſſe
videtur/a quo omnes lumen accipiũt. nemo eũ antecedere poteſt.
quiſqꝫ eo habet honeſtior/quo tergo ſuo ꝓprior eſt/vix crediderit
quiſpiam tantam ingenij lucẽ/tantã indolis placẽtiaꝫ/tm̃ facũdie
ſplendorẽ/tã tenere etati incidere poſſe. Jocũdus adeo eſt vt face
cijs ſuis/riſum lugentibꝰ euocaret. Multa paterna in ſe habet nõ
futurus vnq̃ꝫ tuaꝝ virtutũ ſepultor/quas gerit corde ⁊ fronte de-
pictas. Eritqꝫ tibi ipſe ſenectutis tue baculꝰ/⁊ p̃nl nois ſuator ⁊
autor. Vale ꝓlixior eſſem/niſi iã nox abſtraheret lumina celo.

Reſponſio ad predictam.

Salutem in auctore ſalutis. Filium meũ extollere conaris multo
ſtudio/nõ pari iudicio/quẽ ſi minus amares/plus fidei apud me
tue lr̃e mererent. Amore cecus iudex eſt. nõ eñ tam rebꝰ fallimur
ꝙ̃ rex apparẽcijs. Certũ habeo ꝙ bñ de filio eſtimas meo/cui pre
mia aſſcribis vix orte virtutis/quo certe ꝑ virtute effigiẽ/pro te ſi
mulacrum laudas. bone indolis eſſe videt/ſꝫ frõtis eius nl'a fides
virtutẽ vt ſcopulũ fugit. nõ tam apis taxũ odit/nõ tam baculũ ca-
nis/vel balnea cattus/ꝙ̃ hic librorum oſor eſt/quẽ ſi quis arguat
mille excuſatõum diuerticula queret/vt pulcro pallio crimẽ obum
bret. Vultũ tuũ ad nutuꝫ variat/vt q̃nqꝫ nõ idẽ/ſꝫ ſui degener vi
deat. facies agnũ monſtrat/ſꝫ (vt Perſij verbũ eſt) ſeruat in pecto
re vulpem. Raro ſibi vultus cũ animo coit. raro lingua ꝯſonat ori
Tu bis vicijs mox occurrere/diſcat aliũ vite callẽ te mgr̃o. Naꝫ
nihil duco turpius ficto/nihilqꝫ fedius ſimulato. Vale omniaqꝫ
facito mea cauſa/vt conſueſti ſemper/⁊ amice ⁊ diligenter.

Querela rare ſcriptionis.

Sincerã amiciciã loco ſalutis. Habet me admiratio multa/quid
ſibi velit tam diuturna lr̃aꝝ tuaꝝ in me abſtinentia/cũ vetus nr̃a

pſanctiõ/noſterqꝫ priſtinus amor freqn̄tiores expoſtulat. Neſcio
quis torpor amoris/q̄ digitoꝝ paraliſis te inuaſerit: vt litterulaꝝ
ne vnicā ex te excuttere poſſum. qꝛ tn̄ vtriqꝫ morbo ꝯfricatio ꝓdeſt
iam diu ſtaui te meaꝝ lr̄aꝝ frequentia/ꝯtinuo blandoqꝫ tactu cō-
fricare: vt tandem (aromatū more) ſpiramina reddas: que lentius
odorē ſpirāt/ſi nō trita fuerint. Magnes fortius trahit/ſi terat.
Maiorana/atqꝫ lauēdula digitis ꝯtrectate/odores fragrantius
fundūt. Tu ḡ ſi me amas hāc ſcribēdi ſegnitieꝫ exue: teqꝫ lr̄aꝝ fre
quentiorē exhibe: ꝛ ſi q̄ ex te merui: ſi digna p̄cor: ſi me tua exiſti
mas amicicia nō indignū (rogo) ne deſinas mihi tuū ſtatū pſcribe
re: ſtudeaſqꝫ vetuſti nr̄i amoris cineres euoluere: inuenies (ſpero)
adhuc aliquā viuentē ſcintillulā tui (vt crebertime ſcribas) excica
tricē. qđ ſi mihi p̄ſtiteris/ꝙ maxime tuis iuſſibꝰ delectabor. ſꝫ vale
lōgiꝰ ſcribēdo ꝓlapſus ſū: ꝙ tarditas tp̄is vel feſtināntia poſtulauit

Intimatur amico nequez

ꝓpoſuerat comittē capiat itineris ad ſāctā terrā qꝛ mēdax ꝛ garru
S. n̄ pauciores/ꝙ gignit eſtas ariſtas. Audio ꝓpoſuiſſe lus eſt
te (cordial' amice) terrā ſāctā (duocōis grā) viſitare: aſſūereqꝫ ꝓ ſo
cio vilici filiū ſꝫ vt te libere tuteqꝫ alloquar acceđ ꝓpiꝰ ne q̄ exter-
na auris interueniet: intereaqꝫ mihi ad hoſtiū oculꝰ erit ne quis in
ſperato irrūpat. Ille quē itinere ꝯcōis me comitē ꝺlegiſti: vir ꝑſus
agreſtis/ꝛ inſulſus ē: qui inter canes male tutꝰ ābularet/ſi tā lepꝰ
ꝙ fatuꝰ videret: qui totꝰ ex mēdacijs pēdet: ꝛ ex ficticijs ꝯfectꝰ eſt.
animū tuū iudicas nihil ſibi credere: quē tā infeſtū auribꝰ ſēties
vt facile tibi quietus eſſe iudicabis: vl' eū lingua/vl' te auribꝰ caru
iſſe. Certū eſt tāto pectoris ſono minie tēdere virtutē. Nā picas
ꝛ graculos ſua garrulitate ſupat: nihil iudicio digerēs/nullā tenēs
lingue mēſurā alti eni flatꝰ eſt: qui (more follis) plenis buccis ae-
rem trahit: ꝛ efflat quo molendina moueri putares. Vale lōge ve-
ſane plaudenter. Has dum ſcribo non querunt digiti: ſed vollitat
calamus nō aliter ꝙ ei velū ſuꝑ infixū eſſet vento ꝓſpero agitatū.

Intimatur breuis viſitatio amici/ꝛ le ta confabulatio.

Immenſas cū fauoris ardore ſalutes. Adeſt breui tēpus quod

nos vnū in locum miſceat. Statui em̄ his paſcalib⁹ videre te/ita
dico: niſi vl' tibi citius/vel fortūe ſerius placuerit, multa me diu li
gatū tenuerunt: quomin⁹ te viſitare potui, ſ3 iā funē ſoluaz: rūpam
moras/cūcta retinacula frangā: lōgiorē ꝓtractionē ferre nō poſſuz
vror: ardor: crūtior. Te ꝓceleriter viſitare intendo vt refrigerium
prebeas: qui hanc flāmā ꝓuocaſti: tūc vocē voci iūgem⁹: ⁊ dexterā
dextre/eritq3 tūc nobis nr̄oꝝ euentum vltro citroq3 iocūda recita
tio/quo nobis tūc di .s breuiſſimi videbunt: etiā ſi eſtiuis ſolibus
ꝓtēdantur. tūc (vt orati⁹ clamat) bibendū/tūc pede libero pulſan
da tellus/cratheriſq3 magnis vina coronaſſe iuuabit: eroq3 tibi co
heſurus diutius/quoad venero tardi⁹/ amiciſſimoq3 ſermone lō
gas horas conſumpturus/vt mora reſtituat: quod neceſſitas abſtu
lit. Ex cracouia tanta feſtinantia ꝙ facile putares ſi me has ſcribe
re perſpexiſſes: digitos meos in pedes leporum eſſe cōuerſos. Va
le per hilariter/⁊ quidem gaudentior muſcis in melle

Ad petitionem amici ſtatū

ſuum/fratriſq3 ſui notum facit amico.

Salutes felicib⁹ votis onuſtas. Er ſemper inquiris (cariſſime vir)
quid frater: quid ego: quid vnus: quid alter: vel quid ambo moli
amur. Hinc his pauculis dabo reſpōſum. Frater me⁹ viuit in ture
htūs qui (vt oracij vbū eſt) Paterna rura bob⁹ exercet ſuis/pro
ſpectatq3 arantes greges ſuos in valle. qn̄q3 ramos arboꝝ āputat:
felicioreſq3 inſerit, modo libet ei iacere ſub antiqua ilice/modo in
tenaci gramine/querit aliqn̄ in ſiluis aues /tēdens rethia ⁊ dolos
apris ⁊ turdis edacib⁹/iā pauidū leporē fugat: iā aduenā gruē la
queo captat. ſic vagat̄ quottidie latis in cāpis/peruſt⁹ ſolib⁹/⁊ ler⁹
domū rediens/ſꝑ comedit dapes ineptas/in quē illud virgilij ca
dit. Felix heus nimiū felix bona ſi ſua norint agrecole. Naz nulla
ſub ſole ocupatio alia magis eidē ꝯduxit: qui tanta vboꝝ anguſtia
ꝯtract⁹ eſt: vt ſi verbū vnū vel duo ſubduxeris elinguis fiat: ⁊ qua
uis ſtatua taciturnior/ita vt eū marmorium putes: ⁊ in auditorio
pithagore aut monachoꝝ clauſtro/nō tā vſum ꝙ neceſſitatē ſilētiū
didiciſſe: qd̄ ſilētiū in capiendis auib⁹ ꝑualde ꝯuenit, ad quā cap
turā (inſtar argi centū ferentis oculos) diligētiſſim⁹ eſt, libros a

tergo relinqnit, nam ſtudere apud eum torqueri eſt ſupliciiqȝ loco liber eſt,ego aūt venacōis loco interdū poeſim video: quo poſſim faciliꝰ diſpēdia vite ꝯpēſare(more laborantiū)qui qñqȝ cantilenis ſolent tedia ꝓpulſare(ꝛ itinerantium)quibus via breuior videt̃:ſi labor fabulis ſubleuetur,Uale ſanus/ꝛ ſatis viue ſecundis,

Rogatur amicus vt mittatur per eum ſcriptor petitus amico,

Salutes omni deſiderabili gratiores, Proſpicias mibi (rogo)amice cariſſiē/de ſcriptore bono/de bonitate nō ſolū artis loquor: ſȝ fidei/qui nō mecū agat:vt ille eſtate peracta/qui multa incepit: ꝑfecit nibil.plurimi ille verbi erat ꝛ ꝓmiſſionū maxima tuba/ſed omne ꝓmiſſum in voce ꝑmāſit:qui vbicūqȝ loci eū ꝯuenio:nō ſecꝰ a meo aſpectu fugit:ꝙ ſi baſiliſcū aſpiceret, Uolo mibi aulumgelium bonis lr̃is ad grãm ꝓtractis/mēdis caſtigatis eſcribi:quē nec veno/neqȝ ꝯmodato/vł lōgo tp̄e aſſequi valeo,Hac igit̃ ep̃la viſa quaſi pignore facito ad me bonꝰ ſcriptor accedat:cui (vt ratio ſua ſerit)premiū dabo, Plurimūqȝ rogo ne differas:ne quoqȝ cōmitas:vt te potiꝰ excuſandū tarditatis ꝙ laudandū feſtinacōis efficias, Parcito tñ ſi fuero (ꝙ equū eſt)audentior, Nibil em̄ eſt qꝺ magni amoris ſibi ꝯſcius animꝰ nō audeat preſumere,Ceteꝝ/poſt vltimas lr̃as nibil accidit: qꝺ tua intereſſe arbitror:preter incredibile deſiderium meū viſendi tui/qꝺ indies magis ac magis augeſcit,hoc autē me leuare tui eſt officiū:ſi quid ex me vis precipito/tuis votis parere mibi certe voluptas eſt:ꝛ nullū in pondere pondus,Uale in eo/qui mortis vincula rumpit,Ex pariſius octobris ſexta/eo mane quo noctem fugauerat autora conſurgens,

Epiſtola conſolatoria.

Salutes ꝛ pluſquā ſalutes/ſi quid vſquā eſt qꝺ iis plus eſt,Accepi lr̃as tuas planctu plenas(diſertiſſime vir) quibꝰ rumorēz ad te veniſſe declaras/ꝙ frater tuus in opido ſuo/cū aliis ꝯciuibꝰ obſidione hoſtiū ſit circūſeptꝰ/vt nulla ſibi ſalutis ſpes relicta videat̃, Nunc rogo dilectiſſime vir timorem exue, Peſſimꝰ ſꝑ indubio augur/eſt timor,Quāꝙ ſepe/vbi timoris magis ē illic ꝑiculi minꝰ ē:

In bellis enim fallax eſt ſpes/ꝛ fallax eſt timoꝛ/vbi fere nihil ex premeditato vel agitur vel accidit.ſed eunt omnia inopie. Non igitur deſperes (queſo) nemo ſcit quid preſidiū fortuna prebebit. Finis cuiuslibet rei incertus eſt.non enim de nihilo hoc nomen finis gramatici dubiū generiſ poſuere. Vale vir fama ingēs/ſʒ re quidem ingentioꝛ. Ex louanio marciū viceſima prima/volatim inſtar auis/q̄ (vt Virgiliū verbo vtar) Raptim ſecat aera pennis. Latoꝛ harum quiddā ſecreti tibi deuelaturus eſt.meo nomine cuius verbis nudas ſic credere potes.ac mille forent eis appenſa ſigilla/qd cunqʒ dixerit iuratum putabis.

Intimat amicus amico

ꝙ ſequenti die ſecum ſuo in reditu pranſurus ſit.

Vini optimi letiſſimos hauſtus ꝓ ſal ute/que ſalutatio in buccaʒ cadit.quā iā ſitis inhabitat. Dū ñ nūc curru vectus (vir oꝛnatiſſime) domū tuā tranſitu aſpicio.mox ſaltu feſtino.velut ad littus fracta pupe ꝯfugerem. de curru deſcēdo celeriqʒ curſu domū tuam peto ad cuius fores pulſo ꝛ clamito parumper tecum loquendi propoſito.ſed dum vicini te in eccleſia eſſe nunciarent.fecit partim impatientia vectoris/partimqʒ diſtantia ꝙ illic te nō ſequerer.partim quoqʒ ꝙ inculta fui ruſticanaqʒ veſte contectus/in qua te ſolo coram comparere non formidabo. Paruicurans q̄lis extrinſecus tibi videar. quia longo apertum ac nudum animum cognouiſti. Sed dum clamore vectoris/ſocietatiſqʒ rurſus cogoꝛ currum aſcēdere.ecce inopie ſcolaris occurrit. cuius ex coꝛio calamum peto. hancqʒ precario papirum nactus/has tibi dandas relinquo.quibus certioꝛ fias ꝙ cras rediens tecum pranſurus ſum.niſi vel deo vel fortune vel tibi ſecus placuerit. Interea vale fauſtus/ꝛ fruere votis/neqʒ vnꝙ rogatum iouem inueneris ſurdum.

Filius ad patrem ꝓ ſubuentione/vt libros emat.

Humilimā obedientiā loco ſalutis. Cōmemoratio vr̄e ꝛ quidem virtonee ſponſionis (metuendiſſime pater) omni cyrographo mihi efficatioꝛis cūctoqʒ pignoꝛe certioꝛis/intrepidāʒ mihi affiauit togaudi fiduciā/vt mihi denarios per tutū/ꝛ celerē nūcium mittere

dignemini quibus mihi libros valeã compare. Clare eñ nouiſtis (optime pater) qualiter anni eant (Ouidio teſte) more fluentis aq̃ nec q̃ pterijt iterꝝ reuocabit vnda, ſic hec indulta ſtudio tpa/ fluxu ꝯtinuo decurrunt: abſqꝫ refluxu/ q̃ tpa nequeo in ꝓiectũ meũ infle ctere/ ſtante nõ modo mihi penuria/ ſed oĩmoda librorꝫ carentia/ q̃ me facit ſciarꝫ dulci/ optatoqꝫ fructu carere. ſi eñ caſſiodoro cre dimus larga manus ingenia nutrit. Veſtre igit̃ bonitatis erit acq̃ ẜcere: iam meis neceſſarijs/ iuſtiſqꝫ deſiderijs/ quo pectore meo ſciarꝫ ſitibundo vberem refectionẽ dederitis: ꝛ quidẽ vtilem gra tam ꝛ ſalutarem/ ꝛ quo tandem pater optime/ tandem inueneris tantalus vndas. Non eñ debẽt ſtudentiũ ſumptus inter conſum pta/ ſed veluti quedam ſemina centupli fructus cõputari. Dignet̃ altiſſimus vos feliciſſime ꝯſeruare. Ex pariſiis curſim ꝛ ꝯfidenter corde tñ meo multa ſpe/ multoqꝫ affectu titillante.

Reſpõ patris q̃ filio nequit ſubuenire ex con ditione tpis.

Saluus ꝛ bonus eſto. Vidi lr̃as tuas/ atꝫ has p̃ter/ expoſuit mi hi (fili) intercurſſor nũcius indigentijs te mltis ſubeſſe: atꝫ te mira ri quid ſibi velit hec tpis mora/ qua tibi (vt ais) nihil miſſũ eſt. ſed ita certe nũc fili ſunt tpa/ vt ꝯducat te ori tuo ſilentiũ dare: ꝛ fre nũ deſiderijs/ aſt opulentiorẽ fortunã expectare. Nã (vt ſatis au dire potuiſti) huius anni agrorꝫ cultura/ pratorꝫ ſectio/ putatioqꝫ vinearꝫ/ ꝛ (quod egrius ferri ſolet) dũ iam his oĩbus labor eſſet impenſus ex inclemẽtia celi/ male rñderũt poſſeſſori/ nec erunt hec oĩa/ vel boibus/ vel armentis hoc anno paſtũ p̃bitura. Hinc cõ pati cogeris parentũ damnis/ fratrũqꝫ tuorꝫ/ ſororumqꝫ egentijs. Parce igitur atꝫ ſobrie tibi ad tempus viuendũ eſt: donec ſidera nobis illuxerint feliciora. Qd̃ breui concedat ille qui poteſt. Va le. ſalutes plĩmas tuis magiſtris meo noĩe annũcians: ꝛ ſi de⁹ vo tis annuat meis/ ad te me cito futurꝫ expecta. correctione filij.

Conqueritur pater de dura

Salutes plurimas/ auro gẽmiſqꝫ ornatas: vel alio quodã ſi quid his precioſius/ eaſdem poterit venuſtare. Inueni filiũ/ in hac pau cula mora (venerãde magiſter) qui iam domi mee fuit: habere ani

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

mũ formidoloſo quodam pauore deiectum/ vt vix oculum leuare/ vel verbum auſit exprimere. Si quis eum accedit ꝑius mox caput retrahit: cubitũq; leuat: quo conari videtur ꝙ caput a verbere ſaluet, qui in ſomno ſepe clamitat/ veniãq; rogat: nõ aliter ac virgis duriter ipẽ vapularet. Dicit mihi mater ꝙ ſub veſte habeat cutem macram/ groſſis vibicibus informẽ. Rogo igitur magiſter optime ꝙ ipm̃ dulcius formes/ ⁊ mollius alas, neq; eundem virgis/ ſed minis corrigas: nec vt cũq; vapulare permittas. Mitis ipſe ingenij eſt/ dulciſq; nature. Deſperãt em̃ (vt inquit Quintilianus) plerũq; pueri/ ⁊ dolent: ⁊ nouiſſime oderũt: ⁊ (quod maxime nocet) dum omnia timẽt/ nihil conant̃. Nam vt frondibus teneris ruſtici falcem nõ adhibent: eo ꝙ reformidare ferrum videret̃: ⁊ non dum cicatricem pati poſſe. Ita teneros annos nõ tam virga terreri: q̃ȝ iocũditate demulceri optet. Videmus em̃ ſepiſſime inter manus ceſoꝝ lapides frangi: dum quadrantur: niſi fortaſſe nimio impetu quadrator incuſſerit. Vale ſub leto ſidere/ vt tu⁹ honor/ tua virtus/ tua merita poſcunt

Reſpõ ad eplãm preſcriptã

Salutem ⁊ ſi quid ſalute gratius poterit cogitari. Heus q̃ȝ velles (optime vir) tuum filium alienis oculis aſpiceres: qui eũdem dulcis nature mitiſq; ingenij deſcripſiſti: qui alioꝝ iudicio/ cum ſit alijs multis vicijs inquinatus/ tamen inobedientia eſt omniũ primus/ quẽ (vt tua pace dixerim) a vicijs ſatietas qñq; retraxit: nun q̃ȝ voluntas, ſed precepta magiſtroꝝ vel cõtumaci temeritate contemnit: vel vbi incipit ibi deficit. Scis em̃ ꝙ ignis male accenſus cito extinguitur: ⁊ equus mane deficiens ꝑuam dietam conficit. Si em̃ durus magr̃ ſim: durus ⁊ ipſe diſcipul⁹ eſt. Dura duris efficatius leniunt̃. Sepe medici mollioris difformior ẽ cicatrix, grauioribus morbis grauiora remedia adhibent̃. medicus ſepe ledendo ſanitatẽ confert: nõ ſine murmure patientis/ qui amara qñq; pocula miniſtrat: que nõ ſine frontis rugoſitate ſorbentur. Obſcuritas in auro erit: niſi addiderit flãma fulgorem. Si em̃ pater es: nõ que mulceant: ſȝ que ꝓſint cogitabis: ne qui ſibi plumis mollior eſſe conatis/ durior ſaxis fias: quo tandem ꝓ meritis tuã ſene

ctam perditis moribus inquietet, ſi virge ceſſ arint: mox malicia (q̄ nunc latet) in lucem erumpet: creſcentq; ſibi viciorum incendia / quorũ flãmas nõ facile extinxeris ſi paululũ pceſſerint, quid factu op9 ſit tecũ metipſo cogita: ne tue prudentie ipſe oblitus videaris, dũ colloqui dabitur tibi multa deuelabo que non auſim papiro nũcio aũt cõmendare calamo, Vale ſit tibi leta / ſitq; boneſta / ⁊ ſera ſenectus, dum hec ſcribo manus volat ocior auſtro.

Reſponſio ad certas literas

hic non inſertas de glorioſo poeta.

Salutes numero incalculabiles, Legi omĩa iocũdiſſime frater / q̄ mihi tuis in lr̃is ↄſignaſti multa iocũditate / atq; vix riſui finẽ faciens / eaſq; iterum / iterũq; relegi, longo iam tp̄e illũ noui: cuius dictis in lr̃is meminiſti: cuius mores / ſi pingere pergo mihi ſcribenti lab.. eſſet: ⁊ tibi legenti faſtidium, Hic enĩ noſter bipes aſellus ⁊ ſtatua marmorea ſuo veſano plumbeoq; capiti / poeticam artem totã aſcribit: nõ aliter ac totã poetriam ebebiſſet liquefactam, oẽs enĩ oratores poſt ſe facit: neq; tulio cederet: ſi viueret: neq; virgilio palmã daret, tã verbis abundus eſt: vt qui ſecũ ſunt magis audire q̄ loqui pñt, ipſe cicada eſt que vbi tacta fuerit ſemel nunq̄ ſilet: ſi parẽ ſibi loquaculũ inuenerit iam picas in nemoribus / aũt ĩ paludibus ranas audire putares, iudiciũ ꝓpriũ pluriſfacit q̄ toti9 orbis ſententiã, plura de hac re ſcriberẽ ſi mihi cũ hoĩe minus periculo iam res eſſet: tibi aũt omĩe pars ſufficit, Hec iocũdo calamo ſcribo: rideret calam9 ſi os hr̃et, Vale puluinar me vocat: magna ps noctis effluxit, dabis me (queſo) tuo fratri cõmendatũ / quẽ reſpiciat (oro) fortuna initior lumine / vl' ſi nõ fortuna / is q̄ fortune impat de9, Ex pari, nõ manu pigra octobris, xiiij, noctis creſcẽtib9 vmbris

Inquiritur ſtatus amici ⁊ deſcribitur ꝓprius.

Immenſas largiſſimo corde ſalutes, Tu pre ceteris (vir optime) maxime noſti: q̄ in ſtudijs iam ipſe ↄſenui: vbi nihil mihi tp̄is p̄terijt vnq̄ / quo nõ ſollicit9 ego de te deq; tuo ſtatu inquirerẽ: qualiter fortuna tecũ ⁊ qualiter tu cũ illa / quid ageres: vbi eſſes: quas

viam vite ſequeris: quid de ꝓgreſſu: quid de fine diſponeres: cui
te ſimilē exhiberes, oculi mei te amicū abſentē anxie petunt: quibꝰ
ꝑ abſentiū detrahit multū ſed animo nihil. Si aūt ex aduerſo pe
ras quid agam: quid moliar, viuo frater optime forte ꝯtentꝰ mea
ad rationē habeo: nihil vltra deſidero. Raro eīm deſiderium ma
gnū z animi quies cohabitāt: cū nihil plus torqueat ꝙ ſperari ca
rentia, habeo eīm quo viuam: z quo forte melius ſanctiuſqꝫ carerē
habeo vnde laſciuiā, habeo vbi habitē: quid edam: quid bibam:
quo vehar: quo tegar: vbi iaceam: vbi ſpatier: quo delecter, Quid
queſo ſūmus pōtifex/vel impator romanus habet amplius. Ma
gne diuitie nō diuitē ſed occupatū faciunt: nō dn̄m/ſed cuſtodeꝫ
neqꝫ eīm ꝑciū rerū/quē diuitē facit: ſed ꝯtemptus, ſemꝑ eīm q̄ren
do z inhabitando cupiditas creſcit: z ſeruitus atqꝫ paupertas. Plu
ra ſcribere nequiui terra iam nocte ꝑuentus, Valitudinē bonā ha
beto adamante ſolidiorē. Si quid ex me velis: tuū eſt ꝑcipere: ꝙ
patus fuero ꝓbando ꝯdiſces: potius ſemꝑ eſt re ꝙ verbis amici
am ſplenduiſſe, Ex collegio. B. in pariſiis pennata manu/alato
qꝫ calamo: mane dū ſol terris infundere ceperat ſpiramina lucis

Tutores ſcolari ſtudenti lo

uanij in artibus/qui petit adire aliam vniuerſitatem,
Saluti intendere loco ſalutiſ, Dediſti ad nos lr̄as (cariſſime ado
leſcens) z quidē plures/quibus ſubnixe ꝑcaris nr̄m ꝯſenſum/quo
aliam vniuerſitatē ſtudendi gratia adire valeres: qui noſtro iudi
cio nō tā ſcientiarꝫ amore/ꝙ rei vana quadā nouitate moueri vide
ris, ſcimus iuuenū aīos ꝓmtos eſſe ad motū qui ſpargunt in oīa
vota/qui ſepe melius putant qđ peius eſt: optimūqꝫ qđ peſſimuꝫ
Prima nam etas ſtimulos habet: z frenos habet vltima, Mens
eīm iuuenū vaga eſt: quietis impatiens/z rerꝫ nouitate letiſſima/
maxime eorꝫ iuuenū qui ocij gaudent, vanā eīm ſemꝑ dant ocia mē
tem, audiuimus te inerti ocio incūbere: itaqꝫ ſomnolentū eſſe ꝙ
vix te tuba vigilē daret: atqꝫ mgr̄m tuū te creberrime/digito ſuo
ꝯſignare q̄ſi futurꝫ quiddā innuat: nō tā verbis ꝙ virgis cōplendū
Nō videmꝰ qđ aliđ ſcriptis tuis conatiſ: ꝙ loco ſciarꝫ v̄tutū ocia
z vanā petere, Nihil ꝯſtāte iuuene ſplēdidius/nihilqꝫ incōſtante

fedius. Raro bñ germinat planta/q̄ ſepe transfert. Proinde tibi
mandam⁹ hāc tui transferendi opinionē e mente tua pellito: ītiſ-
qꝫ ſp̄ diligenter inſuda: qui q̄uis ex natura tardior es: frequēti tñ
exercitatione acui poteris: valebit ingeniū vbi intenderis: qd̄ pfe
cto leuius feceris. ſi diem quotidie tuū ſcrūteris: oīaqꝫ facta audi
ta dictaqꝫ illius diei remetiaris: quo factis melior: dictis acutior
auditiſqꝫ doctior fias. Bona tua vt alioꝝ oīum p̄cio ſolito deci-
dūt. Debes igit̄ eſſe ad ſtudiū alacrior ꝛ in exponendo ꝯtractior
vt tñ virtuti addatur q̄tū fortune ſit abſtractū. Valeto. itaqꝫ faci
to ne ſi voces nr̄as lutro intelligere ꝯtēpſeris: tandē tuo dāno in-
telligas. fac letus oīa/ne quid meſtus patiaris. Fac etiā volens
cupiēdoqꝫ qd̄ cogeris: effeceris ne cogaris. nullū vtilius in hac ne
ceſſitate ꝯſiliū eſt. deſine: eſſe neceſſitas ſi volūtas acceſſerit. Ma
giſtros tuos ama. bonos cole ſcolares. ceteros preteri: neqꝫ cultos
neqꝫ offēſos. Va. ꝯſtās ſtudio intent⁹/oīqꝫ pēdētia mētis ſecluſa.

Tutores ſtudēti louanij in

legibus/qui petit adire aliam vniuerſitatem.

Cariſſime adoleſcens ſit tibi leta dies/ſit plurima ſalus. Omni-
bus in litteris tuis multa diligentia moliris: aliam vniuerſitatem
adire: legū ſtudendaꝝ cauſa. Non facile capimus quid tibi Loua
nij deeſt: vbi ſcolares legū tibi ꝯſodales multos habes: ingenio ꝛ
diligentia ſingulari/doctores quoqꝫ ſcientia/expientia/eloquētia
ꝯſpicuos. niſi forte cupis a nobis eſſe diſtantius/quo poteris er-
rare licentius. Hec inſtabilitas magnū argumentū eſt: animi male
ſe hñtis. vt eñi egrū corpus thoro voluit: nequitqꝫ conſiſtere. Sic
eger animus varijs affectibus agitat̄: male ſemp ſperat̄ de iuuene
vario ꝓprio ſenſui innitente. Sententia nr̄a eſt vt Louanij ſtude
as: ꝛ maneas: ꝛ tāq̄ in tuto salubriqꝫ ſtudioꝝ portu/iactis ancha
ris ꝯquieſcas. Oppone igit̄ deſiderijs tuis ſeras/ ꝛ vectes: habe-
qꝫ ſemp animū tuū (vti decet ꝛ oportet) ꝯſilijs noſtris cōformem.
Qd̄ ſi feceris: nos ſemp habebis tui amatores: rerūqꝫ tuarū vti-
les ac diligentes ꝓſpectores. neqꝫ vnq̄ amiciciaꝝ fores/apd̄ nos
occluſas habebis. Vale felix. valebiſqꝫ certe felicius/quo ſtudebiſ
intentius. Qui ſi nō ſatis ꝑfeceris: nunq̄ tibi ingeniū defuiſſe ar

ditrabintur:ſꝫ curā ⁊ diligentiā/qui magis ꝑfectām tuūꝫ patulo
corde ↄcapimus:ꝙ naufragus portum:vel famelicus eſcam.

Inuectio iocoſa in amicū raro ſcribentem.

Salutes innumeras atqꝫ ꝑhennes. Dū oīa mente voluo ac re
uoluo(amice ꝑcare)ↄcipere nequeo:quid te detineat/tanꝙ muti
facit:vt oīno ſcribas nihil:cui tñ tam cultus ſtili flux⁹ adeo ꝑmp
tus/atqꝫ venuſtus eſt:vt inter ſcribentes primatū teneas:quaſi pa
pirus tibi ꝑregia ſit:⁊ ꝑ ceptro calamus.de quo plura dicerē:ni
ſi hoc amantis eſſet(Plinio teſte)Amatū nō onerare laudibus.
Fecit hoc ſemper leta viuacitas tua/qui agili ſpiritu plenus es:ne
quid iuris in te habeat deſidia/ꝙꝙ tñ nō viderim quo taciturni
tatem tuā ꝑtegere poſſes.Non enī eo clipio quo ſolent inertes et
ſegnes te nihil habuiſſe:qđ ſcriberes in tanto flumine nouitatum.
Sed timeo ꝙ oīa tibi eant incōmodo/qui tp̄us aliqđ aptuꝫ ad
ſcribendū nō inueneris.Eſtas forte attramentū exiccat:ipſumqꝫ
hyems in glaciē vertit:in vere aūt nōdū auce pennas dedere:vel in
quo forte tpe/paralizant digiti:qui qñqꝫ ſtupent atꝫ rigeſcūt:vel
forte papiri mola rupta eſt:vel neſcio an te aliquo flumine laues:
vbi oēs veteris amoris flamulas extinxeris.Cogor igiť exclamare
illud poeticū:Quis deus appoſuit nr̄is ſua numina votis. Sed
omiſſo ioco facias(rogo)muſas tecū redire in gratiā frequentius
quoqꝫ ſcribito.multoꝝ enī lr̄as q̄ ad me ſcribunť ſemel dūtaxat le
go:idqꝫ curſim/tuas aūt nūꝙ ſatis legiſſe videor.Redeo iteꝝ atꝫ
iteꝝ nūc illā/nūc iſtā ꝑticulā attingo:repeto.egre illa e manibus
emitto/facit h̄ placēs ornat⁹/⁊ minus placens raritas. Vale ca
datqꝫ in te poeticū illud.Vixeris eternū extendēs in ſecula nomē.

Rurſus iocoſa inuectio in eandē ſententiā.

Perhennes amicitias loco ſalutis.Ab eo loco quo te mihi abſen
tem tercia iam tenuit eſtas(cariſſime vir)ex te accepi litteraꝝ nihil
quo me habet admiratio grandis/qui cū ad plures ſcribas:homi
nis amiciſſimi ſis oblitus.Miror equidē vehementer/lr̄is ad me
datis/magis ꝙ aliis interclauſum eſſe.ꝑeant queſo interceptores
lr̄aꝝ(ſi qui ſint) eoſqꝫ deus optimus/ maximuſqꝫ radicitus ꝑdat.

idq; ꝓpediē/ qui me lraꝝ tuaꝝ priuant iocūdiſſimo fructu/ omni
melle ſuauiore. Sed certe ſi tua mei ꝑuipendentia hec inter cape
do lraꝝ ꝑuenerit: nō poſſum nō gaudere: ita tibi ſecundas res eſſe
vt ne amiciſſimi quidē hoīs recorderis: quāꝙ nō pua ſit felicitatis
pars vir amicus/ neq; teneat amicicia poſtremū in hūana felicita
te locū. Sed ioco obmiſſo rogo te optime vir/ amiceq; fidentiſſi
me/ ꝑ placidū amicicie nomen/ perq; id omen/ qḋ in ea dulciſſimū
eſt: ſi quid adhuc flamule veteris amoris ſupſit: nec emortuus ci-
nis eſt: ad me freq̄nter ſcribito. nā id iuris lr̄e in me tue hn̄t: ſem
perq; habebūt ꝙ ex me longiores excutiant. Uale vale nihil plus
q; feſtinus. Ita nam clamitat nūciūs more impatiens quaſi cupe
ret (vt apud perſiū eſt) pulmonē rūpere ventis.

Excuſatio ſuper porrectis
preci bus/ ꝓ cōtumace filio/ ad patrem.

Ingentes cordis ex fronte ſalutes. Sentio ꝙ moleſte fers (amice
dilecte) ꝙ turſus rogo ꝓ filio/ cuius pacē apud te ꝓ ſuis erratis iā
frequenter adeptus ſum. Putas em̄ ob recidiuā nec locū p̄cibus/
nec venie relictū eſſe.] Sed rogo patiaris in hoc vno/ me tibi eadē
mente repugnare: qua in oībus ſp̄ obſequi ꝯſueui. Uenit ad me fi
lius tuꝰ ſeſe ad pedes meos ſolotenus ꝓſtratū faciens/ fleuit: ro-
gauit: fecitq; mihi fidē penitētie vere. Quē ideo emendatū ſpero
q; ſe ſentit deliquiſſe. Dolorē em̄ peccati primus ad veniā gradꝰ
eſt: iraſceris ſcio: iraſceris merito/ idq; etiā ſcio amaſti iuuenē/ et
ſpero amabis. Interiz expedit ꝙ exorari te ſinas. licebit turſus ira
ſci ſi turſus delinquat: tūcq; ꝙ iratus fueris: excuſatiꝰ facies. Re
mitte aliquid iuuētuti/ illius remitte lacrimis. Addo ego iam p̄ci-
bus ſuis etiā meas tantoq; cordialius/ quāto ip̄m acrius/ ſeueri-
uſq; corripui. Uidimꝰ ſepe initia mala/ fine claudi optimo/ ſi bo
nis ſe miſceat/ bona videat audiatq;. abibūt vicia ſucceſſione vir-
tutū. errādo q̄nq; diſci t̄. Sepe em̄ error vnꝰ dū erraſſe puduit ab
erroribus p̄ſeruauit. Pudor em̄ ⁊ verecūdia ſcale ſūt: ad reſipiſcē
tiā ⁊ ſalutē. Sz quo meliꝰ agat diſtrictiſſime illi minatꝰ ſū me nū
ꝙ poſtea rogatuꝝ/ h̄ illi quē territi optuit: tibi nō idē. nam fortaſſe
iteꝝ rogabo: iteꝝ ipetrabo: ſit modo tale vt me rogare id te ꝓſtare

decreat. Vale: ⁊ ſi quid ex me velis faciā diligenter. ꝙ libenter.

Reſpō ad eplām precedētez

Salutes innumeras amore puro coruſcas. Facilius erroribus fi⸗
liū (optime vir) ignoſcerē: ſi malam ſuam vitā in ꝯſuetudinem non
vertiſſet. Omīs eñ error / ⁊ ſi grauis videat̄ dū naſcitur: leuis tñ
putatur dū in vſum venerit: ⁊ ſine metu cōmittit̄. Unum viciū al⸗
terius ſemꝑ cauſa eſt: ex quo mox aliud quaſi ſua ſoboles oritur:
tandem ex hoc itur in plura deterius. Nō autē (vt ſcribis) culpaz
agnoſcitur: Quid queſo peius in errante cadere poſſit, quā culpaz
agnoſcere ⁊ nō dolere: Irriſor eſt nō penitens / qui adhuc agitat
ius ſe dicit penitere: Quid queſo ꝓdeſt ſi lacrimas fūdat: gemit⁹
ſuſpiria / queſtus / plāgatq₃ quod geſſit nec deſerit. Si eñ (vt ſcri⸗
bis) erraſſe ſe cognoſcit iam ſibi reus ⁊ iudex eſt: qui cōmiſſa dam
nat: ſed condemnata cōmittit. Certe ſi vite ſue rōnem a ſeipſo ocu
lis retroductis exigat: atq₃ fuerit rex ſuaꝝ arbiter equus / facile ſe⸗
ipſum dānauerit ipſe. Sed eſto doleat / nymbo tñ facilius in vicia
relabatur: qui ſi quid boni ceperit nō ꝯſiſtit. Tunc eñ omnia per
diderunt: dum que vicia fuerunt mores fiunt. Nec vero facile in⸗
ducor: vt credam qd̄ errores / bona mente fateat̄ ⁊ doleat: ſed ha
bet (neſcio) quid paramenti in lingua quo verba voluere nouit atq₃
euoluere: ⁊ turpia facta palliato ſermone contegere / virtutes men
tiri: ⁊ vicia negare. Si hieronymo credimus, cū defendit̄ culpa ge
minatur: Quis queſo vicioſior aut ꝓfitens vicium / aut mentiens
virtutem / certe is qui etiam mendatium adiūciens geminauit vici
ūm. Manifeſtam eñ culpam negare: agentis eſt crimen / non di⸗
luentis. Vale ex inſulis maij tercia ſūmo mane / oriente iam ſole /
purganteq₃ luce tenebras.

Increpatio fratris ſuper ſncauto mō mercandi.

Salutes ineſtimabili fauore fecūndas. Neſcio care frater / quid
audiam ꝙ nūdinas vndiq₃ indefeſſe viſitas: incauteq₃ mercaris:
⁊ qd̄ egrius me habet pluris ſepe merces emis: quā vendas: quo
facile ꝑſpicit̄ nō adeſſe tibi certam emendi manū / nec ſatis agno⸗
ſcere te merciū differentias / vel quanti vnaqueq₃ res taxanda ſit,

Fertur ꝙ in equis vinis/⁊ allecibus/multa breui ꝑdidiſti. Si in
tuum ꝯſiliū prudentia admiſſa eſſet cautius ageres. Neqȝ tā mul-
tis ſimul/tā quoqȝ magnis/leui audatia te ingereres. O frater mi
illud comicū ad oīa valet. Nequit nimis. Peruolde timeo ꝙ non
prius leuitas/inconſulte audatie tue ſedabit: ꝙ effectibus in fau
ſtis caſtiget. Vno ſepe momēto cadit: qḋ longo tp̄e ſtructū ē. Per
ditio leuiſſimi greſſus eſt: tante quidē celeritatis/ꝙ nō iā accurrat
ꝙ aduolet. Lucrum eñ ꝓuidos animos ſequit̄: lōga cogitatione
ꝯductos. Sed egrius aduenit tardiuſqȝ gradit̄: more limacis. Si
quid igit̄ amicicia mea apḋ te ponderis habet: te pautioribꝰ impli
cabis. Tutior illa pupis eſt que paruo flumine fertur. Sed forte
inanis meus labor eſt. Nā a cunabulis te nō vidi alium/neqȝ cre
do viſqȝ gentiū artificē eſſe qui te recudere aut poſſit retexere. Tñ
in efficaces meas litteras eſſe malui ꝙ nullas/potiuſqȝ fruſtra me
ſcripſiſſe ꝙ ꝑ incuriā tacuiſſe. nō eñ moris mei eſt ſub duplicitate/
ficto ſmone blāda dicere: q̄ in frōte ⁊ līgua animū geſto: nec vnꝙ
aliḋ voce aliḋ geſſi pectore. Heus quorſū hec. Furit in curſu pēna
/neſcitqȝ ꝯſiſtere: quam ſuſpicor ex ala tue auce tractam eſſe: quo
in rem tuam adeo celer ſibi curſus eſt. Vale corpore ſanus/ſed a-
nimo ſanior. Ex louanio ocius ꝙ imaginem ſpecula reddunt.

Reſpō fratris ad precedētez

Ampliſſimas ad vota ſalutes. Dū tuas lr̄as (humaniſſiē epl'az
fr̄/tui in me amoris teſtes) accepi: tantꝰ mihi beniuolētie cumulus
accreuit: vt ſiſtere nō poſſem qui nō calamū adeo feſtinantem ad
his reſpōdēdū inflecterē. arguas eñ me ⁊ quidē ex fraterni amoris
intimo fōte/ꝙ ſim ꝙ par eſt mercādo leuior/emēdoqȝ audentior
Sȝ tu certe frater exaduerſo (vt tua pace libere loquar) q̄ ſentio
ſp̄ fuiſti. ꝙ par eſt timidior/qui ab infātia adeo ſp̄ trepidꝰ extitiſti:
vt ſi in aere nubecula orıat̄ mox diluuiū times. ſi ventꝰ ſuccreſcat:
edificia caſura paueſcis. ſcintillulā ſi videas ne pardeat vrbez. ſi to
nitruū audias vereris ne mūdi machina ruat. Bone frater hūc ti-
morē exue. Nihil tēptat oīa formidās/ſpreuit ſp̄ fortuna timētes.
Si quiddā ꝑdidi: ſuccēdēt lucra ꝑdicōis plagas ſanatura. Omni
um rez viciſſitudo ē dabit deus ꝓgreſſus votiuos ⁊ exitꝰ fauſtos

atqꝫ felices. Opto valeas: lōgaqꝫ in luſtra ꝓtrahas euum.

Suadetur amico caőico vt

grauitate omiſſa ſe aliq̄n ludis ingerat: ⁊ letius viuat.

Salutes quas tibi mēs pleniſſima geſtit: nec calamꝰ pingere ſuffi cit: nec ꝓmere lingua. Et quotidie ad te nō ſcribo amice colende/ meoꝝ memoꝝ forſitan putabis oblitū. has tñ nūc ad te daturꝰ ſū vt ex his ſicut ex pleriſqꝫ priorībꝰ mētē meā ꝑſpicias: vtqꝫ etiā me viuū ſcias ⁊ ſoſpitē/ tuiqꝫ maxime memorē/ ne quoqꝫ etiam ignores meā de te ſententiam/ nā ꝙ relictis lucris/ reiectiſqꝫ curis/ ad quietē ita ſeceſſiſti: vt omnino te retrahas ad ociū ſōno atqꝫ inertie amicūm (qᷣ lucifugi ſectari ſolent) minime laudo: qui tua camera pro ſepulcro vteris: teqꝫ ipſum in ea viuentem infodis: quo facis tuam virtutem ſegnicie langueſcere. Longe magis tibi conduceret: mentum erigere: caputqꝫ tuū lucimiſcere: ꝙ ſic deliteſcere plumis ⁊ vmbris. Plurimum tibi congruerit floridā etatem agenti/ interdum venationi/ vel arciludio aut pillaꝝ ludo operā date: quo naturam curis grauatam aliq̄n releuares. Ita em̄ negocijs humanis in omnibus/ eunt res/ vt ſi ludus ſꝑ deſit: qᷣcūqꝫ negociū tractatis: idipſum turbidum relinquetur. Neceſſe eſt aūt laborē ludis/ laboribuſqꝫ ludū moderari. Tu felix vale: ⁊ quidem omni bñ valente felicior: Si quiddā ex me petere libeat: plena id fac fiducia. nō em̄ tā ymū grata petūt: ꝙ ego tuis diſiderijs ꝯplacere. Sꝫ parce ineptie parce caracteri. nam hec indicibili celeritate ꝑſcripſi: amicicia etiā nō eloquentiam petit. ſuppletqꝫ ſꝑ amor qᷣ negat facundia.

Reſpōſio ad precedentem.

Amicicias adamāte ſolidiores. Accepi ego lr̄as tuas letiſſiō plauſu ſpectabilis dn̄e/ pre cūctis dilecte/ ꝯſiliūqꝫ ſimul ꝑlegi tuū/ qᷣ ex intimo cordis ꝓgreſſū eſt: quo luce clariꝰ te video ſꝑ eſſe amicū meum nūꝙ̄ tp̄is deſituꝝ. idqꝫ diu mihi ꝯꝑtiſſimū habui nihil mihi te eſſe humaniꝰ. Tuū igit̄ ꝯſiliū libens audio: āplectarqꝫ libētius Sꝫ auribꝰ meis inflatū eſt: te pulcrā baliſtā eandēqꝫ fortē atꝫ nētuoſā in nūdinis/ miti ꝑcio ꝯparaſſe. dixiſſetqꝫ te eādē mihi eodē ꝑ ꝑcio dimiſſuꝝ ſi id ego expoſcerē. qui tibi grās tui fauoris ha-

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

deo⸗eaſdenqꝫ ꝙ maximas: Sꝫ(cū plinio dico) id vt feceris non
peto fr̄. Qd tn̄ ſi me tacēte tua oino ſpōte facere volueris⸗tam gra
te accepero ac ſi ꝯcupiſcerē.quāꝙ em̄ ſagittare neſciā⸗pulcris tn̄ de
lectoꝛ in arcubꝰ/ſimilis pauoni/qui pulcris plumaturis ꝯgaudet⸗
licet volare neſciat. Inter ludos tn̄ quos tuis lr̄is meminiſti⸗arci
ludiū me fortiꝰ allicit⸗cū eiꝰ exercitiū minorē corpori intēperiē in⸗
ducit caloris ⁊ eſtus Statuerūt canonici baſilice nr̄e ne quis cano
nicoꝝ e gremio ſe ingerat arciludio.ſꝫ ideo me minꝰ āgit ſanctio il
la⸗quo idē ſoleat tp̄s obſeruātie/⁊ ſtatucōis eē⸗nec vnū altero lō
giꝰ.n̄ em̄ ſibille foliū ē⸗aut īmutabile fatū/qd in capitulo ꝯcludit.
Sꝫ vale.furit callamꝰ/parcito q̄ſo⸗epl'aꝫ claudo⸗ne creſcat ī librū

Conſulit amicus amicone

vniuerſitate relicta ad patriam redeat.

Salutes in celum vſqꝫ leuantes. Venit.locūm ad noſtrum his di
ebus(amice ſincero mihi coꝛde dilecte) qui ſe medicine doctorem
aſſeruit⸗multa de ſe dixit creditu mira/ſꝫ plurima de te/cui nō vo
lui ego contradicere⸗ne ſi forte aſſercionē ſuam pꝛobare poſſit⸗ im
pꝛudenter me reſtitiſſe peniteret.at ſi nō poſſet etiā pꝛudēter taci
iſſe n̄ noceret. Naꝝ latoꝛ aſtās fuit⸗qui viri ſpeciē laudauit⸗ ſed ri
ſit ingeniū/cuiꝰ ineptias dū vidiſſet nō potuit cū iuuenali non ex
clamare. En aīaꝫ/en mētē cū qua dūj nocte loquūt. Itaqꝫ ſe extu
lit⸗ac cū dūjs nocturnos ꝯgreſſꝰ habuiſſet. Dixit em̄ te vniuerſitate
relicta ad patriā redditurꝝ/qd ſi verꝝ ſit⸗velim animi mei inſpicien
di feram tibi apertā eſſe⸗quo facilie colliges⸗ſi mei ꝯmodi rationē
ducerē⸗ꝙte maxime hic eſſe vellē.ſꝫ vnū illud neſcio⸗gratulerne/
tuo ad nos aduētui/an timeā. Ubi admirabilis q̄daꝫ expectatio
tui eſt⸗ nō ꝙ vereat ne tua virtꝰ opinioni hominū nō reſpondeat;
Sꝫ ne cum veneris⸗nō habeas qd mereris. Fineꝫ do⸗fac valeas⸗
Idqꝫ ſignātiſſiē cura vt ſi quid ſtudio demas⸗virtutibꝰ addas.

Reſpōſio ad pꝛecedentem.

Salutes tibi amice ꝯfidētiſſiē plurimas dico⸗nō quidē modio(vt
plautꝰ inquit)neqꝫ trimodio/verꝝ ip̄o pleno hoꝛreo L'ras ego tu
as ſuauiſſimas/⁊ tui ī me ſinceriſſimi amoꝛis pleniſſimas accepi⸗

⁊ certe gaudio magno. Non eñ tam craſſe adhuc ſum ruſticitatis /nec tã hebetis ingenij/ qui ñ clare ꝑſpiciã: ꝙ verꝰ amor in h̄ ꝯciliũ te euexit/ qđ ſꝑ pro firmo decreto tenebo. nec vnꝗ̃ dies dederit ꝙ tuis ꝯſilijs aures obtandã qui in me ſꝑ ꝯtuliſti ſincera ꝑijſſimi patris officia/ quo optimo iure cogor donec me terra ſupſtitez ferat: te ſꝑ vt patrẽ excolere vt vite mgr̃m. Ceterũ audio fratrẽ tuũ ſenio rẽ mortẽ ſic obijſſe: vt qui mane ſoſpes fuit veſꝑi ſepultꝰ ſit. nec auditũ fuerat eũ aliqua egrotacõe detineri: cũ repẽte clamor ſubortus eſt eũ vita exceſſiſſe. Genus quidẽ mortis feliciſſimũ eſt. ſi bũ illi cũ deo ſit. Sin minꝰ miſerrimꝰ eſt trãſitꝰ. ſꝫ male mori non potuit qui bene vixit. Nunꝗ̃ vlla dies me amiſſimo tili cineri/ cariſſimeqꝫ anime/ videbit igratũ/ dũ memor ip̄e mei/ dũ ſpiritꝰ hos reget artꝰ. Dẽt eiꝰ vmbre tenuẽ ⁊ ſine põdere terrã ſupi redolentia aromata/ ſpirantesqꝫ crocos/ perpetuas quoqꝫ violas ⁊ roſas in vrna. Vale vita fretus longũm/ ⁊ frater vita defunctus eternum.

Cõgratulatio ad amicum qui duxit vxorez

Immẽſas ingẽte affectu ſalutes. Cunctarũ rerũ fama relatrix (colende ꝑceptor) q̃ oẽs curſores añcedere ꝯſueuit: meas fudit in aures/ te ſpõſalia cũ nobili/ pulcra/ pudicaqꝫ virgĩe ꝯtraxiſſe: q̃ ſua venuſta forme dignitate/ oris/ ſpecie/ morũqꝫ gr̃a / noblitatẽ ſui generis oſtẽtare ꝯpellit. Id certe ſũme laudo: ꝙ cũ ſũmo ex loco natꝰ ſis: vt illuſtris ſobolis pr̃ fias nõ obſcurã/ nõ humilẽ/ ſꝫ ex nobili genere ornatiſſimã/ tibi vxorẽ delegeris. Pluris tñ adhuc facio: ꝙ eã ſpõſaꝫ nactꝰ ſis: q̃ maiorũ ſuorũ laudibꝰ/ ſua virtute reſpõdeat: ꝑ quã certũ eſt tibi magni ſplẽdoris clariſſimũ radiũ illuxiſſe. Leteris igit̃ plauſu magno ⁊ mẽte iocũda / aſſintqꝫ tuis nuptijs matrone primarie/ virgines venuſtiſſime ⁊ adoleſcẽtes/ fauſtũ illũ atqꝫ feſtiuũ nuptiarũ diem carminibus celebrãtes/ atqꝫ coreis. Valitudinẽ firmã habeto: omnis tedij omnis quoqꝫ cure victricez. Ex bononia octobris. xij. foribꝰ clauſis/ opaca ob tempora noctis.

Fit deteſtatio amico qui anhelat vxorem ducere.

Decẽti cũ vrbanitate ſalutes. Ad aures vſqꝫ meas (car. vir) rumor delatꝰ eſt ꝙ clericꝰ atqꝫ vir doctꝰ/ alioquin prudẽtiſſimꝰ/ amoribꝰ

tam victꝰ ſis: ⁊ eouſqꝫ vaga q̄daꝫ raptꝰ libidine/ ꝙ te mr̄imonio de
dicare p̄tēdiſ: qui male ꝓpēdis q̄ dulcis ſopoꝛ ſit in vacuo cubili/
quo nihil molliꝰ eſt nihilqꝫ duriꝰ occupato. Rogo amice colēde ni
hil incōſulte/ nihil leuiter/ nihilqꝫ p̄cociter agas. Da ſpaciū/ tenuē
qꝫ morā/ male cūcta miniſtrat īpetꝰ (ſtatiꝰ īquit) nec in ꝓmptis ha
beo quid aliđ tibi dixero q̄ ſi vxorē ceperis: ꝙ paci valedixeris atꝫ
quieti. nā ſꝑ moꝛtale duellū domi habebis: vinculaqꝫ ⁊ ꝯpedes/
⁊ multos angores ſomniqꝫ ꝑpetuū exiliū: Quid aliđ tibi vxoꝛ erit
q̄ idolū qđ coles: qđ adores: vn̄ totꝰ pēdeas: qđ te noctibꝰ excitet:
teqꝫ cogat lōga oꝛdiri negocia/ lōgaſqꝫ curas texere: qᵃ n̄ tā vxorē
q̄ nigraꝫ cepiſſe videberis. nullꝰ tibi dies ibit ſine meſtiſ rumoꝛibꝰ
nō negauero tn̄: ꝙ vxore nihil ſit fida cariꝰ. ſꝫ ꝑfecto nihil ea rariꝰ
Parcito (q̄ſo) ſi audentiꝰ loqui me in te amoꝛ meus coegerit. Nā
facile nō dixerim: q̄tum mihi animi vulnus tui nubendi rumoꝛ in
fixit. Sic loqui ꝯpelloꝛ/ ꝯtinere nō poſſum: qui nō in ſinū ſecrete
tuum eſtus pectoris mei pꝛofundaꝫ: ardoꝛe ſuadente. Omnia em̄
eruptionem petunt: non aliter q̄ nouū muſtum ſpiraculo carens/
ipſius vaſis linguniculas rumpit. Cuncta em̄ hec eo tendunt: ne
quid precipitanter egeris. Frequentioꝛ em̄ currentibus q̄ reptan-
tibus lapſus eſt. Uale. Tempoꝛa mature/ viſurus longa ſenecte.

Vacillatio an potius dolendum q̄ gratulandum amico/ qui duxit vxorem.

Multas amiciſſimo coꝛde ſalutes. Neſcio cariſſime vir triſtari po
tius gratulerve debeam: ꝙ te ad matrimonium ꝯtuliſti. Nō quā
tas/ q̄ꝫue graues ſecū fert curas/ ⁊ mentis angores/ noꝛūt qui huiꝰ
cemōi moleſtias ſunt experti: Quid (queſo) iuuat: ꝙ ad horā gaude
as/ vnde ſemꝑ doleas: ſemelqꝫ leteris: doliturus milleſies. Sed
amoꝛ forte velū oculis dedit: pedibus laqueū: aliſqꝫ viſcū. teipſuꝫ
tam videbis/ ſi hamū cogitas: qui nō capit niſi prius capiat. Sed
forte ex aduerſo/ cupis ꝑ matrimoniū tuo incendio ſubueniri. Nā
voluptas libidinis/ cuiꝰ blandicijs (vt tua pace dixerim) nūq̄ fa
cile obſiſtere potuiſti: intra matrimonij ſepta/ ſine vlla dedecoꝛis
macula/ a te licite poterit exerceri. Tu deniqꝫ ſolus nouiſti: qua
pedis parte/ te calceꝰ pꝛemat. Certū eſt ꝙ eius matrimonij ſanctiſ
ſima lex eſt: que deum autoꝛem habuit: vnde omnis honeſte vite

ratio naſcitur: maxime ſi cū legitimꝰ primo nexus exiſtat.ſimilitu
do etiam moꝝ/caritatiſqꝫ acceſſerit. Nec poſſum etiā non lauda
re bonā illam (quā relatu didici)corpis ſpōſe habitudinē/que vali
de ſenectutis fundamēta iacit:⁊ ſanas/forteſqꝫ proles minatur.
Quas tibi faueat largitor ille ſidereus/qui matrimonia fecit.

Auiſatur in ſecreto amicus

ꝙ epiſcopus eum officialem creabit:ſi roget

Memetipm̄/totiſqꝫ tuis votis deditiſſimum/ꝓ ſalute. Ut nobis
(ſinceriſſimē vir/⁊ amice)ſp̄ fuerit cor vnū/⁊ animꝰ vnꝰ/nō quidem
fucata amicicia/neqꝫ caduca:ſꝫ ſinceriſſimi amoris candore firma
ta. Hinc mihi ſp̄ eſt animꝰ in tuā ꝓmocōez intentꝰ/arrigoqꝫ ſemꝑ
aures:ſi quid forte his incidat/qꝺ tibi poſſit ꝯmodo eſſe. neqꝫ de
ſino/dū locꝰ ⁊ tp̄us/pſone quoqꝫ digne ſe offerunt/tuum nomen
ꝯmēdationibꝰ multis celebrius efficere. Itaqꝫ v̄bis meis(vt aiūt)
omia coxi:ꝙ reuerēdus dn̄s in xp̄o pater nr̄ antiſtes/vir ſingulari
virtute/te bona dilectione carum iam habeat:ex eo ꝙ animo ſuo
inſculpſi te viꝝ eſſe ſcientia/ induſtria /atqꝫ bonitate decoꝝ/multiſ
qꝫ meritis honorādum/plena etiam fide/⁊ integritate ꝓbatum/
⁊ ſue fame atqꝫ honoris ꝯſtantiſſimū dilectorem. Preterea te mi
ro quodāmodo amare iuſtitiā/⁊ virtutuꝫ omniū eſſe cultoꝝ/⁊ deū
geſtare ſp̄ in mente:cū pluribꝰ ſcriptu lōgiſſimis. Fecitqꝫ etiam ꝙ
epiſcopi noſtri ſecretarius primus/omnia que dixerim:ꝯfirmauit:
ille nam noſtre nauis hic clauū regit: ⁊ quo velit ratem impellit.
Itaqꝫ prouocatus eſt dominꝰ vt te in officialem aſſumeret:ſi par
te pro tua foret pulſatus p̄cibꝰ. Noſti em̄ dominos rogari velle:
etiam ad res quas vltro appetunt.multi hanc rem pſequūtur:mul
tiqꝫ auſcultāt:quis debeant voto potiri.Cōſulo igit̄ ꝙ preces effū
das: exploratū id ſatis habeo ꝙ nō patiere repulſaꝫ. Nimis em̄
ꝯtemnere dn̄s videret̄ rogātes/ſi nō rogāti offeret qꝺ tanto cona
tu querit̄. Hec tibi clam omnibꝰ in ſecreto atqꝫ (vt aiūt)ſub mātel
lo deuelo. Maneant(queſo)maneant profunda in aure ſepulta.
Si amicus animi cuſtos recte dicatur: quaſi omnia ſecreta fideli
ſilentio ſeruet. Non poteris amiciciā nō leſiſſe: ſi quicꝙ eius(qꝺ
ſcripſi)efferas. Uale in eo/qui ⁊ hec/⁊ omnia ſecreta congnoſcit.

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
gefördert durch Baden-Württemberg
MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST

Reſponſio.

Salutes plurimas:⁊ ſi quid boni eas exuperat. Frigidior mihi (a
mice/ſeu frater/dulciſſime)calamus eſt:ꝙ̃ qui poſſit ꝯceptas ad te
grãs depingere taꝫ grat⁹ em̃ fuit mihi lr̃aꝝ tuaꝝ aſpectus/vt nulla
potui maiori affici voluptate: nec taꝫ te ipſa/ꝙ̃ ex optimo in me
animo tuo gauiſus ſum. Vetus em̃ verbũ eſt:ꝙ nõ rem ſꝫ animuꝫ
amicicia ſpectat. Cũ igit̃ ardorẽ tue bñuolentie intueor:ñ habeo
quid pro digna ſatis gratia reſpõdeat: niſi eo ſatis putabis ꝙ mã
ſerit mihi ſemper alta mente repoſitum/id in me meritum tuum.
neqꝫ letheo flumini conceſſero:ꝙ poſſit mihi fauoris tui memori
am abluere.⁊ quia (vir optime) patendũ cenſeo amicoꝝ ꝯſilijs/vt
qui in duobus corporibus vnam animam ſtatuerunt/vnam illam
equa voluntate ꝯducant. Implere igit̃ nõ pretermittam:qđ te mi
hi tantopere video ꝯſulere. Sed neſcio:an mihi aui implumi/con
gruat alte volare:⁊ illotis pedibus ad alta conari. Nimis vereor
ne dũ meũ nomẽ augere laboras:tuũ ꝯminuas/qui ad magis fau
ſta auſpicia ꝙ̃ merita exigant/me leuare niteris. Hec dum memo
ria voluo:tremit ſub faſce calamus. Nõ volo tñ ꝙ pauor me⁹ tuã
autoritatem ſupet:quã ſp ſequar:nõ minus ꝙ̃ corpus vmbra. Va
le vt opto tuas lr̃as mox vt legerã igni ꝯmiſi legẽdas. Id aũt qđ
ad te iam ſcribo:nõ niſi tutis auribus condas:ne hominũ demur
riſui/ſi qđ molimur nõ accidat. Crebertime em̃ ſic eunt res/vt que
vehementius cupimus/egrius aſſequamur. Ex Bononia :autora
tub ente:que ſancti Johannis feſta dies adſerpere cepit.

Reſpõſio negatiua ad idem

Plurimas inexplicabili fauore ſalutes. Vix exprimere ſuffecero
(vir mihi lumine carior)etiã ſi poſſet pectus meũ centenos ſonos
vnico ſpiritu anhelare: ꝙ̃ta ſim letitia captus/dũ amiciſſimas lit
teras tuas aſpicio/ingenti amore fecũdas :que iulij prima veſperi
tarde mihi oblate ſunt/lecto cubanti. Ego aũt illico nocte peracta
ꝙ̃primũ aũtora curas atqꝫ labores mortalibus referens luminis
aliquid extuliſſet:ceperatqꝫ celum infuſione lucis albeſcere: ad ca
lamũ curro:meqꝫ imprimis tibi tota mentis affectione cõmendo.

Habeoq̃ gr̃as tibi plures/q̃ gignat gramine tellus/de optimo
illo fauore quo me ſemꝑ leuare conaris:qui nunq̃ vices repẽdere
valebo:vt tua bonitas/ꝛ virtus meretũ. Darem certe operã(ꝛ qui
dem nõ ſegnem)vt tuis ꝯſilijs minime deeſſem/niſi obſtarẽt/q̃ſim
longo iam ſenio ꝯfract⁹/infeſtoꝛq̃ calculo/curuatus gradioꝛ:ter
tam inultus aſpiciens/rupturam etiam paſſus ſum: multiſq̃ alijs
moꝛbis coꝛpus meũ exhauſtũ eſt/vt vix aliquid priſtini vigoꝛis re
ſeruarit:adeoq̃ mihi membꝛa reſoluta pendent /officijs deſerta
ſuis/vt quaſi moꝛituꝝ/ꝛ iamiam exituꝝ me dies fatalis expoſce-
ret:atq̃ ſtaret vicina moꝛs in foꝛibus:tremũt genua:dentes ca-
dunt:frons rugis eſt pleniſſima/dura cutis/caua lumina/palloꝛ
in oꝛe. Hec enĩ ſenectutis incomoda/nõ vllis remedijs arceri pñt
ne ſi Eſculapi⁹ q̃dẽ ipẽ/h⁹ve fili⁹ Polidoꝛ⁹ ꝓpulſatoꝛes aut cura
toꝛes aſſiſtãt. Quare neceſſitati pere cogoꝛ/q̃ꝫvoluptati neq̃o. V.
firmoq̃ teneto q̃ tu⁹ fuero vſq̃ dũ viuã/neq̃ min⁹ tu⁹ dũ extinct⁹

Arguitur amicus quod nũq̃ reſpondet litteris:petiturq̃ q̃ prioꝛibus det reſponſum

S. plurimas/feruẽte mente ꝑfuſas:cecidit mihi ſepe in mente du
biũ(vir dilect.)vter noſtrũ magis accuſandus/ego ne/ſcꝫ qui lr̃is
meis nimis te vexẽ:an potius tu/qui ne mei quidẽ meminiſti. In
ter blãdioꝛ tñ/mihi pulcri⁹ eſſe me lr̃aꝝ munere preuenire te/qui
pollicitatiõe m̃lta hinc habiens q̃ ſepe ſcriberes:me p̃ueniſti. Ca
ſtigabis igit̃ moꝛã/ne te oblite fidei arguam:aut ꝯtempte. Nam
vtrunq̃ virtute tua eſt indignũ. Sed vnũ certe inſtantiſſime peto:q̃
prioꝛib⁹ lr̃is meis omnino reſpõdeas:qd̃ niſi feceris:obſeruantiã
ergate meã/datãq̃ fidẽ/non ſolũ negligis/ymo ꝯtemnis. Rogo
igit̃ q̃ tuis occupacõibus tantillũ tempis ſubducas:q̃ veteri ami
cicie ꝯdonare digneris:amoremq̃ noſtꝝ lr̃is ꝯfoueas:eiq̃ indies
aliquid addas in cumulũ. Nã ſi ad queq̃ ego alteꝝ/tp̃is vnq̃ li
bẽs ſcripſi:ad te certe libẽtiſſie. qui tñ cogoꝛ tp̃is parciſſim⁹ ee vix
enĩ ſpaciũ ſõni/ſibiq̃ ſumẽdi habeo:q° graui⁹ mihi ſꝑ fuit tot lr̃as
tñſo indignas mittere. p̃oꝛib⁹ igit̃ lr̃is r̃ndeas(veli) in reliquũ quo
q̃ tp̃s(ſi materia tibi ſcribẽdi d̃ſit)id ſaltẽ ſcribito. ſalue. valeo ai
ce/ego teq̃ valere cupio:ne in nos id vulgatiſſimũ cadat. ſemotus

ab oculis:ſemotus a corde.Va.ſi.do.ne fiam(q̄ p eſt) plixior.

Rogatur nepos vt diligētiā faciat q̄ roganti de bona ancilla ꝓuideatur.

Salutes aſtris/ꝛ plures ſplendidiores.Nr id fidei in te habeo (cariſſime nepos)te videlicz nō futuꝝ vnq̄/vel vinculi ſanguinis: aut veteris amoris neglectorē.hinc ad te nunc ſcribo multa prece rogando/q̄ mihi de ancilla ꝓſpicias.vt tamen longe inquiſitiōis labor abſit.loqui poteris cū vxore cuſtodis/q̄ ſe huiuſcemodi re bus immiſcet.In quibus ei tā verſatile ingenū acumē eſt:vt eius artificū magiſtras oēs/poſt terga relinquat.Ea eñ ancilla quam iam habeo bona certe puella eſt:quicquid ei dicit mitiſſime fert: nō indignat:nō iraſcit:nō in querelas erumpit.Sed latet neſcio quid/cuius veritatem dies breui aperiet.amore eñ(iudicio meo) furit ꝛ ardet:quē ſilentio tegere nequit:nec flāmas ſui eſtus/ inter pectus cohibere.Flet ſuſpirat:loquitur narrat aſſidue:vt aſſiduitate narrandi/vel amoris ſui ſolatiū capiat vel refrigeriū imenſi amoris aſſumat.Que ſi ſermonē/aut baſilicaꝫ viſitat:pede poſt pedem molliter poſito vſqꝫ adeo lente ꝓcedit vt potius ſerpere q̄ ire videat.ſꝫ ſi ad decimū vicum coream ſciuerit:mox curſu ꝛ ſaltu/leta/ꝛ plaudens iter percurrit:tanq̄ e vinculis euolaret.Vale fortuna felici.Ex pariſius tarde dū nox tenebras induxerat orbi/ candela deficit:candelabꝝ aūt tenuiſſimo lumine flāmula lambit vix me ſubſcripſero luminis ꝛ ep̄le idem eſt finis.

Reſpō ad predictam ep̄lām

Salutē in eo/ſine quo ſalus eſſe non pōt.Qd hortaris p me fieri (digniſſime vir)mox deo fauente nō minus diligēter q̄ libenter cōplere conabor.nā fauor in me tuus vndiqꝫ prima fronte micat nec te cariorē hēo nec fidentiorē quēq̄.At q̄ ego ex aduerſo tuus ſum diu fidē dedi:ꝓmiſſionis quidē mee/pignus ꝛ arrā.Sed ne momentula q̄ par eſt longius teraꝫ.h̄ miſſionis mee caput eſt.Loquar cum vxore cuſtodis/id ſpei qd̄ ex ea traxero:ad biduū lr̄is meis deuelabo.Facit h̄ odor boni noīs tui/qui nedū ad nos ſꝫ vndiqꝫ diffunditur:q̄ facile inueneris id qd̄ optas:qui dū q̄ris nō minus q̄

retis:atq3 facilius inuenies ꝙ īuenetis: cū fulgeāt in te virtutis dotes eximie/earūq3 fulgore ſic decoratis:vt dignū te exhibeas: cui omis vtriuſq3 ſexus tibi cupiat famulari. Uale cogor breuiloquus eſſe. Cetera aūt in tp̄s aliud reſeruo. iā ſellant inhiātq3 equi me ob nuptias fratris vectuꝝ bruxellas. Ureor ne dies me deficiat: q̄ dies (vt plauti v̄bū eſt) ad vmbilicū vſq3 dimidiatus eſt. Ex antuerpia octobris die penultima ocius/ꝙ fundat lumia phebus.

Rogatur amicus vt fideiubeat ꝑ amico

Plurime ſalutis longā ꝯſtantiā3. Quia apud te (amice colende) irritū nūꝙ mihi votū/neq3 vacua ſupplicatio fuit. Hinc ad te potiꝰ vbi ſpecialior fiducia ſpecialius recurro: rogans prece cū maxima/ vt ad quingentos vſq3 aureos ꝑ me ſponſorē te efficias qui dein dēnitate ſecuritatē p̄ſtabo/vt tibi/⁊ tuis ſatis erit. Officiū eñ receptorie amicoꝝ iuramento ſum aſſecutus. ſ3 manū adminiſtrationi inſerere: donec hec fideiuſſio ſolitis formis ſit expleta. Ruſus igit̄ ſubnixe deprecor/ꝑ amiciciā tuā/magnū mihi ſalutis preciū: ſi vnꝙ vllū apud te locū preces mee habiture ſint: ne mihi iam deſis in hac re: quā abſq3 tuo detrimento in magnū meū p̄ſidiū efficere potes. Qd̄ ſi feceris: firme teneas: nullam rē tā arduam eſſe: quā nō putabo leuiſſimā. mō intelligam in aliquo officiū meū tibi poſſe ꝓdeſſe. Uex plus dixero (vellim) nō me aliū putes/ꝙ qui ꝓ dignitate tua vitā ꝓfunderet. ſed certe iam ſentio/ꝙ graue ſit homini pudenti petere: ab eo de quo ſe bene meritū putat: ne id q̄d petat exigere magis ꝙ rogare/⁊ in mercedis potius ꝙ beneficij loco numerare videat. Uale in ſūmo lucis autore cogor ab vlteriori curſu pennā cohibere/ſuccedit nā vmbra noctiſq3 ꝓfundum.

Paret amicus deſiderijs.

Plurimaꝝ ſalutū ꝓfundū aceruū. Accepi tuas lr̄as fidentiſſime vir/amoris ⁊ fidei plenas. Gaudeo plurimū ꝙ tam aliqua petiuiſti: que valeā efficere. ſ3 magis ꝙ inuacillanter in me ſperauiſti: et (ꝙ tandē placuit) poſthabitis alijs amicis tuis oībus ad me tua rota deflectere. Cū igit̄ optime vir inter vere viuentes nemo hodie ſit: cui amicicie locū priorē faciā: non eſt ꝙ tā ope reges. Prius a

ſolis occaſum naſcet dies/priuſq3 etiā nox medis/ſolē videbit ꝙ ego tuis defuero deſiderijs. Videro ſemp ego/ ne vnꝙ in me ſpē habebis inanem/qui nunꝙ aliud in me ꝙ amoris atq3 officij ſigna cōnotabis: nec quicꝙ petere ex me poteris quod meis viribus ſuberit: in quo nō expectationē/re/animo/ꝛ diligentia facile vicero. Nō igitur ꝑ tuo.cōmodo hac cū fideiuſſione facere poſſim firmū habeto: me quoq3 tam tuū agnoſcito: vt nō tam pollicem tuo pugillo/ꝙ me totū poſſis includere. Vale in eo qui oīa donat ꝛ auffert. Ex motibus auguſti/die decima/adeo mane/ vt vix ceperat candere dies/nube noctis expulſa.

Frater ex burgis ſuo fratri Louanij ſtudenti.

Gaudiorꝝ nrōrꝝ manipulū ſaltē vſq3 ad vnū ꝑ ſalute. Miramur frater care: quid te pōt remorari: ꝙ ad illuſtriſſimi dñi nrī ducis ſolenniſſimas nuptias nō cōꝑes: quarꝝ primus heri letiſſimus dies actus eſt: vbi tantus fuit tāꝙ ineffabilis oīm rex ſplendor/quātus potuit oībus ingenijs in vnū ꝯflatis ꝑfici oīa ſunt hic gaudio plena: plauſus vndiq3 aera replent: ethera pulſant: videntq3 nō hoīes mō/ſ3 muri/tecta/ꝛ pauimenta letitiam miram reſonare Haſtiludia torneamenta/omniū quoq3 generꝝ ludi abſq3 intercupidine fiunt. Nihil muſicū eſt quod illic nō reſonet. puelle trahūt ſine fine coreas. Hic bachus/hic ceres/hic aromata ſpirant/cuncti replentur odore.longus menſarꝝ ordo/tanta dapum/ vinorūq3 congeſtio/quantā nemo facile dicet. Mirū eſt videre ſtratos vndiq3 pannos/tapeta illa pulcerrima (ſi quid vetuſtate ſqualet) tegentia.viuas vndiq3 ꝛ ſpirantes ſtatuas/cōſtructis in tabernaculis/quas deorꝝ vultus effingere dicas. Inter omnia tñ nihil aſpectu ornatius/nihilq3 iocundius eſt: ipſo noſtro ſereniſſimo ſponſo letis oculis ſuā inclitam ſponſam inſpiciente mira pulcritudine fulgentem/multe ꝑlis pulcre minacē.qui quocūq3 ꝓdeūt: nō minus omniū oculos poſt ſe trahunt ꝙ ꝓpriorꝝ corporꝝ vmbras. qui oculi intuendo ſatiari nō poſſunt.tanto enim fulgure gemmarum ꝛ auri ꝑculſi ſunt: ac ſolis eſtiuos in radios deflecterent. Non feneſtre/nō vici/nō theatrum/ſatis ſunt inſpectoribus.nituntur ductilibus muris/tectis/ꝛ ſcalis.nō tantus hoīm confluxus adeſt: vt opidū

noſtrū burgenſe multitudini ꝯuētus vix ſuffecturꝫ videat. Te igit̃ hortatū oratūqꝫ velimus/huc poſt habitis oībus accelleres:pluri bus diebus ſꝑ (ſi qui addi poterit/creſcente nitore) nūptiarꝫ cele‑ britas erit. Uidebis ſic tuis oculis nūꝗ̄ letiora ſpectacl'a inſpectu‑ ris/qđ verbis equare nō poſſum⁹. Ueni ğ dilecte veni:qđ niſi fe‑ ceris te quo ad vixeris lucifugū dicemus:noctue ſil'em/lumis ho‑ ſtem. Optamus/valeas/gaudeas ad lucē ꝓdeas:atꝫ nobiſcū his letis in nuptijs/leta tempa ducas.

Alia eplā ſub alia forma ad eandē ſententiā.

Noſtri gaudij portiunculā vnā/loco ſalutis. Neſcimus (frater op time) quonā iam teneatis cōpede/ꝙ his illuſtriſſimi principis nr̄i ſplendiſſimis nuptijs potes abeſſe. vbi tantus ſumptus eſt:nitor/ ⁊ glīa/vt magnitudine rei omīa verba ſupent. prius celi ſidera/⁊ maris numeraſſemus arenas/ꝙ imenſos illos expſſerimus appara tus/tanta arte euſqꝫ ꝓgreſſa ꝯſtructos/quo potuit ingeniū hūa‑ nū leuari. Nā ſi mille ſeculis viuas:⁊ ſecl'a ſeculis aggregent:nū‑ ꝗ̄ fueris tā arcto pago/tā paruo momēto tot ornatus ꝯſpecturus neqꝫ tantā vnꝗ̄ melodiā mimorꝫ/tubicinū/hyſtrionū auditurus. Nullus eſt ciuis qui nō ſtudeat ornatui quiddā addere. vn⁹ tape ta figit. alter ramos pēdit:alij herbas ſternūt:alij flores iaciūt:alij tabernacula ſtruūt:inuiſaqꝫ ſpectacl'a formant. Que/ſi oīa ꝑgim⁹ dicere:citius tp̄e carebimus:ꝙ aio/citius v̄bis ꝙ rebus. Ma iora oīa ſunt:ꝗ̄ pleno calamo fundere poſſumus vel mobili lingua de promere. nā vt oē veſtiū ornatū/oēſqꝫ argēti ⁊ auri fulgores ex fi‑ bulis balteis monilibus omittam⁹:nō videm⁹ quo mediā vinorꝫ/ ferculorūqꝫ ꝑtē poſſimus attingere;ꝗ̄tus ſcꝫ fuerit ipſorꝫ coquorū cū arte labor/ꝗ̄ varia ſalſamēta/ꝙ longa menſarꝫ ſtructura/ fuiſ ſes vix auſus dicere tot aurea vaſa/tot p̄cioſiſſima pocula tota re gione ſupeſſe. totqꝫ turdos/ficedulas/capones/ꝑdices/ faſionos pauones ceteraqꝫ aīalia guſtui grata/annū vnū dare potuiſſe. qui nō vidit facile creditur⁹ ē. tu igit̃ feſtinās ꝓpera:tolle oē plūbū ex pede poti⁹ indue plumas ⁊ alas/nr̄ꝫ locū n̄ tā curſu ꝙ volatu pet̃ do. Uale ex Burgis iulij quarta plurimum tarde inter letiſſimas plauſus/tedis facientibus dieſcere noctem.

Rogatur amicus vt equos duos cōmodato mittat amico ambaſiatam acturo.

Salutē qua intimiorē nec vſꝙ̄ n̄ec vnꝙ̄ pēna depinxit. Integerrimus ille amor (amice ſincero corde dilecte) in tua quōdā more cōtractus: quē in te geſſi tpe longo. quē nulla res ꝙ̄ virtus tua ꝓuocauit, his ꝑcibus meis primā ſpem dedit, primā aūt ꝙ te ꝓ clariſſima prudentia tua facile ponderatū exiſtimo/ ꝙ̄ iuſta/neceſſariaqꝫ: nō me ad ſupplicandū induxit. Mandato illuſtriſſimi principis noſtri cogor (vt ambaſiator) regē Polonie accedere: me quoqꝫ itineri ante triduū attingere. Quo nihil mihi ſupeſt tpis/vt de equis/veſtibus/aliiſqꝫ requiſitis/vtcūqꝫ mihi poſſim proſpicere. Unde decreui ad amicoꝝ opem cōfugere: eoſqꝫ ꝑcibus iam meis onerare: ad qđ me cōpellit neceſſitas/nō natura. Illo eñi ſemper ſingulari fato extiti: vt mea libentius in amicos tranſfunderim: ꝙ̄ quicꝙ̄ ab eis exhauſerim. Te igitur ꝓ veteri amicicia rogo/duos mihi ex equis tuis fortes ⁊ celeres venū/vel cōmodo dimittas: decreto tuo ſtabo facturus qđ ipſe iuſſeris. Honor iam meus caſurꝰ eſt/niſi tuis bñeris fultus ſit. Si igit̄ quid ē/qđ vnꝙ̄ apđ te magno ſtudio ꝯtenderim: nunc nūc vehementius ſupplico in hac inopina neceſſitate ſuccurras. Quod iteꝝ atqꝫ iteꝝ rogo: nō quidem meritis meis/ſed ex tua virtute ſumpta fiducia. Quod ſi feceris polliceor me fore/nō modo paratū: veꝝ ꝑcupidū placere: obtꝑare morem deniqꝫ gerere tibi/ſi qñ erit/quo potero tuis votis cōplacere: qui nūꝙ̄ me inuenieris facti fauoriſqꝫ īmemorem. Vale felix ſub facto benigno/virtuteqꝫ diues nūmis ⁊ annis.

Reſpō negatiua ad predicta

Abundam ſalutis affluentiā. Accepi tuas lr̃as: quaꝝ tenorem memoria habes. Sꝫ vt plane loquar: te vno (bone vir) nemo eſt in cōcedendo vel ꝑmittendo liberalior: in reddendo aūt nemo rurſus ꝯtractior. Sepe a me petiſti: petitaqꝫ creberrime ꝯſecutus es: ſed beneficia q̄ in te ꝯtuli/obliuione cōpenſaſti. que bñficioꝝ nouerca eſt. Vellem tibi eſſe poſtulatio rarior/vel meritoꝝ firmior/tenaciorqꝫ memoria. Nihil eñi iuſtius cenſeo/ꝙ̄ collata obſequia grata

memoria cōpenſari. Scis ꝙ adhuc ſponſor ego ꝓ te ſim. nec redi-
mere curauiſti. eāqꝫ etiā pecuniā/quā in egētia tua/ex facili manu
mea recepiſti. clauſa nūc ꝯtractaqꝫ manu reſtituere differs tantis p̄
cibus/tantiſqꝫ lr̄is meis/te requiſitus. Tua em̄ neceſſitas magna
patulas meas aures reperit. ſꝫ egentia poſtea mihi ſuborta ad re-
petendū me coartans/nullum in aure tua foramen inuenit. Solu
tionē ꝓtrahis. in longūqꝫ reÿcis. quā fore ꝑ breuem ꝓmiſiſti. neqꝫ
curas fidem illam quā verbis tuis obtuliſti. iuſta ſolutione ꝯfirma
re. Non poſſum igitur videre quid aliud verbis/quid nouis iam p̄
cibus tuis conaris. ꝙ̃ loco reꝝ/vmbras vel fumū vendere. qui po-
tius verbis et vento ꝙ̃ vt reꝝ ſignis vſus es. noſti em̄ quantū ver-
boꝝ pollicendo ꝯſumpſeris. ⁊ ꝙ̃ parua nunc p̄ſtas robora verbis/
quoꝝ ſi parcior veritatiſqꝫ largior fuiſſes. tue iam petitioni non-
deeſſem. ſꝫ omniū que dicere volo. caput eſt. nō velle me vlteriori
ludificatione ꝓduci. Uale igitur diligenterqꝫ cura/ne ſolutionem
remoreris. qd̄ niſi feceris tecū in ius ibo. nec eſt qui ſecus ſuadeat
Tu tn̄ ꝓ tua prudentia/qd̄ optimū factu ſit videbis

Epiſtola iocoſa ſpecioſa ſuper omiſſiōe ſcriptionis.

Immenſas largiſſimo corde ſalūtes. Tu pre ceteris vir optime
maxime noſti. ꝙ in vrbe roma iam ipſe ꝯſenui. vbi nihil mihi tpis
p̄terÿt vnꝙ̃/quo nō ſollicitus ego de te/deqꝫ tuo ſtatu inquirerē
Scripſi ad te litteras mltas/quaꝝ paucissimas vidi reſponſiones
meruiſſe. de quo nō parꝝ in mente ꝯſternor. neſcius ſi hunc defectū
nuncioꝝ fallacÿs iuſtius adſcripſero. vel potius curis que pectora
humana ſic a memoria ſeiungūt ꝙ patrem filÿ/fratrē fratres/ami
cum amici qn̄qꝫ reddūt imemores. vel forte (qd̄ oīm maxime vere-
or) tue dignitatis altitudo te magis a me reddidit alienum. nam
priuſꝙ̃ leuareris ſepe ſcripſiſti. ſempqꝫ mea ad vota celerem pedē
contuliſti. Iam aūt infriguiſti. nō aliter ꝙ̃ hibernis in alpium ni
uibus anno ſepultus iacuiſſes. Rogo igitur te qui torpe declinas
vt vigilantia ſurgas. ageqꝫ oracÿ conſilio/dū tua iam nauis in al
to eſt amiciciaꝝ anchorā fige. ne mutata retrorſum te ferat vnda.
ego aūt videro ꝙ ibi anchora fuero qui te tanto amore tenebo. vt
abire nequeas. Sꝫ ioco poſthabito amice cariſſime/nihil oīno ſu

peteſt: qđ mihi gratius acceptiuſqȝ poſſis efficere. q̄ꝑ q̄ꝑ crebertime ſcribas longiori mora relecta/ ſtatūqȝ tuū mihi notifica/ alia mūera nō depoſco. Satis eñi valeo ſatiſqȝ omibus bonis plenus ſum ſi te vigere ſciam/ ſtatu ſecundo in quo te ſeruet qui ſolus id pōt. Ex vrbe Roma octobris luce penultimo.

Reſponſio cum deteſtatione ſuſpitionis/ cadentis in amicicia.

Salutes multa cū felicitate ſublimes. Quiſquis ille fuerit (amice dilecte) qui de amico ſuſpicari incipit: iā is deſinit eſſe amicus/ ſeu qđ potius crediderim nūq̄ꝑ fuit: quo nō fides ſublata credit/ ſȝ fi-ctor. amicicie eñi venenū ſuſpicio eſt. Neqȝ vnq̄ꝑ quis ſatis dixerit q̄ꝑ ſemꝑ ipſa noceat. Ubi aūt ſuſpicio cadit: fit amor tremulꝰ rui-ne ꝓpinquus. Qđ eñi tā molli puluere ſcriptū eſt: facili vento di-luitur. Uix quicq̄ꝑ eſt ab amicicia alienius/ ipſa diffidentia. Non certe mihi ſcribendi deſidiam impinges: ſi te bene inſpexeris. Sȝ neſcio quo faceto lepidoqȝ ſale ludere conſueſti: qui (qđ maxime forte vis dicere) id ſtudeas leto quodā verbi tegumīto ꝛ blando cō-texere riſu. quaſi ioco dixeris: qđ tñ ſerio animū tuū prurit ꝛ angit. Sȝ eat hec res (vt aiunt) pedibus ſuis/ ego tñ (hercule) reputo me illum eſſe: qui ſe nulli in amiciciīs/ officiīſqȝ ceſſuꝝ fatebit. Ne qui-dem illi: ſi quis talis vnq̄ꝑ fuit: aut vſq̄ꝑ eſt qui oēs amiciciaꝝ ha-benas/ ꝑpetuas/ ſtabiles/ incōcuſſaſqȝ ſeruarit. poſſentqȝ citius ce-lum aſtraqȝ omnia mutari: q̄ꝑ tu de mea mente depelli. Frater tuꝰ ſanus eſt: qui aduenit his necdū clauſis/ ſed penna meante. petit-qȝ tibi cōmendari. dicitqȝ te breui ad nos redituꝝ. vbi aūt veneris vſqȝ ad diurnam ſtellam craſtinā potabimus vt plautus inquit. Finem do. Uale nox ꝑperat: ꝛ (vt Marcialis loquit) iam ſplendent merſo fulgentia ſidera phebo.

Scribitur [illegible]icatio epī ꝑ iuuamine/ vt epiſcopus curam conſeruet.

Multaꝝ ſalutū fecundū affluxū. Ita nūc tp̄s (cordials amice) ſe offert: vt ego te priꝰ rogare cogor qui prius rogari maluiſſem. niſi tñ tali eſſes: tantaqȝ virtute/ vt hūana oīa infra te duceres: intelligereſqȝ nihil magis eſſe homini ꝓpium q̄ꝑ bñfacere vel ignotis. ſub dubitarem proſus quicq̄ꝑ beneficiū abs te petere a quo nihil vnq̄ꝑ

meritus ſum. Sꝫ cū vna oīm voce mihi notiſſimū ſit: te animo ex
ꝓbenigno/maiori cū fiducia tuas en pulſo fores/quas mihi faci-
le aptum iri nō dubito. Curatus meus hac die vita defungit̄: ſol-
uitqꝫ nature qđ debuit. Cuius digneť miſereri altiſſimuſ. Collatio
cure vagantis pleno iure cōpetit reuerēdo in xp̄o pr̄i nr̄o ep̄o/cui⁹
in oculis tanta auctoritate vales ⁊ gr̄a/vt plene ꝯfidam mox fore
vt ꝯficiatur qđ cupio, modo aduigilare dignaberis. exerceat ſe(ro
go) virtus iam tua oīm viroꝝ ꝓmotrix ſemꝑ atqꝫ leuatrix/vt poſ-
ſim in gr̄a nr̄i antiſtitis te agente ſic collocari: in qua tn̄ me eſſe cō
fido: vt dictā curā mihi ꝯferre digneť. Hoc quoqꝫ gr̄e mun⁹/hac vi
ce mihi benigniter impendat. Itaqꝫ rurſus te etiā/atꝫ etiam ro
go: vt qđ abs te peto tam ſūmopere ꝙ̄ celerius fieri poterit: effectum
reddas. Satis tn̄/ſuꝑqꝫ ſatis feceris: ſi diligentiaꝫ p̄ſtiteris, non
eñ diligentia minus laudi duciť ꝙ̄ euēťus. qđ ſi id fauoris mihi p̄
ſtiteris ſenties ꝓpe diē/nō geſtare me aīmū ad gr̄as referendas in
ertem ſempqꝫ oſtendā me tibi ꝑpetua obligatione teneri. Vale oī
bus tuis in negocijs ſtatu felici/⁊ ſorte fecūda.

Reſpondet vicarius cum oblatione diligentie/et ſpe voti conſequendi.

Salutē etſi quid ea ḡtas optare felicius. Et ſi mihi(vir eloquen-
tiſſime) ocularis noticie poꝝ/verbiqꝫ nihil tecū vnꝙ̄ fuerit: fecit tn̄
hoc tui clariſſimi noīs optima fama/ꝙ tue ꝓmotioni efficiar: nō
ſecus ac frater eſſes: qui(qđ hoī inſimul raro dať) natura quidem
diceris eſſe ditiſſima clariſſimiſqꝫ artibus eloquētia quoqꝫ ſūma ⁊
pulcris animi dotibus ornatus, p̄dicaris eñ vndiqꝫ dignus ꝑ tu-
is maximis/ſplendidiſſimiſqꝫ meritis quē oēs diligant: amēt: ob
ſeruent: venerenť. Perdocti eñ repiunť pſepe multi: ſed qui idem
⁊ ingenio polleat: ſcia/virtute/⁊ eloquio coꝝ eſt in nūero collocā
dus/quoꝝ raritas cū fenice cōparať. Latius loquerer ſi ad alium
quēpiā de te mihi ſermo eſſet. Non putabis: velim hec adulanter
me ſcribere, nō enim moris eſt mei hominū fauores blandientes
adulando emūgere: aut vendere laudes ad ponderadum. h tn̄ ſe-
curis tibi verbis affirmo ꝙ ad me nūc ſcripſeris ſapiēter vtiqꝫ feq
ciſti. ſi ꝯſilio/feliciter ſi caſu. Iā accedo(poſt habitis oībus) dn̄m
nr̄m ep̄m q̄ oīm virtutū plenuſſim⁹ ipſe/illos cariores hꝫ qui clario

ri fulgent lumine meritoꝝ.Conaboꝛ ego apud eum tuū nomen per
ſe ſatis illuſtre multo ſermone illuſtrare manſurus tue fame lauda
toꝛ ſꝑ ꝛ auctoꝛ.faciāqꝫ (ſi vires erūt) te voti tui ꝯpotem. Det de⁹
nr̄as diligentias ꝯſpici bonis(vt aiunt)auibus. Si quid amplius
velis/alatū me numeris. Tu interea ſperata valitudine potiare.

Inuitatur ſocius a ſocio vt in ſequēdo ꝑmiſſa ad vniuerſitatem

Plurimaꝝ ſalutū cordiolē applauſū. Dū hic nūcius veniat.
(ſocioꝝ cariſſime)ad te iteꝝ ſe diceret:ex animo cecidit tediū/ſom
nus ex oculis/quē abcedere nō ꝑmiſi:qui nō lr̄aꝝ aliquid ad te la
tur⁹eſſet.ſi tm̄ ſcires qn̄ ꝛ vbi hec ſcribo:ipſa tp̄is ꝛ loci facies/bre
uitatē excuſaret. Facileqꝫ etiā videres(ſit venia dicto)ꝙ te in ami
cicia vici:ꝛ in amoꝛe ſuperaui. Turboꝛ em̄ abſentia tui qui abſen
tia mei non moueris. Sane cū inter multa q̄ abeunti mihi pollice
baris: hoc eſſet extremū ꝙꝙ primū retroſpiciens/te viderez a ter
go ſequentē/qđ qꝛ nūduz adimpleſti ſi nō ſatis te trahat amicicia
moueat te ſaltez lr̄aꝝ profectus vberrimus/qui in vniuerſitatibus
ab omnibus queri ꝯſueuit. Ad vltimū quoqꝫ/ſi nihil hoꝝ te inci
tare poterit:tandez id pudoꝛ efficiat/qđ ratio pri⁹ debuiſſet. Tu
grāmatice ſꝑ incūbis q̄ n̄ digna eſt:in qua nobile ſeneſcat ingeniū
tranſitus illic eſt nō termin⁹. Tuū ingeniū/tuaqꝫ etas altioꝛa po
ſtulāt. Seq̄re igit̄(vt ꝑmiſiſti) inuenies me pariſi⁹ in collegio bur
gūdie/vbi locū amplū videbis:nō min⁹ placētez q̄ patētez bonoꝝ
ſcolariū largo numero decoꝛatuz/plenūqꝫ bonis preceptoꝛib⁹/ne
qꝫ minus bonis doctrinis ꝛ moꝛib⁹:boniſqꝫ alimētis refertū. oīa
mihi ad votū ibunt: ſi tu mihi in ſtudio/in camera/ in lecto/fieri
velis ꝯſodalis.qđ vt facias:rogo ꝛ ꝯſulo. Ita em̄ fraterno amoꝛe
(qui omnē amoꝛem exuperat)viuemus:vt nec me ꝯſuluiſſet nec te
penitebit paruiſſe. camerā iā ſolā habeo te expectātez/paruā tm̄/ſꝫ
duob⁹ vnū animū habētib⁹ nullus loc⁹ eſt āguſt⁹. Plen⁹ eſt anim⁹/
neſcio finem inuenire.ſed ſentio me tui amoꝛe longius q̄ deſtina
ram proceſſiſſe. Valeto igit̄ illudqꝫ oꝛatianū ex me grate ſuſcipito
tecū viuere amē tecū obeā libens. Ex pariſius iulij die ſeptima.

Reſpōdet ſocius ſocio ſe pri

ue in grāmatice firmius velle fūdari/ priuſq̄ adeat vniuerſitatē

Largiſſimas animo iocundo ſalutes. Nō facile credideris (orna tiſſime frater) quos animo dolores pertuli/ quia tua mihi carendū fuit preſentia. qm̄ beniuolentia in me tua certius mihi nihil eſt. eā eīn benignitatē quā tuis lr̄is tam alacri animo polliceris/ libenter audio/ amplectorq3 libentius/ ſed q̄ ſpōſionem meam non imple tim (cui⁹ tuis lr̄is meminiſti) ad quā amor tui calcar dedit/ ſ3 ratio frenū/ id erat in cauſa q̄ eſſe debuit rer᷑ mear᷑ iuſtior iudex. Dum enim oculos in me ꝯuerto/ aſpicio me parce nimis atq3 tenuiter in grāmatica eſſe fundatū/ ſatiſq3 etiā didici relatu prudētum multos in altiorib⁹ ſcientijs ab vniuerſitate/ ſ3 grāmaticos perpaucos bo nos euaſiſſe ſ3 eā grāmaticā in ſcolis (quas particulares appellāt) lōge pfecti⁹ faciliuſq3 acquiri poſſe. qr igitur quelibet res/ ſuo loco ſuaq3 ſede querēda eſt hinc te ſequi ad tp̄s diſtuli/ nec renui. Scis eīn grāmaticā ad oēs ſcientias neceſſariam. que (Quintili. teſte) ni ſi oratori futuro fundamenta fideliter iecerit/ mox corruit quicqd̄ ſtruxerit. Tardus ꝯceptu ſum/ ingenioq3 frigid⁹/ cui poteſt nihil feſtino curſu in fūdi (more vaſculor᷑ oris anguſti) que ſupfuſam hu moris copiam reſpuūt/ ſenſim aūt influētib⁹ vel etiā inſtillatis cō plentur. ſic optime frater habēda mihi ratio eſt/ capacitatis mee/ quā mihi natura parca manu ꝯtulit. qui nūq̄ potui omnino aut eq̄ atq3 tu/ aūt etiā ꝓxime pficere vel laborare. Uale ſi quidam per me fieri optabis/ vt ſeruo me vtere. labor mandandi tuus/ patēdi delectatio mea eſt. ꝛ parcito (queſo) ineptie. Loquor eīn vt verba in buccam cadūt/ ſcriboq3 ſemꝑ vt eadem in cuſpide calami oriun tur/ ſententiam aſpicio/ paruihabens verborum facetias vel quo ornatu connectantur modo clarum ſenſum apertumq3 pandant animum. Ex. L. volatu irundinis celerius/ auguſti ſole decima.

Dantur gratie de honeſta

tractatione nuncij/ qui etiā deſcribitur ſecretor᷑ eſſe vulgator

Succeſſus letiſſimos ꝑ ſalute Magn⁹ ſcribēdi conat⁹ ordinē nō habet. amor tacere neſcit. imper⁹ quoq3 ipſe eloquētiā nō admittit. Nō miraberis igit̄ (fidiſſime vir) ſi hec omnia pariter iuncta/ con fuſionē pariant. S3 (ne te vbis diutius trahabam) habeto hec pauca

de plurimis/ꝙ magnꝰ mihi in primis leticie cum illꝰ accrenit: quem nullis equauero verbis/ qꝛ mei honoris gr̄a nūciū meū multa hūaritate tractauiſti: qua ex re me tibi obligatiorē teneo: ꝙ ſi in ꝑſonā meam longe maiore ꝯtuliſſes: quo ſibi factus es ipſa luce carior/ cuius animꝰ in te adeo incaluit: vt vix verbū exprimat cui nō mox nomen tuum illi immiſceat: ita vt videatur more aliquoꝝ animalium vnicā in vocem edoctus/elinguis ad reliqua/te angelum faciet ſi longiꝰ proceſſerit. Is te clamat: is te predicat: ⁊ te celotenꝰ effert. Simplex eſt. verus tamen ⁊ fidus eſt. ſed parum a tulio/minuſqꝫ a palade doctus. non ſecreti tenax. multa enim noua dicit: que ex te audiuiſſe refert: eaqꝫ ſpergit/vt prodigus nummos. Parum videtur abeſſe a rimoſa lagena/q̄ue quod ſurſuꝫ accepit/mox reddit in baſſo. Linguam habet tanta puritate confectam/vt nihil externi ſuper eaꝫ valeat reſidere: qui in auditis hoc efficit qđ ſolet in puluere ventus. Oberrant: vbiqꝫ verba que mei nuncij buccis infundūtur: ſi ſibi eius linguā pro lectulo/atqꝫ eius os pro hoſpicio deputant: vbi ne villi vnꝙ̄ permiſſum eſt vel quieuiſſe vel pernoctaſſe. Vale. Et ſi quid ex me petere dignaberis: promptum me ſꝑ inueneris: atqꝫ volētē. Ex bononia kelēdas marcias tertia/ eo mane (vt claudiaꝰ inquit) dū matudinus preſudat ſolibꝰ ether.

Dolet amicus quod amici

ſui tepuerit amicicia/qđ ſuſpicat̄ ex ꝯuerſatione cū emulo eueniſſe Altos ad cumulos vſqꝫ ſalutes. Speraueram tantam in te vim amoris ten auiſſe (cariſſime adoleſcens) ꝙ tuam abſentiam (quaꝫ ſine dolore ferre non potui) tui ſaltem litteris placitam redderes atqꝫ ferendam. Neglector mei eſſe videris: qui quottidie torqueor meditatione tui/ſed neſcio an id in cauſa ſit ꝙ verſeris cū quodam quottidie/quem inuiſum habeo: vt mihi non acerbum putē: quod mihi commūne cum illo eſt. Fecit mihi quod non amico fieri debuit: ne inimico quidē. oppugnator alterius fame/negligensſue qui de pertinacia legem/facit ⁊ de voluntate decretuꝫ. Sꝫ latret ipſe more ſuo ⁊ veluti ſus in luto grunniat. illepidaqꝫ blacteratione raucifcat ⁊ ſuo mugitu mare celo confundat. eius tñ freneticam veſaniam nō pluriſſacio ꝙ magna curant flumina nymbos.

Multos in me concitauit:quibus ne velim indignari:qui in dig
nū teoꝛ|in tumulos incandeſcere:qui decuſſo trūco in trūci c aſu de
ſidūt.ab h' em̄ tanꝙ ab inhumano hoīe/⁊ quaſi ex tigriū|⁊ feratū
ſanguine nato/nūꝙ parē obtinere valui.deū tñ in iudicē voco:vt
me viuū v̄mibꝰ preſtet in eſcā/⁊ animā ſupplicio diro in ſeculo eter
no detineat:ſi de me ꝑ eū impoſitis aliquid vnꝙ venit in mentem.
Tue igr̄ virtutis inſpecto cādoꝛe in time rogo:ne tuꝰin me p̄ſtinꝰ
amoꝛis radiꝰſole micātioꝛ/huiꝰ emuli mei mēdoſa nube fuſcet:cū
mihi te ſine nihil dulce eſt:qui te ſp̄ mentē geſto:geſturuſq; quoad
vixero:quo nō philogetes herculi carioꝛ erat: neq; agyton achilli
Vale omni floꝛe floꝛentiꝰ/oꝛneriſq; ſp̄ rebus ſecundis. Ex her‑
gis octobꝛis.xi.tarde dum iam rebus dederat ſopoꝛ ocia foſſis.

Ad ſtudentem interrogando habitudinem ſui concurrentis.

Boni vini ciphos plenos/letoſq; hauſtus pro ſalute. Audio te
amice dilecte in achademia tua vbi diſputacōes/ſcolaſticiq; ꝯgreſ
ſus agūt.habere ꝯcurrentē qui tātis arguciūculis plenꝰ eſt:vt veri
tati vel ꝑlucēti cedere neſciat.qui quoq; tātis fallaciaꝝ v̄ſutijs in‑
nodatꝰ ē:vt niſi toꝛmētatū ſit talē habere:qui doctores ip̄os n̄ plu
riſfacit:ꝙ pygmeos hercules. Rogo te ex pectoꝛis intimo fōte/fa
cito me huiꝰ rei certioꝛē de qua nihil tecū āpliꝰ agā intaq; in cala
mi ꝯcauo latētia manebūt:q̄ nō effluere ꝑmittā donec me tuū re‑
ſpōſuz meminiſſe videbo V.⁊ ſi q̇d velis p̄cipe,me ſp̄ habebis me
metip̄o relicto tua vota ſequētez. Nihil plꝰ/qꝛ feſtinꝰ. Occupatio
eſt amica ſilētio. Dicoq; etiā cū ſymacho. Piget in ep̄lis eē ꝓlixū

Repō ad ep̄lāz precedētem

Nō vini ciphos pauculos/ſz ip̄z totū vas plenū ⁊ magnum loco
ſalutis. Inſperato hic nūciꝰ interpꝛādendū me aggredit(amice fidi
ſſime)qui dū eodē tp̄is pūcto veniēs/ abiēſq; ſalue pariter valeq;
dixiſſet:vix potuit ꝑcibꝰflecti ꝙ paruo momētulo ſiſteret. Breui
igit̄ v̄bo accipe hūc meū (de quo loq̄ris)ꝯcurrētē nō tā viribꝰpecto
ris/ꝙ oꝛis valere. Sz ſcis ꝙ ſuis ſepe telis lingua indocta ſuccū‑
bit,lepoꝛē citiꝰceperis tīpanis ⁊ tubis/ꝙ eūdē tacere coegeris,qui
ip̄a loquacitate loquatioꝛ eſt:qui etiā vinoꝛum acutus cenſoꝛ eſt.

Nouit eñ egregie diſcernere: cuius vini fum⁹ gratiores nebulas
cerebro infūdat. Quo v̄bo habes qd̄ q̄ris. Nihil tñ mihi moleſte
affert: neq3 ab h̄ me peto faſce leuari. Arguim⁹: diſputamus: alter
camur: lis manet in vocibus ipſis/ hac lite ſcolaſtica creſcit/ atq3 cō
dit amor. Arma eñ eo ſplendeſcūt clari⁹/ quo ꝯfricā̄t forti⁹. ſ3 (vt
me vnico v̄bo abſoluā̄) nil adhuc argutiūculis ſuis in me efficere
potuit amplius q̄ꝑ ſolent hi/ qui in cineres ſufflant quo pulueres ꝓ
prios in oculos excieēt. abſceditq3 ſp̱ ex diſputatiōe (more cuculi)
voce attonita ꝓfulſa ꝛ q̄rula. Uale gaudio mixto ꝛ plauſu iocūdo.

Suadetur ſtudenti vt legi
bus incumbat: poetrie ſtudijs omiſſis.

Cordialiſſimas in oīa vota ſalutes. Uideo ex lr̄is tuis graui orō
ne cōpoſitis/ in quaꝝ cōpoſitione multū tp̄is iudico fuiſſe collatū
q̄ꝑ arti poetrie incumbis. ex qua floſculos colligis ꝛ alienis te plu
mis tacito autore coornas. q̄ꝑ q̄ꝑ igenui animi ſit/ hūaniq3 pudoris
ſignū (ſi plinio credimus) non velle tacere q̄ ab alio didiceris: nec
in tuā meſſem aliena grana ꝯferre: cui poetice ideo te meo iudicio
implicas nō vt melius habeas: magis ſapias: aut rectius viuas: ſ3
potius vt ornatius fabuleris. Audias (velim) vtiliter q̄ dicam ſalu
briter/ hanc mihi de te firmaui ſententiā nō ſatis te legū pondus
inſpicere: que integrū hoīem exigūt. Si vis igit̄ in ſtatū exurgere
(ad quē cuncte generoſe mentes aſpirāt) ꝛ dignitatū noīa aſſequi
ꝛ honores/ oīa iſta poetica a te ſeiunges: ꝛ ſacras illas leges tibi
ꝯdes in pectore/ vt tandē te/ turbāq3 fratrū tuoꝝ ab egeſtate defē
ſes. Dū aūt doctoratus inſigne nomē habebis: poteris tunc (ſi ſic
libeat) fulcare muſas/ q̄ tñ opes ſpernūt: ꝛ antra ꝛ nemora q̄runt.
Silua placet muſis/ vrbs eſt inimica poetis/ auctore petrarcha.
Camene ꝛ nymphe iā iacent vidue/ atq3 nude. Sed forte allega
bis mihi illō virgiliū, nec te peniteat calamo triuiſſe labellū. Par
ati hoc habeo: quid de fabellis ſuis ſenſerit virgilius qui iam negle
ctus iacet. dumiq3 ꝓſtratus. pieridū chorus cecidit/ oīs caſtaliū et
heliconis decor abſceſſit. Fugerūt ꝑnaſi a vertice nymphe/ poete
voce/ ſonoq3 carent atq3 rauciſcūt. Difficilis eſt euerſis repetere
ſtatū/ vel lapſis in culmē aſcendere. Legiſte in ſolio ſunt: regnant

⁊ ſceptra imꝑialia geſtāt. Vale: ꝑ   tribuſqꝫ enitere: vt legū doctē
nā ꝯſequaris: gradiēdo ſꝑ virtutis ꝑ ſemitā/raro licet pede ſignatā
Qđ ſi feceris rē ꝑſtiteris tibi ſalubrē/mihiqꝫ gratā atꝫ acceptam:

Reſpō ad eplām precedētez

Salutes oēs quas tenet: polus/humus aut pelagus. Sūma cū
veneratione ⁊ litteras tuas cariſſime vir ſimulqꝫ tuū conſilium ſe
quutur⁹ accepi: qui mihi statui: ſtudijs humanitatis ꝑ ꝑcipuo ſtu-
dio me inſiſtere nolle. Satis mihi erit ſi poetice artis nō fuero ꝑe-
ſus ignarus/qui maiora molior. volo eīm rerum nō verborum ſtu-
dio tempus impendere. nec opto gloriari eloquio vel dulcedine ꝑ
prū cantus delectari. omnes tamen conſodales mei interdum quo
dam recreationis ꝯductu/poetice arti incumbunt: quā omniū ho
minū predicant ſpecimen eſſe decoꝝ idqꝫ nobis ordinarius noſter
legum doctor amore ſincero conſuluit: qui ita loquitˀ: ac muſas ipas
latine loqui audires. Tu etiam clare monſtras epiſtolis tuis/ꝙ in
hac arte eminenter floruiſti: qui tam facilem orationis obtines cur
ſum/quaſi ex natura ad hanc ſolam eloquentiā factus ipſe videa-
ris. Et qui poetas omnes occubuiſſe narraſti: eoſqꝫ rauci ſonos fa-
ctos omneſqꝫ muſas latere ſub antris. eas tamen oēs rurſus tua
epiſtola reduxit in lucem. nunꝙ̄ eīm eam eplām depinxiſtis inuitis
aut abſentibus muſis/nymphis atqꝫ camenis nunꝙ̄ ita luculenter
ornate/grauiterqꝫ ſcriberes: niſi tulius/virgilius ⁊ ſimiles te to-
tum poſſiderent: qui ſermonē tuū venuſtate ornas verboꝝ ⁊ con-
ſpergis floribus. Ad hec certe me trahis verbali quodam dulcilo
quio/a quibus me arceri litteratuꝫ ſenſu conaberis. Nunꝙ̄ poete
iacebunt. nunꝙ̄ virgilij morientur honores ornata ſemꝑ ſtabit ca
mena viuis ederis/⁊ muſa lautis. Quod igitur interdū poeſim vi
deam: ſententia mea eſt quam mutabo ſi diſſentias. Sꝫ plane cur
diſſentias explices rogo: Quis eīm autoritati tue omnia tribuam:
rectius tñ arbitror ratione ꝙ̄ autoritate ſupari. Vale Ex Loua-
nio raptius nunꝙ̄: clamor nuncij calcar dat. hore labūtur. cadit ſol
⁊ duplicat vmbras/parat ſe dies cedere nocti.

Reſponſio alia ſuper eadē in aliaꝫ tñ ſententiam.

Immortales ſecluſo tempe ſalutes Iam clare video(colende pre
ceptor) ꝙ feſtinantia memoriã tollat:ꝙq3 nihil eque feſtine ac me
ditate facimus. Dũ heſterno die ex tẽpe ad te litteras darẽ:ex me
moria cecidit quod omniũ maxime mihi corde fuerat, viſus es tu
is litteris innuere:nõ eſſe pudici ingenij vti verbis aliorꝝ/expreſſio
ne actoris omiſſa. Habes forte in hanc ſententiam plures/ oraciũ
ſcilicet/ſenecam/patrarcham/ꝛ ſimiles qui nõ ſecus ſcribi volunt
ac apes mellificant:qui lectos/nõ ſeruant flores/ſed mutant:tranſ
formant ꝛ in mella ꝯuertunt:voluntq3 vtendum eſſe ingenio alie
no/ſed abſtinendũ verbis. Illa em̃ ſimilitudo latet: hec eminet.
Turpe eſt(inquit Seneca)viro captare floſculos/ꝛ votiſſimis ſe
fulcire vocibus/ac memoria ſtare/nõ inuentione. Sed ex aduer
ſo innumeri ſunt:qui alienis vtunt̃(autori tacito) dicentes vſucapi
onem tam in vocibus ꝛ in clauſulis/ꝙ in rebus cadere. Suffecerit
ꝑ omnibus allegatus virgilius/qui ex homero inuentionẽ/ex Lu
crecio verba fertur ſuſcepiſſe. Nã ex equo tria narrantur impoſſibi
lia/vel ioui fulmen/vel herculi clauam/vel ſtilum homero ſubtra
here. Fulmen em̃ iacere neminẽ decet niſi iouem inluctabili inuin
cibiliq3 robore certare nemini vnꝙ̃(ꝙ̃ herculi)ad ſcriptũ eſt. Cane
re aurẽ(vt cecinit homerus)videtur impoſſibile cuiq3 ſecũdo. Vir
gilius certe itta verſus homeri imitatꝰ eſt vt transferendo/que pri
or vates cecinerat:fecit vt ſua eſſe credantur:cui hocipſo perpulcro
facinore aſcribitur:rem immenſa gloria dignam feciſſe:ac ioui ful
men/vel herculi clauam ex manibus excuſſiſſet. Cui Virgilius.tã
dulcis fuit homeri imitatio/in quẽ tam attente oculos inuexit vt ꝛ
in verſibus vicia(que a nõnullis impitis reprehenſa fuerant)ex in
duſtria ſit imitatus(autore Macrobio)qui ꝯtra tuam ſententiam
virgilium tã alta in ſpecula locat:vt nullius laudibus creſcat: nul
lius vituperatione minuatur. Finem do.veritus ne amicas obtun
dam aures:ſi fuero ꝓlixius ineptiloquio immoratus. Vale atq3
qd voles:precipe/oculũ quoq3 mihi effodito(vt aput plautuz eſt)
Si vllum verbum faxo:niſi quod ipſe iuſſeris

Rogatur amicus vt adole

ſcentẽ ꝯducat:quo bñ ſcribat atz erroris arguit̃ cũ inſertiõe nouorꝝ

Salutes felicíſſima ſorte decoras. Nõ in ꝓceſſione iam pariſieñ. me nõ vidiſti (vir luce mihi dilectior) nihil aliud fuit in cauſa ꝙ cur tuũ inopia/ ꝛ hoc iam tempe venire mihi nõ eſt integꝝ/ nam alio trahor pollicitꝰ. Et nihil duco antiquius fide. Scripſit ad me nepotulus meus ſtilo ſatis compoſito/ ſed rudi carectere. Age queſo vt fiat bonus calamo. de bonitate picture loquor: atqꝫ figure. In ſcriptore eñ ſine litteraꝝ ornamine/ omnis virtus languere videt̃. Eluceſcit eñ omne dictamẽ ſi litteraꝝ pulcritudo acceſſerit: placentiſqꝫ mentibus ꝛ oculis hoim ſe offert: ſi ſit ſplendida lr̃aꝝ forma conſcriptum. Deformia eñ ꝛ incompoſita nemo probat. Laboret igitur vt inter ſcriptores emineat: nec in ſcribendi velocitate letetur. ꝓperata eñ/ formã debitam nõ aſſumũt: nec quicꝙ recte feſtinantia gerit. Ceterꝝ ei pauꝑrimũ virum cõmendaui: vt eidem in dei honorem patrocinia ferret: a quo denarios extorſit. viderit ne indignetur creator omniũ eos premi: qui ſuo noĩe opem querunt Arguas queſo eũ multa verboꝝ acrimonia/ ne amplius lacrimas pauꝑis vilicíſſimi ſpe lucelli cõtemnat. Preterea petiuit famulus tuus/ vt ſtatũ domus mee/ tibi oẽm ꝑſcriberẽ. Frater meus ſenior vir armoꝝ eſt tanta audacia ꝛ robore/ vt nõ cederet furori achillis tam magno ꝓcero/ elegantiqꝫ corꝑe qui ob formã dignus videtur ſi eternos artus haberet: ꝙ ei iupiter ocio gaudens/ iacienda fulmina daret nõ tam diligenter vellus aureũ draco cuſtodiebat: ꝙ hic arma ſua radiantia curat. aliquid magni de eo ferẽ: ſed veritas adhuc nubiloſa eſt. Secundus frater omnia diſſipat: quẽ ſi qñqꝫ redimo mox ſicut ſus/ lota lotione peracta ſe rurſus in lutũ ꝓijcit. Junior diem ꝓijcit: nec amplius veſcitur aura/ iuit quo cuncta feruntur: ꝛ quo rapimur omnes/ mors omnia tollit: capit omnia tellus/ longa febre peruſtus eſt: milleqꝫ mores concluſit in vna/ qui tamen meo in animo nunꝙ videtur obijſſe. ibi eñ ſemꝑ mecum eſt cuius vultus mihi ſemꝑ relucet. dulceſqꝫ eiꝰ ſemper mihi arrident oculi. ita quoqꝫ ſua verba iam recenter mihi occurrũt/ vt vel ego videar ſecum alio migraſſe: vel ipſe hic mecum cõſeruatus cui parceat deus: qui te ſanum conſeruet atqꝫ valentem.

Congratulatur amicus ami

co/ꝙ receptus ſit in ſeruicium regis/ꝛ caritatiue admonet:ne ſe
amplexibus miſceat impudicis.

S.ꝛ rurſus ſalutes/innumeriſqʒ ſalutibus/ comitatas. Sperſit
ſe hic loci noſtri (amice/quo nō dilectioꝛ alter)de te mihi letiſſima
fama/ꝙ tibi videlicʒ felix hoꝛa illuxerit:que ad ſeruiciū ſereniſſimi
regis nr̄i/tuā ꝑ induſtriā te aduexit:vn̄ nō parū tue ꝓmotioni gra⸗
tuloꝛ:qui te ſemꝑ habui mea vita cariorem. Quāꝙ tn̄ ꝯſtat amici
cias regum nō eſſe ꝑhennes:ſʒ Petrarchā mente reuolues: qui cō
ſulit vtendum foꝛe dn̄is/nō fidendū. Nō nō dn̄oꝝ ꝯditioni ad⸗
ſcripſero:ſʒ vicijs quoꝝūdam curialium:qui quos virtute imitari
nequeūt/ꝑſepuūtur inuidia/etrudereqʒ laboꝛāt/ex dn̄oꝝ gratijs
quos itimius credunt eſſe receptos. Tu em̄ illic peregrinus inco⸗
la es:tuis te curis/nō alienis inſeres:nec omnibus omnia credas
Multi curiales(ꝓut hoīm varietas ſit)diuerſo thure ſacrificant
Sed neſcio quid ꝑ nebulam audierim:te veneris illis angoꝛibus
implicari:qui hac de re longe minus ſapere videris:ꝙ egregius il
le pictoꝛ appelles:qui veneris caput de ſūmi pectoꝛis ſui pollitiſſi
ma arte ꝑfecit:reliquas coꝛꝑis ꝑtes(vt poete canūt)inchoatas rū⸗
deſqʒ reliquit:quaſi hipſo ſignificare voluiſſet:ꝑter primā apparē
tiam in ipſa venere/nihil eſſe decoꝝ/vel ſua arte picture ꝯdignum.
Non etiam de nihilo ſagax natura(ſi valerio credimus)vel potiꝰ
oculis roſam(q̄ flos veneris eſt)ita ꝓduxit:ꝙ ſub eiꝰ purpura mul
tos aculeos texit :quā etiā ſpinis armauit quaſi ꝑſagire vellet na
tura/in floꝛe/quid aſpiritatis occulte ſubueneris blanditijs ꝯte⸗
gatur. Sat ſit dictum prudenti,rogo ne tediū faciant: q̄ aīca fide
dicta ſunt,nō mecū eſt docuiſſe palladē. V.ceruo viuacioꝛ. philo⸗
mena letioꝛ,coꝛnoqʒ lōgeuioꝛ.ex. N.apꝛilis vi. merſo iā ſole/luce
dimota ſint.

Queritur cauſa cur plures

dictiones huius libelli vario mō vt iam vno/iam alio impreſſe.
Ineffabiles amātiſſimo coꝛde ſalutes. Velle foꝛte poſſes diſer⸗
tiſſime vir/ꝙ loco diſtantioꝛe abeſſem:vbi tibi amoꝛis ex me ton⸗
tundē/ſed moleſte minus eſſet,ſed cum abundas omni virtute tn̄
hac precipue ꝙ ſemꝑ habeas maximā in amicicia conſtantiā audē

tioꝛ ſtio ad te iteratas p̃ces effundere. Meminiſſe te arbitroꝛ (ami-
ce fidiſſime) te nup mihi/animo parato/atq; ꝑbenigno miſiſſe epi-
ſtolarum codicem: cui hec noua impreſſoria ars caracteris formā ꝯtu-
lerat. ſed quia multa que oꝛthographiam reſpectant in his reperio
que me facillantē ꝛ dubium reddūt. Decreui rurſus te p̃cibus me-
is adire: ꝑcontande ſecuritatis gratia. Rogo igit̃ vt hac me vacil-
latione leuare digneris. Inuenio in dicto codice multas dictiões
varia ſillabicatione depictas. Et (vt ex multis pauca attingam) re-
perio qñq; mihi ꝑ c: qñq; mihi lr̃a c omiſſa. ſic nihil ꝛ mihi/c poſi-
ta/vel neglecta. Interdū iocundus/vel iucundus/ꝑ u vel o. Iam
pulchrū vel pulcrū/h aſperatione poſita vel omiſſa. Simil̃r nanq;
vel namq;/nō aliter cunq; vel cumq; ꝑmiſcue ꝑ m vel n ſillabicet.
Sic quatuoꝛ vel quattuoꝛ t ſimplici vel duplicata. Secutū vel ſe-
quutū ꝑ c vel ꝑ q. Nunc exſurgo/nunc exurgo/ſ ſeruata vel ſemo-
ta. Iam aſſum iam adſum/poni ꝯſpicio. ꝛ ſimiles dictiones mul-
tas/memoratu ꝑlixas. Rogo igitur mihi deuelare digneris: quid
ſibi velit hec ſcribendi varietas: cur quoq; modus vnus idēq;/ar-
te vel vſu ſolidus/nō hic ſuatus ē. Sup quo cupio vehemēter: qd
ſentias/cognoſcere: qd ſi feceris/magnū mihi/gratūq; feceris ob-
ſequiū. Interea bonam ꝛ letam ſerua valitudinem.

Reſponſio dans rationem

cur multe diuerſe dictiones in hoc libello/vario mō impreſſe ſint.
Solutes diuerſas/vno glomere ꝯnexas. Ut ſecurius quiddā tibi
(oꝛnatiſſime vir) tua ſuper vacillantia/de oꝛthographia tu ꝑſcribe-
rem: plurimū verbi habui: cū eo qui harum ſemꝑ eplarum impreſſioni
vt ductoꝛ aſtabat. Ex quo accepi hanc ſillabicandi varietatē nō te-
mere/nō caſu/nō ignoꝛantia ꝑduxiſſe: ſed certa rōne/ꝑuioq; decre-
to/qui cautis oclis precauere ſtudebat: ne in vnā partem potiuſq̃
aliam inclinatioꝛ notaret. In ea p̃cipue re/vbi ex equo pondere
ad varias ꝑtes tractatio eſt: vbi videlicet ars ab vſu diſcrepat: vel
vſus ab arte diſſideat/vel vbi artis cū arte/vel vſus cum vſu/ vel
opinionū pugnantia eſt: Nam quis modus neruoſioꝛ ē: vt dubiū
reperit/ſic dubiū relinquit ꝛ pari pacto quo eple non vno ſtilo de-
currūt (vt in earum miſſione ad te ſcripſi) ſic hec ſillabicatio iam vno

Folium.LXXXX.

iam alio mõ cõficitur: ne ſi vna pte reiecta in aliam ceciderit, iam
eos habeat/qui ſemp ſibi ſint infeſti. Varia varios delectant. non
voto viuit vno. Sepe etiã eoſdem cibos edentibus (ſi Gregorio
credimus) diuerſitas placuit actionis. Sed vbi ſtudioſe perqui-
tis. hac ſup re meũ iudiciũ in cinerem algendũ perflas: vbi ſcintil
lax inueneris nihil/nec caloris aliquid. Ut exigit modus melioꝛ
ſit: quo has dictiões nihil ꝛ mihi/vel ſeruata c lrã vel abiecta ſcri-
bimus: vt diffinitiõ nõ expecta: vetuſtas forte c lrã nõ vtit. Leonar
das tñ aretinus (nõ futilis autoꝛ) c poni ꝯſulit teſtes adducẽs dã
tem petrarchã/bocaciũ ꝛ collutium ſalutatũ. Uſus enĩ (vt idem in
quit magiſter ꝛ dñs) ſermonis eſt: adeoqꝫ impioſus/ vt rõe reiecta
ſolo arbitrio moueat. Similit pulcer ſepulcrũ/ꝛ ſimiles/an aſpe-
rationem ad c lram admittant/nõ laboꝛo. habet hoc vetuſtas. ſed
Priſcianus phibet. Idemqꝫ vir acuti ameniqꝫ ingenij Gaſperi
nus. De adſum vel aſſum/adquiro vel acquiro/adquieſco vel ac-
quieſco: ꝛ his ſimilibus/nõ habeo quid elegero. Non deſunt tñ
qui inter duo que eque libere dici poſſunt id ducunt oꝛnatius/po
litiuſqꝫ quod vident rariori lingua pferri: Sed quid (queſo) ar-
te ſecutius: quid rurſus vſu eſt tritius/quẽ penes (Oratio teſte) ar
bitrium eſt: ꝛ ius/ꝛ noꝛma loquendi. Fauoꝛinus vir oꝛnatiſſimus
idemqꝫ doctiſſimus precipit: ꝙ moꝛibus viuamus preteritis, ſed
verbis vtamũr pñtibus: ſi rões oĩm pcurrere velim: liber mox fiet
idemqꝫ maximus. Sed age vt libet. ꝛ (vt omnia verbo claudã Ci
ceronis) perinde eſt vt acceperis. Uale forte felici/ꝛ omine fauſto

Finis opuſculi. Impreſſum
Anno dñi. MD. cccc. lxxxvi.

ꝓuerbij

Sic q inmittit lapides in acerū mercurij · ita q tribuit insipienti honorē